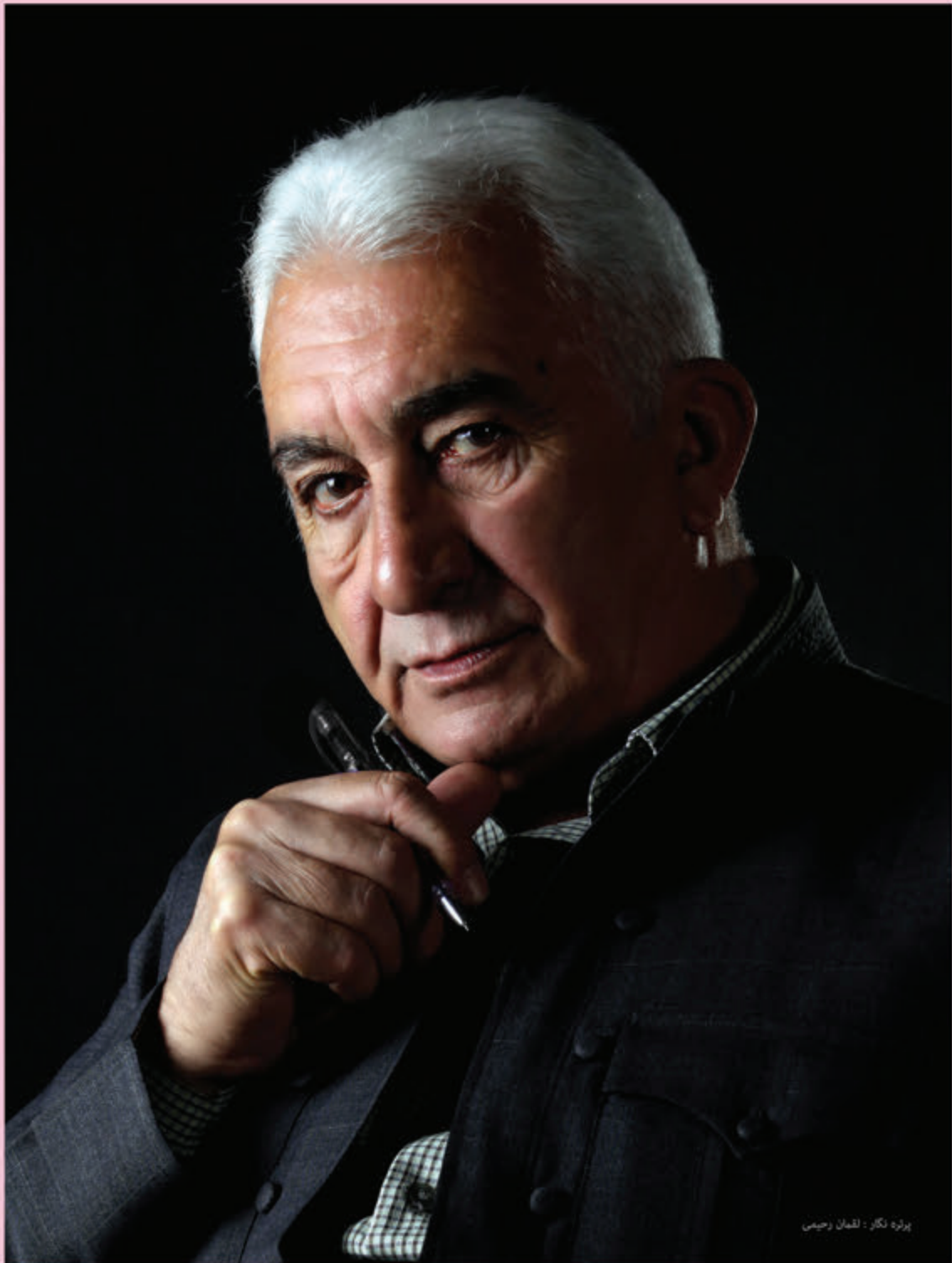

ISSN: 2676-7252

دوماهنامه فرهنگی، اجتماعی - سال دوم، شماره ۹، اسفند ۱۳۹۸
گوفاری فرهنگی، کومه‌لایه‌تی - سالی دووهم، ژماره ۹، ره‌شهمی ۱۳۹۸
BAYAN Social, Cultural Magazine No 9. Mar. 2020
قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

پرتره نگار: لقمان رحیمی

مدیرمسئول و صاحب امتیاز: د. اسماعیل مصطفی‌زاده
 سردبیر: طاهر کریمی
 شورای نویسندگان:
 کوردی کرمانجی: عبدالکریم سروش، اوزال اسکندرزاده
 کوردی سورانی: د. ابراهیم اسماعیل‌پور، قرنی امین‌پور،
 د. خالق جلیل‌نژاد. پروانه احمدین، کریم رحمانی
 کوردی هورامی: همایون محمدنژاد
 ادبیات کودکان: آمنه سنبل، گل‌اله ستاوند
 طراحی و گرافیک: آوات حکیم‌زاده
 تایپ و حروفچینی: زهرا (گولزار) نادری، آزاد اسماعیلی

آدرس: مهاباد، میدان آرد، پاساژ بانک ملت، طبقه ۳
 تلفن: اسماعیل مصطفی‌زاده ۰۹۱۴۱۶۸۳۲۱۱
 Email: beyangovar@gmail.com

۲	سه‌روتار / قهرنی ئەمین‌پوور
۳	وتووێژ له‌گه‌ڵ... / د.ئیسماعیل مسته‌فازاده د.برایم ئیسماعیل‌پوور
۱۱	گرینگی وه‌رگێرانی پۆمان بۆ سه‌ره‌... / هێرش بیتووشی - سه‌رده‌شت
۱۳	مزگه‌وتی رۆسته‌م به‌گ / محمه‌د ئەحمه‌دیان - مه‌هاباد
۱۵	رێ و ره‌سمی نه‌وورۆز... / لوقمان نادرپوور، خه‌یدەر لوتفی‌نیا - سه‌قز
۱۹	په‌رده‌یه‌ک له سه‌ر پشیتی شێر / مه‌حیه مکالی - سه‌قز
۲۰	ویژه‌وانانی موکریان / سه‌ید نووح عینایه‌تی - مه‌هاباد
۲۲	نه‌ته‌وه و نه‌ته‌وایه‌تی / فایق دارتاش - مه‌هاباد
۲۴	شایب و شینی په‌نگه‌کان / کریم ره‌حمانی - بانه
۲۶	ماناخواری یان مانابیزی / که‌یهان عه‌زیزی - پاوه
۳۰	شیوی چۆمی و سیچیکان / په‌روانه ئەحمه‌دین - مه‌هاباد
۳۲	حه‌سه‌ن فه‌یزبه‌خش «ئارام» / پشکۆ یاسینی - سه‌قز
۳۳	ئاوڕیک له سوۆز / قادرعه‌لیخا - بۆکان
۳۵	هونه‌ره‌وۆی... / کامیل شه‌ریف پوور - ئاوابی سه‌را - سه‌قز
۳۷	خۆشارووکینه / هادی مه‌حمودی - بۆکان
۳۸	نان و ئازادی / وه‌رگێر بۆ کوردی سلیمان عه‌بدی - سه‌قز
۴۲	«رۆژئاوا» سه‌رسام ده‌کا! / جه‌میله سه‌مه‌دی - مه‌هاباد
۴۳	میژووی شارستانیه‌تی دنخه / مراد نه‌زه‌ری - شنۆ
۵۱	ناساندنی کتیبی «شوانی کورد» / که‌مال مه‌سه‌عودی - مه‌هاباد
۵۵	ده‌زگای رۆشنیری جه‌مال عیرفان / مؤفه‌ق میراوده‌لی - پشده‌ر
۵۶	زمانیزه کردنی میشتک / کوردوان افتخاری - سنه
۶۰	مه‌مه‌ده‌سه‌لیم ئەرده‌لانی / هێرش ریکانی - ده‌وک
۶۱	تحلیل و تفسیر داستانه‌... / دکتەر عبدالله لطیف پور - سه‌قز
۶۶	کرمانشاه / طاهر ویسی - روانسر
۶۹	مکتوبی از شیخ حسام‌الدین... / شفیع خضری - اشنویه
۷۱	سندوس / کاوه آهنگر قارنائی - نقده

ویننه: لوقمان ره‌حیمی

شماره کارت (اسماعیل مصطفی‌زاده): ۶۰۳۷۹۹۷۴۷۴۳۰۸۷۸۱

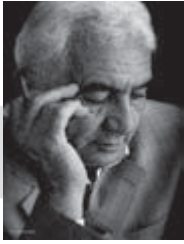
ئهم ده‌قانه‌ی لهم گۆفاره‌دا بلاو ده‌بنه‌وه، مه‌رج نییه ئاوینیه‌ی بیرورای به‌پێوه‌به‌رانی بی.

زمانى دايكى ھەوينى گەشەى بىرى مروڤ

ھەموو سالى ئەودەمانە (۲ ۲۰۰۰) بە بۆنەى رۆژى ريز گرتن لە زمانى دايكى گەلىك بابەتى ھەمەرەنگ لە جۆرى چاپەمەنى، فىلم و شانۆ دىنە بەرھەم و لە مېدياكان دەخريئە بەر چاوى خەلك. منيش وەك مروڤيكي ھەستيار، بەدواداچوونيان بۆ دەكەم، ئەمەش دەبىتە ھۆى ئەو بەرھەمى مناليم وەك ئەستىرەيەكى پېرشنگذار خۆى لەناو خۆل و تۆزى تەمەنى رابوردو و دەدر خا. يەك لەوانە دەگەریتەوہ بۆ ۳۵ سال بەر لە ئىستا كە ھەوہل كتيبي كوردىم خويندەوہ. ئەو كات لە بەر ھۆى باروڤوڤى ناوچە منيش وەك مناليتكى تامەزرۆى زمانى كوردى بەدواى نامىلكە و كتيبي كوردى بووم، تا ئەوہى لە ناوہندى فيركارى و پەرورەدەيى منالان و تازە لاوان كتيبيك سەرنجى منى بۆ لاي خۆى راکيشا، ئەويش كتيبيكى وەرگيزاوى مامۇستا ھەژار بە نيوى «پينچ قامك دەبنە مست»، زۆر لە خۆم نووسام تا توانيم ناوى كتيبەكە راست بكەمەوہ، بۆ ماوہيەكى كورت بە ئەمانەت وەرەم گرت بۆرەمەوہ بۆ مال، بەزەحمەت جارېكم خويندەوہ ئەو چيژەى دەبوو، ليم وەرەنگرت. جارېكتير ديسانيش خويندەوہ، جار لەگەل جار لىي سەرخۆشتر دەبووم. بە خويندەوہى ئەم كتيبە دوو سەرە چيژم لەخويندن وەرگرت: يەكەم لە بەر ئەوہى توانيم بى ئەوہى لەشوينى تايبەت فيرى كوردى خويندن بم، كتيبي كوردىم خويندەوہ، دووہەم لە مەبەست و ناوہرۆكى كتيبەكەش بە چاكي تيگەيشتم. ھەر ئەو كات بۆم دەرکەوت ئەو چيژەى لە خويندن بە زمانى دايكىدا ھەيە قەت لەخويندن بە زمانى جياواز لە زمانى دايكى دانييە. نەتەوہكانى دونيا بەرھەمگەلى بە ھيز و رەنگينيان زۆرە لە بوارى ئەدەب و زانست و ھونەر و ھەلبەست و... نەتەوہى كورديش لەم ياسايە بى بەش نييە، تاكي كورد بۆ چيژ وەرگرتن لە بەرھەمە بەھيزەكانى ئەدەبى و زانستى و كۆمەلایەتى خۆى پيويستە خويندن و نووسين بە زمانى خۆى بزاني. خويندن بە زمانى جياواز لە زمانى دايكى سەرەراى ئەوہى دەبىتە لەمپەر بۆ چيژ وەرگرتن لە بابەتەكە، ريگري دەكا لە فيربوونى بابەتەكان لەلایەن مروڤ. كەسېك كە بە زمانى جيا لە زمانى دايكى دەخوينى و دەنووسى دەبى كارېكى قورس و دژوار بكا، ھەر وەك ئەوہى «ئىسكاول» باس لە حالەتيك دەكا بە نيوى «ترس و دلە راوكتى ناديار» ھەر وەك دەزانين بە ئەنجام گەياندى كارى سەخت و دژوار جۆرىك دلەراوكتى دەخاتە نيوى دلەمان و لە خۆمان بە شك دەبين، ئايا دەتوانم ئەو كارە بە ئامانج بگەنيم يان نا. ئەو شك و دلەراوكتى دەبىتە ھۆى لە دەسچوونى متمانە بەخۆى مروڤ كە ئەويش دەبىتە بناغەى گير و گرفتى دەروونى مروڤەكان. فير بوونى زمانى دووہەم بيكيكە لەو كارە دژوارانەى كە دەتوانى خورپە بخاتە ناو دلە مروڤ و ئەو سەبارەت بە خۆى بىباوہر بكا يان خود بزويئەرى دەروونى لى بستينى لە فيربوونى بابەتگەلى جۆراوچۆر و ريگري لى بكا. لەلایەكىترەوہ مروڤەكان، زمان بۆ پيوەندى گرتن و دەربرېنى ھەستى جوان و ناسك و خۆشەويستى و جارى واشە بۆ دەربرېنى توورەيى بە كار ديتن، جار ھەيە نھيئىكانى دەروونى خۆيان بە شيوہى لاتاو و تەشەر و نيونيتكە بە بەرامبەرەكەيان دەلېن، كە وايە كەسېك كە بە زمانى جياواز لە زمانى دايكى قسە دەكا، بەدلىنايپوہ ناتوانى وەك خاوەن زمانى سەرەكى خۆى، پيوەندى درووست بكا لەگەل بەرامبەرەكى، لە بەر ئەوہى بەشە جياوازەكانى ميئشكى مروڤ بۆسازدانى ئەو پيوەندى كەرسەى پيويستيان نييە، يان خود راھيتانيان پىنەكراوہ. فيربوونى زمان كە بەشى جيا نەكراوہى قۇناغەكانى گەشەى ميئشكن لەكات و ساتى خۆى بۆ مروڤ دەلوئ و پيدەگا. گەشەى زمان رووبەرىكى بەر بلاوى لە تيگەيشتنى واتادار دەس پيدەگا و دەگاتە ساز كردنى قسەى واتادار. جا كەواتا زمانى دايكى پيناسەيە بۆ شوناسى مروڤ، بەجۆرىك كە مروڤ كاتيک لە سەرتاى مندالى وە بە فير بوونى زمانى دايكى كۆمەليك سەرچاوە و بەرھەمى كلتورى و ئەدەبى و زانستى كە لە بەر دەستى دايە و بە زمانى خۆى نووسراوہ بە چاكي لىيان تيدەگا، پيوەندى راست و درووست لە ھەمبەر كەسانى دەور و بەرى خۆى ساز دەكا و لە ئاكام دا دەسكەوتى باشتري ليدەكەويتەوہ. بەلام ئەگەر ياسا و پيساكانى حاكم بە سەر كۆمەلگا بە تايبەت ئەو كۆمەلگايانەى زمانى زال زمانى فەرميە و بە زمانى نەتەوہيى دەناسرى، ھەلەيەكى زانستىيە. زمانى نەتەوہكانى جياواز لە ئيران، ريگاي گەشە و نەشەيان لى گيراوہ، ھەرچەند لە ياساى بنەپەتى ئيراندا ئامازە بە فيركردنى زمانى نەتەوہكانيتير كراوہ لە تەنيشت زمانى فارسى، بەلام تا ئىستا پاشى ۴۱ سال تىپەپرين بە سەر پەسەند كردنى ئەو ياسايە، نەھاتوتە بوارى كردارەوہ. خۆ بواردن لە فير بوون و فير كردنى زمانى دايكى غەدرىكى گەورەيە لە مندال و كۆمەلگا، زمانى فەرمى لە قوتابخانە فيردەكرى و لە دامودەزگاي حوكومى دەكار دەكرى، بەلام زمانى دايكى، زمانى نەتەوييە، پاراستنى زمانى نەتەوہيى پاراستنى نەتەويە.

وتووئڭ له گهڻ ماموستا فهتاح ئه ميري

ئاماژه:

ماموستا فهتاح ئه ميري رومان نووسى به تواناي پوژه لاتى كوردستانه كه به نووسين و چاپكردنى رومانى هاواره به ره له سالى ۱۳۷۲ى هه تاويدا نازناوى يه كه م رومان نووسى پي ده بري كه له پوژه لات رومانى چاپ كردبى (رومانه كه ي ماموستا ره حيمى قازى له به غدا چاپ كراوه). كاره كانى ماموستا فهتاحى ئه ميري، پرن له ره سه نايه تى و ههركاميان جيا له ناوه روكى به پيزفه ره نكيكى كه م وينه ي زمانى كوردين. ئه م ماموستايه تا ئيستا سى به ره مى به ناوه كانى: هاواره به ره، ميرزا و زينده خه و به چاپ گه ياندووه. ئه م بابه ته ي ژيره وه وتووئڭى خومانه يه له خزمهت ئه م ماموستا دل سوژه دا.

پ: ئاخو ژيانى خو ت پيوه ندى به رومان نووسى جه نابته وه هه يه؟

و: پيم وايه نهك رومان نووس هه ر هونه رمه نديك به شينكى گه وره له روحي نه سره ووتويى خو ي ده دات به و شته ي يان به و ته وليده ي كه ده يكا، به و به ره مه مە ي كه به وجودى دينى، جا تابلوئى كه نه قاشى بى، ئاهه نكيكى خو شى موسيقى بى، رومانىك بى، كورته چيروكى بى، شيعريك بيت، له روحي نه سره ووتويى خو ي به شى ده دا ده بيته مايه ي ئه وه ي كه شتيك به دل وه ده نووسى، ئينسان به دل پي خو شه! ئه گه ر غه يري ئه وه ي بى يانى حاله تى روتنامه يى هه بى، حاله تى خه به رى هه بى و به زورى بنووسرى هه رگيزاو هه رگيز نابيته كتىب. هه موو رومانىك له ژيانى رومان نووسه كه ي به شى دراوه. له هه ر جيگايه ك قاره مانىكى زه عيف دى بو خو ي ديته مه يدانى. جا من چه ند نمونه ت عه رز ده كه م ليژه دا كه ئه زمونى خوم.

دهكشى بو سه رى. جا له نيازگه لى فيزيولوژيا ييه وه بگره هه تاكونى نياز به ئيحترام و نياز به دلوقانى و ئه منيه ت و ئه وين و خو شه ويستى و...حه وت پله ي هه يه، پله به پله ده چيته سه رى ئه گه ر به شيوه ي يهك دانه موسه لله س به و شكله ي ده ريئين له ره سى موسه لله سدا ده گاته ئه وچ و ده گاته حه دى ته حه قوقى زات. ئه وه واقه عيه تىكى مو تله قى مو تله قه كه به داخه وه زور كه ممان هه يه كه له كو مه لگاي ئيمه دا كه سيك بتوانه ئ بگاته ئه و جيگايه! چونكه ئه و بارو دوخه مان نه بوه. من تا ئه و شه ش ساله ئه وه م هه ست ده كرد، ئه و شه ش ساله گه وره ترين شه خسيه تى فكرى دا به من. وهختى منال بووم پاپووچه يان له پي كردبووم. منال وهختىكى ديته داره داره پاپووچه ي له پي ده كن به خاترى ئه وه يكه بروات و لاقى بريندار نه بيت و به شتدا نه كه وي. له و ده مه يه وه ئه وه م له بيره تا به ئه و رو، به قه ولى ئيره ج ميرزا ده لى: « ياد ايام جوانى جگرم خون مى كرد/ خوب شد پير شدم كم كم و نسيان آمد » ئه من ئه و فه راموشيه به فريام كه وت ئه گينا يادى ئه وده مى، ئيستا ئه منى كويز ده كرد. به دبەختانه دايمك زور له وهختىكى حه ساسدا ئه منى به جى هيشت و زور به ته نيابى به جى هيشتم، دواى ئه و ئيدى ئه من ويل و سه رگه ردان ده دونيادا تا ق و ته نيا مامه وه. سى خو شكم هه بوو ميژديان كردبوو، دايمك نه مابوو، بابم نه مابوو، باپيرم نه مابوو مامم كه زورم بو باش بوو نه مابوو، دوو پوورم مردبون، بابى دايمك مردبوو، ئه من مامه وه، هيناميانه سابلانغى له مالى خزميكمان بخوينم. ته واوى ئه و شتانه ي كه مايه ي دلخوشى ژيانى من بوون، هه موى يهك را له يهك زه مانى واحيدا له ده ستم چوو، يانى هيجى نه ما، نه ميحييه ت ما، نه سه رپه ره ستى ما، نه خو شه ويستى ما، نه ره فعى نياز ما. سه ره راي ئه وه مندالانيش بيان ده كوتم كرمانج، ده رديكيان ده دامى نه بيته وه.

هه تا ئه و سالانه ي دوايه ئه من ئه و ده م له بوكانى كارمه ندى ئيداره ي به رق بووم، سه ر به مه ابادى بووين. له وي روشتين له گه ل ئه و كورانه ي له وي دانيشتبووم ده يانكوت هه تيوه كرمانجه لاچو! كوره كوتم كه س نازانى له كوئوه هاتوون، باپيره گه وره ي من سابلانغى بوو. ئه من ئه ولادى بداغ سولتانم، ئه لان

ئەو ھەلاھەلایەو لە چیه؟ نامەوئ ئابروت بەرم، ئەمان کرمانج ئەسیلترین نژادی کوردە.

جا قوربان، گرانی سالی ۲۷ و ۲۸ گرانییەکی بیداد بوو، من لە دایکبوی ۲۵م. بەلام من پیش دوو سالانە بوونی خوشم بیر دیت! تەنانەت پاپۆچەکم پەنگەشیم لەبەر چاوە، ئەو دەم خەلکی لەو پەری ھەژاریدا بوون. ھەرچەند تیرترین بەشی ئێران کوردستان بوو. چونکە گەنم، نیسک، نوک، گولە پیغەمەرە و جۆی ھەبوو. لەوانە نانیان ساز دەکرد ئەمن لە بیرمە دەچووین نانیکێ گەنمان دەبرد لە ناو دێ دەماندا بە کولێرەھەکی گولە پیغەمەرە ی زۆر شیرین و خوش بوو دەمان گۆرپەو ئەو دەمان پی خوش بوو. لە دەورو بەری تەوریزدا ھەرچی عەجەمستانە روویان لە کوردستان کرد ھەر لە دەری دێرا خەلک نانی بە پیریەو دەبرد ھەر وەک ئەو داستانانە ی مامۆستا ھێمن لە تاریک و رووندا دەگێریتەو ھەر ھی ئەو سەردەمە یە. خەلکە زۆر خەلکی چاکە! لە لێقەوماندا کورد زۆر پیاو، لە ئەو پەری پیاو ھەتی دان، ئەمن لە بیرمە لەو سالانە ی دا، چالیکمان ھەبوو ئەلغانیش ھەر ئەو چالە ماو ھەتەو و پر نەبو ھەتەو و ۱۲۰ تەغاری گەنم دەبرد، خەلکی چوار دینھات برسی بوون دایکم ناردی بێنە ئێرە. پیاویکی زۆر چاک ھەبوو لە دیکە ی ئێمە دا بانگی کرد کوتی: کا عەبلا. کوتی: بەلێ. کوتی بچۆ سەر ئەو چالە ئەوانە ی دینە ئێرە لیان پرسە چەن سەر خیزانن بە پیتی خیزان ئەو چالە یان بۆ بەش کە، ۱۲۰ تەغار گەنم لە یەک رۆژدا رووی. درا بە دیکانی دەورو بەری خۆمان. دەھاتن دەپارانەو ھەمووی پروت و رەجال، ئەوی و مامۆستا ھێمن دەلی کچیکیان دەفرۆشت بە پووتی ئارد. دوا ی ئەو گرانییە ی وابەسەردا ھات و ئەو قاتیە و بەسەر دا ھات، حەقی کاریگەری بوو بە ھیچ یانی کابرا دەھات فەقەت نانی وشکی بەدە یە کارت بۆ بکا ئاوی لێ ھاتبوو. بەراتیک لە گوردنا نەما بوو. جا ئێمە ئیومان زۆر بوو، بەتایبەت کە پیاو نەما بوو لە مالی ئێمە دا. پیاوی ساحیب مال، ھەر دایکم بوو و زۆر مودیر بوو. سالی ۲۵ بابم فەوتی کردوو و ۵ سال دوا ی دایکم لەو فاسلە ی ۵ سالە دا کاریکی کرد زۆر دەولە مەندتر بووین لە پیشوو. مەر و مالاتمان ھەبوو، بۆ خۆمان جووت و گامان ھەبوو، سێ دانگی دینە کمان ھەبوو، دایکم ناوی سارا خاتوونی شەمسەدینی نەو ھە شیخی بورھان کچی شیخ ئەحمەدی باجەو ھندە. ئەو، ئەو گەنمە ی دانی کوتی چون بەشی سەغیری تیدایە ئەگەر کاتی سەر خەرمان بووتان بمان دەنەو ئەگەریش نەبوو گەردنتان ئازابئ، بیبەن و برۆن خواتان لەگەل. وەلاھی زۆر کەم ھینایانەو لە حەدی ۱۰-۱۵ تەغاری دەنا ئەوانیکە بردیان و رویشتن و نۆشی گیانیان بئ.

ئەو کەرەمەت و سێخاوەت و ھێمەتەشی ھەبوو بێجگە لەو ھیکە زۆر دایکیکی چاک بوو و زۆر مودیر بوو، لەو ماو ھەدا دەستە یە ک پەک کەوتە پەنایان بۆ مالی ئێمە ھینابوو، دایکم رۆی دا بوون. پیریژن و شتە ی وا لەو ی بوون، مەگەر تەشیبەکیان رستبایە، کاریکی ئاساییان کردبایە ئەگینا ھەر لەو ی دەژیان. دەیزانی ھیچ کوینیان نییە بۆ مانەو نەیدەھیشت برۆن. دیوکیشیان ھەبوو. ھەموو شەویک دایکم حیکایەتیکی بۆ من دەگوت پیش ئەو ھیکە بنووم و خەوم لیکەوئ. وەھا ھۆگری حیکایەتی ببووم. ئەگەر لە جینگایەکی خەوم لێ دەکەوت سبەھە یی دەمگوت دەبی باقیە کەیم بۆ بلێیەو و بۆی دەگوتەو، و چاکیشی دەزانی. دوا ی ئەو ھەش ئەو ژنانەش بە رۆژ حەکایەتیان بۆ دەگوت، خولاسە ئەمن لەو دەمە یەو چیشکە ی ئەو مەسەلە یە بووم. ھەر وەک عەرز م کردن پینچ سال، شەش سال دوا ی بابم، ئەمن ئەو دەمی ئەو ئامادە گیە ی کە ئەلان ھە یە پیش سەرەتایی، ئەلان پیتی دەلین ئامادە گی ئەو دەم بیان دەگوت تەھییە، ئەمن لە تەھییە بووم. لە دەو ھە شاری. تەنھا جیئە ک کە مەدرەسە ی لێ بوو دەو ھە شاری بوو و کەلبی رەزاخان ھەموو موکریان دا. من لە دەو ھە شاریدا تەھییە م دەخویند. رۆژیکی، ئیوارە یەکی سواریک ھات لە دووم وگوتی وەرەو دایکت ئەمنی ناردۆتە شوینت، گەیشتمەو دایکم بێحال بوو و بە داخەو کۆچی دوا یی کرد. شتیکی کە قەتم لەبیر ناچی بابی دایکم ئەمنی لە باو ھەش کردبوو شیخ ئەحمەد، دەگریا فرمیسک بە ردینیدا دەھاتە خوارئ، ئەو مەنزەرە شم ھەر لەبەر چاویدا یە. بە دووی مەرگی دایکما باپیری شم مرد کە زۆری خوش دەویستم، دوا یە مامم، دوا یە پوورم، گشتیان رویشتن تەقربەن لە دوو سالاندا خەلاس بووین، ھیچمان نەما. نەخۆشی ئازارە باریکە بیدادی دەکرد پنیسیلین نەبوو، ئەو قەیرانی دوا ی شەری دوو ھەم بوو ولاتی داگرتبوو، گرانی، قاتی، مردن، نۆبەتی. نۆبەتی تەواوی ئەو دینیانە لە ئەو ھەلی بە یانیەو ھە یان دەیانزانی دەیانگوت ئەو رۆ نۆبەتی ئێمە یە لەبن دیواری تا شەوئ ھەل دەبە زین، سبە یی دەستە یەکی دیکە جیگای ئەوانیان دەگرتەو، ھەموو جۆرە فرۆفیلکیان ساز کردبوو. مەسەلەن بۆرە سواریکیان دیبا ھەرایان لێ دەکرد بۆرە سوار دەرمانی شەوتییی چییە؟ جا بۆرە سوارەش بە زەوقی خۆی و دلی خۆی جاری وا ھەبوو شتی زۆر خراپی دەگوت. خورما و رۆن یان ھەنگوینە دەرمانە کە ی. (شەوتییی: تب) یا مەسەلەن شەمۆلە یان دەگرتەو، نۆبەتە یان بۆ خەلکی دەبەری وەک مەلا و شیخ و سەبید و ئەوانە، چەن گرینیان لێ ئەدا خولاسە ئەو فیل بوو دیارە ئاساری رەوانیشی ھەبوو، ئەو ھە ی باو ھەری پیتی بوو پیتی چا

دهبوو. ئیدی ئه و یونیسف بوو (دئ دئ تی) ی هینا ئیداره ی مالاپیای ساز کرد، هه مووی ئیرانیان سه م پاشی کرد و له ئاکامدا روویشته.

پ: ئه و له بن دیوار هه لبه زینه چه بوو؟

نه و به تییان ده گرت قوربان. ده یانزانی ئه و رۆ نوره یانه نۆبه تی بگرن یا سه بنی. رۆژی وابو نه یده گرت که سانیکی تر ده یانگرت. له حاستی خویان هه لده له رزین و تا ئیواره ئه و هه کاریان بوو، و هۆکه ی میش ئانوفیل بوو، مالاریا ئه ساسه ن له و ی به وجود هاتیوو. به و سه م پاشیه ی که کرا به گشتی ریشه بریان کرد. ته نانه ت نیو ئاوه کانیش، ئاوی گۆلاوه کان، ئه وانیشیان سه م پاشی کرد. ته ویله و سه رانگولک و هه یچ کوئ نه ما سه م پاشی نه که ن. ماله کانیان هه موو سه م پاشی کرد. به لام دهردی له هه موان گه وره تر دهردی من بوو، هه موشتیکم له ساته وه ختیکیدا له ده س دابوو. ته وای و ژیان و حورمه ت و ئیحترام و تیروی و ته سه لی و پاک و خاوینی و لییاس و موحبیه تم له ده ستم چوو. به لام هه میشه و داایم له شتیکی ده گه رام وه کوو شتیکم ون کردبئ و نه م ده زانی چیم ون کردوو. له بیرمه سالی سیی سه ره تایی بووم له مه دره سه ی په له و ی ده مان خویند رۆژی تمه نیکیان ده دامی بۆ گیرفان پوولی، ئه و ده م کتیب فروشی موفه قی و حه میدی له لای یه ک بوون. مندال بوم له کتیب فروشی حه میدی له پیاده ره ویدا هه لده هاتم. جه ماعه تیکم دیت له و ی، هاوکلاسیه کم تووش بوو، گوتم ئه و ه چه باسه لیزه؟ گوتی: ئه و هه کتیبی هه راج ده که ن، نه م ده زانی هه راج چیه؟ بۆ هه راجی ده که ن کتیب چی کردوو و هه راجی ده که ن؟ ئه و ده می دوای موسه دیق و توده عه زیه تی مان دیبوو خه لکیان له خیابان را به شه پان ده برد بۆ شاره بان. گوتم هه راج چیه؟ گوتی: هه راج ئه و هیه تمه نیکی ده ده ی ده چی کارتیک هه لده گری خۆت و شانسی خۆت که نیوی کتیبکی لی نووسراوه، ئه و کتیبه ت ده ده نی به هه رچه نی بیت مومکینه دوو قرانیش بیت یا زیاتریش بیت وه لی به تمه نیک ده ست ده که وئ. ئه منیش تمه نیکم پی بوو هه ستم چومه ژووری و به و ئاغای حه میدیه م گوتم: ئاغای حه میدی کارتیکم بده یه هی کتیب! تمه نه که م دایه گوتم رۆله گیان ئه و هه ئه و قته و ی دایه بۆ خۆت کارتیک هه لگه ر. کارتیکم هه لگرت، پاکه تیکی بچکۆله ی تیدا بوو، دهرم هینا، لی نووسرابوو نرگس نووسراوه ی حوسه یین قولی موسته فا، کتیبه که ی دامی وتی ها مامه گیان حه لالت بی. تمه نیکم دایه به ۱۵ قران ۱۶ قران شتیکی ئاوا کتیبه که ئه ونده ی تیا نووسرابوو. ده ی جا خودا ئه و هه م چی لی کردبا؟ مندالیکی سیهه می سه ره تایی. ئیواره بوو، شاره داری مه هاباد ئه و ده م، نه رده ی هه بوو له باتی دیوار، نه رده کانی دار بوو، داره که شی به

رهنگی شین، رهنگ کرابوو، پالم به و یوه دا و ورده ورده ده ستم به خویندنه وه کرد زۆر به زهحمه ت ده مته وانی دیریکی ساخ که مه وه و تیی بگه م، به جیم نه ده هیشت. بریکم خویندنه وه بوو به شه و برده م مالی و له مالی بۆ سه بنی و سه بنی شه و کتیبم خلاس کرد، سه ر له نۆی خویندنه وه یانی له ده سالی را ئه من ببووم به موریدی کتیب. دوایه ئه و شته ی که گه یشتمه کتیبه کانی سادق هیدایه ت لیم مه علوم بوو ئه و شته ی من له مندالیه وه لیم ون ببوو و لئیده گه رام داستان بوو، یانی هه یچ شتیکی نه یته وانی بوو جیگای ئه و به شه ی بۆ من بگریته وه. من له ده سالی را که ئه لانه کانی به ره وه ۷۵ ده رۆم ۶۵ ساله موتالا ده که م، ئه وه دونیا و له مپه ر و په رده و هه موو شتیکی له به رچاوی من لاهرد و گه یشته جتیکی که پر بووم و ده ستم کرد به نووسین، بۆ خۆم پیم وابوو پر بووم! ئه لانیش پر نیم ئینسان هه یچ وه ختایه کی پر نییه. له ژیاندا هه تا هه تایه یانی عومر زۆر که مته ره وه یکه تی بگات و ته وانی.

ئه من ببومه کتیبخانه یه ک. هاویان که ده چومه وه دئ پانزه بیست کتیبم ده برده وه له گه ل خۆم، نه م ده خویندنه وه به لکو ده م خوارد، به حه دیکی عه لاقه مه ند بووم. هه ر ئاوا رۆیشته پیشی ئه من له ژیاندا ناتاواو بووم تا جحیل بووم. له ده بیرستان رۆیشتمه وه مالی. ئه من دیپلوم وه ر نه گرت، جوابی که سیشتم نه ده داوه. پینچ شه س سالیس سه رباز بووم ده هاتن جوا بیشم نه ده دانه وه، ده یانگوت لیزه نیم که سیس باسی نه ده کرد. دوا ی ئه وه وابوو ژنم هینا و مندالم بوو، سی مندالم بوو. ئه وانیش ده بو بخوینن، مه دره سه و شتیش بوو چوینه شاری، وتم بچین له شاری چی بکه م ئه من فیروی بیکاری نه ببووم، ده بوو بچه مه زرایه، مه رو گارنم هه بوو، له به یانی را هه تا شه وئ جاری وابوو نه هاریشم له بیر ده چوو بیخۆم. چه بکه م چی نه که م ئه من برۆم له دوو کانی کابرایه ک دانیشم رۆژی دوو رۆژ سالی دوو سال... ئیداره ی برق پیرونیلی که می هه بوو، چووم له ئیمتیحانه که یدا به شداریم کرد و قه بوول بووم له سالی ۵۴ دا.

هاتم هه ر له م بۆ کانه دامه زرام، ته قریبه ن مانگی شتیکی و لیزه بووم دوایه رۆژیکی هاتم موه هندسیکمان هه بوو له مه راغه وه ده هات ئیره له به ر ده ستی مه راغه ی دا بوو، بریکی قسه له گه ل کردم و ده قیکی پی گوتم و گوتم ئه وه ی بنووسه به فارسی، بۆم نووسی و ئه لحنیش نازانم رقی لیم بوو یان خۆشی ویستم، پترم ده زانی له کابرایه کی دیپلوم و شایه دیش زیاتر. چونکه له میژ بوو ئه و ده می ئه من موتاله عه م ده کرد پترم ده زانی. حوکمیکم بۆهات کاکه ده چیه مه راغه ی خۆت له وئ موعه ره فی ده که ی، خانووم لیزه به کرئ گرتبوو مندالم لیزه سه به تی ناو کردبوو خودایه چه

بکەم. وەلا رۆیشتەم بۆ ئەو ئی تەقریبەن مانگیکی لەوێم کار کرد شەوێکی هاتمەووە ئەو بۆکانە ی سەرێکی منداڵەکانم بەدەم وەلا دواى شامى هاتن گرتیمان، مالهەكەم گەرەن ۷۰۰ جلدیان کتیب لى هینایە دەری. گوتیان خەزینەمان دۆزیووەتەو، یەك دوانیکیان نەبى ئەوانى دى هەمووی شومارەى کتیبخانەى میلی ئیرانى پیووەبوو. هیچ گوناحیکم نەبوو! کتیبکی محەممەد مەسعودیم پى بوو، کە بەوی قەلس بوون. فارس بوو هی زەمانى دووکتور موسەدیق « گلهاى کە در جهنم مى رویند » چون قاچاغ بوو و ئەو دەم چاپ ببوو، « ماہى سیاہ کوچولو » سەمەد بێهرەنگى و هەندى کتیبى سادق هیدایەت و هەندیک کتیبى دوکتور عەلى شەریعەتى. سەریان سوورما بوو! کتیبەکانم هەمەجۆرە بوون. تا ۵۷ى لە زنداندا بووم دواى تى هەلەدان و کوتانیکى زۆر من لە کاتى خۆپیشاندانەکان لە زندانى ئازادیان کردم، شا عەفوى دابوو هاتمە دەری. هیچ گوناحیکم نەبوو. سالیکیش وەدواى ئەو کەوتم کە ئەمن کارمەند بووم دەبى بچمەووە سەر کار، دەیان گوت تۆ چووی تەرکت کردووە بە ئیمەت نەگوتووە! ئەى هاوار من نەرویشتووم، گرتووینم! ئەو تەو تەو بەلگە، ئەو دادگای نیزامى گەواهی داومەتى و ئەو چەن سالە لە زندان بووم، فایدەى نەبوو. سى چوار جار موکاتیباتە کەشم راگرت. دواى ئەو کە هیئەتیک هاتە ئیدارە کە لیستیان خۆیندبوووە گوتبوویان کوا ئەو؟ دەستووریان دابوو لە هەرجێیک هەیه بۆ سبەینى ئیمە ئەومان دەوئ! وەلا منیش مالهەكەم لە مەهاباد بوو و دەستیشم لە هەموو شتیک داشوتبوو. ولاتیش شیوا بوو. هەلاتن و تەقە و... پیان گوتم شتیکى ئاوايە، گوتم باشە هەستام چووم، خۆم ناساند، گوتیان ئەو تۆ لە کوئی؟ ئەلبەت من چوومە تەوریزو لەوئ پەرەندەکانیان یەك یەك تەماشای کرد و گوتیان دە سەراسەرى ئەو شیرکەتەى دا تەنیا ئەتۆ زندانى سیاسیت و ئەتۆش ونى، گوتم ئاخرون نەبم چی بکەم ئەو تە موکاتەبەم لەگەلدا کردوون، گوتیان تۆ تەرکی خزمەتت کردووە. مەدارکم نیشان داون وقەبوولیان نەکردووە. دادگای نیزامى گەواهیان داومەتى قەبوولیان نەکردووە، بلینم چی؟ چ بکەم؟ گوتیان نەخیر هەر ئەمرۆ دەبى بچیتە سەرکار. بەرپیان کردم بەرەو بۆکانى جا بوو بە شەرو هەلاتن.

ئەمن ئەو فکەرەم لە بیست سالی دا لە میشکیدا بو بۆ هاوارە بەرە، لە چل سالییدا توانیم بیهینم ئەو دەم چاپ نە دەکرا، دواى ئەو ئینتیشاراتى سەلاحەدینیان دانا، ئەگەر ئەویان دانەدەنا هەر نەدەبوو. ماموستا هیمنیش زۆر زۆر پى خۆشحال بوو کە ئەمن خەریکم رۆمان دەنووسم. شتى ئاوا وکارى ئاوا نەکرابو دە کوردستانی ئیراندا. تەنھا دوکتور رەحیمی سەیفى

قازى شتیکى نووسیبوو ئەویش لە بەغدا چاپ ببوو نە لە ئیرانى. ئەوەى لە ئیرانى چاپ بووبى رۆمان نەبوو. کاک ئەحمەدى قازیش پىش من شتیکى نووسیووە بە نیوی باقەبىن ئەویش رۆمان نییە. دواى ئەو ش کە چاپ بوو ئیرادیشم لى گرت و بە رەحمەت بى گوتم کاک ئەحمەد بریا بە منت گوتبا! گوتى بۆ فەتاح؟ گوتم زۆرى هەل دەگرت ئەو دەیتوانى رۆمانیکى چاک بى! رۆمانیکى تەنزیش دەبوو، تەنزان ئەلعانىش نییە! هونەرى کردووە بەلام لە حەدى رۆماندا نییە. من هەر لەو رێگایەرا کە لە منداڵىرا دەگەل حیکایەت و ئەوانە عەجین ببووم فکرم چووبو بۆ ئەو جیگایە، مەغزم چاکى کار دەکرد و ئارەزووم دەکرد ئەو شتە ببینمەووە کە دوايە ئاوا بە ریکەوت بەو تاقە تەنەى ئەمن دیتمەووە. ئیدی زەمانى شا نووسین هەر ئەو بوو، کوریک عاشقى کچیک دەبوو، پەيامیکى نەبوو. دەیانەویست زەماوەند بکەن یان یەکیان خۆى بکوژى یا شتیکى ئاوا. حەتمەن نووسینی هەر رۆمانیک دەگەل ژيانى خۆدى رومانووس پیوهندى هەیه، لە خۆى دەنووسى، خۆى دەنووسى. مەسەلەن کتیبى وەکوو پایپونى کە بە هەموو زمانى گەرەى دنیا تەرجومە بوو، زۆر کتیبیکى پر فرۆش بوو. خۆ هیچت ناداتى بەلام بەلانى کەمەووە خوینەر سەرگەرم دەکا هەتا ئەو سەعاتەى کە دەیخوینیتەووە هەر بە دووی خۆیدا دەبیا و دەبیکش.

بەگورتى من دەستم پى کرد، ئەگەر هاوارە بەرە هاتە دەری لە تیراژى سى هەزاردا هەر زۆر زو خەلاس بوو. سالی ۷۲ى هەتاوى چاپ بوو، پیموایە ئەمن یک دو سال دەبوو نووسیوم جا ئەوان چاپیان کرد. چونکە بۆیان تەرجومە نەدەبوو. هەرشتیکىش چووبا بۆ ئینتیشاراتى سەلاحەدین دەبوو تەرجومەى کەنەو، بۆشیان تەرجومە نەدەبوو، بە خۆشم تەرجومە نابیتەووە هاوارە بەرە، رەنگە کتیبەکانى تر بتوانم بکەمە فارسى بەلام خۆدى هاوارە بەرە ئەوندە ئەسالەتى وشەى کوردەوارى تیدایە، زۆر زەحمەتە کە ئیمە بتوانین تەرجومەى بکەینەو. مالیان ئاوەدان بى وەلا هیمەتى وان بوو چاپ کرا. بەدویدا میرزام بە شەش مانگان نووسى دوايە مامەووە دوبارە تا بیست سالی دیکە تا من توانیم زیندەخەو بنووسم و ئەلئانەکانیش کتیبیکم نووسیووە بە ناوی گێژەلووکە، هیندیک رایان ئەو بوو بیکەمە گەردەلول. گوتم وەلاگەردەلول پیموایە زیاتر بەرەو فارسى کیشراووە گێژەلووکە کە جوانترە. کردمە گێژەلووکە، نامەوئ لەسەر زۆر برۆم چونکە ئەو کتیبە هیشتا ساز نەبوو. بە برۆى خۆم جوانترین بەرەمى من کە تا ئیستا نووسیوومە زیندە خەو. زیندە خەو زۆر پر ناوەرۆکە دە زبانیکی زۆر سادەدا و لە چەندانە سەبکیش ئەمن کەلکم وەرگرتوو،

هەریەک سەبک نییه؛ تیکەلم کردووە، ئەوشتانە هەر یەکێ لە جیگای خۆیدا پێی هەبە.

پ: نووسینی رەسمی هاواربەرەت لە سالی چەندەو دەست پیکردووە؟

- قوربان تاریخی لەسەرە، دوو سال دواى ئەو تاریخی چاپ بوو. دەنا من سێ سال و نیوم پێ چوو. هەر دەم نووسی لە دواوەدا دەمدیت وەک نووسراوەی یاشار کەمال دەچێ، مەجبور بووم بیدرێنم، ئەمن هیچ وەخت پێم خۆش نەبوو لاسای یەکیکی بکەمەو. ئینجەمەدیش تەقربیبەندالێکی بەرەلایە وەک و ئەو شوانەى من، وەک یارەى من بەرەلایە و دەخولیتەو. دە ئاخى دا تووشى تەفەکورائى سیاسى دەبێ، دە واقع دا یاشار کەمال تەفەکورائى سیاسى خۆى لە قالبى ئینجەمەمدەى دا هەلپشتو، بۆ خۆشى لەویدا کۆمۆنیستیکى کەرچ و کالە. دە پێشدا پێی وایە ئەگە ئاغاى بکوژى ئیدى هەمووشتیک حەلە. بەلام دەبینى لە دوایدا وانییه. ئاگاش دەکوژى کورەکەى دیت زۆر لەو هیلاکترە، یا براکەى دیت. بەکورتى ئەوێکە ئەو سیستمى ئەرباب و رەعیەتى غەلەتە لەوى بۆتە نەفەرێک، دواى ئەو هەر بۆ خۆیەتى، کتیبى ئەربابهای ئاچاساز یاشار کەمالت خویندبیتەو، یاشار کەمال خودا بى بەخشى یارەبى، نووسەرێکى یەک جار گەرە بوو، باوەرم پێ دەکەن ۳۰۰ لاپەرە تەنیا باسى شەرە میرو لەى کردووە. ئەو زۆر مەسەلەیکى گرینگە. ئینسان ئەگەر ئەو قودرەتى قەلەمەى هەبێ، یا دە « ئان سووی کوهستان » دا ۱۷۰ لاپەرە پیرێژنیک دەبۆلێنێ، ئەوانە تازە بۆ دویای ئەورۆش نابن.

پ: مامۆستا باسى زیندە خەوتان کرد و فەرمووتان کە لە هەموویان عزیزتر و بەهیزترە بۆت. جیاوازی زمانى لە نیوان رۆمانى زیندە خەو و هاوارە بەرەو و میرزادا چۆن هەل دەسەنگێن؟ ئاخۆ بەرای خۆتان لە بارى زمانییەو ئەو گۆران کارییەى کراوە، هەل کشانە یان داکشانە؟

قوربان، ئەساسەن رۆمان دیاردەیهکی غەربە، لە رۆژئاواوە بە ئیمە گەبیو، هەموو ئەو میللەتانەى شەرق کە رۆمانیان نووسیوە لاسای غەربیان کردووە، سەبک و شیوازەکانیش هەر لەوان راپە. دە زەمانى تیزارەکاندا پیش ئینقلابى شوو پەوى یا رۆسییهى ئەو دەمى، رۆسییهى تیزارى، نووسەرى یەگجار گەرەیان لى هەلکەوتووە. لە ئەمریکای لاتین، کە تا رادەیهک بە نیسبەتى خودى ئەمریکای واشینگتون، ناتوانین بلین ولاتیکى ئاوا پیشکەوتووە، ئەما رۆمانیکى زۆر گەرە هاتووەتە دەرى لەوى. لەوى قەلەم زۆر ئازادە. لەوى تیراژى هیچ رۆمانیک لە لانیكەم یەک ملوین کەمتر نییه. رۆمان نووسیک لە ئەمریکای لاتین ئەگەر لانیكەم یەک رۆمان بنووسێ،

هەتا ئاخى عومرى بۆ بەرپچوون فکرى ئاسودەیه! لە حالیکى دا ئەمنى کارمەند دەبوو رۆژى هەشت سەعات، دە سەعات جارى واش بوو دوازه سەعات کار بکەم لە ئیدارەى دا و دواى بێمەو ئەگەر وەختم بوو شتیکی دانیم بۆ نووسین، نووسین لێردا کار نییه. شتیکی زیادییە، ئینسان دەبێ بە جۆریکی تر ژيانى مسۆگەر بکات، یانى من هیچم وەر نەگرتووە لە کتیبەکانم و هیچ شتیکی بە من نەگەبووە! لە حەدى زۆر کەمدا، هاوارە بەرە و میرزا خوا هەلناگرێ، ئینتشاراتى سەلاحەددین زۆر چاک دەگەل ئەمن سازا. ئەو لەن بیست لە سەدى قیمەتى پشت جلدیان دا بەمن و هەر دوو کیشیان لە تیراژى سێ هەزاردا چاپ بوون. ئەمنیش ئەوانەم نارد بۆ ئوروپا، بریکیان بۆ ناردمەو و بریکیش لەوى لە بەینى قامکاندا چوو. رۆمان نووسی لێردا و لە تەواوى دویادا نە ئیستا بوو تە رشتەى دانشگاهى و نە ئیستا بوو تە رشتەى بەرپچوون. ئیدى لەوى گەرێ یەکێ وەک یاشار کەمال یان مامۆستا یوونسی و ئەوانە، زۆر بالا بوون. یاشار کەمال دە پێشدا میراوو بوو، یانى بەسەر جۆگەى ئاوى را گەشتوو و ئاوى بۆ خەلکى بەش کردووە و لەسەر جۆگەى ئەو ئاوانە کە هاموشۆى کردووە نەهیلێ ئا و زایە بێ و بشکێ، هەر لەویدا بناغەى ئەو رۆمانە دوورودرێژانە دارشتوو. کتیبى یەک جار گەرەى نووسیوە قەهرى دەریا یەکیک لەو کتیبانەى کە ئینسان بەراسنى سەرى سوور دەمینێ کە ئەو ئینسانە چ قەلەمیکی هەیه و چ ئیمکاناتیکی هەیه. لە دواى ئەویدا چووە لەگەل مەتبوعاتدا بە شیوەى نووسەر و خەبەر نیگار ئاوا کارى کردووە و گەشتوو تە ئەو جیگایە. تورکیاش خاوەنى فەرھەنگیکى عەجیب و غەریب بوو و ئەویش کە کورد بوو، بەلام کوردی هەل نەبژاردووە و رەنگە ئەویش کوردی زانیی ئەمما بە کوردی ئەگەر نووسیباى نە ئەو ناوبانگەى دەبوو و نە ئەو بەرێ چوونەشى دەبوو، ئەلانیس کتیبەکانى بۆ خانەوادەکەشى هەر بوونە سەرمايه و مورەتەب چاپ دەکرین.

ئاغای یوونسی من کتیبەکانیم خویندووەتەو کتیبیکى هەیه بەناوى « گورستان غەربیان » لەو کتیبەدا شاكارى کردووە و کتیبیکى یەگجارچاکە! ئەمن تەواوم کرد و خویندەمەو، بە رەحمەت بى یارەبى مالى لە عەباس ئابادى تارانى بوو. چومە خزمەتى و دەشى ناسیم زۆرجار تەلەیفوونى بۆ دەکردم یا موزاحیمی دەبووم تەلەیفوونم بۆ دەکرد، ئەحوالیم دەپرسی، فەرمووی چت خویندوونەو رۆژانە؟ گۆتم وەلا قوربان گورستانى غەربیان! گۆتى چۆنى تیدەگەى؟ گۆتم وەلا دوکتور لە بەزەجییەکی دا ئیجساسى ئەو دەکرد لە سەربانیکی را فرم دەدەنە

هه ژار به تاقی ته نیا ئه وهی نووسیوه! عه بدو وره حمانی زه بیجی من بو خۆم نهم دیوو، مامۆستا ههمن دهیگوت فیش بهندی فرههنگه کهی که ئه من بو خۆم دیوووم به ئه ندهزی هۆدهیه کی ده بوو، له خوارئ را ههلی چنیوو هه تا بن میچ. ئه وه سی حهرفی لی هاته ده ری و به داخه وه مه رگ مه ودای نه دا و پیتم و سهدام کوشتی. سهدام عه بدوو ره حمانی زه بیجی نه کوشته فرههنگی کوشته! ئه وه فرههنگه له بین چوو، کهس نازانی چی لیتهات و بو کوی چۆ، چ بوو چۆن بوو؟ باسی زینده خه ومان ده کرد زبانیکی ساده ی شاریه جارو باریش گه راومه ته وه به ره و زمانی گوندی و ئه وه نه قلانه ی تییدا، دایه خه یال، ده ی گیزیته وه و ده چیته وه بو ئه و زاراوه یه. ئه ساسه ن شه هریه ته ی ئیمه ش زۆر له میژ نییه، مه هاباد سیسه د و چهن ساله هیه! کورپیکم ده رچوو بوو له کرمانی منیش بردم ناونووسی کهم له دانشگاهیه، کرمانیش جیگای دیدهنی و تاریخی زۆره مه سه له ن حه مامی گه نجه لی خان، بازاری گه نجه لی خان، رۆژیکی گوتی ئه ری بابه ئیمه له ولاتی خۆمان بو ئه مانه مان نییه؟ گوتم رۆله گیان ئه وه ده می ئیمه شوان بووین ئه گه ر ئه وان ئه وانیه یان بوو. ئیمه درهنگ گه یشتووینی به لام خراپیش نه گه یشتووینی.

پ: پاراستنی به رژه وه ندی نه ته وه یی له کاره کانی خۆتاندا چۆن پیتاسه ده که ن؟

- وه لاهی نه ته وه روو به نا و ژیره بنای ده وی، ژیره بنا که ی که ئیقتساده و پوه بنا که شی زمانه. ئه من له عومری خۆمدا پیموایی غهیری ئه وه ههچ ئیفتخاریکی دیکه م نییه، هه ر ئه وه ی خزمه تم کردوو به بی ئه وه ی دلی کهس بیشتیم، به بی ئه وه ی باسی کهس بکه م، نه له باری سیاسیه وه، نه له باری دۆستایه تی و ئیجیانه ن دۆژمنایه تییه وه! حه تا ده ئه وشه جه ره نامه ی که بو بنه ماله ی بداغ سولتاتم نووسیوه، ههچ به حسیک له وه نه بووه که چ کوشتوو کوشتاری له مه کراوه، چمان کردوو. ئه وده می من منال بووم ئه و که لکی به گزاده ی سابلاغی کیلی لی بوو دوو میتر بلیند، ئه منیش هه روا ئه وه دمیش منال بووم. رۆیشتین له خزمیکمان پرسی گوتم ئه ری ئه و کیلانه بووان زۆر عه جابین، ئه و به ردانه یان له کوی هه ناوه دوو میتر بلیند، گوتی بابه که م ئه وه ئاخیرین سه نگه ری به گزادان بووه که ده زه مانی سه فه وه یه دا کوژراون لی ره. یا قه لای سارمی ئه وه ده می سارم به گ له وی قه لایه کی دروس کردوو، که گرتوو یانه و پوخاندوو یانه. چونکه ئه وانه شتیکن تاریخی و تاریخ رسته ی من نییه. به داخه وه ئه لان تاریخی مه هابه دیش هیه زۆر به که می باسی بوداغ سولتانی تی دایه، حه وت مالی ده گه ل بووه ئه گه ر هاتۆته ئیره و سازی کردوو ئه وه ده می بو حه وت مالان مزگه وتی سووری ساز کردوو و بناغه که ی بو

خوارئ، گوتی ده زانی ئه وه هی چیه؟ گوتم چیه؟ گوتی ۱۶۰ لایه په ی سانسۆر بووه. ئه و پینه کردن و تیک خستنه وه ش زه ربه ی زۆری له نووسه ری کورد داوه، یوونسیش وه ک قازی کاری خۆی کرد. ئه وانه گه رچی به فارسی کاریان کردوو به لام به سه ری که وه کاری زۆر گه وره یان ئه نجام داوه، فارسیش زمانیکی زۆر به ربلاوه. ساله ای ساله حکومه تی ئیرانی ته نانه ت ده زه مانی ئه و پادشاهانه ی که تورکیش بوون، زمانی فارسی هه ر زمانی ره سمی ئیرانی بووه، له م باره وه فارسی زۆری خزمه ت پی کراوه. ئه ممانه زبانه که ی ئیمه کهس خۆی تی نه گه یانده و. ئه من له کوردستانی ئیرانی پیم خۆشبوو به کوردی بنووسم و کوردیشم نووسی و به نیسه ت که میشم نه نووسیوه. ئه من بیجگه له و چوار کتیه مه قلات و ورده چیرۆک و ئه وانه شم هه ن که ئیستا کۆ نه بوونه وه و نه کراونه کتیب. دوی من نازانم کی کویان ئه کاته وه، به لام چاپ بوون له نه شریاتدا و نه فه وتاون. جا ئه لان تو ده فه رموی باسی زبانه که بکه، زبانی دوو کتیبان یانی هاواره به ره و و میرزا، زبانی گوندیه. ئه من له ماوه ی ده سالان له گوند ژیاوم. جوت به نده بووم، مه ردار بووم، ئه و ئیستلاحه ت گشتی فیر بووم له خه لکی، که زۆر شتیکی جالبه ئیمه له ئیستلاحه دا ده زبانی کوردی دا وه ک زبانی ئینگلیزی غه نین. بی ئه نده مان ئیستلاحه هیه. ئه و دوو کتیه هه موی زمانی گوندیه به تایبه تی هاواره به ره، هاواره به ره قسه م تیکی که م نه بی که میرزا قسان ده کا له ویدا باقیه که ی زمانی گوندیه. ده کتیبی میرزاشدا زمانه که زمانی گوندیه، ساده تریش بوته وه. ئه من به و نه تیجه ی گه یشتم زبانی خۆمان ده بی به ره و ساده گی بچی، زمانی زینده خه و زمانیکی شارستانییه و ئه ساسه ن رۆمان بو خۆی دیارده یه کی شارستانی و مۆدیرنیته یه. مندالکی ئه ورۆ ده بیینی یان ده گه ل ئینتیرنیت سه روکاری هیه یان ده گه ل تلویزیون یان ده مه درسه ده رس ده خوینی ههچکام له وانه ئه وانه ی تی دایه. کتیبی زینده خه و به حه دیکی ساده نووسیوه له ئاخره که یه فرههنگه کۆم بو دانه ناوه. هه موو کهس زۆر ئاسان ده توانی بیخوینیته وه. ئیمه به داخه وه فرههنگی چاکمان نییه. مامۆستا هه ژار کاریکی زۆری کردوه و زۆر به ی که سانی تریش له به خشی فرههنگه دا زهحمه تی تایبه تیان کیشاوه، به لام حاله تی لۆغه ت مه معنی هیه، ریشه یابی که لیمه ی نه کردوو، ئه و که لیمه بو وایه ئه و جار فیعه له، فاعیله، مه فعوله، مه سته ره، ئه وه نیوی چیه؟ بو ئه و ته فکیکه نه کراوه و ئه وه ش کاری ئه و که سانه یه که باسه وادن وه دووی ده که ون. دیه خودا که ئه و فرههنگه گه وره و عه زیمه فارسییه ی نووسیوه ته وای دانشجوی تارانئ ده خزمه تی ئه و فرههنگه ی دا بووه، کاری تاکه کهس نییه. مامۆستا

شار دامه زراوه.

پ: ماموستا به رای جه نابت قاره مان رومان دروست دهکات یان رومان قاره مان دروست دهکات؟
و: ده لاین ئینسانی ئه ورۆ گه یشتوته جیگایه ک قاره مانى ناوئ. به لام ئه وه هه مووی نییه، به شیکی له وان ده یانه وئ و به شیکی زور پتریش نایانه وئ. ئه وانیه که خوینده وارن، ئه وانیه که ئاگه ن ده زانن که کار جه مع دهیکا نه فهد. ئه ما فهد لیرده نه قشی چییه؟ فهد ریک ده توانی جه معیکی نااگا ئاگا بکاته وه. قاره مانه تی ده ئه و جییه یدا نیاز هه یه ئه وه ده بی هه بی و هه یه و ئه لعانیش ده رومانه کانیشدا ئیمه قاره مانمان هه یه، قاره مانى ئه سلئ و فهدرعیمان هه یه. جیاوازی ئه سلئ و فهدرعییه که ئه وه یه، من بوخوم وام، ده پیشدا ماوه یه کی زور فکری لی ده که مه وه که چ دروس که م و چم لازمه بو دروس کردنی ئه و شته. که رهسته کان چ بن. جارئ له پیشدا زبان که رهسته ی سه ره کییه، هه رکه س به هه ر زبانی که له دونیادا که بیه وئ مه تله بیکی بنووسی ده بی ئه و زبانه چاک بزانی. نووسینیش ئاسانتره له ته رجومه، چون له ته رجومه دا ئه گه ر ته رجومه ی به ته عه هود وه بکه ی ده بی ئه وه ی کابرا نووسیویه ئه توش عینی ئه وه ی ته رجومه بکه ی. ته رجومه ی جه نابی قازی ته رجومه ی ئازاده هه ر بویه خو شه! ئه و به که یفی خو ی لایه ی پییدا دا وه زور زو خه لاسی کردوه، ئه و کارانه ی هه موو کردوه ئه ما موته عه هید نییه له زور شتی دا. ئه وانیه چه نده زبان ده زانن ئینگلیزی و فهدرانس، ئه من ئه وه م له ئه وان بیستوه که ده زانن ئه وشته ی زور ره عایه ت نه کردوه. به لام ئه من بوخوم وام ده پیش دا له داستان دا قاره مانى سه ره کی، هه رکه س هه یه سازی ده که م، ده زیهنی خو مده ناشیکه مه ئوستوو ره، چونکه به هه رحال ئوستوو ره ش بو خو ی زه مانیکی خاسی خو ی هه یه له وه گوزه راوین، ئه ممانه فهدریکمان ده وئ وه ک قاره مان، ئه لعانیش ده مانه وئ. ده بی نی ئه تو شه ش دانگ فکرت ده رگیری ئه وه یه که ئه تو که سیکی دروس که ی که که س بی، ناکه س نه بی. ئه ممانه ده بی نی له رییدا شتیکت له ده ستی ده رده چی یا نیاز پیت ساز ده کا که دوایه چا و لی ده که ی ئه وه له هه موویان خو شه ویست تره، خو شه ویست ئه و جیگایه ی رومانه که رومان خوین ده کیشی به دوی خویدا، ئه وه موهیمه. جگه له په یام و له تکنیک و کاره کانی دیکه که ده روماندا لازمن. هه ر ئه و کیشه مه سه ئه له یه، خو شه قه له می مه سه ئه له یه. هی وا هه یه دئ ده نووسی ئه ممانه له جی نووسراوه که ی، به ردت پییدا دا خو شتره! نووسراوه که ی خو شه نییه. مه سه له ن زوربای یونانی چه ن نه فهد ته رجومه ی کردوه ته وه هه ر هی قازی به که لک دئ، کون به کون خه لک لی ده گه رین ئه وانى دیکه

هه روا له بازاری دا ماونه ته وه. خو شه قه له می، په یام، تکنیک، شیوان، ئه وان هه مووی داستان ده نه خشینئ. له وه سه تی نووسینی داستاندا ده بی نی شتیکت لازمه ئه ممانه له ئه وه له وه هه یه به حسیکت لی نه کردوه، ده بی به وجودی بی نی. ئه وشته ده میرزادا بو من زور عه جایب زه ق و به رچا و هاته گورئ. وه ختیکی میرزا گوزارشیان لی دا و هه لات و پویشته مال مه ولود، که له سه ر ری باغه میوئیکى هه یه، پاوچی بووه. لیی ده پرسئ که ئه من ئاوا ناتوانم برۆم بو دیان چون ئه منیه تم نییه. چ بکه م ده ی خو له ده ریش ناتوانم بحاویمه وه و ئه سپه که م ده بی تیر بخوا و خو م ده بی شتیکی بخوم. ئه و ده لی وه لا ته نها جیگایه کی که ده توانی بچی ئاشی ره شیده دزه یه، به لام هه یه بروایه به ره شیده دزه ش مه که ئینسانیکی ناجوره. جا ده لی ئه و ئه سپه م پییه و ده مانچه یه ک. هه لده ستی ده چی. له وئ دا باوهر ده که ی حه ده قه ل دوسه د سیسه د نه فهدر یان کاغه زیان بو نووسیوم یان ته له یفونیان لیکردوم که تو ره شیدت بو به کوشت دا؟ زور زور خراپت کردوه. نه ده بوو ئه و کابرایه بمرئ، گوتم ئاخیر چون نه ده بو بمرئ ئاخیر ئه و کابرایه جارئ ئه وه له ن سادیسمی هه بوو، وه ختیکی گیسکه که سه ر ده برن خوین فیچقه ده کا، خوین گرتی و نه شته ی کرد و ماوه یه کی زور ماوه به ئه و شیوه و هه تا دوایه ملی گیسکه که ی که شیکاند، قرته له ئیسقانه کانی هات وه هوش هاته وه. له و حاله ته بزگاری بوو، میرزای به ده بخت سالهای ساله یان له زیندان بووه یان ده ربه دهر بووه یان له کیوان و شاخان بووه. ئاشقی بیوه ژنیک بووه لانیکه م ئه ونده پیاوه تیت هه بی با بی دینی. قازی به ره حمه ت بی ته له یفوننی بو کردم هاواره به ره هاتبووه ده ری. گوتمی فه تاح گوتم به لی؟ کوتمی فه تاح خه ریکی چیت؟ گوتم وه لا کاکه ئه حمه د خه ریکی جلدی دوه م. خه ریکم میرزا سه روسامان ده دم. گوتمی فه تاح ده کرئ قسه یه کت پی بلیم؟ گوتم چییه؟ گوتمی ئه و کچه تیوه ی بده به و هه تیوه ی مه ردی خودای به. هینده کیشی مه ده. گوتم به چاوان کاک ئه حمه د. جا له وئ را نووسیومه که یه کئ تکای بو کرد که بی دهنئ. ئه وان هه کاکه هه مووی خه یالئ له خه یال به دهر هه یه کی نییه. ئه ممانه له زور جیگایان به شی خو شمی تی که وتوو نه متوانیوه له وه لادم. قاره مانى فهدرعی جارئ وایه جیگه ی قاره مانى ئه سلئ لیژ ده کا. ئه لعان له زینده خه وئ دا به عه قیده ی من دایه خه یال قاره مانه نه ک ئازاد، نه ک مه لی. قسه کانی دایه خه یال که به بن زاراوه ی مه نگورئ و هینده ک مه هابادی تیکه ل پیکه لی کردوه زور عه جایی جئ گرتوو، زور حه قایی گوتم یانی خه لک به گشتی دایه خه یالی خو شه ده وئ. ئه وه یه که قاره مانى فهدرعی ده بیته قاره مانى ئه سلئ، به بی ئه وه یکه خو ت به توئ

یا ئارەزوت بێ ئەوە دروست کە یان لە ئەوەڵەو دە نەزەرت دا بوبێ. بەلام دەبینی لە نیوەی رێگادا شتیکی ئاوا ساز دەبێ، ئاوا ساز دەبێ قارەمان شایەد لە زۆر جیگایەدا قارەمانی ئەسلی دەچیتە دواوە و یەکی فەرعی دێ جیگا بە ئەو لێژ دەکا.

پ: مامۆستا هەرچەند فەرموت زمان سەرەکیترین شتە بۆ رۆمان، بەلام مامۆستا فەتاحی ئەمیری زمان فیدای پەیام دەکا یان پەیام فیدای زمان یان هیچیان و هەردوکیان پێکەووە گرینگن؟

- ئەمن دە هاوارەبەری دا هەموشتیکم فیدای زبان کردووە چونکە ترسم هەبوو نەهێلن کارەکم ئیدامە بەدم، ئەو واژانەشم پێ بوون بەشی چوار کتییی دیکە ی دەکرد بەلام مەجبور بووم بیاننوسم. ئەمن ئەو دەمی کە هاوارە بەرەم دەنووسی، سەلاحی ئاشتی کە ئەو دەمی ناوی سەلاحی عەرەبی بوو سەرباز بوو. هاتە کەم گوتی خالە ئەوە چ دەکە ی گۆتم وەلا چەن لاپەرەییەکی ماوە گوتی جا ئەوە چ لێ دەکە ی؟ گۆتم خەریکم پاک نەویسی دەکەم. ئەوە دە دوازدە فەسلە دەمەوێ هەر فەسلێک دە شومارەیک سەرودا چاپ بکەم. گوتی بۆ؟ گۆتم وەلا دەترسم بۆ کتیب مەجوزم نەدەنێ، نەکراوە ئەو کارە بەلام ئەگەر دە ئەوێ دا چاپی بکەم ئەو لەن دەمین و دوا ئەو هەش دەتوانم بیانکەمە کتیب و کۆیان کەمەو. هەر من نیم زۆر یەک لە نووسەرەکان کاری وایان کردووە، ئەویش حالەتی پاوهرەقی هەیه دوا یە خەری دەکەنەو دەهیتە کتیب. گوتی وەلا خالە ئەو کارە مەکە. گۆتم بۆ؟ گوتی زۆر حەیفە، جارێ خەلاسی کە ئەگەر نەیانکرد ئەوسا کەیفی خۆتە. جوابم داوە و لێی مەمنوونم کە ئەو شتە دامەزرا. ئەلغان کەسانیک خەریکن دەنووسن، جا ئیدی چاک یان خراب، ئەو خراپانەش چاک دەکرین. ئەمما نەسلی دوا ی ئەمە هیزوگورپیکیان لە گۆریدا هەیه کە بتوانن بپۆن. باوەر دەکە ی ئەو دەمە ی دە کوردستانی عێراق ۱۰ رۆمان نەبوو کە من دەستم کرد بە نووسین، یانی نوسخە یەک نەبوو کە من لە رویەو بە بنووسمەو. پ: مامۆستا گیان ئەگەر بابەتیک هەیه لەسەر کارەکان و ئیمە باسمان نەکردووە و بۆخۆتان پیتان خۆشه باسی بکەن بیفەرموون.

و: وەلا بابەتەکان یەکجار زۆرن مەسەلەن من لە مەوزووعی رەشیدە دزە کە عاشقی زلەخا دەبێ، ئەوە بۆخۆی دەیتوانی رۆمانیک سەر بەخۆ بێ. شتیکی زۆر جوان بە بێ ئەوە ی کە من چکۆلەترین بێ ئەدەبیەکم تیدا کردبێ. شتە کە زۆر دلگەر، زۆر جوان هاتووەتووە. هەتا ئەوانە ی سانسورپیان کردبوو یەکیکیان بە فارسی لە منی پرس ی گوتی ئەوە نییە باسی پشیلە یەکی دەکەم کە لە دەلاقە کە ی را خۆی تی داوی و لە ترسان زلەخا دەچیتە باوشی رەشیدەووە لە ترسان. لە منی دەپرسی

دە یگوت: "اون گربە ی پدر سوخته اونجا چیکار می کرد؟" گۆتم چووزانم چی دەکرد. ئەمن تیکۆشاوم زۆر مۆئەدەب بنووسم دیارە بەرپرسیارە تییه کم هەیه دە بەرامبەر ئەو خەلکە ی خۆمان دا. وەلاهی ئەمن پیم خۆشه هەمووی بەئەدەب و بەحەیا بن.

پ: مامۆستا لە ئبئزال نەترساوی لە رۆمانە کە تدا؟ ئەوە کە یگا بە سنووری ئبئزال بۆ وینە هەر لە ئەو جیگایەدا کە باسی پشیلە کە یه؟

و: ئەمن لێی ناترسم ئەمما ئەو لەن چاپی ناکەن ئەوە یەک، دوەمەن دەرسە دیک ی باعسی انحراف دە ی هەرچەن ئەلان نیازی بە توجیبه ی من نییە، ئەلغان هەمو ی وەسیلە یە ک هەیه. ئەوە ی کە من عەرز م کرد ی ئەوە ی کە لە رۆماندا ئیمە شتەکانیش باس دەکە ین بەلام ناچیتە چوار چێو ی ئبئزالەو. مەسەلەن بۆ نمونە ئەگە لە بیرت بێ لە "مادری پرل باک" دا، کچە کە دەچیتە نیو مەعبە دەکە لەو ی جلۆ بەرگە کە ی بەسەر بو تە کە دا دەدا، کە چاوی لێ نەبێ ئەوان چ دەکەن، بەلام ئبئزالیش نییە یان ئەگەر لە بیرت ماب ی کە وەختایەکی حەمە دۆک یا ئینجە مەمەد خە جیج ی هەل دەگر ی (تەرجومە کە ی حەسەن زادە کە زۆر تەرجومە یەکی سەرکە وتوو) ئەو لەو جیگایەدا کە ئەوانە دەچنە پال یە کەو، خۆ ئەوان مارە نەکراون، دەلێ کە دینە دەری لە غارە کە ئیدی خە جیج کچ نەبوو. ئەمما مەحموود دەو لە تابدای مارالی هیناوە سواری ئەسپیک ی رەشی کردووە بە شەقامدا دەروا، لە ترساندا شیت بوو ئەو کچە. کچیک ی کورد، ویچوو و توند و تۆل. دە دوا ییدا هەر بە با ی خە یالیشیدا نایە. ئەو دە ئەویدا چووتە سەر فەرهنگی فارسی. کوردیک ی ئاوا خۆراپسکانیک هەر دەکا، دو زللان هەر دەو شینێ وا هەر نیە کە سووک ئاسان خۆ بە دەستەو بەدات. ئەمن وابەستە بە نەسلیکم کە زۆریان حەیا و ئەدەب لە کن مەترەحە و پیم وایە حەتا نەسلی ئەلغانیشمان ئەگە زەمانیک ی ئەولادیان بێ کور و کچیان هەبێ، پیتان خۆشه بە ئەدەب بن. یانی شتە کە فورمولە بێ. ریشە ی فەرهنگی هەیه. ئەمن زۆرم رەعایەتی ئەو جۆرە شتەنە کردووە. لەو جۆرە بەرنامانەدا، لە هەموو کتیبەکاندا لە ئەو کتیبی ئاخیشم دا کردوومە. پیموا نییە ئەو ئبئزالە ی وجودی بێ، هەموو شتەکان خودای تەعالا سازی کردوون و نیویکی بۆ داناو، موشە خە ساتیک ی بۆ داناو، شەراپتی رەفتاریکی بۆ داناو. خۆ وانییە لەخۆرا دروست کرابێ. زۆر لە ئبئزال ناترسم ئەمما لەوە ی دەترسم کە خودای نەکردە نەبادا ئەو هەنگاوە ی من هەلم هیناوە بێ بە باعسی تەنانەت یەک کەس، یاخۆ ئینحرافیک شتیکی وا.

گرینگی وەرگیڕانی رۆمان بۆ سەر زمانی کوردی

ئەندێشەیی بەدی هیناوه و بەشیکی زۆر له رووداو و کارهساتهکانی ههستاو له ههست و هیوای مروّقهکانی به پوختی پاراستوو.

گرینگی وەرگیڕانی رۆمان له وه دایه که به رهه میکی ئەدهبی زۆر ئالۆز و چڕه، له رۆماندا رووداو هکان له رابردوو به داهاوو بی پسانه وه خۆیان نوێ دهکهنه وه. ناوه رۆکی رۆمان په یوهندی به هونه ر و داهینان و دهربرینی گه لانه وه هیه و له بواری چه ندایه تی و چلۆنایه تیدا له چله پۆپه ی راجله کاندنی کۆمه لگا دایه و هه مووان له خه وی بی ئاگایی هه لده ستینیت. رۆمان دهسکه وتی ئەو سهرده م و رۆژگاره یه که کۆمه لگای تیدا یه و ئەوه ش پيشانده ری ئەوه یه که رۆمان هه میشه هه ر نوێیه و به نوێ بوونه وه ی کۆمه لگا ئەویش نوێ ده بیته وه.

رۆمان تیگه یشتینیکی ده روونی هه ست پینه کراو و به شی هه ره زۆری له ئەو دیو په رده ی بی ئاگایی کۆمه لگا دایه. رۆمان ماکی تیدا گوورانی میتشکه و گرینگی وەرگیڕانی رۆمان له به سه ردا که وتنی دنیا یه کی جیاواز دایه، وه ک گه ران به ناو گولزاری سروشت و پاراو کردنی میتشک و بیر له بۆن و به رامه ی به هاری. رۆمان له زه ت بر دن له زانست و هونه ری نو سه رانی سه رانه ری دنیا یه، فو تا بخانه یه کی راهی تانه له سه ر شیوازی جوان قسه کردن و چۆنیه تی چوونه ناو دنیا ی گه لانی جو راو جو ره وه.

گرینگی وەرگیڕانی رۆمان له وه دایه که مروّقه کان بی په یوهندی کردن به یه که وه ناتوانن وه کوو پیو یست یه کتر بناسن، بی هاو به شی فکری ناتوانن له هزر و بیر و تیگه یشتنی یه ک که لک وهر بگرن و به قوولا بی ناخی یه کتریدا شو ر بینه وه. هیچ هونه ریک له دنیا دا ئەوه ندی رۆمان یارمه تی ئەوه مان نادا ت که مروّقه کان و روانگه کان له زۆربه ی کاته کانی وه کوو: خۆشی و ناخۆشی، دۆستایه تی و دوژمنایه تی، توو ره یی و شی نه یی، ئەمه گناسی و بی وه فایی، دل نه وایی و دل ره قی، تیشکان و سه رکه وتندا بناسین و شاره زایی به سه ر هه ست و بی ری ون و نادیا ریا ندا په یدا بکه ین. رۆمان به لگه یه کی حاشا هه لنه گری ده رووناسی تاک و کزی ناو کۆمه لگایه، روو کاری راسته قینه ی مروّقه کان ده رده خا ت و ده بی ته هۆی به خۆ داها تته وه ی هه مووان له کار و کردار و بۆ چو وینا ندا.

گرینگی وەرگیڕانی رۆمان له وه دایه که بی خویندنه وه ی رۆمان و سه رده رکردن له باس و خوا سه کانی سه ر زاری خه لکی، به شیکی به رچا و له زانستی مروّقه کان له نگه ی تیده که وی. خویندنه وه ی رۆمان یه ککی له نیاز هه ره سه ره کییه کانه و ئینسان له هه ر پله و پایه یه ک دابی، بۆ تیگه یشتن له راز و نیاز و هه ست و ویستی کۆمه لگایه که ی

پیشه و هونه ری وەرگیڕان یان دارشته وه و شروّقه ی با به ته کان، بریتییه له داهینانه وه یه کی نوێ و پروا تا که به دریزی میژوو ئالقه یه کی په یوهندی له نیوان زمانه جو راو جو ره کانی دنیا دا بووه. وەرگیڕان وه کوو تیکوشانی هزر و بیر له روانگه ی تیگه یشتنه وه زانسته و له کرداریشدا به هونه ر ناو ده بری، هۆی سه ره کی وەرگرتن و پی برانی ئەو پیناسه یه ش له و هۆیه وه سه رچا وه ده گری که جیاوازی نیوان زمانه کان له ناو ده بات. وێرای ئەوه ش کرداریکه بۆ به یه ک گه یاندنی فه ره نه گه کان و وه ک هونه ریکی حاشا هه لنه گر له پله یه کی به رزی زانستدا، رۆلی به رده وام و کاریگه ری زمان له ژیا نی کۆمه لگادا پيشان ده دا ت، شاراو هکان وه در ده خا ت و بواری دوو باره بوونه وه یان بۆ ده ره خسینیت. به پیی ئەو گرینگیه ش که وەرگیڕان هه یه تی له زۆربه ی بواره کاندا شان به شانی زانست و هونه ر به ژمار دیت و لینه اتووی تیدا به دی ده کری ت.

وەرگیڕان یه ککی له بنه مایی ترین ده سکه وته کانی مروّقه. ئەگه ره ئەو هونه ره له دنیا دا نه بوایه و به شی وه و شیوازی ئەمه رۆیی په ره ی نه ستان دبا یه، فکر و بیر و زانست و که سایه تی مروّقه کان له چوار چی وه یه کی به رته سکا قه تیس ده ما و ئەو پيشکه وتنه به رچا وه ی ئەمه رۆ به دی نه ده ها ت. گرینگی ئەو کاره ش له ئیستا دا له هه موو کا ت و سا ته کان زیاتر هه ست پی ده کری، چونکه زمانی وەرگیڕان شویندانه ری ته واوی له سه ر کۆی جو مگه کانی ژیا ن و بوونی مروّف هیه و وه ک پرۆ سه یه کی فره لایه ن له وەرگرتن و ویدا نی زانست و شروّقه ی با به ته کان سنووری نیوان هه موو ده وله تانی به زان دو وه و ئەوه ش ده کری به بنچینه ی په یوهندی رامیا ری، ئابووری، کۆمه لایه تی، پزیشکی و... نیوان هه موو گه لانی جیهان دا بندری.

له راستیدا وەرگیڕان زمانیکی هاو به شی هه موو گه لانی سه رزه وییه و بی بوونی ئەو زۆربه ی هونه ره کان، زانسته کان و شار ستانییه ته کان به نه ناسرا وی ده مانه وه، وه ک ئاگری ژیر خۆ له میتش ره ش ده بوونه وه و له زۆربه ی بواره کانی وه کوو: فه ره نه گی، کۆمه لایه تی، هونه ری، په رو هره، زانستی و پزیشکی دا ئەو پيشکه وتنه خێرایه به دی نه ده ها ت و ئاوا به به ربلا وی که لکی لی وهر نه ده گرا. ئەوه وەرگیڕانه بۆ ته هۆی ئەوه که سه رجه م گه لانی جیهان بی ماندو و بوون و کا ت کوشتن له چرکه ساتیکدا بتوانن که لک له به ره مه نو سه روا هکانی یه کتری وهر بگرن.

وەرگیڕان له بواری رۆمان و چه مکه ئەده بی و فه ره نه گیه کانی شدا بی وه به رچا و گرتنی جیاوازی زمان و لا ت و ئایی ن و سنووره ده سکر ده کانی دنیا ئالو ویزی

Di wan salên borî da li bajarê Êrmiyê gelek ciwanan bera xwe dane xebtên çandî û hunerî û renek taze danê wê qadê. Yêk ji Ciwanan kiça Lîstikvan Razîye hacîpûr e ku di sala 1373ê, li bajarê Êrmiyê li dayîk bûye Raziye derçûyê Zanîngeha Êrmiyê ye Ev kiça xebatkar

Xebata xwe hunerî li sala 1396ê bi şanoya Eyşa bi derhênerî ya Hamid ismayîlvend dest pê diket û her li destpêkê de dikare rokek ciwan bilîze û çavê temaşewanan rakêşîne ser xwe

Loma Piştî şanoya Eyşa yê, li sal 1397ê wek listikvana serke. di şanoya Analîz bi derhênerî ya Hamid Mohibî cî digire Her wisa

li sala 1398ê de, di şanoya Wekû perê de dilîze Her wisa di payîza heman salê de Rola serekaya Şanoya Qabûsa Morîyan bi derhênerî ya Hamid ismayîlvend, der dikeve ser sehnê Ê bi Şanoya Qapûza Morîyan Beştarî mêhrîcana Navnetewiya Şanoyan Ya Seqizê dibe û bi listka û rola xwe ya bi hêz dikare Xelatê dÛyemîn yê Lîstikvanên Jin bi dest bîne û di qada xebata hunerî da roj bi roj lîpêkanên pêşketinê jêlêl biçe

خۆی دەبێ چەند چرکەیهک بۆ خۆبەدوێنەوهی رۆمان تەرخان بکات.

رۆمان هۆیهکی سەرەکی گواستنهوهی ئەزموون و تاقیکاری سەرجهم ئینسانەکان بە درێژایی رۆژگار و هۆی دۆزینەوهی کەسایەتییه ناودار و ناوژراوهکانی سەر سەکزی ژیانە. بەرھەمیکە لەسەر بناغە ی دارشتنهوهییهکی نزیک بە راستییەکان بەدی دیت و بە شیوەیهکی زۆر ئاسایی ژیان و بوون، خوو و خەدە و کرداری بێ شروۆقی مرۆفەکان دەنویستنهوه. لە هیچ کات و سەردەمێکدا مرۆفە لە خۆبەدوێنەوهی رۆمان بێ نیاز نابیت.

رۆمان لایەنیکی گرینگی وریاکردنهوهی مرۆفەکان و گێرناوهیان لە هەڵدێرگە ی ژیان و هینانەوهیان بۆ سەر ریگی راستە. رۆمان داھینانی دنیا یهکی نوێ لە وشەیه کە یاسا، داب و نەریت، رەوشت، بېریار و بۆچوونی نەتەوهکان دەردەخات و دەکری ھاوتا یان بە دوور لە ھەست و ویستی دنیا ی راستین بیت.

گرینگی وەرگێرانی رۆمان لەو ھەدایە کە بە کەلک وەرگرتن لە ھیماکانی گێرناوه، دارشتنهوه و ویناکردنی رووداوهکان لایەنە جوړاوچۆرەکانی ھەست و بییری مرۆفەکان دەردەخات. رۆمان ئاوینەیهکی بالانوین و راپۆرتیکی ئاشنایە لە ھەموو ئەو شتانە ی کە رۆژانە بە بەر چاوماندا دین و دەپۆن و وینە یەک لەو رۆژگار یه کە تاییدا دەنوسری. وەک گەنجینە و خەزینە یهکی ئەمین و جێ متمانە یه کە زمان، فەرھەنگ، داب و نەریت، شیوەکانی ژیان و گۆزەران و ھەموو کارەسات و رووداوه تال و تفت و سەرسوورھینە رەکانی کۆمەلگای تیداگوورانی بە ئەمانەتەوه ھەلەدەگریت و لە تیداچوون و نەمان دەیانپاریزی، ئەو ھەش دەردەخات کە کام یەک لەو ئامانج و بەھایانە لە باو کەوتوون و کامەیان تا ئیستاش ھەر لە برەودان.

گرینگی وەرگێرانی رۆمان لەو ھەدایە کە سەردەمی خۆی دەردەخات و دەست نیشانی دۆخەکان دەکات کە لەو کات و ساتەدا چ رووی داوھ و چۆن رووی داوھ، لە چوارچێو یهکی زانستی و ئەدەبی بەھیزدا بە ناخی دنیا ی راستیندا رۆدەچیت و تەنانەت تلی ئاماژە بۆ ئەو کەسانە درێژ دەکات و دەیانناسینێ کە خزمەتکاری گەل و ولاتە کە یان بوون یان بە پێچەوانە دەستیان لە شیواندنی ئەزموونەکانی پێشکەوتن و دواخستنی رووداوهکاندا ھەبوو.

گرینگی وەرگێرانی رۆمان لەو ھەدایە کە بۆ رابردو و شروۆقیهیکە لە خۆشیەکان، ناخۆشییەکان، ناکوکییەکان، کردارە رەوا و نارەواکان، چاوەنداز و روانگەکان، ھەلوئیت و باوھەربەخۆیی کەسەکان و گەلەکان و ھەموو ئەو ھەست و ھیوایانە ی کە بنچینە ی میژووی مرۆفایەتیان لەسەر دامەزراو، بۆ داھاتووش وەکوو بەلگە یهکی پتەو قەوارە ی بوون و مان ی کۆمەلگایهکی رووناکییر و تیگە یشتوو و پیگە یشتوو دادەریژیت و دەستەبەر دەکات.

مزگەوتی رۆستەم بەگ

مابووە تا لە سالانەى دواى دا ژیر سواغى سپىكارى كەوتوو، بىنگومان كەم تەرخەمى و بى پەرۆشى نەبا دەبووا نووسینەكە وەك خۆى بهیلارایتەو و لە ناوسپىكارىیەكە دا بىتە میراتىكى میژوویى و ئەدەبى و نەتەواپەتى زۆرنرخدا" حاجى قادر كۆبى، مەسعود محەمەد" ج ٢، ل: ١٥٠"

لە وتوویژىكى تردا مامۆستا مەسعود محەمەد دەلى: "زەبىحى دەيكوت: ئەم نووسینە تائەو دواىیانە ھەرمابوو، لەو سالانەى دواى دا ژیر سواغى سپى كارى كەوت، گوتى ھەزار دووسەد و ھەفتا و نۆى لى نوسرابوو (١٢٧٩) ھى حاجى قادر بەخەتى خۆى بوو" وتوویژ لەگەل مامۆستا مەسعود و محەمەد - مەرف ئاغابى، سروھ ژمارەى تايبەت ١٣٧١"

لەو نووسینەى مامۆستا مەسعود محەمەد چەند بابەت روون دەبیتە: یەكەم، مزگەوتى رۆستەم بەگ حوجرەى ئاودان پیر لە فەقى بوو، تەنانەت لە كۆبە را حاجى قادرى كۆبى ھاوتە سابلاغ بۆ خویندن لە حوجرەكانى ئەو مزگەوتە، دووھەم لەو كاتە دا مامۆستای ئەو مزگەوتە ناوى "مەلا حوسىین" بوو، سىننەم سالى (١٢٧٩) حاجى قادر لە مزگەوتە دەرسى خویندوھ.

و ھەرزنامەى "كەشكۆل: ژمارە (٣) نوسخەى دەسختەىك، نیشان دا كە سالى (١٢٨١ تا ١٢٨٤) لە لایەن "مەلا محەمەد ئەمىن" نوسراوتەو و لە مزگەوتى رۆستەم بەگ لەو كاتە دا فەقى بوو لەو مزگەوتە لە لای مامۆستا "عەبدولكرىم" نەوھى مەلا یایى. ئەو دەستخەتە ئەو دەست نیشان دەكا سالى ١٢٨٤ مەلاى ئەو مزگەوتە" مەلا عەبدولكرىم" نەوھى مەلا یایى بوو، پىووستە بلین مەلا عەبدولكرىم كورى مەلا حەكىم بوو، مەلا حەكىم كورى مەلا محەمەدى یایى بوو، بەو شێوھ بۆ خوینەرى بەریزى روون دەكەینەو: مەلا محەمەدى یایى - مەلا حەكىم - مەلا عەبدولكرىم - مەلا عەبدورحمانى سابلاغى (مەلاى گەرە). لە لاپەرى ١٦ ى ئەو دەسختەى "مەلا حەمەد ئەمىن كورى مەلا عەبدوللا" لە مزگەوتى "رۆستەم بەگ" سابلاغ بەو چەشنەى نووسىو: "الحمد لله على الاتمام والصلوة على خير الانام و على آله البررة الكرام فى غرة شهر محرم الحرام على اقل الانام للمحتاج الى رحمة الملك العلام محمدامين ابن املا عبدالله ابن املا احمد بعون الملك الصمد بمسجد رستم بيك فى خدمة استادى العام العامل الفاضل الكامل املا عبدالكرىم خلف المرحوم املا محمد المشهور بابن يايى فى سنة ١٢٨٤" "كشكول شماره (٣)، ١٣٩٥، ص ١١٤-١٢٦"

"تارىخ مەھاباد" لە چەند جى باسى مزگەوتى رۆستەم بەگ دەكا و نووسىو: "دواى تۆژەن كەردنەوھى ئەو

یەكێك لە مزگەوتەكانى سابلاغ كە زیاتر لە دووسە دەیه لە كاتى ئاسایى دا جى عیبادەت و پارانەویە و لە كاتى تەنگ و چەلەمەى ژیان دا جى ھاوار و نەزا وسینگ كوتان لە زولم و زورى زۆرداران بوو (مزگەوتى رۆستەم بەگ))، ئەو مزگەوتە دەكەوتە گەرەكى "رەزگەیان" ئەو گەرەكە لە گەرەكە كۆنەكانى سابلاغ، لە دوخانیات را تانزىك فەرماندارى ئىستا بەو ناوھ دەناسرئ مالى زۆربەى بنە ماله زاناکانى سابلاغ لەو گەرەكە ھەلگەوتوو، مالى مەلا حوسىنى تورجانی كورى عەللامە مەلا عەلى فەرچى واتە بابى عەللامە مەلا محەمەدى فەرچى و مەلا ئەحمەد تورجانی زادە، مالى مەلا محەمەدى بۆر، بابى مامۆستا ھەژار و زور كەسایەتى تر.

بەریز سەید محەمەدى سەمەدى نووسىو: "گەرەكى رەزگەیان" دەكەوتە نزىك مزگەوتى رۆستەم بەگى ئەو پور، ئەو گەرەكە پىش تەربەردلان و بلینداى و شاخ بوو، لە ئىدارەى دوخانیاتى ئەو پور تا نزىك فەرماندارى لە خۆ دەگرئ. ھۆى ئەو ناوى "رەزگەیان" لە سەر ئەو گەرەكە دانراو ئەو ھەیه، دەلین: دووتیرە بە ناوى "رەزگە" و "مارو" لە بەشى مەنگورایەتى كوردستان عىراق كیشە و ناخوشىیان لى پەیدا بوو، رەزگەییەكان ناچار دینە سابلاغ و لەو گەرەكە نىشتەجى دەبن و ناوى گەرەكە دەبیتە "رەزگەیان"، ناوى رەزگەیان لە بەیتى كاكە میر و كاكە شىخ داھەیه (سەمەدى، سەید محەمەد، گوڤارى مەھاباد ژمارە (٨٥)، ئاورىك لە گەرەكە كۆنەكانى مەھاباد)

مزگەوتى رۆستەم بەگ سالى ١٢٢٠ ى كوچى واتە ٢٢٠ سال بەر لە ئىستا لە لایەن كەسىكى خىرخواز بە ناوى "براىم بەگ" ئاودەان كراوتەو و بە ناوى باوكى "رۆستەم بەگ" نىودیر كراو، "تارىخ مەھاباد، ١٣٣" دیارە وەك ھەر مزگەوتىكى كوردستان لە تەنىشت ئەو مزگەوتە چەند حوجرەى ئاودەان دروست كراو، بەلام بەداخەو سەرھەتای چالاكى خویندن لەو مزگەوتە و حوجرەكانى روون نىبە ئەو ھندى ئىمە ئاگاداربین مامۆستا مەسعود محەمەد لە كتیبى "حاجى قادرى كۆبى" دا باسى ئەو مزگەوتە دەكا و نووسىو: "حاجى قادرى كۆبى" سەردەمىك لە مزگەوتى رۆستەم بەگ لە سابلاغ ماوھتەو.

ئەو دەقى نووسینەكەى مامۆستا مەسعود محەمەد: "بە پى باس و خواسىك كە سابلاغ بە ئىمە راگەیاندوو حاجى سەردەمىك لەوئ ماوتەوھ لەو ماوھە دا بەىنىك لە مزگەوتى رۆستەم بەگ" لە لای "مەلا حوسىین" یش ھەر بە مزگەوتەكەو ھەلداوھتەو ھەر گوتراوھ مەلا حوسىنى مزگەوتى رۆستەم بەگ، چەند دیرە شىعەرىكى لە دیوارى مزگەوتەكە نووسىو ھەو، ھەر

مزگه‌وته سه‌رپیشیاری "شیخ یوسف، شیخ بورهان" مه‌لا حوسینی کانی که‌وه "کبود" ده‌بیته مه‌لای مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ، شیخی بورهان ده‌فهرمی: مه‌لا حوسینی کانی که‌وه زانایه‌کی ئایینی ته‌واوه و له لای "مه‌لا گچکه‌ی هه‌ولیز" و "مفتی زه‌هاوی" ده‌رسی خویندوه و ئیستا له سه‌قز مه‌لا و موده‌رپسه، من پیشنیارم ئه‌وه‌یه ئه‌و مه‌لایه بیته سابلاخ، له‌سه‌ر رای شیخی بورهان مه‌لا حوسینی کانی که‌وه‌یی ماوه‌ی چل سال له مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ مه‌لا و مودریس بووه، چه‌ند زانای ئایینی له‌و مزگه‌وته په‌روه‌ده‌کردوه "صمدی" سیدمحمد، تاریخ‌مه‌باب، ۱۳۹ "مه‌لا حوسین سالی ۱۳۳۶ ی کۆچی له سابلاخ وه‌فاتی کردوه مه‌لا حوسینی کانی که‌وه‌یی چوار کوری له دوا به‌جی ماوه به‌و ناوانه "مه‌لا عه‌بدوللا موده‌رپسی - مه‌لا قادری موده‌رپسی - مه‌لا حه‌سه‌نی موده‌رپسی - مه‌لا محهمد موده‌رپسی "دوای مه‌لا حوسین کوری گه‌وره‌ی واته" مه‌لا عه‌بدوللا موده‌رپسی" له مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ بۆته مه‌لا و موده‌ریس ماوه‌ی هفتا و پینج سال بی‌پسانه‌وه مه‌لا و موده‌رپسی مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ بووه، سه‌ره‌نجام سالی ۱۳۶۳ ی هه‌تاوی له ته‌مه‌نی ۹۸ سالی دا کۆچی دوایی کرد.

کتیبه "مساجد دیرینه سال استان آذربایجان غربی" سه‌باره‌ت به‌و مه‌لا و موده‌ریسه‌نه‌ی له مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ ته‌دریسیان کردوه نووسیویه: مه‌لا وه‌سیم (سالی ۱۳۲۶ ی کۆچی فه‌وتی کردوه) هه‌روا مه‌لا عه‌بدولکریم (نه‌وه‌ی مه‌لای یایی)، مه‌لا محهمد باقی و مه‌لا محهمد کیانی و مه‌لا حوسینی کانی که‌وه‌یی (تاسالی ۱۳۲۶) مه‌لا و مودریس بوون، دوای ئه‌وانه مه‌لا عه‌بدوللای موده‌ریسی ماوه‌ی (۷۵) سال مه‌لا و موده‌ریسی مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ بووه و سالی ۱۳۶۳ ی هه‌تاوی کۆچی دوایی کردوه، دوای ئه‌وه مه‌لا حوسین نوربخش ماوه‌ی ده‌سال له سالی ۱۳۶۹ تا ۱۳۷۹ ی هه‌تاوی مه‌لای مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ بووه، له سالی ۱۳۷۹ تا ئیستا مه‌لا سه‌لیمی دانیش له مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ مه‌لا و پیش‌نوویژی ئه‌و مزگه‌وته‌یه. "مساجد دیرینه سال، ۱۳۹۲، ۶۳۵، محمد اشتری"

بۆناسینی زیاتری ئه‌و مزگه‌وته ئاور له‌سه‌ر چاوه‌ی پیش‌ترده‌ده‌ینه‌وه واته "مساجد دیرینه سال آذربایجان غربی" ئه‌و کتیبه نووسیویه: "مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ له زه‌وییه‌ک به‌ به‌رینی و پانی "تیکرا" (۷۵۰) میتر و ژیربینای (۱۹۰) میتر دروست کراوه، قبیله‌ی ئه‌و مزگه‌وته ده‌که‌ویته کۆچه‌ی عه‌تتاری حه‌ساری ئه‌و مزگه‌وته چوارسد میتره، له لای قبیله‌ی ئه‌و مزگه‌وته ئاوی پیوئیست بۆ ئه‌و مزگه‌وته دابین کراوه که له کانیای کیه‌وه‌کان را ئه‌و ئاوه‌ی درژیته‌ حه‌وز خانه‌ی ئه‌و مزگه‌وته، تاسالی ۱۳۴۴ ی هه‌تاوی میچی ئه‌و مزگه‌وته به‌ ئالۆدار، داره راکرابوو، کاریته و کوله‌که‌ی ئه‌و مزگه‌وته هه‌مووی دار بوو، په‌نجه‌ره‌کانی داربوون ئه‌و ساله‌ مزگه‌وته نۆژهن کراوه‌ته‌وه، سه‌باره‌ت به‌ حه‌وزخانه‌ی ئه‌و مزگه‌وته

پیوئیسته بلین، ناوی ئه‌و حه‌وز خانه له "میراث فرهنگی" تۆمار کراوه ژماره‌ی تۆمار کرانی بریتیه له (۶۶۸۴) له بروری ۱۰/۱۰/۱۳۸۱ ی هه‌تاوی ئه‌و حه‌وز خانه‌یه به‌ شیوه‌ی گومبزه‌ ساز کراوه و له لای رۆژئاوی مزگه‌وته‌که‌یه، که‌ره‌سه‌ی ساز کرانی حه‌وز خانه‌که خشتی چوار گۆشه‌یه و وینه‌یه‌کی ته‌واوه له بیناسازی سه‌رده‌می قاجار درژیایی و پانایی ئه‌و حه‌وزخانه (۴۰/۵ * ۱۰/۸) میتره و بلیندایی ۴/۶۰ میتره و بلیندایی گومبزه‌ی ئه‌و حه‌وزخانه ۶/۱۰ میتره، له "ارشيو سازمان ميراث فرهنگی" سه‌باره‌ت به‌ سالی دروست کردنی دوو بریار هه‌یه، به‌که‌م بریاری "حه‌سه‌نی عه‌بدوللا مه‌لا" که پینی وایه سالی ۱۲۱۷-۱۲۳۵ ی کۆچی ئه‌و حه‌وز خانه دروست کراوه، بریاری تر که وه‌ک راسته‌قیته ده‌چی سالی ۱۲۳۰ ی کۆچی باس کراوه. "مساجد دیرینه سال آذربایجان غربی" ۱۳۹۲، ص ۲۳۵-۲۳۸، محمد اشتری، بنیاد ایران شناسی"

سه‌باره‌ت به‌ سالی نۆژهن کردنه‌وه‌ی حه‌وزخانه‌ی مزگه‌وتی روسته‌م به‌گ له لاپه‌ری ۲۳۵ را سه‌رچاوه‌ی پیشووا واته‌ی "مسجد دیرینه سال" به‌و چه‌شنه نووسیوه: "اما روایتی دیگر راجع به سال مرمت حوض‌خانه وجود دارد و ان اینکه گویا وقتی ساختمان حوض‌خانه و توالیت مسجد رستم بیگ به‌ اتمام رسیده، سید رشید خانقاه از عبدالله بیگ مکری (مصباح‌الدیوان) می‌خواهد ماده تاریخی برای ان بسازد مصباح هم این دوبیت را می‌سرایند:

این خانه کز برایت خانه طهارت امد
 در جای انهدامش از نو عمارت امد
 تاریخ این بنا را چوان زان فراغت امد
 پرسیدم از خرد گفت "خانه طهارت" امد

عبارت خانه‌ی طهارت "اگر همزه روی (ه) را به حساب نیاوریم (۱۲۱۸) قمری واگر این همزه هم (خانه‌ی) به حساب آید ۱۲۸۱ قمری می‌شود که مربوط به بازسازی این ساختمان است، این دو بیت تا همین سالها در سقف همان مکان به صورت گچ‌بری وجود داشت، اما متأسفانه انرا تخریب کردند. "مساجد دیرینه سال، ص ۲۳۶ که از صفحه ۱۴۰ تاریخ مه‌باب نقل کرده"

سه‌باره‌ت به‌و بابه‌ته که ئه‌و مزگه‌وته جیا له‌وه نوویژ که بوو و حوچره‌ی فه‌قیی بووه وادیاره کتیبه‌خانه‌ی تاییه‌تی بووبی، وه‌رنامه‌ی "که‌شکول" ژماره (۳) له لاپه‌ری ۱۱۶ دا نووسیویه: "مسجد رستم بیگ در گذشته نه‌چندان دور به‌ عنوان مرکز علمی و درسی علوم دینی فعالیت می‌کرده و از قرار معلوم کتابخانه‌ی مملو از نسخ و خطی داشته‌ است. از آن جمله، قرآن خطی که توسط "ملا عبدالله مولوی" از خوشنویسان مشهور مه‌باب کتابت و به کتابخانه مسجد اهدا گردیده‌ است و هم‌اکنون موجود می‌باشد "کشکول. ژماره (۳) صفحه ۱۱۶/تاریخ مه‌باب، سید محمد صمدی، ص ۱۳۸"

رێ و رەسمی نەورۆز لە سهقز و دەور و بەری

ح.سهمهنی یان سهمهنوو لێره دا زۆر به کورتی ههركامیان باس ئەکړین. (ههندی لهو رێ و رهسمانه بهداخهوه ئیستا بهرپوه ناچن یان ئەگه ریش مابن زۆر به دهگمهنن و چۆر چۆری ناخریانه.)

میر یان "میرمیرین": میر له چهند رۆژی ناخری زستاندا که به وتهی پسیپۆرانی ئەو بواره پینچ رۆژی ناخری زستان، ساز ئەکرا و حوکماتی ئەکرد(روح الامینی- ۱۳۷۶- لاپه ره ی ۴۶). مامۆستا ایوبیان له وتاریکدا باسی ژاک دیمۆرگان ئەکات که سالی ۱۸۹۰ز له مه هاباد چاوی به رێ و رەسمی میر که وتوه و ئەلی: "کارناوالی میر، کارناوالیکی سهیر و سهمه ره یه" (عبیداله ایوبیان- ۱۳۴۱)

به وتهی به سالاجوانی ناوچهی سهقز، له ناخری پاییز و ناوه راستی زستان و ناخری زستان میریان ساز ئەکرد. شیوهی سازکردنی میر له ههندی شوینی کوردستان بهم جوهره بووه: یهک نه فهریان دینا و کراسی شەق و شەر و رهشکه یان ئەکرده بهری و به کراسه که یدا هه موو جوهره شتی سهیر و سهمه ره وهک ئیسکی سهگ و که لله سهری ناژهل و زهنگوله یان پیندا هه لئه واسی. ده م و چاویان به خه لووز رهش ئەکرد و به ئیسکی ناژهل قلیانیان بۆ ساز ئەکرد به لام نه ده بو پئ بکه نی. یانی به هیهچ جوهر تیجازه ی پیکه نینی نه بوو چون به گشتی خه لک تیکرا بهر شهقیان ئەدا. ئەویش له ماوهی میر بوون و حوکماتی خۆیدا که یهک دو رۆژ بوو، هه ر فه رمانیکی بدایه ئەبوا به قسهی بکه ن جا هه ر کهس بوایه ره عیهت یان ئاغا فه رقی نه ده کرد چون حوکمی رهوا بووه. جاری واهه بوو که میر دهست به ئاوی ئەکرد، دوو کهسی ئەکرد به کاسه مهسته راج، یهک له راست و یهک له چه په وه و پای له سه ر پشتی ئەوان ئەنا وهک دهست به ئاو کردن. میر ئەگه ر فه رمانی بدایه بچن بۆ مال فلانه ئاغا له فلانه ئاوابی خوی بینن یان پارهی لی بستینن، ئەچوون و ئاغایش حوکمی میری قبول ئەکرد و ئەبیوت: سلوو له میر ئەکه م، چون زستانه خۆم ناتوانم بێم به لام ئەمه پوول و خودا حافی زتان. له دوا ی ئەو چه ند رۆژه، میر له حوکمات ئەهاته خوار و هه رچی په یدا یان بکر دایه به فه قیر و هه ژاریان ئەدا.

جا ئەوی زۆر گرنگ بی بنه مای ئەسلی "میر" بووه و به مانای ئەوهیه که زولم و زۆر هه تا سه ر نیه و دنیا جیگای گوزه ره (حسن ذوالفقاری- ۱۳۸۵). میرمیرین ئەتوانی پاشماوهی ئایینیکی کونی ناوچهی "نیوچه مان" بیت به ناو جه ژنی "ئه کیتو" (علیرضا حسن زاده- ۱۳۷۹). ههروه ها زۆر له ئایینی کونی کوشتنی پادشای پیر و په ک که وته ئەچی؛ ئەگه ر پادشا پیر بوو ناتوانی وهک جی نشینی خواکان کار وباری خوی بهرپوه بهری

پیشه کی: سالانی پیش هه ندی رێ و رەسمی تایبەت به نەورۆز له هه ندی ناوچهی رۆژئاوای ناوه راس ت بۆ پیرۆز راگرتنی ئەو ژیا نه وه سازکراوه که ئیستایش دوا ی هه زاران سال وهک یاد و بیره وریه کی پیرۆز بهرپوه ئەچن. له کوردستان وهک به شیکی گرینگ له هه ریمی نەورۆز هه ندی رێ و رەسمی تایبەت بووه که دوا ی هه زاران سال و هاتنی سه دان پادشا و ویرانی و شه ر و کوش ت و بر هیش تا یاد و بیره وری نەورۆز له ناو گه لی کورد پیرۆز راگیراوه.

نەورۆز: پیشینیانی ئیمه وهرزیر و ناژهلدار بوون و هه موو سال چاویان له مردن و ژیا نه وهی سه روه ت بووه؛ هاتنی هه وای به هار ژیا نه وهی دار و ده وهن و ده ر و ده شتی به شوینه وه بووه و هاتنه ده ر له تاریکی زستان و گه رم بوونی زه وی بۆ ئەوان زۆر گرینگ بووه. هه ر به و هۆیه وه یه که م رۆژی ئەو روودا وه یان "نەورۆز" ناو ناوه. (صمد عابدینی- ۱۳۸۶) به بروای میرچا ئیلیاده که یه کی له ئوستوره ناسانی گه وره یه: ئەم یاسایانه سال به دوو وه رز دابهش ئەکه ن که کاتی پاشه که وت خستنی ده غل و دان یان کاتی هاتنی وه رزی به ره که ت و خیر و پر بوونه وهی ئازووقه یه. (فاطمه نراقی- ۱۳۸۵). ههروه ها نەورۆز به مانای تازه بوونه وهی کات و زه مانه و دنیا سه ر له نوێ تازه ئەبیته وه؛ هه ر ئەو باوه ره ئەبیته ساز بوونی بروای گه رانه وه و زیندوو بوونه وهی مردوکان. (ابوالقاسم اسماعیل پور- ۱۳۷۹)

له رووی وشه ناسیه وه ئەم وشه له دوو به شی "نهو+ رۆز" پیک هاتووه. "نهو" به مانای "نوێ" و تازه، "رۆز" یه به مانای رۆژ که سه رجه م به مانای یه که م رۆژی ساله. له ده ورانی ئەشکانی به جه ژنی یه که م رۆژی سالیان وتوه "نه وهک رۆج" nok roc (علیرضا جنتی سراب- ۱۳۸۵)؛ ئەگه ر سه رنجیکی ناوی کئیوی "نه که رۆز" له باشووری سه قز بده یان به جوانی پیوه ندی نیوان ئەو دوو وشه ده ر ئەکه وی. (له درێژهی وتار زیاتر شی ئەکړیته وه)

له ناوچه کانی کوردستان به تایبەت دەور و بەری سهقز، له رۆژانی بهر له نەورۆز و چه ند رۆژی ئەوه لی سالد هه ندی رێ و رەسم بهرپوه ئەچن که گرنکترینه کانی بهم جوهره ن:

أ.میر

ب.کوسته

ج.وشتر

د.هه ندیک بۆچوون و به سه رهاتی کون سه باره ت به

زستان

ه.ئاگری نەورۆز

و.هه لاره مه لاره

ز.هیلکه شکینی

و زهوی زارو ئاژەلو له گشتی گرنکتر مرۆف، زاوژی ناکهن و له ناو ئەچن(ج.فیزر ۱۲۸۸). له گشتی سەیرتر ئەویە که له پینجۆین خەلک ئیزەدین و پادشا لایان زۆر گرنگه و ئەگەر پیر و پەک کەوتە بئ و توانای منداڵ بوونی ئەمینی کوشتنی رهوایه. (مهرداد بهار- ۱۳۸۷-لاپەرە ۲۷۳)

کۆستە: "مسعودی" له کتیبی مروج الذهب که له سەدهی چوارەمی کۆچیدا ژیاوه باسی رێ و رەسمی کۆستە ئەکات (روح الامینی-۶۷).

له یەکەم رۆژی بهار چەند کەس له ئاوی کۆ ئەبوونەوه و یەکیان دینا کراسی سپیان له بەر ئەکرد و سەر و چاویان به ئارد سپی ئەکرد. کلاویکیان له سەر ئەکرد و دوو گۆچکەیان وهک کەرویشک بۆ ساز ئەکرد. گەسک یان پەشمی مەریان بۆ ئەکرد به ریشیکی پان. یەک کەسی دیکەیش ئەبوو به ژنی کۆستە و کراسی ژنانەیی له بەر ئەکرد. ئینجا به ئاوایدا ئەگەر پان و شوخی و جەفەنگیان ئەکرد. له هەر مالتیکدا کۆستە کوتیکی به ژن کۆستەوه ئەدا و ئەویش شەقیکی له کۆستە هەلئەدا و ئەم چەند دێرهیان ئەوت: "هەتەرئ مەتەرئ/سەری هاوالم به قوونی گەری/شتیکم بۆ بخەنه بن چهپەرئ" خاوەن مالمیش بری پاره یان هیلکه و نوقل و سنجوو و خورمایان پێ ئەدان. له هەندئ شوینی دیکه ئەم دێرهیان وتوه:

کۆستە هاتوه بۆ تووتن/کەوتوه وهک سەگی کولگن/
وهرن هیلکه بدن به من

یان
کۆستە هاتوه بهو ریشهوه/بهو ریش و بیش و پەشمهوه/گۆشتم بۆ بکهن به شیشهوه

ئەگەر مالتیکیش حەيوانیکي سەر ئەبری لهو گۆشتهیان پێ ئەدان، ئەوانیش له داوایدا گۆشتهکەیان به خەلکی فەقیر ئەدا.

وشتەر: جاجمیکیان ئەدا به سەر دو نەفەردا و ئەوی پیشهوه داسیک که به پەرۆ ئەپچرا و زەنگولەیان پێدا هەلئەواسی و ئەیگرت به دەستەوه که ئەبوو به ملی وشتەر، جا بهو نووکی داسه خۆی ئەخورد و قورتمی لئ ئەدا و خەرەخری ئەکرد یان ئەچوو بۆ خەلک و ئەوانیش گالتهیان پێ ئەکرد. وشتەر و خاوەنەکەیی مال به مال ئەگەر پان و ئەیاندا له درگا و ئەیانوت:

مەرتان بێنی دوانه و بزنی بێنی سیانه
به رەکەت بکەوێتە ئەم گەور و گەله خانە

ئەیانوت به خاوەن مال که وشتەر داوای زەخیره دەکات، ئەوانیش له هیلکه یان پۆن و کەرە و خورما و نوقل و نەباتیان ئەدا به خاوەن وشتەر. شایانی باسه له هەندئ شویندا رێ و رەسمی وشتەر وهک به شیک له کۆستە دابەش ئەکریت.

هەندیک بۆچوون و بەسەرھاتی کۆن سەبارەت به زستان:

• چله: چله گەوره که له دواي ئاخري شەوی پاییز(شەوی چله) دەست پێدەکات، له گوندەکانی کوردستان به تايبەت ناوچەیی تیلە کۆدا، میوانداری چلهکانیان ئەکرد و بەسەر ماله کانی ناو دئ له گەرەکی سەرەوه بەره و

گەرەکی خوارو دەستی پێ ئەکرد و هەر شەویک دەبووه میوانی مالتیک و تەواوی خەلکی ئەو دێهاتە ئەیانزانی که هەر شەویک له مالی چ کەسیک میوانه. هەر بۆیە ئەوماڵه لهو شەوهیدا که چله لهوئ دەبوو، خورد و خۆراکی خۆشی ساز دەکرد. هەر شەویک به فر و تۆفانی بوايه خەلکی ناوئ ئەیانوت: ئەمشه و خۆراکی ناخۆشیان داوه به چله بۆیه ئەویش توورە بووه و کردوو یه تە به فر و بۆر، بۆوینه ئەیانوت: دۆینه یان چیشتی شەله میان بۆی داناوه و بەدلی نەبووه!

چله چکۆله ئەلئ: ئەگەر وهک کاکەم عومرم زۆر بوايه دەستی ژنانم له هەویردا ئەبەست و منداڵم له بیشکه دا رهق ئەکردهوه!

• کوری سەیاو(راوچی): چیرۆکی کوری سەیاو بەسەرھاتیکی خەماوی له بارەیی کوریکي راوچی که له نیوهی زستان له کتودا ریکهیی لئ ئەشیوئ و سەر دەرناکات بێتەوه و له شەویکی سارد و سپی سایه قەدا بۆئەوهی له سەرما رهق نەبیتەوه بەردی خۆرەتاو بۆ نساڕ و بەردی نساڕ بۆخۆرەتاو ئەگۆزیتەوه؛ له هەرە و تەقه و نالەیی ئەو بەردانەیی که باره و باری ئەکات زهوی وه خەبەردیت و ئیتر بۆ سبەیی هیواش هیواش تاو و تین و تەوژمی زهوی ئەشکیت و رۆژ له دواي رۆژ هەوا بەرهو خۆشی ئەروات به لام بەداخهوه کوری سەیاو دەمهو بهیانی له سەرما دلی ئەوهستی و ئەمرئ.

• خاتوو زەمھەریر: که به مانای خاتونی سەرما و سۆله، له دواي تەواو بوونی چله گەوره و چله چکۆله دا و مردنی ئەوان (که به برای خاتوو زەمھەریر ناسراون) دەست ئەکاتە شیوهن و چه مەری گێران بۆ براکانی؛ ئەلئ گێقه و گفەیی با و بۆران لهو کاتەدا، یاد هیئەرهوهی دەنگی شیوهن و سۆز و چه مەری گێرانی ئەو خاتونەیه له مەرگی براکانیدا. له دواي چله چکۆله مانگیک ئەمینی بۆ نەورۆز که ده رۆژ، ده رۆژ دابەش کراوه: برجه پیریزن، برجه لهق لهق، برجه ریشوولی. برجه پیریزن هەر ئەو خاتوو زەمھەریریه که بۆ براکانی ئەگری و ئەو چەند رۆژە زۆر به فر و بارنی سەخت ئەبئ. دواي ئەوه برجی لهق لهق که له گەر مەسیر دێتەوه. جا ئەلئ: به قودرەتی خوا به فریک دای ئەکرد و هەوا سارد ئەبوو به جۆریک هیلکهیی حاجی لهق لهق ئەبیهست و تا ئەو هیلکهش نەبیهستایه نەدەبوو به جوجکه!

• تەز و تەوژمی زستان دەرکردن: له نیوهی زستاندا دەچوونه گەور و گەله خانی و لاخان و ئاویان له گەل و گوانی ئاژەلهکان ئەپژاند بۆ ئەوهی تەز و تەوژمی زستان له جەستەیان دەر بچیت و بۆدەرکردنی جەمامی ئاژەلهکان چەند جاریک بۆ سەر کانی ئاو و رووباریان ئەبردن.

• تەپله و گەوهن سوتاندن: له زستان که نزیك به هار ئەهاتن و هەستیان ئەکرد زهوی بەرهو گەرم بوون ئەروات، تەپلهکی سەر کولانجه و رۆچنەکانیان ئەهیناو ئاگریان ئەدا و به سەریدا بازیان ئەبرد و ئەیان وت: ئاگر، سووری تۆ بۆ من و زەردی من بۆ تۆ دواچار ئەچوونه سەر بانيجه و رۆچنەیی مالان و پشتوینیان ئەخستە خوارئ و ئەیان وت:

نهوړوزه و نهوبازه/شتی بخنه نهو کاسه /له پړی خوا خاصه

• کهله سهری کهر سووتاندن: له هندی شوین نه لین و اهرسم بووه له دهمو به هاردا کهله سهری کهره توپیویان ناگر نه و جا به شق نه یانبرد تا نیو چه م و رووبار و له خدا نه پارانوه به لکوو نهو ساله تهره سال بی و زور ببارئ!

• ماسی قولاخ: نه لین له کوتایی سالدا سهرمایه که دی به ناوی ماسی قولاخ. به قایهری خوا ماسیه کان دینه سهرناو و یه خ نه به ستن. نهو حوته یه یی ناخری سال به ناوی حوتووی ماسی قولاخ ناو نه بهن.

• به فری دواي نهوړوز: له دواي نهوړوز به فریک دهباری له کاتی شه تل لیدانی ته ماکو(توتن). له وباره وه نه لین: به قورته تی خوا له نهو هلی به هار که شه تلمان لی نه و به گرالک شه تله کانمان دانه پوشا به فریکی قورس نه باری به جوړیک نهویش سهر گرالکه کانی دانه پوشا و دواچار گرالکه که به سهر شه تله که دا دانه مرکا و به و جوړه له سهر مابردن و له ناو چون نه پياراست.

ناگری نهوړوز: خه لکی شار و دی له نیوارهی ناخرین روژی زستاندا چیلکه و دار کو نه که نه وه و بهر له روژتاوا بوون ناگری نه دهن. به دور ناگردا هه لپه رکی و به زم و ناوازه هتا به شیک له شهو. له و به زمه دا هندی جاریش به سهر ناگردا بازاین نه کری و له ناگر نه په پرنه وه. له سالانی پيشوودا به سهر قوله داریکه وه په پویان نه پیچا و بزمار ریزیان نه کرد و له ناو نه وتدا چند روژ خووسیان نه دا. له شهوی نهوړوز ناگریان نه و نه یانخست به حوادا. نه م کاره ناوی شه م هلدان بووه. له گورانیه کی ناوچه یی سه قز وتوویانه: خالیک ها وه بان په نجه یی پیروژو/ وهک "شه م" نه دهرهوشی به "نه که روژو"

نه م نه توانی به لین له سهر نه وه بدات که شه م هلدان له شوینیکی تاییه ت بووبیت وهک لووتکه یی کیوه بهرز و پیروژه کان وهک کیوی "نه که روژ" له باشووری سه قز. هندی له به سالچوان بروایان وایه که ناگر کردنه وهی نهوړوز به هو یی کوشتنی زوحاک بووه به دست کاوهی ناسنگر، که به م شیوه خه بهریان به خه لک داوه و بو کوژرانی زالم جه ژنیان گرتوه.

ناگر لای پیشینان زور جیی ریز و حورمه ت بووه و ناگریان به ناسمانی زانیوه چون به رهو سهره وه نه پروات(ژان شوالیه - ۱۳۸۸- بهرگی یه که م لاپه ره یی ۶۲). به بروای "باشلار" نهوین یه که م هو یی ساز بوونی ناگره و ناگر زورتر کوری مروقه تا کوری دار، چون نهوین و شه هوه ت له یه که هلسوان پیک دین. (ژان شوالیه - ۱۳۸۸- بهرگی یه که م لاپه ره یی ۶۶) نیستایش هندی که س بروایان وایه نه کهر که سی مندالی کوری نه بی وه جاحی کویره. وه جاح و ناگر روشن کردنی مال نه رکی کور بووه جا نه وهیش هیمایه که له دریزه یی پشت و نه توه له لایه ن نهو لادی نیرینه وه.

ناگر نه سووتین و له ناو نه بات، ههروه ها نه کهر به باشی مه هار بکری توانای زاین و نافراندنی هه یه... ههروه ها ناگر هه م له ناسمان هه یه و هه م له زهوی، له

به هه شتدا هه یه و له جه حه نده میس هه یه (سمیه رضانی ماهی - ۱۳۸۹)

گرنگترین خاصیه تی ناگر پاک کردنه وه و سووتانی خراپه کانه(ژان شوالیه - ۱۳۸۸- بهرگی یه که م لاپه ره یی ۶۰). هه ر بویه کاتی زیر نه خه نه ناو ناگر خه ل و خه وشه که یی نه سووتی و زیری خالیس نه مینینه وه. نه کهر چاویک له نوستوره یی "سیاوه خش" یان "سیاوهش" بکه یی نه بینین بو سه لماندنی پاکی خوی به سهر ناگردا نه پروا و چون بی تاوانه ناگر هیچی لی ناکا. ناگر هیمای یه کی له یاریدهرانی خوی "نه هورامه زدا" به به ناوی "نوردیبهشت" یان "هرته وه هیشته" که نیرینه یه (بهروز اتونی- ۱۳۸۹). ری و ره سمی به سهر ناگر په پرنه وه نیستایش وهک باسکرا له نیوارانی نهوړوزدا وهک هیمایه که نه بیندری.

له به سهرهاتی حه زره تی "نیبراهیم" دا نه بینین نه خریته ناو ناگر به لام به سلامه ت دینه دهره وه که بو سه لماندنی پاکی بووه. ههروه ها له دینی نیسلامدا باوه ر وایه که له روژی قیامه ت نه بی به سهر پردیکی زور سهخت و نه سته مدا برن که ژیره که یی ناگری جه حه نده م، که سیک پاک بی به ناسووده یی گوزهر نه کا به لام تاوانباران لی نه که ونه خواره وه. ههروه ها له دینه کانی جووله که و مه سیحی و موسولماندا هاتوه که تاوانبارانی نیماندار دواي سووتان له ناگردا خه ل و خهوشیان نامینی و پاک نه بنه وه و نیجا نه چنه ناو ریزی به هه شتیان.

هه لاه مه لاه: له نیوارهی نهوړوزدا جه حیلان و تازه لوان نه چوونه سهریان و له کولاوکه و و روچنه وه پشتوینیان شو نه کرده خواره وه و نه یانوت: هه لاه مه لاه/کورتان و کچتان بی به زاوا/شتیکم بو بخنه بن تاوه

له هندی شوینی دیکه وهک ناوایی سهرچاوه بنی قابله مه یه کیان کون نه کرد و چرا دهستی و ناوینه و میل و کلتوریان تی نه خست و له سهر بانه وه شوپیان نه کرده خواره وه و هه لاه مه لاه وه یان نه کرد. جا ژناتی ناو مال نه کهر پینان خوش بوایه چرا دهستیان روشن نه کرد و له بهر ناوینه که بهو میل و کلتوره چاویان نه پرشت و شتیکی وهک هیلکه و نقل و سنجویان بو نه خسته ناو قابله مه که. له هندی شوینی دیکه وهک ناوایی تاهیر بوغده له نته ریکیان نه خسته نیو پشتوینه که وه و میل و کلتور و سابوونیان تی نه خست و له کولاوکه وه دایان نه هیشته و نه یان وت:

آهاته ری ماته ری: سهری ناو له م به قوونی که ری/ شتیکیان بو بخنه بن له نته ری

یان

ب. هه لاه مه لاه

کور و کچتان بی به زاوا/شتیکمان بو بخنه بنی تاوه

ژن یان گه وره که کانی ناو مالیش نه کهر که یفیان لی بوایه چاویان له بهر ناوینه و له نته ره که نه پرشت جا له دوا پیدا هیلکه و سیو و نقل و خورما و سنجویان بو تی نه خستن.

له م رى و رهسما ده بيبين هه ندى شتى وهك چرا و ئاوينه و ميل و كلتور و شان و هيلكه و سنجوو وهك چه نده هيمدا ديارن. نه گهر چاو بقووچينين وهك تابلويهكى زور جوان ديته بهر چاومان. ههر يهك له وانه ماناي تايبه تيان هه يه: چرا نه توانى ههر به ماناي ناگر و روشنايى بى كه پيشتر باسكرا. ئاوينه نه توانى به ماناي ناسين و راستى و پاكي و سهفا و دلى پاك بى (ژان شواليه - ۱۳۸۸ - بهرگى يه كه م لاپه رهى ۳۲۳). ميل و كلتور بو چاو پرستن و جوان كردن بووه و هه ندى كه سيش بروايان وايه كه بينايى چاو زياد نه كا. شان نه توانى به ماناي تيشكى هه تاو كه به سهر سهره نه رزيت بى. هه روه ها بو جودا كردنه وهى تاله قزه كان به كار دى كه هيدى بوون نيشان نه دات (ژان شواليه - ۱۳۸۸ - بهرگى چوارهم ۱۳۸۵ لاپه رهى ۱۵). هيلكه له خواره وه باس نه كرئ. سنجوو نيشانه ي نه وين و عه شقه، هه روه ها بوئى گول و گه لاهى نه وين نه بزوينى و له به هاردا شه هوه ت زور نه كا. نوئل و خورما و شيرينى و هه ندى جاريش پاره بو دم شيرينى و شاباش بووه. سيو يه كى له ميوه به هه شتبه كانه و ميوه ي پاريز ليكراوى ئادهم و هه ووا بووه كه به هوى خواردنى سيو له به هه شت ده ركراون. سيو به ماناي هوشيار بون و ناسينى چاكه و خراپه يه... هه روه ها ميوه ي جوان و تازه بوونه (ژان شواليه - ۱۳۸۸ - لاپه رهى ۷۰۱ و ۷۰۰)

هيلكه شكينى: له نه وروردا جه حيلان نه چوون هيلكه يان دينا و هيلكه شكينه يان نه كرد. بهم جوړه كه هيلكه له يهك نه دهن و هه ريه كيان درزى برد نه ديدا به وهى ديكه. هه ندى ياساي تايبه ت له م كارهدا هه يه: قول به قول: يانى بنى هيلكه له يهك بدرين سهر به سهر: يانى سهرى تيژ له يهك بدرين لاشان، لاژ: لاشانى هيلكه له يهك بدرين چه شتن: بو تاقي كردنه وهى نه رم و رهقى هيلكه له ددان نه درين.

خه وتن: يه كيان هيلكه رائه گرى هه تا هيلكه ي لى بدن. (رزه سهرسيفى - ۱۳۸۸ - لاپه رهى ۷۳) هيلكه يه كى له هيمماكانى ژيان و له دايك بوونه، له به نده شن دا نه لئ: يه كه م جار ئاسمانى ساز كرد... كه به شيوه ي هيلكه يه (احسان خانى سومار - ۱۳۹۲). ههر نه و پروا بووه كه له ده ورانى زور كوئدا مردويان له ناو كووپه ي هيلكه ي نه خسته قهر به لكو زيندوو بوونه وهى له و دنياى ديكه ئاسان بى.

سه مه نى: له چه كه ره ي گهنم ساز نه كرئ و تاميكى زور خوئشى هه يه. سه مه نى نه توانى به ماناي رواندن و به ره كه ت بى كه نه چيخته سهر سفره ي خه لك و لئى نه خون. پيشينان و توويانه:

چوومه مالى نه رمه نى / قولته قولتى سه مه نى / چوومه مالى جووله كه / قولته قولتى كووله كه / چوومه مالى موسولمان دهنگى ياسين و قورئان

ئاكام: نه ورور به و جوړه ي كه باسكرا وهك ره سميكى ديرين له ناو گه لى كوردا ههر ماوه و تيكه لاهى ژيانى خه لكى شار و گونده. هه ندى ياساي تايبه تى نه ورور كه خه لكى نازان له كوئوه هاتوون به لام به ريوه نه چن

بنه مايه كى زور ديرين و جوانيان هه يه وهك هوى سازكردنى مير و هه لاهه مه لاهه و... له م سهرده مه دا نه ركى سهرشانى هه موانه له و رى و ره سمانه كه هه زاران سال له ناو گه لى كوردا ماون پاسه وانى بكن و نه هيلن له ناو به ردئاشى موديرنيتته ون بىن.

سه رچاوه كان:

الف) كتيب: • از اسطوره تا تاريخ - مهرداد بهار - نشر چشمه ۱۳۸۷ چاپ ششم • اسطوره هاى بين النهرينى - هنريتا مك كال - ترجمه عباس مخبر - نشر مركز ۱۳۷۳ • آيين ها و جشن هاى كه ن در ايران امروز - محمود روح الامينى - نشر آگه ۱۳۷۶ • داب و نه ريتى كورده وارى - رزه سهرسيفى - نشر گوتار ۱۳۸۸ • زمستان در فرهنگ مردم كرد - هاشم سليمى - نشر سروش ۱۳۹۰ • نوروز در كردستان - مصطفى كيوان - سازمان چاپ تبريز ۱۳۴۹ • شاخه زرین - جيمز ج. فريزر - نشر آگاه ۱۳۸۸ چاپ ششم • فرهنگ نمادها - ژان شواليه - ترجمه سوبابه فضالى - ۱۳۸۸ نشر جيحون ۵ جلد • التفهيم - ابوريحان بيرونى با تصحيح استاد جلال همائى -

ب) وتار: • بخشى از صحبتهاى مرحوم انجوى شيرازى راجع به نوروز - ناصر ملائيان - مجله نجواى فرهنگ شماره ۶۰ پاييز و زمستان ۱۳۸۶ • بررسى تطبيقى اسطوره ي آب در اساطير ايران و هند - احسان خانى سومار - فصلنامه مطالعات شبه قاره شماره ۱۷ سال ۱۳۹۲

• تجلى آيين ور در نگاره گذر سياوش از آتش - سميه رمضانى ماهى - نشر يه هنرهاى زيبا بهار ۱۳۸۹ • تخيل ادبى كه ن الكوى آتش در داستان سياوش از منظر گاستون باشلار - سوسن پور شهرام - فصلنامه تخصصى مطالعات داستانى سال اول شماره چهارم ۱۳۹۲ • درونمايه هاى اساطيرى نوروز - دكتور ابوالقاسم اسماعيل پور مطلق - مجله كتاب ماه هنر بهمن و اسفند ۱۳۷۹ • مير نوروزى - دكتور حسن ذوالفقارى - مجله نجواى فرهنگ شماره ۲ زمستان ۱۳۸۵

• مير نوروزى - عبیداله ايوبيان - مجله دانشكده ادبيات و علوم انسانى تبريز بهار ۱۳۴۱ • نگاهى به عيد باستانی نوروز در گستره ي تاريخ - عليرضا جنتى سراب - روزنامه خراسان ۱۳۸۵ شماره ۱۴۰۸۸

• نگاهى کوتاه به تاريخچه جشنهاى نوروزى - فاطمه نراقى - مجله نجواى فرهنگ شماره ۲ زمستان ۱۳۸۵

• نگرشى بر عيد نوروز و دلایل بقاى آن - دكتور صمد عابدینى - مجله نجواى فرهنگ شماره ۶۰ پاييز و زمستان ۱۳۸۶

• نوروز در تاريخ و تقويم - يحيى نكاء - مجله كتاب ماه هنر بهمن و اسفند ۱۳۷۹

• نوروز و باززاى ساختهاى آيين كه ن - عليرضا حسن زاده - مجله كتاب ماه هنر بهمن و اسفند ۱۳۷۹

ج) وتوويز له گه ل به سالچوان: • حاجى برايم سواره ته مهن ۷۳ سال ئاوايى سه رچاوه / • حاجى عه بو نه شره ف ته مهن ۶۰ سال ئاوايى سه رچاوه / • مام ره حيم ره وشه نى ته مهن ۷۵ سال ئاوايى تاهير بوغه / • وه ستا حه سن نادرپور ته مهن ۵۸ سال ئاوايى سه رچاوه / • وه ستا موحه مه د كيميا ته مهن ۶۵ سال ئاوايى مه لقه رهنى / • كه ريم لوتفى نيا ته مهن ۶۳ سال ئاوايى ته يمان قه لا

په‌رده‌یه‌ک له سه‌ر پشتی شیر

بئ گومان ئەدەبی فولکلوری کوردی یه‌کی له دەولەمەندترین ئەدەبەکانی جیهانه که هاوشیوهی زۆر به‌که‌می له دونیادا دەبینرێ. بوونی هەزاران شیعر و هەزاران میلودی و هەزاران چیرۆک و دەیان بەیت و... ئەو راستییە باشتر دەسەلمینی، بۆ نموونه چۆنییه‌تی گیرسانی تۆمی کاکه لاس له چیرۆکی لاس و خەزالدایا چاو لیدەکه‌ین که به‌راستی وینه و هاوشیوهی وها چیرۆکی له ئەدەبی گەلانی دیکەدا که مەتر دەبینرێ!!!

خانی بالک گەنجیکی گەلیک ئازا و چاونه‌ترس وزیرەک و لەخۆبایی دەبیت. مەحمود خان رۆژیک له گوندی خاتوو پەریزادا به‌ شیوه‌یه‌کی نەناسیاو به‌ تەنیشت کانی قەراخی دیدا تیدەپەڕی، له‌ناکاودا چاوی به‌ کیزیکی چەلەنگ و له‌بار دەکه‌وی که گۆزەیی ئاو به‌رەو مالی دەباتەوه. ئەو کیزە جوانەش خاتوو پەریزادە کچی خانی رەقیبی، مەحمود خان هەرله‌ نیگای یه‌که‌مدا دلی دەدۆڕینی و عاشقی خاتوو پەریزاد دەبی و رازی خۆشه‌ویستی خۆی بۆ ئەدرکینی، به‌لام خاتوو پەریزاد جوابی ناداتەوه و به‌جینیوان دیتە وەرەم. مەحمود خان واز ناهینی و وەدووی دەکه‌ویت، له‌ به‌رده‌رگای مالی خاتوو پەریزاد به‌رله‌وه‌ی پەریزاد بچیتە ماله‌وه، گەنجەکه‌ هەرەشەیی لیدەکات و دەلی دلیابە عاقیبەت دایکم دەبیت به‌خەسوت و دەتخووزم، پاش تپه‌په‌بوونی چەن مانگی باوکی مەحمود خانی بالک دەچیتە خوازینی پەریزاد، پەریزادیش بئ ئەوه‌ی بزانی که خوازینی که‌رەکه‌ی کتیه‌ رازی به‌و خزمایه‌تییه‌ دەبیت. بئ ئاگا له‌وه‌ی که خوازینی که‌رەکه‌ی هەر ئەو گەنجیه‌ که له‌ ریی کانی ریگای پئ گرتوه و ئازاری داوه. عاقیبەت زەماوه‌ند ده‌که‌ن و دەچنە پەرده‌ به‌لام زاوا به‌ هۆکاریکی نادیار ئاویک له‌ بووکی ناداتەوه و شه‌وه‌ بووکییه‌کی ئیجگار ناخۆشیان دەبیت. له‌ شه‌وی پەرده‌وه‌ ئیدی هەموو شه‌وی ئەو بئ موبالاتییه‌ دووپات دەبیتەوه و رۆژ ئەدوورن به‌ رۆژوه‌ و مانگیش به‌مانگ و سالیش به‌ سالیوه. هەموان له‌م کرداره‌ی خان راماون، بووکیش له‌ رووی هەلنایی که‌ سه‌به‌یی ئەو ئاوپه‌دانه‌وه‌ له‌ خان بپرسی، رۆژیک دهنگۆی ئەو بلاو دەبیتەوه‌ که له‌ یه‌کی له‌ بێشه‌کانی قەراخی دئ شیریک په‌یا بووه‌ وگا کانی دئ ده‌خوات و شیرپیاویکیش په‌یدا نابیت به‌ره‌نگاری شیرەکه‌ بپته‌وه‌ و ئەو به‌لایه‌ له‌سه‌ریان لابات. دواي ئەوه‌ی که‌ کەس نه‌یویرا به‌ره‌نگاری شیرەکه‌ بپته‌وه‌ خانی بالک به‌ویستی خۆی ناماده‌ی شه‌ر له‌گەل شیرەکه‌ دەبیت و زریی شه‌ر ده‌پۆشیت و دەس به‌ خەنجر ریگای بپشه‌ ده‌گریتە به‌ر، هەموو نیگه‌ران، به‌لام له‌ هەموان نیگه‌رانتر خاتوو پەریزادە که‌هیشتا هەر به‌ کچی لای مابووه. شیر و شیرەپیاو له‌بپشه‌ ده‌که‌ونه‌ گیانی یه‌ک و عەرزو عاسمان دیننه‌ له‌رزه‌، چەن کارژیک تیدەپەڕی، تاریکایی جیگای رۆژده‌گریتەوه‌، به‌لام خان هەر نه‌گه‌راوه‌، خەلکیش دل‌شکاو وناهومید و بئ هیوا به‌رەو مالی خۆیان ده‌گه‌رینه‌وه‌. به‌لام خاتوو پەریزاد شیرانه‌ قۆلی ژنانه‌ی لی هەله‌مالی و ترس دەتارینی و بۆ ئەوه‌ی بزانی چی به‌سه‌ر می‌رده‌که‌ی هاتوو، خۆی ده‌خزینیتە ناو بپشه‌که‌وه‌ و به‌دواي می‌رده‌که‌یدا ده‌گه‌رێ. پاش گه‌ران ده‌یاندۆزیتەوه‌ و شیرەکه‌ دەبینی که‌ له‌ناو خۆینی خۆیدا گەوزاوه‌ و خەلتانی خۆینه‌وه‌ و خانیش له‌حالیکیدا لیباسه‌کانی خۆیناویه‌و تیکرا دراون له‌پشتی شیرەکه‌دا دەم وروو که‌وته‌وه‌، خاتوو پەریزاد ده‌چیتە پپشه‌وه‌ تاکوو بزانی که‌ ئایا شه‌وه‌که‌ی ماوه‌ یان شیرەکه‌ کوشتوویه‌تی. سه‌ر دهنی به‌ سینگیه‌وه‌ دلی هیشتا لیدەدا، له‌ زیندوو بوونی دلیا دەبیتەوه‌ و دەبینی شیرانه‌ش توانیویه‌تی شیرەکه‌ شه‌که‌ت بکا و بیکوژی. خاتوو پەریزاد خۆشی ئەکه‌ویتە دلی و له‌ناکاودا فکریک بیرو زه‌ینی دانه‌پۆشی و بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که‌ ئەمه‌ چەن ساله‌ ژنی ئەم پیاوه‌ شیرکوژیه‌ به‌لام هیچی لی هەله‌وه‌ریوه‌ و هۆکاره‌که‌شی نازانی. خاتوو پەریزاد به‌خه‌یالی ئەوه‌ی که‌خان به‌خاتر شه‌رو به‌ره‌رەکانی له‌گەل شیرەکه‌دا شه‌که‌ت وماندوو بووه‌ و خه‌وی لیکه‌وتوو، پانتۆلی می‌رده‌که‌ی دانه‌که‌نی تاکوو به‌رگه‌ده‌ی چاویلیکات. به‌لام خان خۆی کردبووه‌ خه‌و و له‌ژیر چاوه‌وه‌ ناگای له‌ هەلسوکه‌وتی خاتوونه‌که‌ی دەبیت و هووژیکی تی دیتەوه‌ و ده‌ستی ژنه‌که‌ی ده‌گریت و له‌سه‌ر پشتی شیرەکه‌ پالی ده‌خات و پشتی شیرەکه‌ ده‌کاته‌ شه‌وی بووکینی و تۆمی کاکه‌ لاسی‌ش هەر به‌و جووت بوونه‌ی سه‌ر پشتی شیرەکه‌ ده‌گیرسی و پاش نو مانگ کاکه‌ لاس دیتە دنیاوه‌.

ویژه‌هوانانی موکریان

به شی ۷

سهید نوح عینایه تی - مه‌هاباد

به‌پیی بریاری گوڤاری به‌یان، هه‌موو ژماره‌یه‌ک چه‌ند که‌س له چالاکانی به‌ستینی
فه‌ره‌ه‌نگی و ئە‌ده‌بیی ولاته‌که‌مان ده‌ناسیندرین. ئە‌م ژماره‌یه:
۱- مه‌لا‌حه‌سه‌ن جه‌وه‌ری ۲- هه‌یه‌ت ۳- مامۆستا مه‌لا‌مه‌مه‌دی‌ حه‌یده‌ری

مه‌لا‌حه‌سه‌نی جه‌وه‌ری

هه‌یه‌ت

سه‌ید مه‌مه‌د سادق حوسه‌ینی پارسانیان ناسراو
به هه‌یه‌ت کورپی سه‌یده‌ره‌زا کورپی سه‌ید مه‌حمود به
پیی لیکۆلینه‌وه‌ سالی له دایک بوونی نامه‌علومه، به‌لام
ده‌ورانی فه‌قییه‌تی له سنه و ئە‌ترافی گوزهراندوووه و له
نوسراوه‌کانی وا ده‌رده‌که‌وی که له خزمه‌ت شیخ سه‌لیم
عارف و شاعیری ئە‌وزمه‌مان ده‌رسی خویندوووه و ده‌گه‌لا
شیخ مه‌مه‌دی مه‌ردوخ په‌یوه‌ندی بووه و ده مه‌ودای
خویندن‌دا ماوه‌یه‌ک له کوردوستانی تورکییه و عیراق
ماوه‌ته‌وه و دوا‌ی گه‌رانه‌وه له لایه‌ن مه‌سعود سه‌لته‌نه‌ی
کوردوستانی بۆ ده‌رس‌کو‌تن به‌ کورپه‌کانی (غیره‌توللیخان
و نوسره‌توللیخان) بانگ ده‌کریته‌وه که‌ره‌فتوو، له‌وی
داده‌مه‌زری. سه‌ید مه‌مه‌د جگه له ته‌واوی علوم‌مه‌کانی
زه‌مانی خوی ده‌عیلمی مه‌ته‌لوکه‌و (معما) و ماده‌ تاریخ و
ئوس‌تورلاب و جه‌برو علوم‌ی غه‌ربیش ده‌ستیکی بالای
بووه و چه‌ند کتیبی له پاش به‌جیماوه. هه‌ر کتیبیکی
که‌وه ده‌ستی که‌وتوووه شه‌رح و لیک‌دانه‌وه‌ی خوی له
پالاً نووسیه‌وه و ده مه‌ودای ژیا‌نی‌دا به‌رده‌وام ده‌گه‌ل
مامۆستایان و زانایانی ئە‌و سه‌رده‌م وه‌ک سه‌یفه‌ددین
خانی غه‌ففاری (یورقول) و مه‌لا‌حه‌سه‌نی له‌گری و شیخ
جه‌لاله‌ددین نه‌قشبه‌ندی و مه‌لامه‌حمودی جوانرۆبی و
مه‌لائیسحاقی دیوانده‌ره و شیخ فه‌ره‌جوللی مه‌ریوانی
و عالمانی سه‌قز و سنه ده‌په‌یوه‌ندی و نامه‌ گۆرینه‌وه‌دا
بووه و ئە‌و نامانه‌ی که له پاشی به‌ جی ماون هه‌کایه‌ت
له زانایی ئە‌و پیاوه‌ گه‌وره ده‌که‌ن، مامۆستا سه‌ره‌رای
زانایی پیاویکی چوارشانه و بالا‌به‌رز و به‌ تا‌قه‌ت بووه و
ته‌نانه‌ت جاریک ده‌گه‌ل پاله‌وانی سنه زۆره‌وانی ده‌گری و
پاله‌وان له عه‌رز ده‌دا و له‌و کاته‌وه نازانای «هه‌یه‌ت»
ی به سه‌ردا ب‌را.

سه‌ره‌نجام هه‌یه‌ت له سالی ۱۳۱۳ی کۆچی هه‌تاوی که
بۆ سه‌ردانی شیخ جه‌لاله‌ددین نه‌قشبه‌ندی چوو‌بوو بۆ
دی‌خانه‌قای نزیک ساحیب دوچارای زگ‌ئیشه‌ دی و
دوا‌ی دو روژ له‌وی کۆچ ده‌کا و له گوندی ساحیب
ئه‌سپرده‌ی خاکی ده‌که‌ن.

مه‌لا‌حه‌سه‌ن کورپی مه‌لا‌عه‌بدو‌للا زه‌رده‌روو، با‌پیری
جه‌وه‌ره‌یش به مه‌لا‌حه‌سه‌ن زه‌رده‌روو به نیوبانگ بووه،
چونکی خه‌لکی دی‌ی زه‌رده‌رووی لای ئالانی سه‌رده‌شت
بوون، دایکی جه‌وه‌ری نیوی شایجان و خه‌لکی دی‌ی
با‌ینده‌ری‌ی نزیک شاری مه‌هاباد بووه. مه‌لا‌حه‌سه‌ن سالی
۱۲۵۴ی کۆچی هه‌تاوی له دایک بووه‌و سالی ۱۳۳۷
له ته‌مه‌نی ۸۳ سالی له گوندی کویزه‌گویی گه‌ورکی
سه‌قز له مالی مه‌لا‌سالی برای کۆچی دوا‌ی کردوووه
هه‌ر له‌وی نیژراوه، مه‌لا‌حه‌سه‌ن ده‌ورانی فه‌قییه‌تی و
خویندی له گونده‌کانی جامه‌رد و عه‌مبار و شاره‌کانی
بۆکان و مه‌هاباد و که‌رکوک و هه‌ولیر و سوله‌یمانی‌به
و سنه گوزهراندوووه، یه‌کم جار له گونده‌ی با‌خچه‌ی
فه‌یزوللا‌به‌گی بووه به مه‌لا، مه‌لا‌حه‌سه‌ن ده‌ دریزی
ته‌مه‌نی دا به سی زمانی کوردی و عه‌ره‌بی و فارسی
شیعری گوتوووه به‌لام له‌به‌ر که‌مه‌ترخه‌می ده‌وروبه‌ریان
هه‌روه‌ک زۆربه‌ی شاعیرانی دیکه‌مان به‌ره‌مه‌کانی
لیزه‌وله‌وی پرش‌وبلا‌و بوون. به‌لام به‌خته‌وه‌رانه‌ ده‌و‌چه‌ند
ساله‌ی رابردودا برای دلسۆز و فه‌ره‌نگ دۆستمان
کاک عومه‌ری خوسره‌وی قۆلی بۆ کۆ کردنه‌وه‌ی
به‌ره‌مه‌کانی مه‌لا‌حه‌سه‌ن هه‌لمالی و به‌شیکی به‌ نیوی
(دیوانی جه‌وه‌ری) به چاپ گه‌یانده‌و به‌شیکی دیکه‌ش به
نیوی کتیبی (ری و شوینی موسولمانی) ئاماده‌ی چاپه‌.

له سه‌ر بستووی ژیا‌ن وه‌ک داری چاکی
به ته‌نیا مامه‌وه بی‌به‌رگ و بی‌به‌ر
گه‌لی بی‌تینتره تاوی هومیدم
له‌زه‌رده‌ی روژ په‌ری مانگی خه‌زه‌لوهر

ئه‌ی نه‌سیمی سو‌بده‌م وه‌ی شاره‌زای ده‌شت‌وده‌ره
خۆم به‌ قوربانی شه‌نه‌ت بم هه‌سته‌ زوو به‌ وا‌وه‌ره
زۆر ده‌میکه ئاره‌زوومه‌ واینیرم قاسیدیک
بۆ حوزوری خۆشه‌ویستم بۆ سه‌رم تاجی سه‌ره
کاغه‌زیکت بۆ ده‌نووسم زۆر به‌ زه‌وق و ئاب و تاب
ده‌یده‌مه ده‌ستت به‌لان تو‌خودا زه‌ریفی هه‌لگه‌ره

جەفەي بئى سوودم جەفەي بئى سوودم
ئاخ پەي رەنج پوچ جەفەي بئى سوودم
داپەرەي مايەي بەخت نابوودم
فەرياد پەي دلەي ۋەھوون ئالوودم
پەري رەنج بەردەي كەس پئى نەزانام
پەي نامەي ھىجران ھىچكەس نەوانام
پەي جەفەي عەبەس نەراي دۆس بەردەم
پەي عۆمر شەباب ۋە تالو يەردەم
پەي پئى نەزاناي سۆز شەو نالەم
پەي لافاۋ بەردەي رەنج سەد سالەم
پەي ئاراگىلى كەس جئى نەپەرسام
پەي كەس جە دۇعاي ۋە سوز نەتەرسام
پەي تۇخمى ۋە فەي ساراي دلأ شەننەم
جەلاي بئى ۋە فائىي يار بە جامە ننەم
ھەر ئاخ بكتيشون پەي رەنج ۋە بابييم
پەي جواۋ نەدای دەولەت زياييم
پەي عۆمر شەباب ۋە تالو يارام
پەي سەنگ سىاي ۋە تالە ۋارام
ئاخ پەي ھەسرەتان گشت جە دلأ مەننەم
پەي ريشەي شايبى سەيل خەم كەننەم
پەي باغ دەماغ زو خەزان كەردەم
سۆزەي خەم ۋە توون پەي ھەردان بەردەم
پەي خيالاً خانەي خەم ساراي دلأ ۋە ستەم
راگەي خەيالە ئامشۇ بە ستەم
سادق بنالە پەي رەنج بەردت
پەي بئى ۋە فائىي لە يىل چە ميكەردت

مامۇستا مەلا مەمەد ھەيدەرى

سالى ۱۲۹۹ لە كانى بەندى بەخشى ئالوتى بانە لە داىك
بوو ھە باوكى بە ناوى حاجى شەرىف ھەرلە مندالىيە ۋە
ۋەبەر خویندىنى ناوہ. ھەر بۆيە لە حوجرەي فەقيبان
ۋەبەر خویندىنى ناوہ. لە دىيئە كانى بانە ۋەك سەدبار لای
مەلا شىخ پير و لە بەردەرەش لای مامۇستا عبدالقادر
عەزىزى خویندوويەتى. شارەكانى شىخ و نەغەدە
مەھاباد و بانە گەراۋە و بۆ خویندىن ھەولئىكى زۆرى
داوہ. ماوہيەك لە تورجان خویندوويەتى، ماوہيەكيش
پەريوہى شارەكانى پىنجويىن و سولەيمانى بووہ،
پاشان گەراۋەتە ۋە ئىران و لە مەھاباد لە سالى ۱۳۴۰
لە خزمەت مامۇستا مەلا حوسىن مەجدى ئىجازەي
مەلايەتى ۋە رگرتوہ. بۆ مەلايەتى گەراۋەتە ۋە بانە و لە
دىيئە كانى كانى بەند و سورين و نودى و سەيران بەند
مەلايەتى كردوۋە. لە زۆربەي سالە كانى مەلايەتى دا لە
حوجرەي مزگەوتە كان دەرسى بە فەقيئەكان گوتوۋە.
لە بانە بە ھۆي زەحمەت و ھەولئى خۆي مزگەوتى غەزالى
ئاوہدان كردۆتە ۋە ھەر لە ھۆي مەلايەتى كردوۋە. زۆربەي
شىئەرەكانى باسى نىشتمانى و ئايىنين. لە سالى ۱۳۴۹
لە مەترسى ساواك كە مالەكەيان پشكنيوہ زۆربەي

شىئەرەكانى سووتاون يان ون بوون. لەگەل زۆربەي
شاعىرانى سەردەمى خۆي ۋەك مامۇستا قانع
نىزيكايەتى و دۇستايەتى بووہ. حاج مەلا محمد حيدرى
لە تەمەنى ۸۰ سالى دا لە بەروارى ۱۳۷۹/۱۰/۶ كۆچى
ھەتاۋى دا لە گورستانى سلىمان بەگى بانە ئەسپەردەي
خاك كراوہ.

[ئەي ۋە تەن]

ئەي ۋە تەن قوربانى دەشت و دۆل و سەركىوانى تۆم
ئەي ۋە تەن شە يدايى تۆم و پوژ و شە ۋە ھەيرانى تۆم
خادم و حافز لە بۇگشت خاكى كوردستانى تۆم
رووت و قووتم من ھەتئوى شاروھەم كۆلئى تۆم
فەسلئى پايىز و بە ھاريش مشتەرى سەيرانى تۆم
ئەي ۋە تەن ھەرتۆي تەبىب و من نەخۆش و دل ھەزىن
ھەرئەتۆي دەمانى دەردى عاشقانى دل ئەوين
خاك و خۆلى دەشت و كئوت توتىاي چاۋى نەبين
چاۋەروانى ئەو دەوايە چاۋى بينا و دل فەتىن
روح فىدای بادى شەمال و ھەم كزەي زريانى تۆم
مەكروفيئى دوژمنانت سىحرەكەي ھارووتە
بئى نەتىجە و بئى دەوامە جادويى مارووتە
ئەي ۋە تەن سەحرا و كئوت دورر و ھەم ياقووتە
حوببى توتىكەل بە خوین و پۇجەكەي ناسووتە
ۋەختوبئى ۋەختيش بەفىكرى شيوەن و گريانى تۆم
شەوق و شوورى شاخ و داخت شادى و ھەم ژىنمە
كاخ و بورجى بەرزى دونيا دوژمن و نەفرىنمە
كئوو ئە شكەوتت لە لای من قەسرى شاۋفەرزىنمە
چەقلى تىژى لاتە لانت شەونم و نەسرىنمە
مات ۋە مەدھوش وزەبوونى ھىجرەت و ھىجرانى تۆم
داخى كوردوستانى ئەمرو پەسم و ياساۋ باومە
ئاۋى سوور و سوپرى جۇگەدەمەكەي دووچاۋمە
ھەسرتى كوردى ھەژار و پير و جوان و لاومە
ئاخ و ئوفى كوردى دىل و تەفرقە و بيناومە
دل پەسئوو دل پەژارەي گردەكەي سەيوانى تۆم
شىت و شىدای نىشتمان و دەشت و سەحراي پاكى تۆم
ئەي ۋە تەن باغى بەھەشتى و باخەوانى خاكى تۆم
خادىمى لاۋى نەترس و رىك و پىكى چاكى تۆم
دركى بەرچاۋى نەويست و دوژمنى ناپاكى تۆم
عاشقى بابۇس و شاھو و كئوہكەي نىروانى تۆم
من من و تۆ تۆ بووكاكە كوردەكانى كرده پەند
تۆكرى بىگانە پاكى خستە داۋى قەيدوبەند
ژەھرى دوژمن بوو لە لايان ببوہ پارە وشە كروقەند
كوشتن و تالانى يەكتر بۆتە پەسم و چون و چەند
ھەردەبئى بگرم لە تاوان ھەولئى قورپيوانى تۆم
فەخرە ((ھەيدەرى)) دارى ۋە تەن تابووتتە
ئەلھەدەت خاكى ۋە تەن جئى خەوى شىرىنتە
دئىنە سەرقە برت عەزىزان باسيان تەلقىنتە
يادى خىر و ھەم نزاىان باعيسى تەسكىنتە
قوچى قوربانى تۆم و من بە دل قوربانى تۆم

نەتەوہ و نەتەوايەتیی

پیناسە:

وشەى nation لە وشەى لاتینیى nascor وەرگیراوە کە لەو زمانە دا بە واتای « من ھەم » یان « من لە دایکبووم » بەکارھاتوو. ھاومانای ئەو وشەى لە زمانى کوردیدا « نەتەوہ », لە فارسیدا « ملت », لە ھەرەبیدا « قوم » و لە تورکیدا « Millet » ە.

زۆرکەس، تەمەنى نەتەوہ دەگەریننەوہ بۆ سەرھەتای دەستپیکردنى ژيانى بەکۆمەل لە لایەن مەزھەبە و پێیان وایە نەتەوہ ھاوتەمەنى کۆمەلگەى مەزھەبەى پێیان وایە « نەتەوہ » چەمکى رەھاو « مجرد » ە و ھەر لە سەرھەتای ھەبوو و بوون و نەبوونی پەيوەست نییە بە رەوتى مێژوو و پەيوەندى کۆمەلایەتیی و ئابوورییەکانەو، ھەر بۆیە تیورییەکانى خۆیان لە سەر ئەم بنەمایە دادەریژن کە نەتەوہ، راستىنەى کە ئەزەلى و ئەبەدىیە و ھەر ھەبوو و ھەر دەشى.

لە بەرامبەر ئەو بۆچونەدا، کۆمەلکەى خاوەنرا، پێیان وانییە کە ئەم چەمکە دیاردەى کۆنى نەگۆر و رەھایە، بەلکوو باوەرپیان وایە کە نەتەوہ و نەتەوايەتیی دیاردەى کۆنى نوێی ھەلقولای کۆمەلکە پەيوەندى سیاسى - مێژوویى - ئابوورى - کۆمەلایەتییە کە دوابەدوای دەرکەوتنى مۆدێرنیتەو سەرکەوتنى شۆرشى پيشەسازى لە رۆژئاوا و ژێرکەوتن و دارمانى پەيوەندى کەنى بەستراوە بە سیستەمى ئاغاىتیی و فیوڤالیی ھاتوتە ئاراو.

بە باوەرى ئەو دەستەى، کۆمەلگەى مەزھەبەى ھاوکات دەگەل گەشەکردنى ئابوورى و کۆمەلایەتیی، رەوتى گەشەسەندنى تریش دەپووی کە بریتییە لە پیکەوژيانى مەزھەبەکان لەگەل یەکتەر و لە ژێر دەوارى کۆمەلکە بنەمای ئابوورى و ھەکوو ھۆز و خێل و قەوم و گەل و نەتەوہ. ئەوھش بەو مانایە دیت کە ھەر لە رۆژى یەكەمەوہ و لە سەرھەتای مێژووہوہ دیاردەى بە ناوى نەتەوہ بوونى نەبوو بەلکوو دەگەل پيشکەوتن و گۆرانى فۆرماسیۆنى ئابوورى - کۆمەلایەتیی، لە خێل و ھۆزەوہ بۆ قەوم و پاشانىش لە دواى دەرکەوتنى شۆرشى پيشەسازى دا ھاتوتە مەیدانەوہ.

بە کورتى لە ئەندىشەى سیاسى دا سى جۆرە

تیروانین و پیناسە بۆ نەتەوہ ھەبە.....

تیروانینى یەكەم نەتەوہ و ھەكوو یەكەى ھەرھەنگى چاڵدەكات و پینوایە نەتەوہ بریتییە لەو کۆمەلە خەلگەى کە بۆ ماوہى کى دیار یان نادیار لە دەورى یەكتەر و لە پانتاییەكى دیارىکراوى جوگرافیایى دا کۆبوونەتەوہ و خاوەنى مێژوو و نیشتمان و زمان و ھەرھەنگ و بەرژەوہندى و زۆرجاران ئایینى ھاوبەشە. ئەو فاکتۆرە ھاوبەشانە، دەبنە ھۆکارى جیاکەرەوہى نەتەوہکان لە یەكتەرى.

لەم جۆرە تیروانینە دا کە بە مۆدیلی ئالمانى ناسراو، زمان و کۆلتور و کەلەپورى نەتەوہى و زۆرجاران ھاوخوینوون و ھاوئەژادبوون، قەسى سەرھەكى دەكات و نەبوونى ھەركام لەم فاکتۆرانە، بنەماکانى نەتەوہ لەرزۆك دەكات و دەبیاتە ژێر پرسیارەوہ.

تیروانینى دووہم کە بە مۆدیلی ھەنسی پەرانسەى دەناسرى، نەتەوہ و ھەكوو یەكەى سیاسى دەبینى کە تیايدا تاکەکانى کۆمەلگە لە سەر بنەمای کۆمەلکە پەنسییە سیاسى لە چوارچووى گریبەستى دیار و پڕۆژەى سیاسى روون لە دەورى یەكتەر کۆدەبنەوہ و ھەكوو ھاوولاتیبوون و مافى یەكسان و بەرپرسبوونى یەكسان کە کۆى ئەمانە تاکى ناو ئەم قەوارەى دەكات بە تاکى ئەندام لە نەتەوہ دا نەك زمان و خوین و رەچەلەك و ئایین و ئەتەنسیستە.

بە پێى ئەم بۆچونە، نەتەوہ، کۆمەلە خەلگەى کە لە ژێر ھۆكمدارىتیی یاسایەكى پەسەندکراو دا ژيان دەکەن. لێرەدا دروستبوون و پیکهاتنى نەتەوہ دەچیتە دواى دروستبوون و پیکهاتنى دەولەت. ھەر بۆیە ئەندامانى نەتەوہ ئەو کەسانەن کە لە ژێر دەوارى ئەو دەولەتە دا ژيان دەکەن کە پارێزەرى ئەو پەنسییانەى.

گۆشەنىگای سێھەم. تیکەلایکە لە ھەردوو مۆدیلەکە و لە ھەمان کاتدا رەخنە لە ھەردووکیان دەگرى. ئیرنیست پینان، و ھەكوو دیارترین تیوریانى ئەم بوارە، پێى وایە ناسنامەى نەتەوہى تەنیا و تەنیا لە سەر بنەمای ئەتەنسیستە، زمان، ولاتى ھاوبەش و دەستەلاتى سیاسى (دەولەت) پیک نایە بەلکوو ئەوہ ژان و ئازار و بیرەوہرییە ھاوبەشە مێژوویەکان و ئیرادەى پیکەوژيانى گەلانن کە دەبنە ھۆکارى دروستبوونى نەتەوہ، تەنانت ئەگەر خاوەنى زمان و نەژاد و ئەتەنسیستە و کەلتورى جیاواز لە یەكتەرى بن. کەواتە، با لە مێژوو دا کۆمەلە خەلگەى ھەكوو ھۆز و خێل و قەوم ژيان کە ناوہەکان دەگەل ناوى ھیندیک «گەل» ی ئیستا یەكسان بى بەلام و ھەكوو باسکرا نەتەوہ بە مانا ئەو پۆلییەکەى، دیاردەى مۆدێرنە و ھەربۆیەشە دەگەل بنەماکانى ژيانى سیاسى خێل و ھۆز و دەولەتشارەکان و ئیمپراتۆریەکان، یەكناگریتەوہ و ئەو جۆرە ژيانە تیپەر دەكات و دەچیتە ناو سیستەمیکەوہ کە دوابەدوای گۆرانکارى لە شیوازی بەرھەمھێنان و پچرانى پەيوەندى کۆنەکانى دەرەبەگایەتیی ھاتوتە ئاراو.

ناسیونالیزم یان نه ته وه گه رای:

ئهم دهسته واژه به شیوازی جوراوجور وهرگیردراوته سهر زمانی کوردی، وه کوو: نه ته وه خوازی، نه ته وه گه رای، نه ته وه گه رای، نه ته وه په رسته، نه ته وه ته وه ری، نه ته وه باوه ری و...

ناسیونالیزم یان نه ته وه خوازی، بیروکه و ئایدولژیای ئه و کومه له خه لکه به که باوه ری یان به دروستکردنی کیانیکی دیاریکراو هه به، جا ئه گه ر ئه و کیانه بوونی نه به خبات دهکن تا دروستی بکن و ئه گه ریش بوونی هه به هه ولده دن بیپاریزن، ئه و ستاتویه ده توانی سهر به خو یان خۆبه ریوه بهر یان ته نانه تیکه لایک بیت له هه ردووکیان.

ئامانجی دواوژی ناسیونالیزم دروستکردن و پاراستنی دهوله ته بو نه ته وه په کی دیاریکراو له سهر خاکیکی دیاریکراو که به م جوره له دهوله ته ده گوتری دهوله تی نه ته وه بی.

ناسیونالیزم، ده توانی له یه ک کاتدا دوو تاییه تمه ندی و کارکردی جیاواز و دژ به یه کی هه بی

هه ندیک له تاییه تمه ندیه ئه رینییه کانی بریتین له:

• تاکه کانی نه ته وه به یه ک چاو سه یرده کات و پیگه ی کومه لایه تی و سیاسی و چینایه تی ناکاته پیوه ری هاونه ته وه بی بوون یان نه بوون و ئه وه ش ده توانی یارمه تیده ری دامه زراندنی جوریک له دیموکراسی بی.

• نیشتمان (خاک) پیروزیه کی له راده به ده ری هه به و ئه وه ش ده بیته پالپشتیک بو گه شه سه ندنی ئابووری و کومه لایه تی له ناوچه کانی ژیر دهسته لاتی دا.

• ئایین و ئایینزا و جیاوازی ئایینی ناکاته هوی لیک ترازانی نه ته وه و به مه ش یه کیه تی نه ته وه بی ساز ده کات.

• بهرژه وه ندی نه ته وه بی له سه رووی هه موو بهرژه وه ندی و قازنجیک ده بینی و له سهر ئه و بنه مایه دهوله ت به ریوه دبات و سیاست ده کات.

تاییه تمه ندیه نه رینییه کانیسی ده توانی هه ندیک له مانه ی خواروه بن:

* دژی هه رجوره جو له و بزوتنه وه په کی ناو کومه لگایه که ببیته هوی لاوازکردن یان رووخانی بنه ماکانی نه ته وه...

* هه ندیک ره مز وه کوو په مزی پیروز و نه گور و هه تاهه تایی ده بیته ناو کایه ی سیاسییه وه که ده گه ل تیپه رینی کات ئه و به هایه ی جارانیان نامینی و ده گه ل گورانکارییه کومه لایه تی و سیاسییه کان ناگونجین و به کورتی ناتوان دیموکراتیک بن و ته عبیر له بهرژه وه ندی و خواست و مه یلی هه موو ئه ندامانی نه ته وه بکن.

* زور جارن ده بیته هوی نه فره ت و بیزاری دهسته و تاقمه جوراوجوره کانی ناو کومه لگه له یه کتر و سه رکوتکردنی که مینه نه ته وه بی و ئایینییه کان و ته نانه ت هه لگیرسانی شه ری ئایینی و نه ته وه بی.

* ئه گه ر زیده په وی تیدا بکری ده توانی له ئامانجه کانی خو ی دووربیته وه و په نگیکی فاشیستی

و هیرشبه رانه به رامبه ر نه ته وه کانی تر به خۆیه وه بگری و ببیته هۆکاری شه ر و مالویرانی نه ک ته نیا له ولاته که ی خو ی به لکوو هه موو دراوسیکانی و ته نانه ت ناوچه که ش و جیهانیش.

دهوله تی نه ته وه بی

به دهوله تیک ده گوتریت که قهواره ی سیاسی دهوله ت ده به سستیته وه به قهواره ی فره هه نگی نه ته وه وه، جا ئه و نه ته وه یه ده توانی پیکهاتبی له کومه لیک ئایین و ئایینزا و نه ژاد و که لتوور و ته نانه ت نه ته وه ی جیاوازیش..

بو نمونه کاتیک ده گوتری نه ته وه ی ئامریکایی یان فره انسهی، لیره دا مه به ست له هه موو ئه و نه ته وه و گروپ و دهسته و ته نانه ت تاکانه یه که شارومه ندی ئه مریکا یان فره انسهن و به پی یاسا و گریه سستیکی جی متمانه ی هه مووان، خاوه نی ناسنامه ی خویانن. به پیچه وانه وه، دهوله تی نه ته وه بی تورک یان عه رب ئه و مانایه ی سه ره وه نادات و تیایدا کومه لیک گروپی ئایینی و نه ته وه بی په راویزده خرین چوونکه ناسیونالیزمی تورک یان عه رب له سهر بنه مای مافی شارومه ندی دروستنه بووه به لکوو له سهر بنه مای نکولیکردن و پاکتاوکردنی هه موو ئه و نه ته وه و ئایینانه دروستبووه که غه یره تورک و غه یره عه رب بن ته نانه ت ئه گه ر ئایینی شیان هاوبه ش بی.

دوا و ته: به کورتی «نه ته وه»، چه مکیکی میژووی نییه به لکوو مه فهوم یکی سیاسییه، ئه وه ش به و مانایه دیت که خه لک یان گه ل له میژوودا ژیاون به لام نه ته وه کان به سیاست دروست ده بن. هه ربویه ساته وه ختی له دایکبوونی نه ته وه ئه و کاته یه که ئه و هزره بجیته نیو میشکی خه لکه وه و ببیته هزریکی گشتیی. به و پییه ئه وه نه ته وه نییه که بزوتنه وه و پیکراوی ناسیونالیستی سازده کات به لکوو به پیچه وانه وه ئه وه هزری ناسیونالیستی و باله به ریوه به ره که یه تی که نه ته وه دروستده کات. (5)

سه رچاوه کان:

- ۱ - فرهنگ سیاسی آرش، غلامرضا علی بابایی، نشر آشیان، چاپ چهارم، زمستان ۱۳۹۵
- ۲ - ماتریالیسم دیالکتیک و تاریخی، امیر نیک آئین، انتشارات توده، چاپ سوم ۱۳۵۸
- ۳ - ملت چیست، سخنرانی ارنس رنان در دانشگاه سوربن در ۱۱ مارس ۱۸۸۲
- ۴ - ناسیونالیزم (گورانکاری، تیوری و ره خنه)، ئه کره می میهراد، مه کته بی بیر و هوشیاری ی. ن. ک، چاپی یه که م، سلیمان ۲۰۰۶
- ۵ - وتوویزی سلیمان چیره ده گه ل دعه باس وه لی، گوفاری گزینگ، ژماره ۲، سوید. زستانی ۱۳۹۴

دانیشتنیک له گه ل هونه رمه ند کاک فهره یدوون
عه بدوللاهی له بانه

شایی و شینی رهنه گه کان

ئاماده کردنی: که ریم رهحمانی- بانه

و: نه خیر نوینگی هه همیشه بیان پینه داوم نه وه تابلوکانم له
عه مباری داناوه.

پ: به رای جه نابتان هونه ر چیه؟

و: هونه ر یانی گه یشتن به جوانیه کان، به ئامانجه کان،
به لووتکه به رزه کانی ژیان. بۆ هونه رمه ند هه موو
شتیک واتای خوی هه یه. ته نانه ت سربوهی باییک،
جریوهی مه لیک، شمشالی شوانیک، دهنگی جووتیاریک،
هه مووی ئه مانه هانده ریه تی به ره و جوانیه کان، به
واتایه کی تر هونه ر نواندنی نوور و جوانی خویه له
ئاوینه ی دلی هونه رمه نددا. هونه رمه ند ئاوینه یه که بۆ
گه له که ی بۆ نیشاندانی جوانیه کان، ده سنکه وه ته کان،
که م و کووریه کان، که واته هونه رمه ند زمانی گه له که یه تی
و هه ر شتیک له چوارچیوهی هونه ردا بیت فه وتانی به
سه ردا نایه ت و بۆ هه همیشه ئه مینینه وه.

پ: ماموستا نوینگی و پیشانگات داناوه؟

و: به لئ له بانه و سه قز و سنه و تاران و بووشیهر
وسلیمانی پیشانگام داناوه.

دوا پرسیار گوڤاری به یانت دیوه؟

و: به لئ دیومه گوڤاریکی جوانه لاپه ره کانی سیخناخ
له نووسراویه وا جوانه به ته رح و وینه و تابلوی
هونه رمه ندان و کاریکاتور و... برارزیته وه و هیوادارم
سه رکه و توووبن.

پ: کاک فهره یدوون خوت بناسینه؟

و: من فهره یدوون عه بدوللاهی له سالی ۱۳۴۹ی هه تاوی له
شاری بانه له دایک بووم و هه ر له و شارهدا خویندومه
و له زانکوی ته ربیه ت معه لیمی سنه ش خویندتم ته و او
کردووه و بوومه ته فیرکار له فیرگه کانی بانه دا.

پ: چۆن بوو هۆگری وینه گه ری بووی؟

و: هه ر له مندالییه وه ئوگری نه ققاشی و نیگارکیشی بووم،
هیچ که سی ماموستا و رینوینم نه بووه، بۆ خۆم ئیلهام
له جوانیه کانی شار و گوند و چیا و چه م و و جیژن و
شایی و لیروهاره کانی و... ناوچه ی بانه م وه رگرتووه ئه و
تابلویانه م لی ساز کردووه.

پ: ماموستا هونه رمه ندانی تر له بووم و فلچه و قه له م
و ئاوره نگ و.. که لک وه رده گرن به لام ئیوه له هیچ یه ک
له و که ره سانه که لک وه رناگرن نه ی به چی نه و تابلو
نه خشینانه دهنه خشینتی؟

و: کاره کانی من به تلته و پلته چایه، نه و پلته چایه ی که فری
ده دری و تویکله هیلکه و وردکه به رد و زیخ و ئارده مشاره
پ: شیوه ی سازکردنیان چۆنه؟

و: به سه رنجدان به مژار و بابه تی تابلوکه له پیشدا له سه و
ته خته سی لا یان فیرر گه لاله و ته ره که ده کیشمه وه. نه و
کاره چه ند رۆژ یا چه ند هه وتوو ده خایه نی. دووای نه وه ی
پلانم دانا له سه روشت به ردی ره نگاوره نگ دینه مه وه له
به ر کانی او و چه مه کاندای جوره کانی وردکه به رد و زیخ
ده هینم و تویکله هیلکه و تلته چاش ده هینم و کاره که ی
پی جیه جی ده که م هه تا نه و جیه ی بتوانم له ره نگ که لک
وه رناگرم. بۆ وینه بۆ ره نگی ره ش له تلته چا بۆ ره نگ
سپی له تویکله هیلکه و... به چه سپ پیکه وه ده یلکینم نه و
تابلویانه ی لی پیک دینم.

پ: ماموستا هه رچی میشکی خۆم ده کوشم و بیر ده که مه وه
داب و ره سمیکی کوردواری شک نابه م که ئیوه نه تان
کیشابیه ته وه ده لئی موزه ی خه لک ناسی کوردستانه.

و: هه موو داب و نه ریتیکی کونی کوردستانی تیدایه
گوژیه بانه و ناوانی منداله و بگره هه تا کایه کانی قه دیم،
فیرگه ی سالان، زه ماوه ند و ژن هینان و له ئاخیریشدا
ناشتن و گوڤرستان و سه ره خویشی.

پ: ماموستا به روانین له و کارانه ی ئیوه مروڤ ده لئی
مه عجونی زه مانی خواردووه ده گه ریه ته بۆ شایی و
زه ماوه ندی سالان و زستانی پر به فری سالان و کایه ی
هه لووکیین و گوڤره ی بازی و شوانی و بییری سه ربان
مالین و کانی ژنان و حوجره و فه قی و گوڤرگ له مه ردان و
ده سه کنه و دروینه و هه ره وه ز و کایه کانی ده وری کورسی
و ته نانه ت جر و جانه وه ری ولاتی کورده واریشتان له بیر
نه چوه ئایا شارهداری یا هه ر ئورگانیکی دیکه شوینیکیان
پینه داوی پیشانگای دایمت هه بی؟

هونه رهنديگي نه ناسراوى نيگار كيش

ثاماده كردنى: كه ريم رحمانى - بانه

به رهو بۆكان و په رژين و تهيمانه كانى قه راغ ريگا و ته راكتوره كهى خوى به ته واوى دياره. ورده كارى هونه ريانه وه كوو بيجمى ديواره كان، دركه كان، دهلاقه كان و گويسوانه و دار و جوگه و شاجوگه و كارى و هرزيرى خوى دنويى.

تابلوى سيهه م: سوارگه ليكن له چومى ده په رنه وه، هونه رهنديان مسته فا شيرزاد و فهيزوللا ناهيديش تابلوى له گوين ئه و تابلويهى جواد خانان ههيه. له هه سى تابلودا، هونه رهنديان شاره زاي پرسپيكتيو و كارى سى رهه ندى بووه. له رهنك و رهو غن كه لكى و هرگرتووه. له تابلوكاندا شوينى دور كه مرهنكه هه تا ديته پيشى پر رهنكتر ده بى. كاره كانى له كارى كه مال و لمولكيش ده چن.

خانانى به رهنديان خه تيشى زور خوش بووه. پيره پياوان باس له تابلويه كى خه تى هونه رهنديان ده كه ن كه له سه ر دركى قه لاي فهيزوللا خانى بابى هونه رهنديان نو سرابوو، كه به داخه وه له سه رته تاي شورشى ۵۷ دا تيك درا.

جه وادخانى ئه ميرى لاي هيچ ماموستايه ك وانهى نيكار كيشى و خه تاتى نه خويندبوو، ئيلهامى له ناقارى خوى و هرده گرت.

هه ر ليتره را داوا له وه كه سانه ده كه م كه ئاسه وارى خانانى به رهنديان له كنه له ريگه كى گو قارى "به يان وه" بو مانى بنيرن با له كتيبى "مشاهير فيض الله بيگى" دا بلاوى كه ينه وه.

سپاسى كاك سمايلى مه محمود ته بار ده كه م كه ئه و سى تابلويهى بو ناردم.

جه واد خانى ئه ميرى ناسراو به "خانانى به رهنديان" كورپى فهيزوللا خانى ئه ميرى له سالى ۱۳۱۷ى كوچى هه تاوى له گوندى به رهنديان فهيزوللا به گى بۆكان له داىك بووه و له سالى ۱۳۷۱يش كوچى دووايى كردوو و له گورستانى شارى بۆكان نيژراوه.

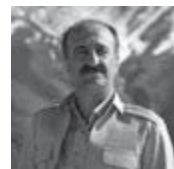
خانانى به رهنديان بيجگه له نيكار كيشى و خوشنوسى، مرؤفكي هيدى و له سه ره خو بووه و. خاوه نى له ش ولا ريكي به هيز بوو. له رپى كشت و كيله وه ده ژيا. له سه رتاي شورشى ۱۳۵۷ دا كه خه لك زهوى ناغايان داگير كرد، خانان هينده خوشه ويست بوو، به شه زهوى وي داگير نه كرا. شوان و گاوان زيانينان ده كرد له جياتى ئه وهى تووره بى و له گه ليان به شه ر بى، پنده كه نى، خانانى به رهنديان هينده به سه بر و له سه ره خو بوو كه سى نه يدى به ته راكتوره كهى له دهنده دوو زياتر بروا، كرده وهى جه وادخان بيووه په ند، كه سى كه به سه بر شو فپرى ده كرد و ماشينى ده ئاژووت ده يانگوت "وه كوو خانان ده روا"

له وه هونه رهنديان هه تا ئيستى سى تابلو و ده دست ئيمه كه وتوو كه له بارى هونه رييه وه بى وينه يه. ريبازى تابلوكانى رياليسمه.

تابلوى يه كه م: شاييه كى ره شه به كه، پياوان به پيچ و كلاوى موكر يانويه وه و ژنانيش به كلاوى و گيلگيله ي كورديه وه هه له په رن و شاييگيريش به ده هؤل و زورنا داوه ته كه ده گيرى. هونه رهنديان ناخى مرؤفه كانى نيشان داوه، سه رچوپى و نيزيكانى سه رچوپى پوشته و په رداخترن له چاو گاوانى و نزيكانى گاوانى. پيريزنان و مندالان سه ير كه رن. تابلوكه و هرزى پايز نيشان ده دا، گيشه گيا به سه ربانانه وه دياره، سالانى به رى دوواى كارى موچه و مه زرا و به زورى له پايزدا زه ماوه ند ده كرا. شاخه كانيش زه ردره نكن.

تابلوى دووهه م: به شى له گوندى به رهنديان له روو كارى مالى هونه رهنديه وه، ريگاي به رهنديان

ماناخوازی یان مانابیژی

ئاماژه:

بابه تیک خواز یارم لێره له سههری بدویم باسی مانا و ماناخوازییه. بریک له م وتانه م پێشتر له چه ند بابه ت و دانشتن، به تایبه ت له دانشتنه کانی قه له می هاوچه رخی کورد له پاوه به رباس هیناون. هه ندئ له دۆستان له بی مانایی و له نه بوونی مانا و له فام نه کردنی مانا له ده قه شیعریه کاندای گه یی ده کن. بریکی تر جاروبار له سههر بی مانایی جه خت ده که نه وه و به شانازییه وه ژبستی دژه مانا ده گرن. ئەم وته گه له له چه ند لایه نه وه شیواوی مشتومرن. به باوه ری من له ره خنه ی سه ره دمه دما و به تایبه ت له کومه لگای کوردستاندا، ئەم باسانه و ئەم ئاراستانه گه لیک گرن گ به ئەژمار دین. له بهر ئەوه ی هه ر پوانگه یه ک که بو "مانا" هه لده بژیرین، چه ماناخواز بین چه پوانگه یه کی ترمان بو مانا هه بی، دوا جار کاریگه رییه کی هه راو له سههر ئاراسته ی باسه کان داده نیت. باوه ر به ماناخوازی و باوه ر به دژایه تیکردن له گه ل مانا، ده توانی له هه مان ده ستپیک ئاسۆی باسه کان و ئامانجی قسه کان دیاری بکات، هه ر که سه ییش له ئەنجامدا ده توانی. به فاکته وه له ئاراسته ی خۆی لایه نگری بکات.

دیاره ماناخوازی هۆکاری جۆراوجۆری هه یه. لێره، له م کورته نووسینه دا، یه کیک له هۆکاره کانی ماناخوازی له کومه لگای خۆمان باس ده که یین و هه ولده دین له پوانگه یه کی جیاکاره وه زۆر به کورته نه ختی له سههر ره چه له کناسی مانا ئاوڕ بده ینه وه. دواتریش هه ر ئەم باسه زیاتر به باسی شیعره وه گری ده دینه وه. هه رچه ند ئەم باسه و ئەم گه لاله کردنه ی خواره وه ته نیا تایبه ت به کومه لگای کوردی نییه و ده توانی دوا جار هه موو کومه لگا پۆژه لاتیه کان بگریته وه.

ئوه ی که ئەده بی ئیمه زیاتر ماناخوازه شتیکی هه شا هه لنه گره، دیاره منیش نامه وئ ئەوه به خالیکی نه رینی له قه له م بده م و هیه چه شتی له بهر چه نه گرم و به هه رمه ره دی بکه مه وه. به گشتی مانا و ماناخوازی به لای منه وه کوسپ نییه، به لکو چه ن باسکردن به لای منه وه پرسه. چه ن پوانین بو من مژاره. ده کری پرسیار بکه یین، هۆکار یان هۆکارگه لی ئەم دیارده یه له ئەده بی ئیمه دا بوچی ده گه ریته وه؟! پیم وایه بو ئەوه ی بتوانین به چه روپری ئەم پرسه شه نوکه و بکه یین ده بی له سووچی چه شنا وچه شه نه وه بۆی پوانین. هه روه ها بو ئەوه ی باسه که مان گروکو بکه ینه وه و زۆریش پرش و بلاو نه بیته وه، لێره ته نیا ئاو له سووچه فه لسه فه یه که ی ده دینه وه و له م ره هه نده وه و هه روه ها له ره هه ندی ره خنه ی ئەده بییه وه باسه که درێژه ده دین.

فه یله سووفیک له دنیای فه لسه فه دا هه یه سالانی

ساله ده سه لاتدارانه و هه مه لایه نه، دنیای فه لسه فه و بیر و هزری مروقی به گشتی داگیر کردوه و هه یمه نه ی به سهر میژووی فه لسه فه وه حاشا هه لنه گره. له وانه یه تا ئیستا هیه چه فه لسه فه و فه یله سووفیک نه یه توانی بیته به بی فه لسه فه که ی ئەو "به فه لسه فه یته". فه لسه فه که ی ئەو زۆر به خه سه توخۆلی له سههر پوانگه و بیر و ته نه انه ت ئاینی مروقی پۆژه لاتی رهنگی داوه ته وه. ئەو له سههر عیرفان و له سههر ئەده ب و له سههر جوانیناسی و به گشتی له سههر دنیایی نیته وه که یه کیک له نه ته وه پۆژه لاتیه کان کاریگه ری زۆر قوولی داناوه. زۆر جار به بی ئەوه ی خۆمان ئاگادار بین له ژیر کاریگه ری باوه ره کانی ئەم فه یله سووفه برستمان لێراوه. هه لبه ت زۆر نا هه قی شمان نییه، چه ن نیزامه فه لسه فه یه که ی زۆر جوان و شاعیرانه یه. ئەوکات نا ئومید ده بین و هه مووشتی له بهر چه وانمان پوو چه و هولۆل و بی واته ده بیته، ته نه انه ت ئەوکات له ئەگزیستانسی خۆمان بیزار ده بین و هیلینج ده دین، نیزامه فه لسه فه یه که ی ئەو ده ستمان ده گریته و داله مان ده دات و له که وشه ی خۆیدا هیورمان ده کاته وه. له و کاتانه فکری ئەو ده رگایه کی ترمان بو ئاواله ده کات و له ئامیزی خه یاله کانی ده سه سیینه وه و په شوکاویمان ده رویتته وه، چه ن، سیسته مه فه لسه فه یه که ی ئەم فه یله سووفه به هۆی میتۆدی خۆیه وه بری له پرسیاره دژواره کان وه لام ده داته وه و له چه روچیوه ی خۆیدا نه ختی رازیمان ده کات. واته له ریئالیستی تاله وه به ره و ئایدیالیستی شیرین په لکیشمان ده کات. ئەم سیسته مه و ئەم که سه، که سه نییه جگه له ئەفلاتون و سیسته مه فه لسه فه یه که ی. ئەفلاتون، یه کیک له و فه یله سووفانه یه خاوه نی سیسته میکی فه لسه فه ی تایبه ت به خۆیه تی، هه مووشتی له و سیسته مه دا مانای خۆی وه رده گریته. له سیسته می فه لسه فه ی ئەو، جیهان و هه بوون، مانای خۆیان هه یه. ئەو له و باسه به ناوبانگه که ی خۆی واته "ئایدیاکان" (مئل) له سههر ئەو باوره یه جیهان سه یه ریکه له ئایدیاکان، له م جیهانه هه رچی هه یه راسته قینه نییه و راسته قینه که ی له جیهانی ئایدیاکانه. مروق له ری به ره سه سه کانی ئەم جیهانه وه ده توانی هه قیقه ته کان وه بیر بینیتته وه. له راستیدا سه ره تاسه ری میژووی فه لسه فه ی پۆژاوی ده که ویتته ژیر کاریگه ری ئەم بوچه ونه وه. بۆیه له نه ریتی فه لسه فه ی پۆژاوا، هه میشه له نیوان "واقع" و "پواله ت" جیاوازی دانراوه، واته دانانی جیاوازی له نیوان خۆدی شته کان و نوانده وه یان.

ئەفلاتون به م چه اولیکه وه، واته له ژیر کاریگه ری ئایدیاکان، چه و له "هونه ریش ده کات. چه ن هونه ر به گشتی لاسایی ئەم جیهانه ده کاته وه و جیهانیش خۆی

سیبهریکه له ئایدیاکان، ئیتر ئەفلاتوون له بهرانبهردا بایه‌خیک بۆ کاری هونه‌رمهند دانانی. ئەگەر جیهان یه‌ک قوناغ له ئایدیاکان دوور ده‌که‌وێته‌وه و هه‌قیقه‌ته‌که‌ی کال ده‌بیته‌وه، ئەوا کاری هونه‌رمهند له فه‌لسه‌فه‌ی ئەفلاتووندا دوو قوناغ له هه‌قیقه‌ت دووره، بۆیه ئەم فه‌یله‌سووفه له هه‌ر چه‌شنه‌ کاریکی هونه‌ری سووک ده‌روانی. به‌لای ئەوه‌وه‌و نزمترین پله "ئیکازیا" یا هه‌مان خه‌یاله.

ئەگەر به‌م پوانگه‌وه‌و چاو له زمان بکه‌ین و زمان به‌ که‌ره‌سته‌ی گواسته‌وه‌ی مانا بزانی، که له سه‌رده‌می کلاسیکیشدا وابوو، ئەوا ده‌کرێ به‌ یارمه‌تی سیسته‌مه فه‌لسه‌فیه‌که‌ی ئەفلاتوون مانا یا ئەندیشه به هه‌قیقه‌ت بزانی و زمان به‌ دیارده‌یه‌کی زنجیره‌ پله‌یی "مانا"، "وتار" و "نقیسار" دابه‌ش بکه‌ین. دیاره له‌و خسته‌یه‌دا و له فه‌لسه‌فه‌ی خودی ئەفلاتوون، وتار (گفتار) زیاتر له نقیسا (نوشتار)، له مانا (هه‌قیقه‌ت) نیزیکتره. له‌به‌ر ئەوه‌ی یه‌که‌م ده‌رکه‌وته‌ی مانا یان ئەندیشه‌ وتاره. به‌م‌بۆنه‌وه له کولتووری ئیمه له‌ژێر کاریگه‌ری ئەفلاتوون هه‌میشه وتار له نقیسا به‌بایه‌ختر بووه؛ چون واک گریمانه‌ کراوه له وتاردا مانا ئاماده‌یه، یا ده‌ستکه‌م مانا له وتاردا نیزیکتره، دریدا ئەمه به "میتافیزیکی ئاماده‌ی" ناوزهد ده‌کات؛ واته ئاماده‌بوونیک به‌رده‌وام ده‌که‌وێته‌وه دواره. یانی دواچار له‌ویش مانا ئاماده‌ نییه، به‌وتی رۆسو نقیسا ده‌وری ته‌واوکه‌ری بۆ وتاره‌یه. بۆیه له‌ وینگای «دریدا» ئەم په‌وته زنجیره‌ ته‌واوکه‌رییه، به‌بێ دمای به‌رده‌وام درێژه‌ی ده‌بیت و کۆتایی بۆ نییه.

له کولتووری ئیمه وتارییه هه‌میشه له نقیسه‌ر زیاتر سه‌رنجی خه‌لکانی راکیشاوه. په‌نگه هه‌ر به‌م‌بۆنه‌وه بووبیت له کۆمه‌لگای کورده‌واریدا ئەوانه‌ی به قسه‌خۆش و زمان شیرین ناسراون، زۆر جیگای ریز و حورمه‌ت بوون. ته‌نانه‌ت په‌راوه ئاینیه‌کانیش به‌شیوه‌ی وتار، نه‌کتیب و نقیسا، بۆ پیغه‌مبه‌ره‌کان هاتوونه‌ته‌ خواره‌وه. له کولتووری ئەده‌بی ئیمه‌یش، شاعیران وه‌ک پیغه‌مبه‌ری ماناکان چاویان لیکراوه. بۆیه من پیم وایه جه‌خت له‌سه‌ر مانا له راستیدا جه‌ختکردنه له‌سه‌ر وتاره‌وه‌ری، که باو‌ر وایه مانا له وتاردا ئاماده‌ کریاگه. "دریداش باوه‌ر به ئاماده‌بوونی مانا به "وته‌ته‌وه‌ری (logocentrim) ناوی لێ ده‌بات. به‌رده‌نگی شیعه‌ری کوردیش جاروبار به شیوه‌یه‌کی کلیشه‌یی و ساو ئەوه‌نده له‌سه‌ر مانا پێ داده‌گریت ئیتر به‌ره‌و لای مه‌یلی وتاره‌وه‌ری، وازی خۆی نیشان ده‌دات. دیاره ئەمه‌ش چ خه‌ساریک به‌ره‌و رۆی شیعه‌ر ده‌کاته‌وه و شیعه‌ر به‌ره‌و چی و چی نابات.

فیزی ناوی، من بۆ خۆم سه‌ره‌رای ئەوه‌ لایه‌نگری بیه‌مانایی و شیرزی و ئالۆزی و لیلکردنی شیعه‌ر نیم و ناشتوانم دژه مانا بم؛ به‌لام، راشکاوانه‌ دژی دیکتاتۆریه‌تی ماناخواری و توتالیتاریه‌تی گوفتارم. له

کۆمه‌لگای ئیمه‌ سه‌له‌های سه‌له، "مانا" هه‌قیقه‌ت دانراوه و لادان له مانا خه‌یانه‌ت به‌ ئەژمار هاتوه، ئەم ته‌رزه‌ بیره له میژووی ئەده‌بی ئیمه‌ مانایه‌کی کلیشه‌یی و ئاسایی کردووته هیلێ سوور و هه‌میشه هه‌ره‌شه‌ش له به‌زاندنی ده‌کات. هه‌ر ئەم روانگه‌یه‌ فیله‌ واتایه‌کانی شیعه‌ری کوردی زۆر به‌رته‌سک کردووته‌وه. که‌چی شاعیر ده‌بی له زمان، له شته‌ باوه‌کان و له هه‌موو هیلێ سووره‌کان بویرانه‌ خه‌یانه‌ت بکات. جه‌ختکردن له‌سه‌ر مانا، واته له نیوان دوالیزی وتار و نقیسا، دواچار هه‌لبژاردنی وتاری لێ ده‌که‌وێته‌وه؛ که‌چی، ئەوه‌ی ئیمه‌ زیاتر له مانا پیوستمانه و دریدا باسی لێوه ده‌کات تیکشکاندنێ ئه‌و دوالیزمه‌یه. هه‌روه‌ها باشیشه‌ ئەوه بزانی که وشه‌ یان باشتره‌ بلیم "نیشانه"، له لایه‌که‌وه به‌ دال و مه‌دلۆول یان به‌ سه‌ر واقیعه‌ی فۆنیم‌ناسانه و به‌سه‌ر واقیعه‌ی ده‌ره‌سته‌یانه‌ دابه‌ش ده‌بیت. بۆیه "سوو سوور" به‌باشی بپار ده‌دات زمان هه‌م سیسته‌میکه له جیاوازیه‌کان، هه‌میشه سیسته‌میکه له نیشانه‌کان. ئەمه نیشان ده‌دات زمان له کۆمه‌لگای یه‌که‌ی مانایی سه‌ربه‌خۆ پێک نه‌هاتووه. هه‌مووی ئەم باسانه‌ ئەوه‌ ده‌رده‌خه‌ن زمان له جه‌وه‌ری خۆیدا له جیاوازیه‌کان و له مه‌ودا‌کان دروست بووه. هه‌رچه‌ند زمان تیده‌کوشی به‌سه‌ر ئەم دۆخه‌ زال بییت، به‌لام به‌رده‌وام هه‌وله‌کانی تووشی هه‌ره‌س ده‌بنه‌وه و سه‌ر ناکه‌ویت، چونکه له‌بز، په‌یوه‌ندییه‌کی ئەمه‌وی له‌ته‌ک مانادا نییه. که‌وابوو هه‌تا ئەوکات ئەم په‌وته هه‌یه ئیمه ته‌نیا ده‌توانین له چۆن پیکهاتنی ماناکان باس بکه‌ین نه‌ له مانایه‌ک یان له بیه‌مانایی.

به‌رده‌نگی شیعه‌ری کوردی له‌ژێر کاریگه‌ری فه‌لسه‌فه‌ی ئەفلاتوون له‌ بواری ماناخوارییه‌وه تووشی هه‌له‌ی کوشنده‌ ده‌بیت. زۆرچار له‌م لاو له‌و لاوه ده‌بسته‌ن خۆینه‌ر یان به‌رده‌نگیک له به‌رانبه‌ر شیعه‌ریک ئەم پرسیاره‌ زۆر هه‌له‌یه‌ ده‌کریت، که مانای شیعه‌ره‌که‌ چیه؟! ئەو دیره‌ یانی چی؟ یان ده‌لی ئه‌و شیعه‌ره‌ مانایه‌کی نییه و شتیک به‌ ده‌سته‌وه‌ نادات. ئەم جۆره‌ ده‌ربرینانه‌ راسته‌وخۆ پرسیارێ ئەفلاتوونین و په‌یوه‌ندیان به‌ باوه‌ری و ته‌ته‌وه‌ری و هه‌قیقه‌تخوارییه‌وه هه‌یه. به‌لام شیعه‌ر به‌رله‌وه‌ی گواسته‌وه‌ی مانا بییت گواسته‌وه‌ی کۆمه‌لگای شتی په‌نگاوپه‌نگه، که مانا ژیرانه‌ ته‌شه‌نه‌ی کردووته‌ ناو هه‌موو ئەو شتانه‌ی که شیعه‌ریک پیکدینن. مانا له ده‌قی شیعه‌ریدا هه‌ر سات دیمه‌نیک ده‌نوینن. جانانان کالێر ده‌لی: له لایه‌که‌وه مانای وشه‌یه‌کمان هه‌یه، له لایه‌کی‌تره‌وه مانا یان بزواندن و وروژاندنی ده‌قیکیشمان هه‌یه، پاشان له نیوان ئەم دوانه‌ شتیک هه‌یه ده‌کرێ ناوی بنیین مانای په‌یقیک، واته مه‌به‌ست و مانای وشه‌کان له دۆخیکه‌ی تابه‌ت. که‌وابوو پرسیارکردن له‌وه‌ی که مانا چیه‌ هه‌له‌یه. کالێر لانیکه‌م سه‌ر ده‌هه‌ند یان سه‌ر ئاست بۆ مانا قایله: مانای

ئاپارتمان چۆن ئەگاتە سەر بانى خۆى "رەزا ەلىپوور"
 جە كاستى بۆياخ گۈستى "رەووف مەحمودپوور"
 ۲-خاك لە باوەشيا دارستان گەورە دەكا "مەمەد
 ئەحمەدى"

ھۆ كناچلە چەم سیاوئى
 لای لايتووت پەى ورازوو

بە ەسرەتو دواوانى... "رەووف مەحمود پوور"
 ئەم رستانە لە راستیدا وەك يەك نین، بۆیە منیش بە
 دوو دەستە دابەشم كردوون. پىنم وایە ئەگەر لە پىودانگى
 ماناخوازىیەو بەرخىنەبەر تىشكى ماناكردەنەو، مانایەكى
 لوژىكى و ھىلى ناتوانن وەدەستەو بەدەن، تەنانەت لە
 گرووپى دووھەمیشدا كە وا ھەست دەكرى مانا كە يان
 پەيامەكە بەنسبەت گرووپى يەكەم روونتر و ئاشكراترە.
 راستى، چۆن دەكرى لایەلایە بدورین؟ ئایا ئەو مانایەكى
 لوژىكىیە؟ ەسرەتى دواوان، ھۆرزانى ئەو دىرەكان
 سەقامگىر دەكات. لەو دىرەكان بەتایبەت لە دەستەى يەكەمدا
 بەرلەوھى خوينەر بىيەوئیت مانا بكا تەو، دەبى بكوئیت
 «وینا» بكات. دەبى خەياكردى بچولینى و بىر بكا تەو.
 لەبەر ئەوھى لىرە مەدلولو پىوارە، تەنانەت چاران دەبیتە
 تارمايى. دلنایام ھەموومان لەو دۆخە نالوژىكىیە چىژ
 وەردەگرین. بۆ نمونە وینەى «ەسرەتى دواوان» لەو
 شىرە چىژەكەمان بەرز و بەرزتر دەكاتەو. لەو دىرەكان
 كە لىرە تەنیا وەك نمونە ئاماژەيان پىكراو، بەرلەوھى
 مانا چىژمان خەلات بكات، ھەر خوينەرەك سەرەتا بە
 دووى ھەستە زەينى و تاكەكەسىەكانى خۇیدا وەیلان
 و ئاوارە دەبیت. ئەو ئاوارەبوونە، ئەو سەرسامبوونە،
 سەرەنجام سەرخوشمان دەكات و دواتریش ئەزموونى
 لى دەكەوئیتەو.

كەچى ماناخوازەكان پاش ئەوھى كە دىرەك
 دەخوئینەو دەیانەوئ دەستوبرد لە وشەدانى زەينیاندا
 مانایەكى ديارىكراو و چەقبەستوو بەدەنە پالى دىرەكە
 و بۆ بەرانبەرەكان بىكەنە وشە و رستە، تا ھەمتر
 بىلینەو. ئىجا ئەگەر ئەمە نەكرا، ئىدى دۆش دادەمىن.
 بۆیە لە ئاست ئەو دىرە شىرەئەنى دەستەى يەكەم،
 ئەم تەرزە بۆچوونە بە يەكجارى تووشى شكست و
 ناؤمىدى دەبیت. ئەو چەشنە ھەلوئىستانەش يانى كوشتن
 و خاپوورکردنى زۆر شت لە دونیای شىرەدا. بەلام ئەو
 دىرە شىرەئەنى و دەیان دىرە شىرەترى لەو چەشنە كە
 دەكرى ئاماژەيان پى بکەين، بەردەنگ يان خوينەرەكان
 لە كەشووھەوایەكى ناوازەدا ئاویزان دەكەن. بۆیە لەجىياتى
 ئەوھى ھىزى ماناكردنى وشەدانى ببەخشەنە خوينەر،
 متق لە خوينەرەكان دەبىن ھەتا لە دونیایەكى تەژى لە
 تىفكرين و تەنیايى، لە كەشووھەوایەكى ناوازە و ناجىگىر
 مەلەوانانە مەلە بكات. دەلین ھەمیشە لە نۆوان مانا و
 وشەدا جىاوازی و مەودايەك ھەيە، شىرە خوازىارە
 خوينەرەكەى لەو مەودايەدا سەرگەردان بكات. يان بە
 رىگايەكى تر و بە تەرزىكى جىاواز و تازە ئەو مەدایە
 بېرئیت. ئەگەر وا نەبى پىودانگى وشكى ماناخوازى

وشەيەك، مانای پەيڤىك، مانای دەڤىك. بۆیە بە باوهرى
 نووسەرى ئەم دىرەكانە شىرە ئىستا زياتر ھەلگىرە كەش
 و ھەوایەكى ناوازەيە، كە خوينەر بەرلەوھى فامى بكات
 پىويستە ئەتمۆسڤىرەكەى لە ھەناوى ئەو سى ئاستەدا
 بكىشتە دەرەوھ؛ واتە دەبى زمان، وینە و عاتىفە و
 تەعبىرەكان و جۆرى دەربرپىنەكەى لە دەرەوھى ھەموو
 رىگا باوھەكانەوھ بناسىتەوھ. بۆیە شىرە واتە ناسىن،
 ناسىارىەكى سەرپاك شىرەراوى. تاكو بە ناسىنەوھى
 خۆى ھەست بە كەيف و شادى و ھەست بە ئەندىشە بكات
 و بە ناسىنەكانى بنازىت. بە ھۆى ئەم ھەلسوو كەوتانەوھ
 ئىتر لەم رەھەندەوھ نىاز بە مانای كلىشەيى "وەك ئاو لە
 لىژايى سەرى لى دەشوىت" و سەرى خۆى ھەلدەگىرئیت
 و بەرەو ماواى مردن باربەنى دەكات.

ھەر بە بۆنەى ماناخوازی و باوهر بە وتەتەوھرى
 بوو، جەنابى ئەڤلاتوون شاعىرانى لە كۆمارەكەى و لە
 كالىپۆلىسەكەى خۆى وەدەرنان. چۆن باوهرى وابوو
 شاعىران ھەلىت و پەلىت دەلین و لە مانا يان لە ھەقىقەت
 دوورن. كەوابوو ئەوانەى شوڤرگىرەئەوھدالى مانان
 و بە دووى مانادا وەیلانن، دەبى وەبىريان بىنەنەوھ
 رىگا كە بە ھەلە ھاتوون و ژانرى شىرە وەلامى ئەو وازە
 و ئەو ئاواتە ناداتەوھ. مانا لە شىرەدا رەگەزىكى ترى
 ھەيە، لە رىسا و ياسايەكى جىاواز و پىشپىنى نەكراو
 پەيرەوھى دەكات. مانا، لە شىرەدا ناتوانى تەنبەل و
 بى عۆرزە دانىشى و جولەيەك نەكات. شىرە لە وتار
 بە واتا ئەڤلاتوونىيەكەى دوور دەكەوئیتەوھ و دەبیتە
 نڤىسار. لە شىرەدا زمان ئىجرا دەكرئیت و شتەكان دەبنە
 نىشانە. نىشانەش كە رەستەيەكە بۆ نىشانەيەكى تر. بە
 وتەى سارتر شىرە بە وشەكان سوود دەگەيەنى. بۆیە
 خەسلەتى زمان، نغروكردنى مانايە. لە شىرەدا ئەوھى
 گىرنگە نڤىسار و چۆنەتى ئەو نڤىسارەيە؛ كەچى، لە
 روانگەى مانا تەوھرىدا تەنیا مانا گىرنگە و ھەموو شتى
 لەو بواردەدا پۆلى كە رەستەيەكى گواستەوھ دەگىرئى. بۆ
 ئەم مەبەستە ئەڤلاتوون دەلن: "بابەتى ئەدەبى چەشنى
 بوونەوھرىكى زىندووھ، پىويستە خاوەنى سەر و دەست
 و پى بىت". بۆیە لەم روانگەيدا باوهر وایە بۆ مەبەستى
 پىكھاتنى مانا دەبى ھەمووشتى لە جىگای خۇیدا ھاتبىت،
 بەلام شىرە رىسكردنە لە زمان و لە كولتوردا،
 شىرە خوازىارە ھەموو شتىكى ئاسايى و ھەموو
 شتىكى جىكەوتوو ھەلبوھ شىنەتەوھ، ھەتا جارىكى تر
 مانا بە دياردەكان و مانا بە جىھان ببخشىتەوھ. كەچى
 ماناخوازەكان دەیانەوئ شىرە ئاوينەى بالانوينى مانا
 چەقبەستوھەكان بىت. دەیانەوئ بەلگە بۆ باوهرەكان
 بىنەتەوھ و باوهرەكان پتەوتر بكات. ديارە ئەمەش
 ناتوانى ئەركى راستەقىنەى شىرە پىشان بەت.

با ئەم دىرە شىرەئەنى پىكەوھ تەماشبا بکەين:

۱- فرۆكە لە نەبزی ئاسماندا ئاسنى لى ئەدا "بىھزاد
 كوردستانی"

ناقمان دهگري و دهامانتاسيني. كه چي وادياره ئو مهودايه و ئو سهرگهردانييه ماناخوازهكان تورپ دهكات و ماندوويان دهكات. ئم ماندووبوونه له گه ل دونياي شيعر يهك ناگريتهوه. ئو شته ي ئيمه باسي دهكهن دهتوانين ئوهشي لي هه لئنجينين كه شيعر و بهگشتي هونه، تهنيا ولاتين مروف دهتواني سهربهستانه له ناويان هه ناسه بگيشيت و هيچ شتي مله چي نهكات. بهلام وادياره كوومه لگاي ئيمه به داخوه هيشتاكه ناتواني له دونياي هونه ريشدا به بي زيندانه زه ينييه كاني، به بي قابلوخه باوه كان و شته دهق گرتووه كان ئازادانه خهريكي ژيان و تهراتين بيت.

لهم وتانه مه بهستم ئوه نيه كه دهبي له شيعردا به له ونيكي دهستگرد مانا بزر بكريت، يان به ئه نقه ست كومي شيعر لي ل بكريت تا قولتر بنويني، هه ر شيعر يكي ش ئه گه ر زياتر ئاوه كه ي لي ل كرد بيت و مانا نه دا به دهسته وه ئيدي شيعر ته ر! نا هه رگيز؛ بهلكوو مه بهستم ئوهديه جاروبار مانا له شيعردا ئوه ونده له به رده ست و ئاساييه، ئوه ونده له خويدا گومه، ئوه ونده عه يار خو ي ده نويني هه تا ئه وپه ري سه رسامي سه رسامان دهكات. من لايه نكري رووني زييم، بهلام به مهنقي شيعري، به ئه نديشه ي شيعري. وشه، پيوسته ده رگايه كي تر بكا ته وه بو تي هزرين. شيعر پيوسته ناسينيك بو خوينه ركه بي مسوگه ر بكا ت. «ئاپارتمان چو ن ئه گاته سه رباني خو ي»، مانا ئه و ونده سه رك و خز و چه توونه بو مان دهسته مو نابيت. زوو زوو له سه ر زمانمان هه لد يت. له يهك ساتدا ديته سه ر زارمان تا گه ره كمانه ده ري بپرين وهك جنوكه له ناكاو ون ده بيته وه. له وان هه ئو دوخه قه لس و توورپه مان بكا ت، كا تي هيور ده بينه وه مانا هه متر هارو هاجانه له سوو چيكي تر، قه لافه تي خو ي عه يارانه ده نوينيته وه و به بزه يه كي شيرين چيژمان پي ده به خش ي و هه متر...

ماناخوازان به هو ي لوژيكي وته ته وه ريبه وه بو يان دژواره له مه ودا ي به يني دال و مه دلول، ويته ي سو فيبه كي عاشقي سه ودا سه ر، عاس ي و عاشقانه بسورپنه وه و ته نيا له ئاره زو ي وي سال له جفين چيژ وه ربگرن و بو هه ر ديمه نيك فه لسه فه يهك بنا يات بنين. كه چي ئه وان به پيچه وان هه، دين هه ر له و روانگه ي خو يانه وه با سي به كه لكبوون و به سوودبووني مانا دهكهن. له كا تيكا مانا و رافه كردن به گشتي ره و تيكي جوانينا سانه يه، ئيدي نازانم جواني، ده بي چ په يوه ندييه كي به سوود و قازانجه وه هه بيت؟ هه روه ها ره چه له كي ئم با سه ش دووباره ده چي ته وه لاي فه لسه فه كه ي جه نابي ئه فلاتون، كه قايل به وه بو هه موو شتي هه قيقه ته كه ي ده گه رپه ته وه سه ر فو رمه كان يا ئيديه كان. ماناخوازه كان ي لاي خو مانيش قايل به هه قيقه تي خو يانن، هه قيقه تيكي تا قانه و پينا سه كراو، هه موو شتي له روانگه ي ئه وان هه و پيوسته بچي ته وه سه ر ئه و هه قيقه ته نه گو ره. به لام ده بي هه موومان ئاگاداري ئه وه بين كا تيكي هه ولده دين

بو هه رشتيك مانا بدوزينه وه، ئه مه ئه وه ده گه يه ني مانا هه مان شت يان هه مان هه قيقه ت نيه كه چاوه پرواني دهكهن، ئه گه ر هه مان شت بايه ئيتر نياز يكي به مانا كردن و هه مان شت كردن نه بوو. ئه مه ده تواني به نره تي بيناي هه قيقه تخوازه كان له ق بكا ت. چو ن هه ميشه له به يني شته كان و مانادا مه ودا يه ك و بو شا يه ك به دي ده كريت، ئيمه يش چ پيمان خو ش بيت چ پيمان ناخو ش بيت هه ميشه له و مه ودا يه له و به تالا يه دا ها توو چوو ده كهن. ژياني مروفيش به و ها توو چوو نه وه گري درا وه. گادامير ده لي: ئيمه هه موومان له په يف داين.

بهلام و باوه كه گوايه يهك هه قيقه تمان نيه، بهلكوو هه قيقه ت زوره، كه و ابو له ده قيكيشدا ناتوانين عه ودا لي يهك مانا و يهك رافه بين؛ بهلكوو، ده بي به دو ي مانا كانه وه بين و زياتر له يك مانا گه لاله بكه ين. ته نانه ت ره خنه ي خو يته رته وه ر، گومان و مه زنده كان و تي هزرينه كاني له به رچاو بگرين. كه وايه ئيتر مانا يان مانايه ك بايه خي خو ي ده دو ريني و گرنگيه كي ناميني. له به ر ئه وه ي دوا جار له ره خنه ي ئه ده بي چو ن پي كه اتني مانا پرسه. هه ر به م بو نه وه كا ليز با سي دژايه تي دو پروژهي "بو تي قا" و "رافه ي كر دو وه. بو تي قا، مانا به شتيك ده زاني ده بي ته تله بكريت، كه چو ن چو ني پي كه اتو وه. به لام رافه، سه رقا لي داله و تي ده كو شي بل يت ئم داله چ مانايه ك ده دا ت. رافه، له بواره كاني دين و مافه وه سه رچاوه ي گرتو وه، كه چي سه ره مشقي بو تي قا زمانناسيه. كا ليز ده لي ره خنه ي ئه ده بي پيوسته له ري گاي بو تي قا وه هه لسو كه وت بكا ت تا پا زي كا ري گه ري ئا سه واره ئه ده بييه كان بدوزي ته وه.

من بو خو م نه ته نيا دژه مانا نيم، بگه ر لايه نكري ماناشم. بهلام ئم باوه ره جيا وازه؛ چو ن پيم وايه هه ميشه له زه يماندا هه قيقه ت و مانا به شي وه يه كي ره ها به بي ئه وه ي به شتيكه وه ببه ستر يته وه ته ياره، بو يه مروفايه تي هه ميشه خا وه ني جو ريك مانا و خا وه ني جو ريك هه قيقه ته. بهلام ئه گه ر له ره هه ندي ناسينماندا، هه مان هه قيقه ت و هه مان ماناي زه يمان، مسدا قي كر دو وه و كه وته به ر تيشكي ناسياريه وه، ئا ليره دا پرسيار يكي كا نتي ئا راس ته ده كريت كه زور زور گرنگ و چاره نو وس سازه. ئه و يش ئه وه يه كه ئيمه تا كو ي ده توانين بنا سين و كه وشه نه كاني ناسين و ناسينه وه ي ئيمه كامانه؟ هه ر كه س تا كو ي ده تواني هي زي مه عري فه ي خو ي وه گه ر بكا ت؟ ناسينه كاني تاك، تا كو ي بر دهكهن و ئيمه تا چ را ده ده توانين متمان ه ي پي بكه ين؟ له م پرسياره ي كا ن، "كا ت" و "شو ين" گه ليك گرنگن. ئاليره دا دونيا ي ريژه خوا زي، ئاميز ي به رين و به خشه نده ي خو ي ده كا ته وه و هه موومان جي گامان ده بيته وه، به بي ئه وه ي شو يني ئه ويدي ته نگ بكه ين.

شیوی چۆمی و سیچیکان

و نه قوستانی خەلک، هەربۆیەش زۆر بەی مندالان تووشی نه خۆشیی که چەلی و زیپکه و زام و زگچوون و چاوئیشە... دەبوون. جا نه خۆشییەکانی وەک سیل و سووریزە و خوریکە سەرباری هەمووان.

سالی ۱۳۳۸ کۆچی هەتاوی ئاوی لولەکیشی بۆ هیندیک مالان جی به جی کرا. بۆ هەر گەرەک و شەقامەش بۆ ئیستیفادهی گشتی چەند لولە ی ئاوی دامەزرا. بیکیک لەو لولە ئاوانە لە بەردەرکی مالی ئیمە لە شەقامی حافظ لای مزگەوتی سوور دانرا که بووبە هۆی قەرەبالغ بوونی بەردەرکە و شوینی قسە و باسان بۆ ژنان. به شوینی ئاوه لایرە که یان دەکوت شیرە، چونکه به وینە ی سەری شیر سازکرا بوو لە لای ته نیشتی شیرە که دەسکیک هەبوو، ئاو بە زاری شیرە که دا دەهاته خواری.

جاران وەک ئیستا نه بوو که ماله کان هەموو جۆرە ئامیری گەرمایی و پاک و خاوینی کارەبایان هەبی و ماله کانیاں وەک ئیستا گەرم و پاک و خاوین بی، ئینجا زۆر بەی مالان پر خیزان بوون و کەرەستە ی هەرە باشی گەرمایان کورسی و کورە و عەلادینی نهفتی بوو. هەش بوون کورە ی داریان هەبا. هەربۆیەش لەدوای مانگی جۆزەردان ئەوکاتە ی که هەوا گەرم دەبی و ئاو تینی تێدەگەرئ، زۆر بەی مالان بۆ شیو و شووری قورس و گرانی سالانە یا وەرزانە دەچوونە سەر چۆم وکانی و رووباران. جا کاکەلی بارگە و بنەیان تیک دەنا و دەگەل کازیوہی به یانی کەل وپەلی مالیان دەخستە سەر داشقە یەک یاللا چۆمی باغی میکائیلی، چۆمی بییرغوی، قۆپی مەولەوی، گۆمی تەنەکە ی... بگرە هاتین بۆ شورت و شووری.

لەبنە ماله کاندا بانگاو زەدە درا که فلان روژ دەچینە شیوی چۆمی! خۆ ئەو هەش یە کدا به دوو نه بوو، چەند روژ پینشتەر لە بنە ماله و گەرەک بلاو دەبوو که فلان روژ دەچینە شیوی چۆمی.

ئەو هەوالەش بۆ کچ و کورانی جحیل جیژن و مزگینتیکی شادی هینەربوو، یا جیژنی راستە قینە بوو! جا کیژ و کور و کال به دەنگ و به ئیشارە و به راسپارده و به فیترکردنی خۆشک و براگچکەکان له نیو ئاوالان و گەرەک بلاویان دەکردهوہ که کە ی دەچن و بۆ کوئ دەچن، پینشوخت یە کتریان ئاگادار دەکرد. به شکو و دور له چاوی بەدکار و زمانی زماندار گۆرینەوہ ی یادگاریک، دیداریک، دەستبازیک، باوشیک،

من و خەیاڵ وەها لیک هالاوین و تیک هالاوین، لیک گۆراوین. نازانم نه من خەیاڵم؟ نه خەیاڵ منە؟ خۆ قەت بەرم نادات، جار ئەو وەندەم لی نزیکە دەبین به یەک و دیتە نیو دل و دەروونم، جار هەموو سنوورەکان دەشکینین.

خەیاڵی من جار لە هەنگوین شیرینتر و لە پەلکی ریحانە بۆنخۆشتر و لە بالی پهروانه ناسکرتن، جار دەلیی ئیلهامی مەلە کووتن، جار ئەو وەندە تالن هەر دەلیی کەرە و ژەقنە مووتن. هەموو دەمی خەیاڵەکانم دەبنە خەون و خەونەکانم دەبنەوہ خەیاڵ. راستیتان پی بلیم؟ خەیاڵەکانی من نه قەت به تالن نه بۆ پلاون. جار وایە لە چرکە ساتیکی پیش ئیستا دا بەندم دەکەن و جار دەمگێرنەوہ دەورانی دارەدارە. ئەو جارەش لە عەسری کارەبا و ئینتیرنیت و تیکنیک و ماشینی جیشوری، خەیاڵ دەمباتەوہ شەش دەیه پیش بۆ کاتەکانی شیو و شواری به سواری گاری و سیچیکان.

پینشتەر لە سابلاغی زۆر بەی ماله کان لەبەر نه بوونی ئاوی لولەکیشی بۆ خواردنەوہ و شورت و شواری کەل و پەلی مالیان لە ئاوی کەرێزە وکانی و ئاوی چالاوی تەکیی باباخەلیفە ی لای یەرغو و پلووسکی شەقامی سەید نیزام و ئاوی کانێ مام قەمبەران و ئاوی سەرچاوه حاستی ئیستای پۆستخانە و چالاوہکانی مالان کەلکیان وەر دەگرت. هیندیک مالی دەسترویشتوو بۆ ئاوی خواردنەوہ ئاوهینی پیاو یان ژنیاں هەبوو. ئیستا که باسی ئاوهین کرا بی ئەمەگی دەبی باسی ماری ئاوهین و کەرەبۆزەکە ی و کوورتانە دراوہکە ی نهکەم، هەم ماری و هەم کەرە بۆز یەک لە یەک کورته بالاتر بوون، جا چیه خوا هەر ئەو وەندە ی پی رەوا دیبوون. کەرە بۆز هەر گوئی لە دەنگی (پرپر) بایە دەستی دەکرد به زەرپرین. مندالە وەردکە و تەنانەت لاو و بەسالداجووش بۆ سەیر و شوخی هەر که تووشی ماری و کەرە بۆز بان، دەیان کووت (کورتنەکە ی درپرراوہ) و کەرەبۆز دەستی به زەرپرین دەکرد و ماری پی قەلس دەبوو و وەر دەگرا دەم و لەوسی و هەموو جاری بهستە زمانە ی نیوہ زەرپر دەکرد و نیوانیان تیک دەچوو یادیان بهخیز.

هەلبەت دەبی ئەو هەش بزانی زۆر بەی ئەو ئاوانە ی که ئامازەم پیکردن خاوین نه بوون به لام چ دەکرا دەگەل چاری بیچار؟ ئینجا هەر کەلک وەرگرتن لەو ئاوانە ببوو به هۆی بلاو بوونەوہ ی زۆر نه خۆشیی

ئاميزىك، دەستەملانىك، ساردەژوانىك... پىك بى.

كچۆلان بىنى سىندووقەكانيان دەگەرەن و جلى رەنگاورەنگ و ملوانكەى مىخەك و شامىلە و سەرپىچى سوور و زەرد و ئابى و كسك و نارنجىيان لەبەر دەكرد و پىندا دەدا و بە خۆوھەل داوھسى؛ قامكى دەست و لاقىان بە خەنە فندىقچە دەكرد و عەترى گولى يان گولايوان بەخويان ھەلدەپېژاند و كورپەمەكەيان بە بەرۆكى كەواكەيان ھەلداوھسى؛ ئەگەر لە مجرى گەرەتران پەيدايان كوردبايە توسقالىك سىپاوى قەلایى و سووراويان لە دەم و چاويان ھەلدەسوو (ھەلبەت بەدزى بنەمالە) و پاوانەى موورووى شىنيان لەپاوپووزيان دەكرد. ھەركام لەكچان و كورانى بنەمالە تىدەكۆشان جىگای باش بۆ مالى خويان پەيدابكەن لەبن دارەكانى باغى ميكائىلى كە دارە گويز و قەيسى و ھەلوچە و سىر بوون يان لە بن كورته گەزەچارەكان و چنارەكانى قۆپى مەولەوى.....

جا دەست و سەر و چا و برۆ، ھەموو ئەندامى جەستەى كور و كچان دەكەوتنە جوولە و ئىما و ئىشارە. چاوەكان وەك ئەستىرەى گەلاويز دەگەشانەو، روومەتەكان وەك پۆلوى ئاورى سوور ھەلدەگران و ئال و وال دەبوون، دل دەكولین و ھىزى خۆشەويستى و كىشى ھەستى سىروشتى شكۆى شەرمى دەشكابد. گەلىك جارىش ھەر كورەكان جىي باش و دياريان بە مالى كچە خۆشەويستەكانيان دەبەخشى (ھەلبەت بە نەھىنى). دايەگەرەكانى مالى سەرەراى ئەوھى كە ئەركى چىشت لىنانيان دەكەوتە ئەستوى، بە دوو چا و قەرزى چوار چاوى دىكە ئاگادارى كچەكانيان دەكرد. ديارە لەورۆژەدا زۆرتر شورباوى خەست و خۆلى پر لەبامى و باينجان و قۆرە يان كفتە و شوربا و دۆلمەى گەلای تىژ بەرۆنى زەنگى كوردى سازدەكرا، دۆى ترشى پرلەقەزوان و گول و رىحانە و سەوزەى بىستانى سەرھى دەپازاندەوھ. مندالە چكۆلەكان كور و كچ بە جيا و گا پىكەوھ و تىكەل لە قەراغ چۆمى خەرىكى ماسى گرتن و كۆكردنەوھى گوئى ماسىلكان دەبوون، يان بە خىز و رەلم و قور گۆمىلكە و خانووچكەيان سازدەكردن. خاتونەكان بەرى بەيانى ھەر كە دەگەيشتنە جى دەسبەجى خورىكانيان ئەسپۆن پىوھەر دەكرد ھەتا چاك بخوسىن؛ ئىنجا نوين و بان و تەواوى فەرش و بەرە و لاكىشى مالى پىش شوشىنيان دەتەكان دران؛ ئىمەى مىرمندال زۆرمان پى خۆش بوو لەسەرپەرى پاخەرەكان دانىشىن و بە تەكاندەكەى ھەلبەزىنەوھ و تەواوى سەر و سەكوت و دەم و چا و گيانمان بىت بەتەپ و تۆز و وەك ئىشكەرمان لى بى و دەست بكەين بە قاقا لىدان و گالتهبەيەكتر كردن!

دواى شوشىنى پاخەرەكان و نوين و بان دەگەرەنەوھ سەرشوشىنى خورپىكان. ئاھەنگى كوتانى شوشىنى

خورى زور خۆش بوو! چون بەدارى و ئىدەگەرەن و بەتاق وجووت لىيان دەدا و دەنگى كوتەكەكان ھارمۆنىك تىكەل بە يەك دەبوون! زور جار كچ و كورى ھاوتەمەنى من بەوئاھەنگە ھەلدەپەرىن، ھەلپەرىنى چى؟ چەقلە سەمامان دەكرد! لە مەش گەرەتر ھەلپەرىنىكى گەرم و گور بەئاھەنگى دارى خورى شوشتن؛ مۆسىقاىنىكى ئاسمانى و سروشتى. ھىندىك جارىش ئىزن دەدا بەدەنگ خۆشەكان بەدەنگى بەرز دەنگ ھەلپەرن و سنوور بشكىنن! جا با خەلك كۆ بىتەوھ و كچ و كور دەست بگرن بۆ دىلانى و ھىندىك بە ئاواتى دەست گرتنىك و قەول و قەرارىكى دوا پۆژ بگەن.

جائەوجار كاتى نانخوردن دەھات، سەماوەرە رەژىكان و ھەزەھازدەكەوتن؛ سفرە رادەخرا كاسە جىرانەتى دەستى پىدەكرد! ھەرمالەى لەچىشتى خۆى برىكى بۆسفرەكەى بنەمالەى دىكە دەنارد و ھەر بەوشىوھىە چىشتى خۆشىشى بۆدەھاتەوھ؛ دواى ئەو كاسە جىرانەتىانە دەردەكەوت كە دەستاوى كام كاپان خۆشترە، لەوخوانانە مەلە ماسىگرە و چوئەكە و قەلەرەشە و سەگەبەرەللا و پشیلەكانىش بى بەش نەدەبوون. داشقەچىكان تاملان لەچىشتى خۆش دەگىران! و چەورىيان بە لاغواھدا دەچۆراوھ و دەنكەبرىنجى سەر سىملىيان بە ھەواى سەوزەلە جۆلانەيان بوو.

لە ھەرا و بزمى بكوتە و بشۆيە و سەرقالیەدا، جار و بار سووكە ژوانىكى كور و كچان بە نەھىنى ھەلدەكەوت. لەو روژە و لەو تىكەلاوى و ئەو نانخواردنەدا خوداياربا و شانس سوار، ھەلدەكەوت نازدارىك دل بستىنى لە دلدارىك و ئاوال ژيانى دواروژى خۆى دەستەبەر كا و تارای بووكىنى بە سەرکا.

وہبەلام ئىوارى درەنگان كاتىك شىوھەكان لەبەرتاوى ئىشك دەبونەوھ ھەموو بەخاوتىنى كۆدەكرانەوھ سواری داشقەى دەكران و بنەمالەكان ماندوو و شەكەت بە كەل و پەلى خاوين و بەدەستى پىرەلۆك و دل خۆش و بىرەوھرىكى زور بەرەوشارومال دەگەرەنەوھ، ھەزار خۆزگە بەوكاتى.

لەوبەينەدا تاقمى بن داران و ژىر كەند و كەندال و كەناران واتە سىپچى شارىش بى بەش نەدەبوون و جىژنەيان بوو! مەسەلە دەلین جەننەتى سەگەبەرەلايان دەباغخانەيە. پۆژان و شوئىنى شىو و شواریش جىژن و جەننەتى سىپچىئانە. ئەوانەى چۆمى لای باغى ميكائىليان دىتبى و قۆپى مەولەويان پىش لە لىدانى بەنداوى مەھاباد لە بىر مابى دەزانن كە تەنە و كۆلكەى دارەبى زۆرلە قەراغ ئاوەكە ھەبوو؛ دارەبى كە پىر بوو جوړىكە لای خوارەوھى ھلۆل دەبى و ئىنسان دەتوانى خۆى لە بنى حاشاربەدات يا لە نۆوى دا خۆى داپۆشى! باشترین جىگا بۆ سىپچىكان ئەو شوئىئانە بوو! ديارە ئەوانە ھەر كامە شوئىنى تايبەتى بۆ خۆى

پشکو ياسىنى - سەقز
حەسەن فەيزبەخش «ئارام»

مامۇستا حەسەن فەيزبەخش "ئارام" لە ۱۳۲۹ ى ھەتايى لە ماسىھەرى شىخ، چاوى بە دونيا ھەلپناوھ. باوکی ناوی محەممەدەلى و دایکی فاتمە فەيزبەخشى ناوھ. لە تەمەنى يەكسالیدا بە ھۆى نەخۆشىي "خوليركە" يا ئاولە، چاويان لە دەست داوھ ھەر بۇيە دەلپن كە نازانم كام رەنگ جوانە و شىوھيان ھەست پىناكەم، بەلام بە گوڤىست بوون لە دۆستان و خەلك، ئەو شتە لە مېشكەدا دەمىنپتەوھ و بى ئالۆزى زۆر بە جوانى بۇ شىعەرەكانم كەلكيان لى وەر دەگرم! لە تەمەنى ۲۰ سالىيەوھ لە نىو فەقپىندا بووھ و لە خزمەت شىخ عوسماندا پەنجەرەيان بەرودا دەكرپتەوھ. لە رېنوڤىنيەكانيان كەلك وەر دەگرپ و پاشان بۇ دريژەدان بە خوڤندن دەچپتە سولپىمانى و لە مزگەوتى حاجى كاك ئەحمەدى شىخ، لە خزمەتى مەلا ئەحمەد گەرمىنى قورئانى پىرۆز خەتم دەكەن. سەردەمى زۆر لە گەل شاعىرى گەل مەلا غەفور دەباغى ھاردەم و ھاورپى بوون و ھەر لە منالىيەوھ زەوقى شىعەريان بووھ بەلام بە ھۆى رېزىكى زۆر كە بۇ مەلا غەفورى بووھ، ھەستى شاعىرىي خۆى نىشان نەداوھ ونووسراوھەكانى ھەلنەگرتون. دواى كوچى خۆشەوڤستتەين ھاورپى (مەلا غەفور) ئەمجار ھەست بە كەلپنى گەورە دەكات و لىدەبەرىن بە شىعەرنووسىن. مامۇستا ئارام زۆر ھوگرى شاعىرانى گەورەى كوردن، بە تايبەت ھوگرى مەلا غەفور دەباغىيە و زۆر بەى شىعەرەكانى لەبەر كرددون. مامۇستا ئارام لە سالى ۵۳ وھ لە شارى سەقز تەدرىسى دەرسى قورئان دەكەن. لە سالى ۷۵ وھ لە ئىدارەى بېھزىستى سەرقالى فېركردنى خەتى بېرل و تا سالى ۸۷ لەو بواردە ئوستاد بوون. لە تەمەنى ۲۱ سالىدا لە سلپمانى لاي مامۇستا موھەممەد تىمارى فېرى خەتى بېرل بوون و سالى ۷۵ لە تاقىكارى ۵ى سەرتايى بەشدار دەبىت و سەركەوتن بە دەست دېنخ. دىپلۆمى علومى ئىنسانى ھەبووھ و پاشان لىسانسى علومى قورئانيان وەرگرتوھ و تا ئىستا ئەم بەرھەمە شىعەرانەيان لى چاپ بووھ: ۱- وەزى رووناكى ۲- شارى ئەوڤىن ۳- باخچەى ساوا. ھەنووكە بەردەوامن بە وانە وتنەوھى قورئان و ھونىنەوھى شىعەر...

شەرتە

شەرتە تا ماوم لە ژىنا مەلى يارى كەم نەكەم قەت ئەوڤىن و خۆشەوڤستى دىلى دەست ماتەم نەكەم چىژ و رووناكى دەروونە خۆشەوڤستى بى گومان جىي وزە و رازى ئەوڤىنە دل بە لانەى خەم نەكەم ئاگرى تاسەى ژوانى يار بلىسەى دەم بە دەم گر ئەسپنى وەك وەلى چۆن بېر و يادى شەم نەكەم شەرتە دل ئاسوودە نابى تا لە رووى روخسارى يار بۇ زيارەت ئەو دوو لىنوھم ئاوتتەى پەرچەم نەكەم چۆن گولى گولزارى كولى يارى جوان و نازەنن بۇ شىفا و دەرمانى زامى دل بېر مەرھەم نەكەم لەم دوو چاوھەم وادوو جوگەى سوڤىرى ئەسرىن جارىيە باخى سوڤى يارى ئاودا، چاوھەرى بەرھەم نەكەم؟ دل ئەوڤىندارە بە سانى قەيس و قەرھاد تاكوو ھەم مەرچە باسى خۆشەوڤستى بابەتى سەردەم نەكەم ئىستە پەيمان و وەفا و عەھد و بەلپن باوى نىيە كەى رەوايە باسى كىشە و مەينەت و ئەستەم نەكەم يار ئەگەر مەلى ھەبى دل ھوگرى پەيمانە خۆ عەھد دەكەم ئاسۆى بەلپنم تووشى ھور و تەم نەكەم گەر لە بۇ "ئارام" بېشكوڤ گولۆنەوشەى سوڤى يار بۇ ئەوڤىن خاتووڤىن چۆن خۆم فېدا وەك مەم نەكەم

دىارى كردبوو و پاوانى خۆى بوو. مەگەر دوڤدى و بوڤدى و كەسىكى ھەرەمەكى، دەنا ھەر كەس حاشارگەى خۆى ھەبوو! زۆرجار لەشاردا قاو دەبوو كە كچى فلان كەسى مەچەكى لاقى فلان پاوانەى تىدابووھ! يان كچى فلانە مالى دەنگى خۆشە! ئەونەقل و باسانە سىچىكان بلاويان دەكردەوھ، تەننەت زۆر جار كە ژنان دەچوون سەراوڤ لەچاوى سىچىكان ون نەدەبوون.

ئەو سىچىكانە جەكانيان لە شۆنىك دەشاردەوھ و ھەر بە تاي شۆرتىك دەچوونە سىپەوھ و جار جى گورپنىكان دەكرد و ھەتا ئىوارى خويان لەبەر نەدەكردەوھ. جارپك چەند كەسپك ھەر بۇ سەير و سەمەرە جلى بەنىوبانگترن سىچى ساپلاغى ھەلەگرن و لەگەل خويان دەپىننەوھ شارى! سىچى گورن ئىوارە درەنگانك دواى بلاوھى خەلكى دەچى جلى لەبەركاتەوھ دەبىن جلى نەماوھ و بە رووتى ماوھتەوھ! ھەواش دىت تارىك دابىت و سىچىش وەك حەسەن ترسەنوڤ لە تارىكى شەوڤى و چۆلى باغ و مېشە دەترسپت، چ بكات؟ چ نەكات؟ ترسان و ھەراسان بەرەو شار لاقە قوونى قوتار كەن! ھەلدى كە دەگاتە نىو شارى بەھانكەھانك ئەوچار بەرەو مال تووشى ھەرەكەسىكى دەبى كە لپى دەپرسن كاكە چ قەوماوھ ئەوھ بۇ ھەل دەپى؟ دەلى پىشم بەردەن كىبەركىي ھەلاتنە و ئەمن نەفەرى ھەوھم و ئەوانى دىكە لە پشتەوھن! تا دىدارىكى دىكە و بىرەوھرىكى تر باوھشپك رېز و ئامپز

ئاورپىك لە سۆز

پەين و لە نيو ھازەھازى پۆلىك مېشەزەردەى زۆرۈزەۋەندا لەدايك بوو. لە پېشدا لمبۆز و دووسمەى دەستى لە زىي دايكېيەۋە ھاتنە دەرى و وردە وردە بەشەكانى دېكەى لەشىشى رەھابون و پىي نايە ژيانەۋە. يەكەم شتىك لە ژياندا بە ئاسمانى سەر خۆيەۋە چاۋى پىي كەوت، دووكەلى شراپنىل بوو. گرمە و ھاشەى گوللە تۆپەكە لەشە لېچقن و تەرەكەى فرېدايە بەينى لاق و دەستى دايكېيەۋە. ترس، يەكەم ھەست بوو لە ژياندا بەرەو پىرىيەۋە ھات و چاۋى پىيەكەوت. دەسپىژى چوارپارە و بۇنى ناخۆشى ئەو بارپوتانەى دادەبارىنە سەربانى يەختەرمەخانەكە و دانە دانەشيان بن مېچەكەيان دەبېرى، دايكى جانوۋە بۆرەكەى ترۆفيميان ناچار كرد لە جىي خۆى ھەستى و قىت راۋەستى. بەلام لە بەر ئەۋەى ھىز و توانايى بە سەر پىۋە راۋەستانى نەبوو، خىلاندى و بە لاتەنىشتە ئارەقاۋىيەكەيدا كەوتە سەر كۆگا پەينەكە.»

شۆلۈخۆف لەم چىرۆكە دا زۆر وردىبىنانە و ژىرانە بەگژ شەردا چۆتەۋە و لايەنە نىگەتىقەكانى باس كىردوۋە. ئەو جانوۋىيەكى كىردۆتە ھەۋىنى باسەكەى و بەو بىيانوۋە لە قرچەى دلى ترۆفيم و خۆشەۋىستى فەرماندە بۆ مندالەكانيان دەدوئ و تامەزىرۋىيەكانى ئەوان بۆ دىتنى مندالەكانيان پىتىشان دەدا. ئەوان سەرەپاى ئەۋەى دەزانن ئەو جانوۋە چەندە كۆسىپە لەسەر رېگاكەياندا. بە ھىچ شىۋەيەك ناتوانن بىرىارى كۆتايى بدن و لە نىۋى بەرن. چۈنكە بە دىتنى ئەو جانوۋە دەكەۋنەۋە بىرى مندالەكانيان و سىلەى پوحوميان دەبزوئ و دەستيان شل دەكاتەۋە. ھەركاتىك ترۆفيم و فەرماندە جانوۋەكە دەبىنن لە شەر كەرىكەۋە دەگۆپدېرىن و ھەستى باوكايەتيا ن دەبوۋىتەۋە و بە جىي كوشتنى دەكەۋنە پارىزگارى لىكردى و ئەم خۆشەۋىستىيە كارىك دەكات كە فەرماندە ياساى دەورانى شەر بخاتە ژىر پىيو سەرەپاى پىداگرى سەرەتايى لە سەر كوشتنى جانوۋەكە، بى ئەۋەى وشەيەك بىئىتە سەر زار لە كوشتنى دەبوورئ و خۆى لى گىل دەكات. - ترۆفيم دەزانى چىيە؟ كلكىكى زۆر سەرئىج راكىشى ھەيە. ئەو كاتەى كلكى قىت راۋەگرئ و

نوسراۋەكانى مىخائىل ئەلكساندرۋىچ شۆلۈخۆف ۱۹۰۵-۱۹۸۴ نوسەرى بەناوبانگى رووسى و خولقىنەرى رۆمانى مەزنى «دۆنى ئارام» و براۋەى خەلاتى نۆبىلى ۱۹۶۵ دواى نزيكەى سەدەيەك ئىستاش ھەر شىرىن و سەرج راكىشن و خوينەر تامەزىرۋىانە، بىن بە خويندەنەۋەيانەۋە دەنى و لىيان ۋەرەزو تىر نايى. ئەم نوسەرە بىجگە لە رۆمانەكانى خاۋەنى، نوسىنى ژومارەيەك كورتهچىرۆكە كە پىن لە تۆۋى ژيان و لەو دا باسى كىشەۋ ئازارەكانى مروقى سەردەم دەكرئ و زۆرەشيان ئىستاش تازەن و چارەسەر نەكراون و مروقى ئەم سەردەمەش ھەر لەگەل ئەو كىشانە ھەر دەست و پەنجە نەرم دەكات و لىي رىزگارى نەبوۋە. يەككە لەم چىرۆكانەى چىرۆكى «جانوۋ مابىن» ھەكە بە زمانىكى ساكار و رەۋان گىپدراۋەتەۋە و خوينەر بەلاى خۆيەۋە راۋەگرىت.

تىمى ئەم چىرۆكەى شۆلۈخۆف دواى نزيكەى سەدەيەك، ئىستاش ھەر بۆن و بەرامەى تازىي پىۋەيەۋ سەرنجى خوينەر بەرەۋ لاي خۆى راۋەكىشىت و چىژى پىدەبەخشىت و لەگەل خۆى پەلكىشى دەكات و ناھىلىت لىي بكىشىتەۋە و سەفەرى خويندەنەۋەكەى نىۋەچل كات. ھۆيەكەشى دەگەرپتەۋە بۆ ئەۋەى كە ھەتا ئىستا مروق ھەر ئاقل نەبوۋە و بۆ بەرژەۋەندى خۆيان، دەكوورن و مالى يەكتر وىران دەكەن و دەستدېژى دەكەنە سەر يەكتر و مافى يەكدى بن پىدەنن و چال بۆ يەك ھەلدەكەنن. مالى يەكترى دەدزن و دەسووتىنن و جەرگى يەكتر بە تەندوورەۋە دەدەن و باب لە مندال و دايك لە كۆرپە ھەلدوۋىرن و، بە نەزانىن و خۆ بەزلزلانى خۆيان ئاۋى ژيان بۆگەن و لىل دەكەن.

چىرۆكەكە لە دۇخىكى ناھەز و پىسدا دەست پىدەكات كە پىرە لە دووكەلى شراپنىل و گرمە و ھاشەى تۆپ و دابارىنى بۇنى ناخۆشى باپووت. كە ئەمە ئامازەيە بۆ رووداۋگەلى دزىو و قىزەون لە چىرۆكەكەدا و خوينەر ھەر لە سەرەتاۋە ھەست بەۋە دەكات لەگەل گىرآنەۋەيەكى پىر لە ئازار و تراژىدا روۋبەرو دەبىت. «ئەۋكاتەى رۆژ گەيشتېۋە نىۋە، لە پەناى كۆگايەك

شیواندوو و مروڤه کانی خستوته گيژاوی دلہ راوکی و بیزاریه وه. هر له وکاته شدا وهک وانه یک به ئیمه ی دهلی: ئه دهب ده بی نوینه ری سهرده می خوبییت و له نازار و ژانه کان و خوشی و شادییه کانی سهرده می خوی بدویت و ئاوینه یه ک بی بو ژیانی ئه و سهرده مه و داهاتوان بتوانن، به هوی ئه و نووسراوانه وه بگه ریته وه بو سهرده می خولقاندنی ئه و کاته و پیوه ندی له گه لدا بگرن و ههست به ژیانی ئه و زه مانه بکن.

له گه ل خویندنه وه ی ئه م چیرۆکه دا خوینهر به یارمه تی قه له مه که ی شولوخوف ده چینه وه لیواری چومی دۆن و پروداوه کانی ئه و کاتی ئه و سای پروسییه « سوڤیه ت » ههست پیده کات و گوئی له شلپ و هوری په ریته وه ی ئه سپه کانی سواره کان ده بی و خوینی به نارها و پڑاوی ترؤفیم ده کاته تابلویه کی بیزار که ره له شه ر. ترؤفیم دوا ی کاریکی ته واو مروڤانه و نازایانه به دهروونیکی ئارام و گیانیکی پاقره وه ده کوژریت. ئاو شوینی مردنه که ی بو ده شواته وه و له سهر خیزلانییه کی خاویندا بزه یه کی کال ده نیشته سهر لیوی و له باوشی سروشتیکی ئارامدا، به یادی منداله کانییه وه گیانی ده سپیریت.

«له لیواری لای راسته وه ته قه له تفه نگی هیچ که سپکه وه نه ده هات. ئاسمان، دارستان، خیزه لانییه که ی لیواری پروباره که هه موویان جوان و خاوین بریقه دار و سهر سه وز و خه یالای بوون. ترؤفیم دوو هه نگاو له ولای جوانووه که وه له سهر خیزه لانییه جینگلی ده دا و ده تلایه وه. بزه یه کی کالی تال نیشته سهر ئه و لیوانه ی که ماوه ی پینج سال بوو له ماچکردنی منداله کانی بیبه ش کرابوو.»

دیاره سهرده می ژیانی ئیمه که م نین ئه و پروداوانه ی ژیانی مروڤه کان ده که ن به به ردی بازه لینی خویان و هر به که یفی خویان گه مه یان پیده که ن و بو ئامانجی خویان ده یانکه نه په یژه و یی ئه وه ی ئه وان بیانیه ویت، له شه ره یکیان وه رده دن که نه بکوژ قوربانی ده ناسی و نه قوربانی هیچ کاتیک چاوی به بکوژی خوی که وتوووه که چی زور بی به زه بیانه یه کتری ده سرنه وه و دوا ی سرینه وه ی یه کترییش، له دهروونه وه ههست به شادی و خوشی ده که ن.

شولوخوفه کانی ئیستاش، ده بی زمانی حالی ترؤفیم و فه رمانده کانی ئیستا بن و ئاویتیه ی رۆحیانکه ن و له چاو و دهروونی ئه وانه وه له ژیان پروانن و باسی کیشه ی دهروون و حه زه کانیان بو ژیان بکن. خۆبواردن له راستیه کانی ژیان به هر بیانویه که وه بییت، خۆدزینه وه یه له بهر پرسایه تی ئه ده بی و به ته نگه وه نه بوونی مروڤی سهرده مه.

جلیتان لیده دا هر له کلکی ریوی ده چی. نازانم بلیم چی. به لام کلکی زور سهرنج راکیشه.

ترؤفیمیش هر به هوی ئه و ههستی باوکایه تییه وه، له ریگی رزگارکردنی ئه و جوانووه دا گیانی داده نی و خوی ده کاته قوربانی. هر ئه و ههسته شه کاریک ده کات فه رمانده نه توانی له سهر کوشتنه که ی سووری و له بریاره که ی پاشکه زبیته وه و له و جه نگه دا هر چاوی لیی بووه که نه که ویته بهر پیی ئه سپه کانی دیکه و خه می لیخواردوووه.

«هه رکه چاوم پیی ده که وئ دهستم ده له رزیت. ناتوانم به جوانی شمشیره که بوه شینم. هۆکاره که ی ئه وه یه رهنگ و پرووی زور له شتی مالی ده چی. به لام له شه ردا نابی بیر له شتی وا بگریته وه. ئه و فکر و خه یالانه دلی مروڤی دلره قیش، وهک لۆکه نه رم ده که ن. پیم سهیره له کاتی هیره شه که دا نه که وته بن دهست و پی. ئه وه ندی دیتم ئه و هر له بهر پیی ئه و ئه سپانه دا ده هات و ده چوو.»

لیره دا شولوخوف زور وه ستایانه باسی هه لپرانی ئه و دوو بابه له منداله کانیان ده کاو بی ئه وه ی له رسته یه که دا راسته وخو له مه به سته که بدویت به زمانی ته مسیل کسپه و ژانی دل و دهروونیان نیشانی مروڤه کانی دیکه ده دا و له قیزه ونی و ناحه زی شه ر ده ویت. ئه و لیره دا بیجکه له کوشتن و لاق و دهست په راندن و ئه سیر گرتن و ئاوردان و ویران کردن، که له دیارده قیزه ونه کانی شه رن، ئاوری له دهروونی شه رکه ره کان داوه ته وه و نیشانی داوه ئه و شه رکه ره دلره ق و بی به زیی و خوین پیژانه ش، دلکیان له هه ناو دایه و هر له سهره تاوه بکوژ له دایک نه بوون و ئه وه هه ل و مه رچی ژیا نه زوربه ی ئه وانه ی به ره و شه رکه کان په لکیش کردوووه. ئه گینا ئه وان باب و مام و خال و برای مروڤه کانی دیکه ن و دلایان بو مروڤ و کهس و کاره کانیان لیده دا و له کوشتن و مالویرانی و دووری و هه لپران بیزارن و، ئه گه رچی به جه سته له گو ره پانی شه ردان، به لام به رۆح و گیان له ئامیزی بنه ماله کانیان و له شه ر و خوین ریژی بیزارن و ژیانی ئاسووده یی و ئارامیان به لاوه خو شه و له شه ر و نازاره بیزارن. هر ئه وه شه ترؤفیم نه ره حیه ی نیو ئاوی جوانووه که ی لیده بیته هاوار و نووزه ی مندال و له خو بیبه ری ده بی باوکانه بو رزگارکردنی ده که ویته ته قه لادان. «جوانووه که ئیتر نه یده حیلاند. ده نگی ئه وه ندی لاواز ببوو ده تگوت ده قیژینیت. قیژه که ی هر له هاوارو قیژه قیژی مندال ده چوو.»

ئه م گيژانه وانه ی شولوخوف ئیمه ده به نه وه بو سهرده می که له ودا شه ر بالی به سهر ژیاندا کیشاوه و جوانیه کانی بزر کردوووه و ئاسووده ییه کانی

ھونەر ھۆى كەم بوونەھەى رەنجى مرۇقەكان

بەرز دەكاتەھەى و مرۇق ھەلدەنى تا لە سۇنگەى
عەشقەھەى، ھەموو ئەركە ئىنسانى و ئەخلاقىھەىكان لە
ھەمبەر كۆمەلگادا، جىيەجى بىكات:

[دىارم دەىرى عەشقە جى بە سووتن بىت لەھەى دەگرم
كە من مشتى چل و چىوم بە چى بم كلكى كى دەگرم
لە سەرخۇ چوونە، شەيدا بوونە، قورپىوانە سووتانە
ھەتا مردن مەحبىبەت ئىشى زۆرە رىزى لى دەگرم
يان (ھەتا مردن مەحبىبەت ئىشى زۆرە رىزى لىدەگرم)]
ھەروھەا شىعەرى كۆتايى ئەم شىعەرە كە برىتىيە
لە: (شوكور ھوشيارە مەھوى تىدەگا دونيا خەراباتە
كە بەدمەستى بكا ئەھلى خراپەى بۇچى لىدەگرم)
چەنىك خووخدەى لەبەرچاۋ نەگرتنى ھەلەى خەلك
و چاوپۇشى كردن لە تاوانى مرۇقەكان و پىشگرتن
بە توندوتىژى و سىپىنەھەى ئاسەوارى رەقەبەراپەتى، لە
ناخى تاكەكاندا زۆر دەكات و لە پووى كۆمەلەتەشەھەى
خەلك ھان دەدات بە باۋەشى ئاۋەلاۋە، ۋەك بابەتتىكى
كردەبى بە كارى بىتن.

ھونەر خاۋەنى پەيوەندىيەكى تايبەتە لە گەل مرۇقدا
ۋەدەتوانى رىگەى رزگارى لە دەس رەنج و خەمى بۇ
ھەموار كات و مەرھەمى بى بۇ ساپىژى برىنەكانى و
لە بىرېردنەھەى ئازارەكانى.

بە پىچەۋانەى ئەفلاتون، كە پىنواپە دەبىت
خاۋەن دەسەلات فەلەسوف بىت، بەلكو باش واپە
كاربەدەستان ھونەر مەند بن، چونكە لە سۇنگەى
ھونەرەھەى، باشتر دەتوانن ئەركەكانىان جىيەجى
بكەن و دادپەرۋەرى بچەسپىن، تەنانەت ئەگەر لە
نىۋ بنەمالە و قوتابخانەدا، مندال لە گەل ھونەر ئاشنا
بكرىت و ھەستى ھونەرى پەرۋەردە بىت و لە ھونەر
چىژ ۋەربگرى، ھەم لە سەر رەۋەشتى كارىگەر دەبىت
ۋە ھەم باشتر دەتوانن لە داھاتوۋدا لە كۆمەلگايەكى
دىمۇكراتىكدا ۋەك مرۇقىكى لىھاتوۋ، بەشدار بىت.

ھونەر دەرمانى، لە زۆرى لە كۆمەلگاكندا جىگەى
خۇى كردۇتەھەى و ۋەكوۋ ئامىرى لەناۋ بردنى كىشە
ۋە مەينەتەھەىكان، بە كار دەھىنرى و ۋەك حەقىقەتى
بۇ چارسەرى نەخۇشىيە دەرونىيەكان و تەنانەت
جەستەبىيەكانىش كەلكى لى ۋەردەگىرى. مەكتەبى
رەوانناسى گشتالت، كە بۇچۇنىكى گشتگىرانەى ھەيە
لە بەستىنى رەوانناسىدا، ئاورىكى لە رەوانناسى
ھونەر داۋەتو و بايەخى بۇ داناۋە و لە ئاكامدا بابەتى
ھونەر دەرمانى لىكەۋتوتەھەى.

كارتىكەرى ھونەر لە سەر مرۇق لە ھەموو

بە درىژايى مېژوو مرۇق نىازى بە ھونەر بوۋە،
ھەولى داۋە پىداۋىستىيەكانى خۇى لە رىگەى ھونەرەھەى
دەستەبەر بىكات، بە تايبەت ئەمرۇكە لە ھەموو كاتى
زىاتر مرۇق پىداۋىستى بە ھونەر ھەيە و بە يەكىك لە
پىداۋىستىيە گرىنگەكانى دىتە ئەژمار و ئەم بابەتەش
ھىندە پوونە ئاتاجى بە بەلگە ھىتانەھەى نىيە.

چونكە مرۇق لە ھەر ئاستىكى زانستى و فىكرى
ۋ فەرھەنگىدا بى، ھەست بەم پىداۋىستىيە دەكات و لە
ناخەھەى ھەزى لىيەتى و دلى بۇى دەكوركىنى.
ھەر لە ۋەكاتەھەى مرۇق پىنى ناۋەتە سەر ئەم گۇى
زەۋىيە، بەبى ھونەر نەژياۋە و ھەمىشە ھونەر ئاۋىتەى
ژيانى بوۋە لە ھەموو بوۋارەكانى ژيانى مرۇقدا خۇى
نواندوۋە.

لە راستىدا ژيان بەبى ھونەر، نەزۇكە و مرۇق ماندوۋ
دەكات و لە ھەمان كاتىشدا ھەست بە دەستەۋىستانى
دەكات لە ھەمبەر ئاستەنگەكانى ژيانىدا.

رۇلى ھونەر لە ژياندا، برىتىيە لە بەرزراگرتنى ۋەھەى
بەھىژكردنى ھىوا و خستتە بەرچاۋى ئامانجەكان و
راگرتنى خۇشى و ھىۋر كردنەھەى رۇج و ئۇخۇرنى
دان، بە ژيانى مرۇق.

ھونەر، مرۇق فىر دەكات ژيانى خۇش بوى و قەت
لىى ماندوۋ نەبىت و لەبەرچاۋى نەبىزىت، لە ھەمان
كاتىشدا ھەول بەدات بۇ لە ناۋبىردنى كىشەكانى و
نەھىشتىنى لەمپەر و سىپىنەھەى خەم و نەيامەتەھەىكانى.
ھەر لە كۆنەھەى ھونەر دياردەھەىكە، كارىگەرى لە
سەر مرۇق ھەبوۋە و بەردەوام مرۇق كەلكى لى
ۋەرگرتوۋە بۇ گەياندن و پەرەپىدانى ھزر و بىرى
خۇى و بە ئامانج گەياندنى ئەۋ شتانەى باۋەرى پى
بوۋە.

ئەگەرچى ھەموو مرۇق، ناتوانى بىتە ھونەر مەند
ۋ ھونەر بخولقىنى، بەلام دەتوانن لە گەل ھونەردا
پەيوەندى ھەبىت و لە ھەموو بوۋارە تاكەكەسى و
كۆمەلەتەھەىكانىدا، كەلكى لى ۋەربگرىت و بىكاتە ھۆى
حەسانەھەى ناخى و لە دەلاقەى ھونەرەھەى، جوانىھەىكان
بىبىنى ۋ دەروۋ و ژوورى ژيانى خۇى پىن برەنگىنى و
شىۋازى رۋانىن و ھەلوئىستى لە ھەمبەر خۇى و خەلكى
پىن بگۇرى و بىكاتە فاكترى چەسپاندنى ھەستى
خزمەت و خەباتى بىن وچان، لە پىناۋ بەرژەھەىندى
گشتىدا.

بۇ ۋىنە ئەم شىعەرى مەھوى [كە شىعەر يەكىك
لە ژانرەكانى ھونەرە] چەنى نرخی خۇشەۋىستى

بوارهکاندا حاشا هه‌لنه‌گره و ئاسه‌واری له ژياندا، به روونی ده‌ببندری.

ئێستا پرسپاری دێته ئاراهه که بریتییه له‌م پرسپاره: هونه‌ر چۆن ده‌توانی رهنجه‌کانمان که‌م بکاته‌وه؟ له ولامی ئەم پرسپاره‌دا بیر و بۆچوونی جیاوان، [خزمه‌تی هونه‌ر له پیناوی س‌رپینه‌وه‌ی رهنج و ئازاره‌کاندا] ئاراسته‌ کراوه:

۱- خزمه‌تی یه‌که‌م: ئه‌ره‌ستوو باوه‌ری وایه، ببینی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، زه‌ختی رۆ‌حی مرۆ‌قه‌کان که‌م ده‌کاته‌وه. مرۆ‌ف کاتی هۆ‌گری جوانی ده‌بیت، زه‌ختی رۆ‌حی له‌ سه‌ر شانی سووک ده‌بیت. ئه‌ره‌ستوو له‌ ده‌سته‌واژه‌ی پاک بوونه‌وه‌ی رۆ‌ح که‌لک وهرده‌گری. به‌ زمانی‌یونانی، به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، مرۆ‌ف کاتارسیس (پاک) ده‌کاته‌وه. کاتارسیس به‌ واتای پاک بوونه‌وه‌ی رۆ‌حه.

به‌ رای ئه‌ره‌ستوو، مرۆ‌ف کاتی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری ده‌ببینی، رۆ‌حی پاک ده‌بیت‌وه و پیده‌چی ئەم بێ‌گه‌ردی رۆ‌حه بۆ‌ماوه‌ییکی درێ‌ژخایه‌ن له‌ مرۆ‌فدا بمی‌نیت‌وه.

ئه‌ره‌ستوو لای و‌ابوو، ئالۆ‌زی و خه‌م به‌ هۆ‌ی ببینی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری له‌ دلی مرۆ‌فدا نامینی و ته‌واو ده‌بیت.

هه‌لبه‌ت، ئەم ئه‌رکه‌ی ئه‌ره‌ستوو ده‌یداته پال هونه‌ر، له‌ شتانیکی دیکه‌شدا ده‌کرێ به‌دی بکری. مرۆ‌ف ده‌توانی له‌ رێ‌گه‌ی خواردنی ده‌رمانی هینورکه‌ره‌وه، ئەم ئالۆ‌زی و خه‌مانه‌ وه‌لانی، چوون بۆ لای پسپۆ‌ری ره‌وان ده‌رمانیش ئەم کاریکه‌رییه‌ی هه‌یه و خواردنی ماده‌ی هۆ‌شبه‌ر و ره‌وان گۆ‌ریش ده‌توانی ببیته‌ جیگری هونه‌ر.

به‌لام ئەو ده‌ره‌نجامه‌ پوزه‌تیقه‌ی له‌ ببینی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری دێته ئارا له‌ هه‌چ کامیان به‌دی نایه و ئەو رێ‌گانه‌ی تر لایه‌نی نیگه‌تیقیان گه‌لیک به‌ هه‌زتره‌ و له‌ درێ‌ژخایه‌نیشدا، بوونی مرۆ‌ف رۆ‌وبه‌روو ده‌که‌نه‌وه له‌ گه‌ل مه‌ترسی گه‌وره‌دا.

۲- خزمه‌تی دووه‌م: له‌ پاش ئه‌ره‌ستوو، بۆ‌چوونی دیکه‌ش له‌م به‌ستینه‌دا ئاراسته‌ کراوه. بریک پینان وایه، ببینی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، کیشه‌ و ململانی ده‌روونی که‌م ده‌کاته‌وه.

له‌ ده‌روونی مرۆ‌فدا، هه‌میشه‌ لایه‌نی هزر و ئاوه‌ز له‌ گه‌ل لایه‌نی هه‌ست و به‌زه‌یی له‌ ململانی دان. زۆ‌ریک له‌ ره‌وان ناسانی هونه‌ر، باوه‌ریان وایه، تا کاتی مرۆ‌ف وه‌تا له‌ ژیر کاریگه‌ری و هه‌ژموونی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، ئەم دژوازییه‌ ده‌روونییه‌ی مرۆ‌ف له‌ نیوان ئاوه‌ز و هه‌ستدا، ده‌گاته‌ نزمترین ئاستی خۆی.

چونکه‌ س‌رپینه‌وه‌ی ئەم دژوازی و ململانی ده‌روونییه‌، به‌ پوزه‌تیقه‌ دێته ئە‌ژمار، په‌س که‌ و‌ابوو، نرخی

داوه‌ری ره‌وشتیش له‌م باره‌وه، پوزه‌تیقه‌.

۳- خزمه‌تی سه‌یه‌م: چوونه‌ نیو ناخی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، شیوه‌ی روانینی مرۆ‌ف ده‌گۆ‌ری و هه‌زی وردبینی و تیژببیشی ده‌باته‌ سه‌ره‌وه.

که‌سانیک له‌ گه‌ل به‌ره‌مه‌می هونه‌ری سه‌روکاریان هه‌یه، وردبین تر و وریاترن و کاتیک ده‌چنه‌ نیو بواره‌کانی تری ژيانه‌وه، هه‌زی ناسین و تیگه‌یشتن و ده‌ستنیشان کردنیان، زیاتر ده‌بیت.

چوونه‌ نیو ناخی به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، ده‌بیت هۆ‌ی چوونه‌ سه‌ره‌وه‌ی ئاستی به‌دی کردن و ناسینی جیاوازیه‌کان و به‌ هه‌زکردن و په‌روه‌رده‌کردنی وزه‌ی ناسین و لیک هه‌لاواردن.

بۆ وینه‌، ئەگه‌ر هونه‌رمه‌ندیک بچیته‌ نیو دونه‌ی سیاسه‌ته‌وه، وزه‌ی تیگه‌یشتنی به‌ هه‌زتر ده‌بیت. بریک له‌ ره‌وان ناسان له‌ رێ‌گه‌ی پشکینه‌وه، ئەم بابته‌یان په‌سند کردوه.

۴- خزمه‌تی چواره‌م: به‌ره‌مه‌می هونه‌ری، وزه‌ی خه‌یالی مرۆ‌ف ده‌باته‌ چله‌پۆ‌یه؛ یانی کاتی مرۆ‌ف له‌ گه‌ل به‌ره‌مه‌می هونه‌ری رۆ‌وبه‌روو ده‌بیت‌وه، له‌ چوارچێ‌وه‌ی ئێستای خۆی دێته‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌توانی بچیته‌ نیو حال و هه‌وا‌ی ئەو که‌سانه‌ی، وه‌ک ئەم نین و جیاوازییان هه‌یه.

ئه‌گه‌ر که‌سه‌یک قه‌ت کریکاری نه‌کردی، به‌ خویندنه‌وه‌ی رۆ‌مانیک ده‌توانی بچیته‌ نیو ئەو بازنه‌ی کریکاره‌که‌ی تیدا‌یه. ئەگه‌ر که‌سه‌یک، قه‌ت ئە‌شکه‌نجه‌ نه‌درای، به‌ ببینی فیلمیک، تیده‌گا ئە‌شکه‌نجه‌ چی به‌ سه‌ر مرۆ‌فدا دینی؛ په‌س که‌ و‌ابوو بردنه‌ سه‌ره‌وه‌ی ئاستی وزه‌ی خه‌یال، به‌کیک له‌و خزمه‌تانه‌یه، به‌ره‌مه‌می هونه‌ری به‌ مرۆ‌فی ده‌کات.

۵- خزمه‌تی پینجه‌م: خزمه‌تی پینجه‌م، به‌ره‌مه‌می خزمه‌تی چواره‌مه، به‌م مانایه‌ که‌ ئاستی هاودلی و هاوده‌ردی مرۆ‌ف له‌ گه‌ل یه‌کدا ده‌باته‌ سه‌ره‌وه.

چونکه‌ هاودلی و هاوده‌ردی، ته‌نیا په‌یوه‌ندی راسته‌وخۆی به‌ خه‌یاله‌وه‌ هه‌یه. مرۆ‌ف له‌ رێ‌گه‌ی به‌ هه‌زکردنی وزه‌ی خه‌یالی خۆی، په‌له‌ی هاوده‌ردی و هاودلی له‌ گه‌ل مرۆ‌قه‌کان، ده‌گه‌یبیته‌ ئاستیکی به‌رز.

له‌ راستیدا مرۆ‌ف، هه‌رچه‌نده‌ وزه‌ی خه‌یال به‌ هه‌زتر کات، به‌و راده‌یه‌ ده‌بیته‌ مرۆ‌فیکی ئە‌خلاق، به‌ پیچه‌وانه‌ی وزه‌ی ته‌مزی (ته‌وه‌هوم)، هه‌رچه‌نی زیاتر بیت، مرۆ‌ف زیاتر دژی ئە‌خلاق و حه‌قیقه‌ت ده‌جوولیت‌وه. به‌شی زۆ‌ری ئە‌وه‌ی که‌ مرۆ‌قه‌کان، ئە‌خلاق ناژین، هه‌لده‌گه‌ریت‌وه‌ بۆ ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌وان ناتوانن هه‌ست بکه‌ن به‌و ئازار و ئێشانه‌ی به‌ خه‌لکی ده‌گه‌یبین. بۆ وینه‌ کاتی بریاری چاوپێ‌که‌تن له‌ گه‌ل که‌سه‌ی، ده‌به‌ستین، ده‌بیت به‌ وزه‌ی خه‌یال، بتوانین ده‌ره‌نجامی وه‌عدی درۆ که‌ پیده‌چی به‌رامبه‌ره‌که‌مان

خۇشارووكىنە

كايەى خۇشارووكىنە تايبەتى مىنالان و مىرمنالانى كور و و كچه له كاتى شهو يا رۆژدا بەرپۆه دەچى. ئەو خۇشارووكىنەى لىرەدا باسى لىدەكرى خۇشارووكىنەى تايبەتى كورانى مىرمنالە و له شهودا بەرپۆه دەچى. ئەوكات كه رپونكايى كارەباى تۆماس ئەدىسۆن نەگەيشتبوه دىھاتەكان، ئەم كايە خۇشە كه تىكەلاو لەگەل دلەخورپە، پىكەنن، بوپرى و چالاكى بو، له شهوانى مانگە شهو يا تاريكى گيارەشى بەھار و وەرزی ھاوین و مانگى رەزبەر بەرپۆه دەچوو. لەم كايەدا كوران دەبوونە دوو گرووپى سى تاحەوت، ھەشت، نەفەرە، بۇ دەسپىكى يارى كه كام گرووپ برپا خۆى بشارىتەوھ و كام گرووپ له سەر شار (شوینى دەسپىكى يارى) بمىنیتەوھ، له لایەن مەلاوھ (بەرپۆه بەر)ى گرووپەكان، پى و پوچ دەكرا، يەكئ لەم دوو گرووپە بەھەلاتن دەرپۆشتن و ھەركامەى خۆيان له كەلین يا قوربىنىكى تاريك و تەرىك كه زۆر بە ئەستەم دەبىنرا، ھەشار دەدا و مەقیان له خۆ دەبىرى. مەلاى گرووپى دەرهوھ ھەراى دەكرد:

* خۇشارووكى خۆت چاك وەشىرە... *

ھەردووك مەلاى گرووپەكان لەسەر شار دەمانەوھ دوای چەن ساتىك گرووپەكەى دىكە وەخۆدەكەوتن و بە شوپىنایندا دەگەرپان تا بیان دۆزەنەوھ. دوای گەرانیكى زۆر لەتاريكايى شهودا كه دۆست و دوژمن نەدەناسراوھ و تا قامكت بە چاوى كابرادا نەكردبا نەت دەدى، دەبوو دانە، دانە بیان دۆزەنەوھ و بۇ ئەوھى رانەكەن دەبوو توند بیان گرن و بیان بەنەوھ بۇ شار(شاربىرىتى بوو له ھىندى خۆل يا چەن بەردى بچكۆلە كه كۆگايەكى دروست دەكرد) تا دواين نەفەريان نەدىتباوھ و نەيان ھىتابانەوھ بۇ شار دە بوو ھەروا بە شوپىنایندا بگەرین و بیان بىننەوھ، زۆر جاریش ئەوانەى خۆيان ھەشاردابوو دوور له چاوى ئەندامان و مەلاى گرووپى ژوورى بە كەلك وەرگرتن له پلانى مەلاكەيان و بوپرى خۆيان زۆر بەنەپنى ھەليان دەكوتا سەر شار، و شار بە دەستەوھ دەگىرا، ھەرايان دەكرد؛ وەرەن، وەرەنەوھ شار له دەست خۆمانداپە، بەم كارە براوھى كايە ئەمان دەبوون؛ بەلام ئەگەر نەيان توائىبا شار بگرنەوھ و ھەموویان بىنرابانەوھ و بیان بردناپەتەوھ بۇ شار ئەوا دەبوونە دۆرای كايە يا مەيدان.

يارى بەم شىوھ بەردەوام دەبوو تا شهو دەزرىنگاوه و ھەموویان ماندوو دەبوون، له سەر شار كۆدەبوونەوھ، يەكتریان بە خدا دەسپارد و دەچوونەوھ بۇ مالى و خۆيان وەبن لىفە دەدا، خەوھەكەيان ھىندە شىرىن بوو تا بەيانى له سەر يەك لاتەنىشت دەخەوتن و چولەيان لىوھ نەدەھات. ئەم جۆرە يارىبانە دەبوھ ھۆى ئەوھ له كاتى شهودا له ناو ئاواپى بلاو بىنەوھ و له شوپىنى تاريك و بيشك خۆ ھەشار دەن كه پىويستى بە بوپرى و چالاكەكى تەواو ھەبوو. ھەر بۆیە كورانى لادى چاونهترس، بوپرى، چالاك و توانا بار دەھاتن، و له كاتى تەنگانەى خۆيان، بنەمالە، ھاوال، جىران، گەرەك، ئاواپى و ناوچە، شار و نىشتمانەكەياندا بەگژ شىرا دەچوون و زۆر له خۆرادىو بوون.

من دەلیم لەوانەى شاعىرى گەرەى فارس، فیردەوسى شىعیرى «وەرزش»ى ھەر بۇ ئەو كورە مىرمنالانەى كورد نوسى بى كه بوپرى خۆيان له يارىەكاندا نیشان دەدا.

زىرو بود مرد را راستى / زكژى سستى زايد و كاستى

بگرىتەوھ وەكوو سەرما و گەرما و ئازار و نارەھەتى، له دەروونى خۆماندا ھەستى پى بگەين تا له وەعدى درۆ خۆمان پيارىزىن.

۶- خزمەتى شەشەم: ھاوپىيەتى و بىنىنى بەرھەمى ھونەرى، دەبىتە ھۆى ساخى و سلامەتى رەوانى مرۆف. لە دواين لىكۆلینەوھىكە كه له ناوھندى نىو نەتەوھى لىكۆلینەوھى رەوان ناسى له ئەمريكا كراوھ، يانزە فاكٹور بۇ سلامەتى رەوانى، لەبەرچاو گىراوھ. يەككە لەو يانزە فاكٹورە، برىتییە لە خوو گرتن بە بەرھەمى ھونەرى، كه له ھەوت فاكٹور لەو يانزە فاكٹورە، كاريگەرى له سەر رەوانى مرۆف بە ھىزترە.

۷- خزمەتى ھەوتەم: بەرھەمى ھونەرى، ئارمان خوازى لە مرۆفدا بە ھىز دەكات و بەرھەمى ھونەرى، ھانى مرۆف دەدات خۆى بە رەنگى بەرھەمى ھونەرى دەربىتى.

مرۆف دەتوانى، ژيانى خۆى بکاتە بەرھەمىكى ھونەرى؛ بەو مانايە مرۆف كاتى له گەل بەرھەمىكى ھونەرى رپوبەررو دەبىتەوھ، ھەست بە جۆرى بەرزەفرى و بەرزەبىرى دەكات و خۆى لەو بەستىنەدا دەبىنیتەوھ. ئەگەر تاقىكارىيە رەوان ناسىيەكان، بگەن بەو قەناعەتەى كه ھۆگرى و نزىكى له بەرھەمى ھونەرى، لانى كەم يەككە لەو ھەوت دەرهنجامەى لىدەكەویتەوھ، دەكرى بلین ھەلسوورپانى ھونەرى، جۆرىك ئەركى ئەخلاقىشە؛ لەبەر ئەوھى دەتوانى، مەينەتى و رەنج و خەمى مرۆفەكان كەم بکاتەوھ. ئەم بابەتە دەكرى له روانگەى فەلسەفەى ئەخلاقەوھو له چوارچىوھى ئەخلاقى بايەخىيەوھ (ھنجارى) بەتايبەت دەرهنجام خوازى (غايت گراپى) ھەلسەنگاندنى بۇ بكرى و بخرىتە بەر تىشكى لىكۆلینەوھ و شروۆفە كردن، كه ئىستا له تاقەتى ئەم وتارەدا نىيە.

نوسەر: ئالبیر کامۆ
وهرگير بۆ فارسی: مستهفا رحيمي
وهرگير بۆ كوردی: سليمان عهبدی - سه قز

نان و ئازادی

یه کلایی هه موو توند وتیژییه کان و دهستدریژییه
بیوازه کان که وا له بهر چاوی ئیمه بوونیان هه یه
سه ر یهک دهخهین، دهگهینه ئه و سه رده مه ی که له
ئوروپای دامه زینه نه ی زیندان و ئیشکگری زیندان
بیجگه له پاسه وانی زیندانه کان هه چ که سه به ئازادی
نه ده ژیا. ئه و کاته ی هه ر ئه م ئیشکگری زیندان یه کدی
زیندان ده که ن و کاتی له م تا قمه تا که که سه ی ده مینیت ه وه،
ئه و ناو ده نین سه روکی گشت ئیشکگره کانی زیندان.
ئه مه هه ر ئه و کومه لگا گشتیه یه که له ودا کیشه ی
به ریه ک که و تنه کان و دژه به رایه تیه کان و هه ر وه ها
بابه تی ده سه لات له سه ده ی بیسته م به ته وای یه کلایی
ده بیته وه.

کاتی بیری لی ده که ی نه وه که ئه م دوو تیگه یشتنه
له ئازادی واته تیگه یشتنی "یه غدانی" و "چیشته خانه یی"
هه ر کامه و خوی به سه ر ئه وی دی ده سه پینیت و
مه جبوورن له ئاست ئازاره کانی به رکه وته ی ئه م
مال گویزانه وه، به رده وام هاتوچ و جووله ی خاتوونی
بیوه ژن به رته سک که نه وه، ئه وسا به ئاسانی بۆمان
ده رده که ویت له بهر چی میژووی ئیمه زۆرتر له وه ی
میژووی ئازادی بیت میژووی کۆیله تیه و له بهر چی
ئه و دنیا یه ی ئیمه تیایدا ده ژین ئه و دنیا یه یه و بۆم
شروقه کردن، دنیا یی و هه ر ده مه و به یان له تو یی
لا په ره ی رۆژنامه کان ده خزیته نیو چاوانمانه وه بۆ
ئه وه ی رۆژه کان و هه وتوو ه کانی ئیمه بکاته رۆژیکی
وه ک یه ک که لیوان لیو له سه ره لدان و بیزاری په نگ
خواردوه.

باوترین و ساکارترین کاره کان ئه وه یه که له م کرده
ناماقوولانه دا تاوانه که بخه یه ئه ستوی ده سه لات ه کان یا
هیزه نه یاره کانی ئه ندیشه. هه لبه ت به ته وای راسته
که ئه مان تاوانبارن و تاوانی ئه وان هینده قوول و
ریشه داره که ته نانه ت نا کرئ سه رچاوه که ی ئه و پیناسه
بکرئ. به لام ته نیا هه ر ئه مانه تاوانبار نین. به ده ر له مه
ئه گه ر ئازادی به دریزی میژوو بیجگه له ده سه لات بۆ
پاریزگاری کردن له گه شه و هه لچوونی خوی باوانیکی
دی نه بووه، سه یر نییه که له قوناغه کانی مندالیدا بیت یا
له ژیره وحی "فریشه ی ئاسمانی" دا نیژرا بیتیش.

کومه لگایه ک له سه ر بنه مای ته لا و چه وساندنه وه
دامه زرا بیت تا ئه و شوینه ی عه قلی من بر بکات ببراو بر
ده ربه ستی ئه وه نه بووه که ئازادی و دادپه روه ری به

کاتی هه موو توند وتیژییه کان و دهستدریژییه
بیوازه کان که وا له بهر چاوی ئیمه بوونیان هه یه
سه ر یهک دهخهین، دهگهینه ئه و سه رده مه ی که له
ئوروپای دامه زینه نه ی زیندان و ئیشکگری زیندان
بیجگه له پاسه وانی زیندانه کان هه چ که سه به ئازادی
نه ده ژیا. ئه و کاته ی هه ر ئه م ئیشکگری زیندان یه کدی
زیندان ده که ن و کاتی له م تا قمه تا که که سه ی ده مینیت ه وه،
ئه و ناو ده نین سه روکی گشت ئیشکگره کانی زیندان.
ئه مه هه ر ئه و کومه لگا گشتیه یه که له ودا کیشه ی
به ریه ک که و تنه کان و دژه به رایه تیه کان و هه ر وه ها
بابه تی ده سه لات له سه ده ی بیسته م به ته وای یه کلایی
ده بیته وه.

بی گومان ئه م خاله دو ابینییه کی په تیه، هه رچه ن له
ته وای دنیا دا ده سه لات و پولیسه کان به ((نییه ت پاک))
زۆر تیده کوشن به م ئاکامه پرشنگداره بگه ن، به لام ئیمه
هیشتا به م قوناغه نه گه یشتووین. بۆ وینه له ئوروپای
رۆژئاوا ئامانج، ئازادی به شیوه ی فه رمیه. به لام ئه م
ئازادییه من وه بیر ئه و بیوه ژنانه ده خاته وه که له
هه ندی له بنه ماله بوورژوا یه کاندایه رچا و ده که ون.

له خیله که دا ((کچه ئاموزا)) بیوه ژن که و تو وه و
میترده که ی له ده ست دا وه. بنه ماله ی بوورژوا ئه و له
لای خوی و هه رده گری. ژووریک له نهومی پینجه می
پن ده درئ. ئیزنی پن ده درئ له ئاشپه زخانه له سه ر
سفره که دانیشی. هه ندی جاریش ئه ندامانی بنه ماله
پشووی یه کشه مویان له گه ل خویان له شاردا
ده بسووریننه وه بۆ ئه وه ی بیسه لمینن که جوامیری و
چاکه کاری نه مردو وه و مرو ف نه بو وه ته سه گ. به لام
له دیکه ی بابته کاندایه شیوه ی گشتی و به تایه ت له
بابته گرینگه کاندایه خاتوونی بیوه ژن تکا ده که ن که له
سووچی ماله وه بمینیت ه وه و ته نانه ت ئه گه ر پاسه وانیکی
ئه رکه نه ناس له پیچ و په نایه ک ئه تکی خاتوونی کرد
په رده پۆشی ده که ن. بۆ ئه وه ی هه ر ئه مه له لایه ن
که سانی دی و له وانه گه وره پیاوی ماله که له ئاست
خاتوون رووی دا وه. سه ره رای هه مووی ئه مانه ئه م
بابته بایه خی که متر له وه یه پیا و خوی بکاته به رده می
به رپرسیانی حکوومی و نیزامی.

به لام له رۆژه لات ده کرئ بلیین بابته که به ته وای

دەسلەلات بگەيىنىت. دەسلەلاتە پۇلىسىيەكان ھېچ كات دەربەستى ئەو نەبوون لە ھۆلى لى پىن چىنەو ەكاندا، زانگوى حقوق بگەنەو.

بەم پىتتە كاتى ئەم دەسلەلاتانە زۆرەملى دەكەن و دەچەوسىننەو ە كارى خۇيان دەكەن، كەوابوو بىتوو كەسى ئازادى بى سنوور بخاتە خزمەتى ئەوانەو، ئەگەر بى سى و دوو شەرەف لە بەرى دامال درى زۆر جىي سەرسوورمان نىيە. ئەگەر ئەمرو ئازادى بى ئابروو كراو ە يا خود ئازادى لە بەند كراو، بەو ھۆيەو نىيە كە نەيارانى ئازادى خەيانەتيان لى كردو، بگرە لە راستى دا ھۆكار ئەو ەيە كە ئازادى پارىزەرانى سروسىتى خوى لە دەست داو. بەلى ئازادى بى باوان و بىو ەژن كەوتوو. دەبى ئەمەيش وەك دركاندى راستىيەك لە سەرى زياد بگەين كە ئىمە گشتمان ئازادىمان بە بى خاوەن بەرەللا كردو.

دەستخستنى ئازادى ئەركى چەوساوەكانە و پارىزەرە دىرىنەكانى ئازادى بەردەوام لە نىوان نەتەو ە چەوساوەكانەو ە راساون. "شارە ئازادەكان" بوون كە لە ئوروپاي دەربەگايەتى ھەويىنى ئازادىيان پاراست. دانيشتووانى گوند و شارەكان بوون كە وا لە سالى ۱۷۸۹دا بۆ ماو ەيەك سەركەوتن و لە سەدى بيستەمدا بزووتتەو ە كرىكارىيەكان بوون كە ئالاي پىرووزى پاراستنى ئازادى و دادپەرورەييان بەرز كردو ە ھەرگىز درېونگ نەبوون كە ئەم دووانە دووانەيەكى ناتەبان.

كرىكارانى كردەچاك و رووناكبيران بوون كە قەواميان بە ئازادى دا و ئەويان لە جىھاندا و ھا بردە پىش كە ئازادى بە شىو ەي ئەسلىكى بنەرەتى ھزرى ئىمە خوى نواند. ئازادى بۆ ئىمە چەشنى ھەواى لى ھات كە بۆ ساتى ناتوانىن لىي بى نياز بىن. ھەوايى كە وا ھەلى دەمژىن بى ئەو ەي پارىزگارى لە بوونى بگەين و ئەو دەم كە بى نەسىيمان دەكات ھەست بە مەرگ دەكەين.

ئەگەر ئەمرو ئازادى لە و ھا پانتايىيەكى بەرىن لە جىھان لە پاشەكشەدايە، بىنگومان بەو ھۆيەو ەيە كە ھېچ كات پارىزەرانى كۆيلەتى بەم رادە قىزەون و بەم رادە پىر چەك نەبوون. بەلام دەكرى بەم ھۆيەشەو ە بىت كە پارىزەرانى راستەقىنەي ئازادى بە ھوى شەكەتى و ھىوابراوى يا خود بە ھوى ھزرى نادروست كە لە بابەت دۆخى خەبات و چۆنىەتى شوين دانەرييان ھەيانە، پشتيان لە ئازادى كردو ە. بەلى، رووداوى گەورەي سەدەي بيستەم دووركەوتتەو ە لە بايەخەكانى پىمىل بە ئازادى لە لايەن جوولانەو ە شوپشگىرپىيەكان و پاشەكشەي روو لە زيادبوونى روژ لە دواي روژ سۆسىيالىزمى ئازادىخواز لە ئاست سۆسىيالىزمى "قەيسەرى" و سۆسىيالىزمى چەكدارىيە. لەم ساتە بەدواو ە جىھان ھىوابراو و چەشنى

ھەستى بەتەنيا مانەو ە، لاي ھەركام لە خەلكانى ئازاد سەرى ھەلداو ە.

كاتى دواي ماركس ئەم واتوویرە كە: "ئازادى توپرەھاتى بوورژوازيە" ھاتە ئاراو ە و ھىزى گرت، لەم دىرەدا تەنيا وشەيەك لە شوينى خۇيدا نەبوو و ئىمە ھىشتا لە ئالوزىيەكانى سەدەي خومان تاوانى ئەم ھەل ە واتە جىگوركىي شوينى وشەيەك دەدەينەو ە. لەبەر ئەو ەي تەنيا پىويستە بلىي: "ئازادى بوورژوازي توپرەھاتە"، نە ھەر چەشەنە ئازادىيەك. پىويستە بە روونى بگوتريت كە ئازادى بوورژوازي ئازادى نىيە يا خود لە باشترىن حالەتيدا ھىشتا ئازادى نىيە. بەلام ئازادىگەلىك بوو ە ھەيە كە پىويستە دەستەبەرى بگەين و ھەرگىز لە دەستى نەدەين. ئەم وتە بە گشتى گونجاو ە كە دەلىت بۆ مروقى كە وا لە دەمەوبەيانەو ە تا ئىوارە ئارەق دەريژى و شەو لە گەل بنەمالەكەي لە كەلاو ەيەك دەخزى، دەستەبەرى ئازادى مومكىن نىيە. بەلام ئەم دۆخە حوكمدانى چىنيك و حوكمدانى كۆيلەتى داسەپىندراوى كۆمەلگايەكە، نە حوكمدانى ئازادى خوى، كە ھەژارتىنەكانى ئىمەيش ناتوانى چاوپوشى لى بگات. لەبەر ئەو ەي تەنانەت ئەگەر كۆمەلگا كوتوپر گورانى بەسەردا بىت و بە قازانجى گشتى خەلك ئاراستە بكرى و ئاسان بكرىتەو ە، ئەگەر ئازادى بالادەست نەبى ئەو كۆمەلگايە ھىشتا لە دۆخى درندايەتيدا دەژى. ھەر بەم ھۆكارەي كە كۆمەلگاي بوورژوازي قسە لە ئازادى دەكا و بە كردو ە دەكارى ناك كۆمەلگاي كرىكارى دەبى بە شانازى ئەو ەي قسە لە ئازادى ناكات، لە دەستەبەر كردنى ئازادى چاوپوشى بگات؟

سەرەراي ھەموى ئەمانە پىويستە بگوترى بابەتەكان شىواو ە و لە بزووتتەو ەي شوپشگىرپى دا بەرە بەرە ئازادى مەحكووم كراو ە، لەبەر ئەو ەي كۆمەلگاي بوورژوازي ئازادى كردو ەتە كەرەسەي گەوجاندنى خەلك. لە بى متمانەيى بەجى يا خود نابەجى لە ئاست بەرەللايى ئازادى، بەرەللايىيەك كە وا كۆمەلگاي بوورژوازي بە سەر ئازادىدا دایسەپاندبوو، كار گەيشت بە بى متمانەيى بە خودى ئازادى. بە واتايەكى باشتر ئازادى دواخرا بۆ خولى دنيا ئاخربوون و داوا لە خەلك كرا كە لەم سەردەمدا باس لەو ە نەكەن. گوتيان بەر لە ھەموو شتىك دادپەرورەي پىويستە دوايە نۆبە بە ئازادى دەكات. تىدەچىت كۆيلەكانىش خولياي دادپەرورەييان بىت. رووناكبيرانى چالاک بە كرىكارىيان گوت كە تەنيا كىشەي نان گرینگە نە ئازادى، وەك بلىي كرىكار نەيدەزانى كە نانەكەيشى گرىدراوى ئازادىيەكەيەتى.

ئەمە راستە كە لە ئاست نادادپەرورەيى بەردەوامى كۆمەلگاي بوورژوازي، دنەدانىكى بەھىز بۆ ئەم چەشەنە لە زىدەرپىيەكان بوونى ھەبوو. بەدەر لە ھەموى ئەمانە

لهوانهیه تهناهنه تاكه كه سئیکیش له نیو کوری ئەمپۆی ئیمه دا نه بی که به کردهوه یا خود هزر ته سلیمی وها بیرکردنه وهیهک بووبیت. به لام میژوو دریزه به رهوتی خۆی دها و ئەوهی تا ئیستا بهرچاومان که وتوو ده بی به رهو بیرکردنه وه هانمان بدات.

شۆرشێ دهستکردی کریکارهکان له «ئۆکتۆبر» ی سالی ۱۹۱۷ سهرکهوتنی به دهست هینا و ئەمه به راستی به ره به یانی ئازادی راسته قینه و گه وره ترین هیوا بوو که تا ئەو ساته جیهان به خۆیه وه دیتبووی، به لام به هۆی ئەوهی ئەم شۆرشه له ناوه وه و دهره وه گه مارۆ درابوو و هه ره شهی لیکرا، دهستی دایه چهک و خۆی به هیزی پۆلیس ته یار کرد. ئەم شۆرشه میراتگری ئایینی بوو که به داخه وه له ریتساکانی خۆیدا له ئازادی دردۆنگ بوو. هه ره بهم هۆیه به به هیزبوونی پۆلیس، شۆرش که وته هه ناسه برکی و گه وره ترین هیوای مرو قایه تی له به هیزترین دیکتاتۆری جیهاندا پیر بوو. ئازادی درۆینی کومه لگای بوورژوازی ئەمه ی نه ته نیا پی ناخۆش نه بوو، به پینچه وانه که یفیشی پی هات. ئەوهی له مه حکمه مەکانی مسکو و شارهکانی دی له ئاپۆره ی شۆرش کوژرا، ئەوهی له بهر تیربارانی فلانه کریکاری رینگای ئاسن به هۆی ته وه زه لی له رابه راندنی ئەرک - بۆ وینه له مه جارستان - کوژرا، ئازادی بوورژوازی نه بوو، ئەم مرو قه کوژراوی ئازادی به ره مه ی شۆرشێ ۱۹۱۷ بوو.

له وه ها دۆخیکدا ئازادی بوورژوازی ده توانی به کرده وه گه و جینه ره کانی خۆی دریزه بدا. دادگایی کردنه کان و گه نده لیبه کانی کومه لگای شۆرشگیر له هه مان کاتدا بۆ "ئازادی" بوورژوازی هۆکار و پاساوی نویی به ره مه ده هیئت.

کورتی بېرینه وه، سیفه تیکی دیاری ئەو جیهانه ی که ئیمه تیندا ده ژین مه نتتیککی به د ودمه که ناداپه ره وه ی به ره یه ک له به رانه ر کۆیله تی به ره یه کی دی داده نیت و یه کیان به وه ی دی به هیز ده کات.

کاتی که فرانکو، هاوپی گو بیلز و هیملیز، فرانکو ی سهرکه وتووی راسته قینه ی شه ری جیهانی دو وه م ده هیئنه نیو ریکخراوه ی فه رهنگی نه ته وه یه کگرتوو هکان، له ولامی ناره زایه تی ئەوانه ی که ده لێن بۆ چی هه موو رۆژی مافی مرو قی ئاماژه پیدراو له مه نشووری نه ته وه یه کگرتوو هکان له زیندانه کانی فرانکو ده کریته گالته جار، به م شیوه ولام ده دنه وه که له هیستایش ئەندامی ریکخراوی فه رهنگی نه ته وه یه کگرتوو هکانه و له بابته رچاوی ئازادیه گشتیهی کان ئەم به سه ر ئەویا نییه. به دلناییه وه ئەم جو ره ده لیل هینانه وه گه مژانه یه: که ئەگه ر ئیوه له چاره ره شیدا کچه گه وره که تان به ئاجوودانیکی گوردانی ئافریقا به میرد دا، ئەمه هۆکار نابیت که کچه چکۆله کیشتان به پشکینه ری عه یاشی دهسته که به میرد بدن.

دلسووتاوییهک به سه بۆ خه یله که. سه ره رای ئەمه هه ر ئەم به لگه گه مژانه هینانه وه، ته شه نه دراو و به رده وامه. رۆژانه سه لماندنی ئەم بابه ته به چاوماندا ده دنه وه. له ولامی هاواری دادخوازی که سی وادژ به کۆیله تی له ولاته کۆیله کراوه کان ده نگ هه لده بری، ئوردووگاکانی کاری زۆره ملیی رۆسیه نیشان ده دن و به پینچه وانه وه ئەگه ر ئیوه دژ به کوشتنی میژوونووسیکی دژ به ده سه لاتی پراگ، وهک "کالاندرا" ده نگ هه لپرن چیرۆکی دوو یا خود سی که سه ره ش پیسته که ی و له ئامریکا کوژران له به رده متانا داده نین. له م مه زاده بیزارکه ره ته نیا یه ک شت نه گۆره: قوربانی، به رده وام هه ر ئەم قوربانییه و به رده وام بایه خیک ئەتک ده کری یا خود ترو ده کری: ئەویش ئازادیه. هه ر لیره وه یه که ده بین له هه موو شۆینیک به سوو کایه تی کردن به ئازادی، به دادپه ره ریش سوو کایه تی ده کریت. که وابوو ئەم سووره پووچه له دۆزه خییه چۆن بېرین؟

پوونه به م مه به سه ته ناتوانین بگه ین مه گه ر ئەوه ی هه ر له ئیستا وه له خۆمان و ده وره ی خۆماندا ئازادی جیگیر بکه ین و قهت به وه رازی نه بین که ته نانه ت به شیوه ی کاتیش بووه ئازادی قوربانی بکه ین یا خود له داخوازی دادپه ره وه ی دایبرین. ئەم پۆ ئیمه هه موو پیوسته ئەم رسته یه ده ست نیشان بکه ین: "چاوپۆشی نه کردن له هه موو شتیکی پیوه ندیدار به ئازادیه وه بی ئەوه ی له بابته دادپه ره ریه وه ته رکی شتیکی بکه ین".

به تابیته نابی بوونی ئەو چه ند دانه ئازادیه دیموکراتیکه ی هه مانه وهک وه همیکی بی بایخانه بینینه ئەژمار و نابی به یلین ئەوانمان به ئاسانی لی برین. ئەم ئازادیه یانه میراتی به جیماو له سهرکه وتنه گه وره کانی شۆرشێ دوو سه ده ی ئەم دوایانه ن. که وا بوو هه ر چۆن زۆره ی چه واشه کارانی ته وه زه ل بانگه شه ی بۆ ده کن، ئەم ئازادیه یانه به واتای حاشا له ئازادی راسته قینه نییه. وه ها ئازادیه کی خه یالاوی، که هه ر وهک چۆن مووچه ی خانه نشینی له کۆتایی ته مه ندا به سه ریه که وه پیمان ده به خشری، بوونی نییه، ده بی ئازادی دانه دانه و به خوراگری له ئاست ره نج و مه یه تی وه چنگ بکه ین. ئەوه ی ئیستا هه مانه قوناغکه لیکن له ئازادی. هه رچه نده ئەم ئازادیه یانه به بیگومان به س نییه، به لام سه ره رای هه مووی ئەم ریبازه جیاوازه ئازادی خۆی به چه ند قوناغدا تی ده په ری. ئەگه ر ملکه جی ئەوه بین ئەم ئازادیه یانه به فوتین نه ئەوه ی هیچ له ریبازی سه ره کیدا به ره وپیش نه چووین بگه ره به پینچه وانه به ره و پاش، پاشه کشه مان کردوو و رۆژی ده بی ئەو ری بردراوه دیسانه وه بېرینه وه. به لام ئەو هه وه له دوو پاتکراوه دیسانیش هاوتا له گه ل ئاره قه و خوینی به شیکی زۆر له خه لک ده بیت.

نا، ئەمرو ھەلبژاردنی ئازادی، ناتوانی ھەلبژاردنیکی لە چەشنی کاری "کراوچینکو" بیت، بەوەی لە سەر سفرە دەسەلاتی شوپرووی بۆ سەر سفرە دەسەلاتی بوورژوازی جیگۆرکی بکە. ئەم ھەلبژاردنە بە پیچەوانەو دەسەلاتی ھەلبژاردنی کۆیلەتیەکی دوولایەنە. مەحکومبوونی کۆتاییە، ھەلبژاردنی دیسانەو دەسەلاتی کۆیلەتی بۆ دیتراوە.

ھەر وەک بانگەشە بۆ دەکری، ھەلبژاردنی ئازادی، ھەلبژاردن بە دژی دادپەروەری نییە. بە پیچەوانەو، ئەمرو دەبێ ئازادی لە ناو ئەو کەسانە بەردەوام لە ھەموو شوپرووی ئازاد دەچێژن و خەبات دەکەن و تەنیا لێرە، ھەلبژاردنی دەبێ ئازادی ھاوڕێ لە گەل دادپەروەری ھەلبژاردنی و راستییەکی ئەمەییە کە لە مەبەددا چیدی ناتوانین یەکیان بێ ئەوەی دی ھەلبژاردنی. ئەگەر کەسێ نان براوتان کات ھەر بەم کارە ئازادی ئیوہشی ستاندوو. ئەگەر کەسێ ئازادی لە ئیوہ زەوت کردبیت دنیای بن نائەکەشتان لە بەردەم ھەرەشەدایە. لە بەر ئەوەی ئیتر نانی ئیوہ گریدراوی خۆتان و خەباتەکەتان نییە. بگرە گریدراوی مەیلی ئاغاگیە. ھەر بەو پادە ئازادی لە جیھاندا لە پاشەکشەدایە چارەپەشی پەرە دەگری و بە پیچەوانەشەو. ئەگەر ئەم سەدە ئالۆزە خالیکی جیبی سەرنجی فیر کردبیت بەدەر لە مەنییە کە شوپرویی ئابووری یا لە گەل ئازادی ھاوتەریبە یا لە بنەپەتەو شوپرویی نییە. ھەر وەک ئەوەی ئازادیش یا ھاوڕێ لە گەل ئازادی ئابوورییە یا لە بنەپەتە هیچ نییە.

چەوساوەکان تەنیا بەدوای ئەویدا نین لە دەست برسییەتی پزگاریان بیت بە لکوو دەیانەوێ لە دەسی ئاغاگانیش پزگاریان بیت. ئەمانە بە باشی دەزانن کە بە مانای راستەقینە لە برسییەتی دەرباز نابن مەگەر ئەوەی ئاغاگانێ خۆیان و ھەمووی ئاغاگانێ خۆیان ناچار بە پەچاوەکردنی پزگارتن لە خۆیان بکەن.

لە کۆتاییدا پیویستە ئەمەش زیاد بکەم کە جیاکردنەوێ ئازادی لە دادپەروەری دەبیتە ھۆکاری جیا بوونەوێ بێرکردنەوێ لە کار و ئەمەش گەورەترین تاوانی کۆمەلایەتیە. بە شیکێ سەرلێشواویەکانی بزووتنەوێ کریکاری لە ئوروپا لەووە سەرچاوە دەگری کە ئەم شوپروشی نیشتمانی راستەقینەیی خۆی لە بێر کردوو. نیشتمانی و بزووتنەوێ کریکاری دوا ھەر نسکۆیک دیسانەو ھیزی خۆی لەودا ریک دەخستەو: واتە ئیمان بە ئازادی.

ھەر وەھا شلەژاویەکانی پووناکیبیرانی ئوروپایی سەرچاوەی لە گەوجاندنیکی دوولایەنە: گەوجاندنی بوورژوایانە و گەوجاندنی بە ناو شوپروگی. ئەم دووانە، پووناکیبیرانی لە تەنیا سەرچاوەی پەسەنایەتی و خۆشەویستی خۆی، لە کار و پەنجی گشتی،

دابەرا دەبوو و ئەوانی لە تەنیا ھاوپەیمانی سەروشتی خۆیان، واتە کریکاران دوور خستوو و تەو.

تا ئەو شوپرویی پیوہندی بە منەوہیە، من بەردەوام بەدەر لە دوو ئلیت، ئلیتیکی دیکەم نەناسیو. ئلیتی کریکاری و ئلیتی پووناکیبیری. ئیستاش دنیام کە ئەم دووانە ھەردووکیان ئلیتیکی یەگرتوو پیک دین و دنیام کە راستی ئەوان و بە تاییەت شوپرویان لە یەگرتنی ئەواندا. دنیام ئەم دووانە ھەر دووکیان ئەگەر لیک دابیرین، ھەر کامە لە سەرەپووی و بەرەپییەتدا دەسوینەو. لە کاتیکی بە پیچەوانە لە ئەگەری یەگرتندا، یاسای جیھان دادەریژن. ھەر بەم ھۆکارە ھەر کردەوہیک کە ببیتە ھۆکاری تەریکی ھاوکاری و لیکدایەتی ئەم دووانە، کردەوہیک دژە مرۆفایەتی و ھیوا گەورەکانی ئەو دەبیت.

بەم پینیە یەکەم ھەولێ ھەر ریکخراوەیەکی دیکتاتۆری ئەوہیە کە کار و ھزر بە یەکەوہ سەرسپردە بکات. یا لە راستیدا دەبێ دەمبێن لە دەم ئەم دووانە بدیریت یا ئەوەی ھەر چۆن چەوسینەران بە باشی دەزانن درەنگ یا زوو یەکیان باس لەوی دییان دەکات. بەپای من ھەر بەم پینیە ئەمرو لە بەردەم پووناکیبیردا دوو ریکا بەرەو خیانت دەروات و ھەر دوو ریکا ریکای خیانتەن.

لە بەر ئەوەی ھەرچۆنی بیت پووناکیبیر شتیکی قەبوول کردو: ئەویش دایەتی کار لە ئەندیشە. ریکای ئەووەل تاییەت بە پووناکیبیرانی بوورژوا. ئەمان قەبوولی دەکەن کە قیمەتی ئیمتیازەکانیان کۆیلەتی کریکارەکانە. ئەم تاقمە بە زۆری خۆیان بە داکوکاری ئازادی دەزانن بەلام ئەمانە بەر لە ھەر شتیکی داکوکی کاری ئەو ئمیتازەن و ئازادی بەوان و تەنیا بەوانی دەبەخشی.

ریکای دووھەم تاییەت بەو پووناکیبیرانە یە کە خۆیان بە چەپ دەزانن و بە ھۆی بێ متمانەیی بە ئازادی قایل بون کە ئەندیشە و ئازادی پیویستی ئەندیشە بە ھۆکاری ھەلەیی خزمەت بە دادپەروەری داھاتوو دەبێ "پینوینی" و ئیدارە بکری. ھەر چۆنی بێ ئەم دوو دەستە چ بە کەلک وەرگرتن لە نادادپەروەری چ بە ناسپاسی لە ئاست ئازادی، پەوایی دایەتی کاری ھزری لە کاری دەستی (کە ھاوکات کار و ئەندیشە ھەر دووکیان لاواز دەکات) دەسەلمینن. بەم کارەیش ھەم ئازادی و ھەم دادپەروەری بەرەو فەوتان دەبن. راستە ئەگەر ئازادی بە بەرھەمی ئیمتیازەکان دابنری کاری مرۆف بە بێ ھەمیەت چاوی دەکا و ئەو لە ئەندیشە جیا دەکاتەو. بەلام ئازادی بەرھەمی ئیمتیاز نییە، بە تاییەت بەرھەمی ئەرکەکانی مرۆف. ھەر لەو ساتەوہ کە ھەر کام لە ئیمە تیکۆشین بۆ ئەوەی ئەرکی پیوہندیدار بە ئازادی سەرتر لە ئیمتیازەکان لە

«رۆژئاوا» سەرسام دەكا!

ئەو كاتەى مانگى چارده لە ئاسۆوه سەرەتاتكى دەكا و لە بەرامبەر ئاوينەى كانيدا عيشو دەنوینى، لە گەمەى ھەور و مانگەشەو بڕوانە! تارای تەنك و ناسكى ھەورى قۆشمە، لە پەناو دەردەكەوئ و ئاوينەى پوخسارى تەلخ و لیل دەكا. كەچى مانگى وریا، وەك كیژۆلەیهكى بزۆز بە ژیریدا دەخوشى و ھەندى دوورتر سەر دەردىن. ئەمە سەمای بالەى مانگ و ھەورە لە سەر شانۆى ئارامى شەو، تا بەیانى، بى ماندوو بوون.

يا لە ھەكایەتى خۆر و رۆژئاوا بڕوانە!
من، ھەتاو وەك شارنێكى ژیر و مەند بەدى دەكەم
كە بە درێژایى رۆژ ھەول دەدا و بۆ چركەساتىكىش
ناوەستى.

بەھیزترین بەشى لەشى، تالى كەمەندى پرچەكانىتى
كە تارىكى پىدەخاتە بەند؛ ھەر بۆیەش تارىكى دوژمنى
قژىتى و ھەموو توانای خستوووتە گەر بۆ شاردنەو و
داپۆشىنى...

تالى قژى ھىند بە ھىز و توانايە، كە تەننەت ئەو
جىگەيەى كەس بۆى نىيە پووى تىيكا، سووك و ھاسان
ئىشكى تىدەگرى و رپى تىدەبا.
جەستەى لە بن ئەو تالە زىرپانە ون بوو، وا وىدەچى،
جەستەى تەواو قژ و مووہ...

بەلام كە گەيشتە ئىوارە و كاتى تاوپەرەن، ماندوو و
ھىلاك ھەول دەدا بۆ پشوويى و چركەساتى ھەسانەو. ئا
لەم دەمەدايە كە سپاى تارىكان دەرفەت دىنى و پووبەند
و پەچەى بە سەردا دەكىشى و بە زۆر رايەدەكىشىتە
تارىكستانى شەو زەنگ تا بىخاتە سىچالى ئەنگوستەچاوى
و سكوت و تەنبايى...

ئىتر لە جىبى پشوودان و ھەسانەو، بە درێژايى
شەو تىدەكۆشى بۆ رزگارى و ئازادى خۆى. تاكوو لە
شەوھەكىدا، پەردەى رەشى خەو دەدرىنى و تارىكوپوونى
بەربەيان سەردەكەوئ و جارێكى تر خەرمانى زەردى
قژەكانى پەخشان دەكا. ئەمجار پووھو دىنا پىدەكەنى و
تالە زىرپەكانى بە سەر لووتكە و بنار و پىدەشتا ھەلەكەتە
دوورترى سنوورەكان و بە كۆتر و پەپوولەكانى گزىنگدا
بەيانى باش لە پووبار و چيا و دارستان دەكا.

من وا بىر دەكەمەو، كە ھەتاو ئەو شارنە ماندووھە كە
قەت لە تىكۆشان ناوەستى و دواى ئەم ھەموو ھەولدانە،
بەرەو ئىوارە رادەكا، نازانى ئىوارە كات، چ خەونىكى بۆ
دیتوو، چ پىلاننىكى بۆ دارشتووہ...

ھەر بۆیە من دەمەوئىواران، بە تاوپەرەن و «رۆژئاوا»
سەرسام دەبم. «رۆژئاوا» سەرسام دەكا...

بەرچاوى بگرىن ھەر لەو ساتەوہ ئازادى ئىمە كار
و ئەندىشە يەك دەخات و ھىزىك دەخولقنىتت كە
تەنيا ئەم ھىزە دەتوانى بە شىوہ يەكى شوپندانە
لە خزمەت بە دادپەرەرى وەگەر كەوئت. كەوا
بوو نوئىنگەى كەردەى ئىمە، نەينى خۆراگرى ئىمە
دەكرى زۆر ئاسان كورت بكرىتەوہ:

ھەر شتى سووكايەتى بە كار بكات،
سووكايەتى بە ئەندىشە و كەلتوور دەكا و بە
پىچەوانەوہ.

خەباتى شوپشگىرەنە و تىكۆشانى لەمىژىنەى
ئازادىخووزى بەر لە ھەموو شتىك لە ژىر ناوى
سووكەنەژمەردنى كار و ئەندىشە، كە دووانەى
لىكدانەبڕاون پىناسە دەكرىت.

بە راستى ئىمە ھىشتا لەم سەرشوپیيە دەرباز
نەبووین. بەلام گەردوون دەسووپى، مېژوو
دەگۆردى و من دلنایام سەردەمى دىت كە ئىمە
ئىتر تەنيا نەبىن. بە راي من كۆمەلگای ئەمروى
ئىمە خۆى ھىمى ھەر ئەم بابەتەيە. لىگەرپىن
با ئەندامانى پىشە جياوہزەكان لە دەورى يەك
كۆوہ بن و بۆ پارىزگارى لە ئازادى، بە دەور
ئازادىدا خپ ببنەوہ. بۆ دەستەبەرى ئەمە شىاوہ
كە ھەموو لە ھەر شوپنىكەوہ بىنە پىش بۆ ئەوہى
يەكەيتى و ھىوا خۆى بنوئىن. رىگايەكى دوور لە
بەرە. سەرەراى ئەمانە ئەگەر شەر بە شلەژاويە
و ھىشوومەكانى خۆيەو ھەموو شتىك تىك
نەشلەقنىن، ئىمە دەرفەتمان بۆ دەردەخسى كە
لە كۆتايىدا ئازادى و دادپەرەرى كە پىوئىستى
سەرەكىمانە، رىك بخرى. بەم مەبەستە دەبى
لەمە بەدوا بە پوونى و بى توورەبوون، بەلام
ئاشتى نەخوازانە ئەو درۆيانەى بە سەرماندا
سەپاوە توور بەدەين.

نا، ئازادى لە ئوردووگا زۆرەملىيەكان ناتوانى
بدۆزىيەوہ. ھەر بەو شىوہى لە ولاتە كۆيلە و
لە كۆلۆنياكان و لە سەر بنەماى چارەپەشى
كرىكاران ناتوانى بىناى ئازادى دابمەزرىنى.
نا، كۆترى ئاشتى لە سەر دارى سىدارە
نانىشیتەوہ.

نا، ھىزە ئازادەكان ناتوانن منالى قوربانىيەكان
لە گەل خوئىرپىژەكانى مادرىد و ولاتانى وەك
ئەو، لە شوپنىك كۆ بکەنەوہ.

بەم پىئەيە كە ئىمە ئىستا دلنایىن و لانى كەم
لەمە بەدوا دلنایتر دەبىن كە ئازادى ديارىيەك
نىيە كە لە دەسەلاتىك يا سەرۆكىك وەر بگرىت.
بگرە ئازادى بەشنىكە كە دەبى بە تىكۆشانى ھەر
تاكىك و بە يەكگرتنى گشتى، ھەموو رۆژى بۆ
دەستەبەركردنى غىرەت بنوئىن.

ميژووي شارستانيه تي گردى دنخه

گردى دنخه له شهش كيلومترى باشوورى پوژه لاتي شارى شنو له تهك چومي گادر هه لکه وتوو هه وه لاین ليکولینه وه کان له سهر گردى دنخه له لایه ن (ئيشتاين) کراوه به لام ليکولینه وه يه کى به ربلوتر له سهر ئه م گرده هاوکات بوو له گه ل پوژهى حه سه نلیان به سهر په رستى (هينرى دایسون) و (ئيسکاروات ماسکارالا) له سالى ۱۹۶۶ تا ۱۹۶۸ ى زائينى.

له م ليکولینه وانهدا ميژووي چوار چاخى ژيارى شارستانى و نيشته جي بوونى مروڤ له م شوينه ديارى کراون:

۱: چاخى ئيسلامى، چينى سهر وه بو چاخى ئيسلامى واته له سالى ۱۳۵۰ ى هه تاوى که ئه م شوينه چول کراوه تا ۱۴۰۰ سال پيش ده گه رپته وه

۲: چاخى دووه مى ئاسن ۲۸۰۰ تا ۳۰۰۰ سال پيش که له ژير چينى چاخى ئيسلاميه

۳: چاخى هه وه لى ئاسن ۳۰۰۰ تا ۳۳۰۰ سال پيش که له ژير چينى چاخى ئاسنى دووه مه

۴: چاخى حه وتجوش ۳۳۰۰ تا ۳۸۰۰ سال پيش که له ژير چينى چاخى ئاسنى هه وه له

که چى هيشتاش ليکولینه وه کانى گردى دنخه له زانستگای پينسيلوانيا به ته ووى بلاو نه کراوه ته وه ئه م شوينه رولیکى زور گرینگى له سهر پوونبوونه وه ي ميژووي هه زاره ي هه وه ل و هه زاره ي دووه مى پيش زابين (تا ۴۰۰۰ سال پيشى) له پوژه لاتي نزیک هه روه ها تپه رين له چاخى حه وتجوش بو چاخى ئاسن و توره توجار يبه کونه کانى هه يه.

سهره راي گرینگى له راده به دهرى ئه م شوينه به شيكى يه جگار زورى زانيار يبه کان هيشتا ئاشکرا نه کراون.

دو راپورتى سهره تايى (ماسکارالا) له سالى ۱۹۶۸ تا ۱۹۷۴ که به شيكى زورى ته رخان کراوه به گورستانه که ي چاخى ئاسن و به شيكى زور که مى باس له شوينه واره کانى دهکات که بریتين له يهک گورستان، هينديک کووپه و کاشى، پاشماوه ي ئاژه لان يا هينديک که ره سته ي وهک داخه م و مووروى شووشه، به شيكى به رفراوانى ئه م که ره سته دوزراوانه ئيستا له مووزهى پينسيلوانيا ي ئه ريکان.

سهرچاوه ي ئاوييه که ي دنخه کويستانه به فرينه کانى

شارى شنون، که ناره کانى دنخه به پيترين شوينن بو جووتيارى دنخه گه وره ترين گردى ده سکردي شارى شنويه و گردى حه سه نلیان وهک ده سته خوشکى ئه م گرده ديته هه ژمار که له ۲۵ كيلومترى ئه م شارستانيه ته يه.

ئاوى زور و خاکی به پيتى ئه م ناوچه يه به دريژايى ميژووي چهند هه زار ساله شوينيكى زور له بارى بو ژيان له م ناوچه يه پيک هيتاوه و به پيى به لگه ميژووييه کان له چاخى به ردينى نوي به دواوه خه لکيکى زور له م گرده نيشته جي بوون.

ئه مه سهره راي هه لکه وه تى جوگرافى تايبه ته که له گه لى گاده ران و تاله جار بو ديوى باشوور و باکوورى کوردستان ده روا و به جوریک ريگه ي سهره کى بووه که ئاسياى ناوه ندى به نيوان دووچومان و قه وقاز تا پوژه لاتي ئانادول و ميژوپوتاميا ي کون ده به سته وه. له دهقه ئاسورييه کان ئاماژه به و ريگه بازرگان يانه کراون که بو هاورده کردنى که ل و په ل له م ريگايانه دا که لکيان وه ر گرتوه.

ريگاکان:

له لاي پوژه لات به ره و پوژئاوا دوو ريگه ي سهره کى هه بووه. ريگاي گه وره ي خوراسان له باشوور و ريگايه ک له باکوور که له ده سته ي سندوس و شنو

تیده په پری.

رینگایه کی گه وره له خوراسان و قه زوین دست پیده کات و به تیپه پین له کتوه کانی نه لوه ند له رینگه ی گه لی نه سه دئاوا ده گاته ده شتی همه دان نه م رینگه یه دوا ی چند دۆل و گه لیک که پیکه وهن به ره و رۆژئاوا ده چی تا ده گاته دهر وازه کانی زاگرو س له سه ره وه ی سه ریپلی زه ها و دواتر به ره و ناوه ندی دوو چۆمان ده روات.

رینگایه کی دیکه به دریزایی چۆمی زه نجان به ره و تاو ریژ و دواتر به تیپه پینی له کتوه کانی سه هه ند به ره و گولی ورمی ده هات تا ده گه ییبه ده شتی سن دووس و دواتر ده شتی شنۆ. له شنۆ رینگه یه ک به ره و گولی وان که کاتی خوی ئورارتووی حوکمیان لی کردووه تا ده گاته رۆژه لاتی ئانادۆل هه بوو. رینگه یه کی دیکه به تیپه پین له کتله شین هه لکه وتوو له ۱۶ کیلۆمتری دنخه به ره و رۆژئاوا ده چوو و به تیپه پین له شاری ره واندز به ره و باکووری نیوان دوو چۆمان دهر ویشته. رینگای باکوور بۆ باشوور دوو رینگای جیا له یه ک رینگا گه وره که ی خوراسانی به ده شتی سن دووس ده به سه ته وه. رینگای رۆژئاوا له کرماشان به ره و میانداو و مه هاباد ده چوو و دواتر ده گه ییسته ده شتی سن دووس و شنۆ. رینگه یه کی تر له همه دان به ره و بیچار و تگا و میانداو و که نار ه کانی گولی ورمی تا ده گه ییبه ده شته کانی سن دووس و شنۆ ده هات رینگا و بانیک ی باش به دریزایی که نار ه کانی گولی ورمی هه بوو و له که نار ه کانی رۆژئاوا رینگایه ک به ره و تاو ریژ و باکووری ولاتی ئیستای ئیران ده چوو که رینگه یه ک بوون بۆ گه یشتن به قه و قاز. به لآم به گشتی نه و رینگایانه ی که ئیستاش هه ر ماون و که لکیان لی وهر ده گیر ی بریتین له رینگای رۆژه لات که به ره و ده شتی سن دووس ده روا، رینگایه ک له لای باشووری دنخه به ره و ده شتی لاجان و قه لای په سوئ تا ده گاته سه رده شت و گردی خو بۆ شکووی ره به ت و دواتر باشووری کوردستان و نیوان دوو چۆمان ده روات.

رینگای گه لی خرووشوو که رینگه یه کی ئورارتووییه شه به ره و ده شتی ورمی و باکووری کوردستان ده چی رینگای قه لاتوک که به ره و شارستانییه تی گیلز یان گه لاز و دواتر باکووری کوردستان دهر وا رینگای کتله شین که به ره و باشوور و شاره میژوو ییبه که مووساسیر ده چی و دوا جار رینگای گه لی گاده ران که له ویرا هه م به ره و باشوور و هه م باکووری کوردستان ده چی. چۆمی گاده ر دوا ی ۲۰ کیلۆمتر له ده شتی شنۆ پان و به رین ده بیته وه. له م به سه تییه که به خیز و لم دا بۆ شراوه گردی دنخه دروست کراوه. به هۆی لافاوی به هاره ی گاده ر، هه ر سال به شیک ی تووشی دارمان ده بی و له ناو ده چی. نه و گرده به شیوه ی باز نه یی و نزیک ۱۰ هیکتاره. به شی باکووری نه م گرده زۆرتین زیانی لافاوی

به رکه وتوو. له لای دیوی باشووری گرده که کونه خه نده کیک به دی ده کریت به لآم له به شه کانی دی له ناو چوو و نه م خه نده که به ره به ستیک بووه بۆ پیش گرتن له هیرش کردن بۆ سه ر شاره که. له به شی باکوور له م چند سه لاه ی دوا یی له چینی دووه م به هۆی تالانچیان ی میژوو بیر و دیواری به ردچن وه در که وتوون که پیشتر نه دۆز را بو نه وه، ریک له سه ر نه م چینه، چینکی خه لوز و سووتا و به دی ده کری که ئاماژه یه به سووتان و ویران کردنی نه م شاره له لایه ن هیرش به ران. دوو رینگا بۆ چوونه ناو نه م شاره هه بووه، یه که م رینگایه ک که که وتوو ته دیوی باشووری گرده که که به ره و نه لوس ده روات و له م به شه ئاسه واری کونه خه نده کیک ماوه، به لآم رینگای سه ره کی بۆ چوونه ناو قه لاکه له به شی رۆژه لاتی دنخه یه که ئیستاش رینگه که هه ر ماوه و ده گاته ناو گوندی سه رگیز و له سه ر نه م رینگه یه ش گردیکی بچووی پاسه وانی دروست کراوه که پاسه وانی شاری لی نیشته جی بوون و به گردی مزه ناسراوه. نه م ته پۆلکه پاسه وانییه به مه ودا ی ۶۵۰ متر له ناوه ندی گردی دنخه ی دووره که به رزایی ۱۸ متره و پانایی ۸۰۰ متری چوارگۆشه یه. به داخوه پاراستنیک بۆ دنخه نه کراوه و چواردهوری کراوه ته زه وی جوتیاری و باخات و زۆر شوینی تیک دراوه بۆیه خه ملاندنی ته وای روه به ری نه م شاره نه سه تمه به لآم نه وه ی ئاشکرایه پانتایی نه م شاره له کۆن زۆر له ئیستا زیاتر بووه نه وه ی ئیستا له م شاره ماوه ته وه نزیک (۱۰۰۰) هه زار متری چوارگۆشه یه و به رزترین شوینی نه م گرده ده که وپته لای رۆژئاوای دنخه که هیندیک شوینه واری خانوو و بیری لی دیاره و زۆر به ی گوره کونه کان له م به شه دان و له به شی رۆژه لاتی گرده که له چینی سه ره وه گۆری چاخ ی ئیسلامی لی دیاره. ویده چی هه ر نه م به شه ی رۆژئاوای گرده که شوینی سه ره کی شانشینانی نه م شارستانه بوویت. نه م شوینه ئیستا نزیک ۱۸ متر له به ستینی ئاوی چۆمی گاده ر به رزتره. له روه ی ئاسه واره کان جگه له م به شانیه که چۆمی گاده ر وه ک به ره به ستیکی سروشتی بۆ چوونه ناو نه م شاره هه یبووه، دیوی باشوور و رۆژه لاتیشی به لیدانی خه نده ک پاریزگاری لی کراوه.

نه م گرده له رۆژه لات بۆ رۆژئاوا نزیک ۳۱۰ متر و له باکوور به ره و باشوور نزیک ۳۳۰ متری ماوه. ته نیا له م چند سه ده ی دوا یی به شی باکووری نه م شارستانییه ته نزیک ۴۰ متر له پانایی به هۆی لافاوی به هاره له ده ست داوه. هه ر نه م به شه ش باشتین شوینه بۆ ئاگاداری و ده ست گه یشتن به چینه کانی خواره وه ی نه ویش به هۆی لافا و دهرکه وتنی چینه کانی ژیره وه یه تی. بۆ نمونه له م شوینه به جوانی چینی چاخ ی ئیسلامی دیاره که نزیک مترونیویکه. له ژیر چینی ئیسلامی چینکی دیکه و دواتر چینه سووتا وه که ش دهر ده که وئ که مه زنده

دهكړی بۇ چاخی ئاسنى ئەو ھل بگه پښتو، به لامل جوړی دارشتنی بیره به رد چنه که رهنکه بۇ چاخی هه وتجووش یا ته نانت کونتر یا سهره تاي دروستکردنی ئەم گرده بگه پښتو. ئەو هی جیی تیرامانه له ژیر چینی ئیسلامی شارستانییه تیکی پیشکه وتوو هیه که له بنیاتیانی زوربه ی شاره که که لکیان له بهرد و خشت و خره بهرد بۇ فهشکردنی شه قام وهرگرتوو که له چاخه کانی دوی خوئی ئەم که رهستانه نامینن و ته نیا له گل و چیم و مورهی قورین گه لک وهرگیردراوه.

به گشتی بهو دهره نجامه دهگهین که سهره تاي بنیاتیانی ئەم گرده دهسکرد و تووره که پښه که رهنکه سهره تاکه ی بۇ پیش چاخی هه وتجووشیش بگه پښتو، سهره تا بهرزایی ۵ بۇ ۶ متر بووه چون له لیکولینه وه کاندای ته نیا تا ئاستی ۵ بۇ ۶ متر له سهره وهی بهستیئی ئاوی چۆم له تکه کووپه و کاشی دهرکه وتوون. به تیپه پښی چاخ بهره بهره چین و گلی خراوته سهر یا به هوئی ویران کردن سهر له نوئی شوینه واری له سهر دروست کراوه تا گه یوه ته بهرزایی ئەمروکه ی.

ئەم گرده تا سهره تاي سالانی ۱۳۵۰ ئاوه دان بووه و له م کاته به دوا ئەم گوندهی که به ناو دنخه له سهر ئەم شوینه بوو چۆل کراوه. لیره ئەم گومانه دروست دهبی که ئایا ههر له کۆنه وه ناوی ئەم شوینه به ناوی دنخه بووه یان نا؟ به بۆچوونی من چون ناوی دنخه له بنچینه دا ناویکی جووله که بییه و گونده کانی دهورووبه ری ئەم گرده وهک سهرگیس یان نه لوس که ئەوانیش ناویکی جوهورود یا فهله بین و تا چهند دهیه پیش له م شوینه جوو و فهله ی ههر لی بوون دهبی لانی که م ئەم ناوه بۇ سهره تاکانی سدهی هه وه لی ئیسلام نزیک ۱۴۰۰ بۇ ۱۵۰۰ سال پیش بگه پښتو وه و ئەگه ری یه جگار زوره له کۆن ناویکی دیکه ی هه بوو بیت.

به بروای من مه و دایه کی زهمه نی زوری ژیان له سهر ئەم گرده له توپژینه وه که مه کانی ماسکارا و دایسون و هاو پښانی به نادیارای ماوه ته وه. بۇ نمونه دوی چاخی دووه می ئاسن راسته وخو باسیان له چاخی ئیسلامی کردوو ئەمهش کیشه هیه چون سهره تاي چاخی ئیسلامی ۱۴۰۰ سال پیشه و کۆتایی چاخی دووه می ئاسن ۲۸۰۰ ساله و له م نیوه دا چینیک دیاری نه کراوه که مه و دای نزیک ۱۴۰۰ سال خه لکی لی ژیاوه واته ژیان له نیوان سهره تاي چاخی ئیسلامی کۆتایی چاخی دووه می ئاسن نادیاره.

بۆیه پښیسته پښداچوونه وه یهک بۇ ئەم بابه ته بکردری. له توپژینه وه مهیدانییه کانی سهر ئەم گرده ته نیا له تکی ساکاری کووپه و کاشی به رهنکی سوور بهدی دهکریت و هیچ که رته سواله تیکی رهنگ کراوی لی نه دۆزراوه ته وه. به پښی ئەو ژماره زوره له کووپه و سواله تانه ی که له دنخه دۆزراونه ته وه بهو دهره نجامه دهگهین که نه خشانندی کووپه کان به وینه ی جوړاو جوړ

یا تاک رهنگ که به شیوه ی هه نده سی و جار جاره وینه ی ئاژه لان خه ملیندراون بۇ کونترین چینی نیشته جی بوونی مروث له م گرده واته له ۵ تا ۵/۵ متری ئاستی چۆم که کونترین شوینی ئەم گرده یه و بۇ چاخی هه وتجووش دهگه پښتو وه. تا له ئاستی گرده که به ره و چینی سهره وه بروین له کنه و پشکنینه کان، سواله ته کان ته نیا به شیوه ی هیلی ساکار بهدی دهکرین. جیی ئامازه یه له هیچ یهک له م شوینانه ی که کاری کنه ی لی ئەنجام دراوه که رهسته ی بهردینی لی نه دۆزراوه ته وه.

به بهراوردیک له نیوان دنخه و گردی هه سه نلیان له گردی دنخه هیچ سواله تیکی رهنگ خو له میشی توخ یا رهش به هیلی نه خشیندراوی لی نه دۆزرایه وه، ئەوهش ئەم گومانه به هیز دهکات که نیشته جی بوونی چاخی مزبهردینی گردی دنخه زور کونتره له هه سه نلیان و کزئاواو و گیرئیرانی لورستان که له نیو هه موو گوره کانی ئەم شوینانه که رهسته ی ئاسنی دۆزراوه ته وه. له گردی دنخه تا قولایی ده متر شوینه واری نیشته جی بوونی مروث بهدی دهکری و ته نیا ۶ متری خواره وهی شوینه واری لی نییه. به بروای من چون ماوه یه کی زور به سهر ئەم توپژینه وانه دا تیپه ریوه و ئیستا که رهسته ی باشتر بۇ کاری کنه و پشکنین هیه، رهنکه ئەم ئاسته واته ۶ مترهش که متر بیته وه چون ئەم چالاره ی که له دیوی باکووری پوژئاوای گرده که دۆزراوه ته وه چالاره که تا سهر ئاستی ئاوی چۆم و خوارتریش دهرات و ئەوهش ئەم ئەگه ره به هیز دهکات که له ۴ بۇ ۳ متری ئاستی ئاوی چۆم له م گرده که رهسته و سواله ت بدۆزرتی وه و ئەمهش میژووی ئەم گرده بۇ چاخیکی کونتر له چاخی هه وتجووش بگه پښتو وه. کوی گشتی ئەم سواله تانه ی که له دنخه دۆزراونه وه به پښی رهنگ بریتی بوون له سواله تی رهنگ نوکی ناسک، سواله تی رهنگ نوکی گر، سواله تی رهنگ خو له میشی ناسک، سواله تی رهنگ خو له میشی یان رهشی گر، سواله تی رهنگ پرته قالی و چهند سواله تیکی تابهت به نه خشی داغکراو و سی دهری دووره نگ هه ویر و قوری. ههر هه مووی ئەم سواله تانه بۇ به هیز کردنیان تیکه له یهک له لم وخیزی وردیان پیوه زیاد کراوه به لامل له هیچ کام له م سواله ته دۆزراوانه موو یا کا بۇ قایمیان تیکه ل نه کرابوو.

جوړی گوړه کان و که رهسته کانی ناویان

زوربه ی ههره زوری ئەم توپژینه وه و کنه و پشکنینه ی که له دنخه کرا له سهر گوړستان و گوړه کان بوون. له یه که م کاری کنه و پشکنینی سهر دنخه هه وه لښ گوړیک که دۆزرایه وه له بهرزایی ۶ متری ئاستی ئاوی چۆمی گادهر بوو، زارکی گوړه که ۷۵ سانتی متر و به ره و باکوور و باشوور بوو به ۳ خشت به پانایی ۳۰ ده ۳۰ و ئەستووری ۱۰ سانتی متر داپوشرابوو. کۆتایی

تەرمى ناو ئەم گۆرە بەرەو رۆژھەلات پۇژئاوا نىژرابوو، قەبارەى ئەم گۆرە يەك متر و سى و پىنج سانت و پانايى ۸۰ سانت و قولايى ۹۰ سانت بوو. هينديك گل و كەرەستە لە نيو ئەم گۆرەدا بوون. تەرمەكە بە شيوەى خرىكراوہ داندرابوو. هەبوونى خەنجەريكى حەوتجۆش و سوانى كەمى ددانەكانى ئاماژە بوون بۆ لاو بوونى ئەم مردوويه. هينديك كەرەستەى ديكەش لە نيو ئەم گۆرەدا بوون. لە لاي راستى ئىسكەپەيكەرەكە دوو گۆزەى بچووكى بنخر داندرابوون و دواتر خەنجەريكى حەوتجۆش بە دريژايى ۵/۱۸ سانت و لە خوار وى دوو دەرزیلهى حەوتجۆش بە دريژايى ۱۷ سانت هەبوون. لە لاي چەپەوہ ئالقهيهكى حەوتجۆش بە ئەستورى ۱/۲۵ سانت و رەوہقى ۹ سانت داندرابوون كە بە ھۆى قورسى نابيت وەك بازەنە كەلكيان لى وەرگرتيى. گۆزەيهكى بچووك كە زاركى شكابوو و چەند ھيل و جەغزى لە سەر بوو. لە خوارتر لە تەك رانى چەپى تەرمەكە پىنج گۆزەى چووكە كە شيوەيان ھيلكەيى بوون داندرابوون و لە لاي رانى راستى تەرمەكە ۴ گۆزەى بچووك هەبوو كە لە ناو يەككيان وركەشوشو و كەرەداريك هەبوو. ئەم گۆرە كە بە گۆرئى ژمارە ۸ ناسراوہ، جگە لە كەرەستەگەليكى زۆر كە لە نيويدا بوو لە روانگەى ديش گرینگى ھەيە چون بە مەودايەكى كەم لەم گۆرە گۆرئى لىنەيى لى دۆزرايەوہ كە ئەمەش نيشاندەرى ئەوہيه كە لە چاخى مس بەردين لە يەك كات بە دوو شيوەى جياواز مردوو نىژراون.

ئەم شتە گرینگەى ديكە كە دەتوانين ئاماژەى پى بەكەين ئەو چينە زۆرەى گلە بە بەرزايى شەش متر كە نيشاندەرى مەودايەكى دورودپريژى ژيان لە سەر ئەم گۆرەيه كە لە نيو ئەم گلەدا دەيان كەرەتەسوالەتى نەخشيندراو دۆزرايەوہ ئەو زەمەنەش ھاوكاتە لەگەل چاخى شووش لە خوزستان. دەورى ديكەى نيشتەجىبوونى مروث لە سەر ئەم گۆرە تايبەتە بە كەلك وەرگرتن لە كاشى رەنگكراو. ئەم دەورەش مەودايەكى كەمى خاياندووه و ئەم چينە گلەى كە كاشى و سوالەتى رەنگكراوى لى دەدۆزريتەوہ مەترىك و نيو بۆ مەترىك و ھەشتا سانت بەرزە و لە چاخەكانى دواتر ئەم ديارەى رەنگكردنەش لەناو دەچيت و ناميني. لە ليكۆلینەوہەكانى (ئىشتاين) لە لاي بەشى باكورى دنخە، گۆرستانىك دۆزرايەوہ بەلام ئەوہى جى سەرنج بوو، كەرەستەكانى نيو گۆرەكان ريك وەك كەرەستەكانى چاخى ئاسن بوون. ھەر لەم بەشە ۹۴ گۆر ھەلدارانەوہ كە ۶۸ گۆر ھى چاخى دووھەمى دنخە (چاخى ئاسنى دووھەم ۲۸۰۰ تا ۳۰۰۰ سال پيش) بوون و ۲۶ گۆرپيش ھى چاخى سيھەمى دنخە (چاخى ئاسنى ھەوہل ۳۰۰۰ تا ۳۳۰۰ سال پيش) دەگەرپايەوہ و لەو بەشە سى داشخانە بۆ سوورکردنەوہى كووپە و سوالەت

بەشى باشوورى گۆرەكە بە سوالەتتىكى شكواى گەورە گيردراوو. ئىسكەپەيكەرەكە كە بە روالەت ھى مئالېك بوو تەنيا بەشېك لە ئىسقانى كەللەى سەر و ئىسكى رانى مابووہ. لە نيو گۆرەكە دوو گۆزەى بچووك كە يەككيان سى پىچكەى ھەبوو ھەروہا قاپىكى بچووك كە زۆر سەرەتايانە دروست كرابوو دۆزرايەوہ. لە نيو خۆلەميشى ناو گۆرەكە دوو دەرزیلهى حەوتجۆش كە سەريان وەك ھەرمى بوو و ھەروہا چوار ئالقهى حەوتجۆشى بچووك، حەوت كلانە و مۆرى شووشەيى دۆزرايەوہ. لە شويى كەنى ژمارە شەش لە پىنج مەترى سەرەوہى ئاستى ئاوى چۆم ئىسكەپەيكەريكى تەواو دۆزرايەوہ كە بە روالەت ھى كورپىكى مېرمئال بوو كە بەرەو باكور و باشوور نىژرابوو. لە تەك ئەم ئىسكەپەيكەرە دوو گۆزەى بچووكى نەخشيندراو بە جەغزى سوور و گۆزەيهكى بچووك كە لە كاتى ھەلگرتندا شكا، دۆزرايەوہ.

لە شويى پىنجەم كە كارى كەنە و پشكيني تيدا كرا، ھەر لەم قوولايىيە دوو تەختەبەردى خپ كە نيوہكەيان كۆلدراوو دۆزرايەوہ كە ئەگەرى زۆرە پاژنەى دەرگا بوون. لە لايەكەى ديكە خشتىكى سووتاوى چوارگۆشە بە ئەستورايى ۲۰ سانتى مەتر ديترايەوہ.

لە بەشى دووھەمى كەنە و پشكينيەكان لە بەرزايى ۵/۴ مەتر لە ئاست ئاوى چۆمى گادەر گۆزەيهكى گەورە بە ۶۵ سانتى مەتر بەرزى و ۳۵ سانت بەرنيايى ديترايەوہ كە لە سەر تەنیشت داندرابوو. لە نيو ئەم گۆرە كەللەسەريك و ئىسقانى چەند مروثى بەتەمەنى تيدابوو. لە سەر ئەم گۆزەيه چەند خشتى كال كە شكابوون لە ئەندازەى ۳۵ دە ۳۵ سانت و ئەستورايى ۱۰ سانت داندرابوون كە لە سەرەوہيان چينىكى سووتاو دەدیترا كە ديارە بۆ تالان و سووتانى ئەم شويىنە لە پۇژگارى كۆن دەگەرپايەوہ.

لەم شويىنە گۆلمىخىكى لە گل درووستكراو بە دريژايى ۲۵ سانت بە سەريكى لەقالب دراوى لووس ديتراوہ. جى ئاماژەيه گۆلمىخەكە چوارگۆشە و نووكى تيز بوو. يەككە لەم بزمارە چوارگۆشانە بە مەوداى يەك مەتر لە زاركى گۆزەكە و ئەوى تر كەمىك دورتر داندرابوون، رەنگە ئەم بزمارە قورين و چوارگۆشانە پيوەنديان لەگەل سىحر و جادوو ھەروہا پيشگرتن لە گەرپانەوہى رووحى مردۆكان بۆ مالەكانيان ھەبى. جگە لەم گۆلمىخانە شتىكى ديكە كە سرنجراكيش بوو لە بەشى ھەشتەمى كەنە و پشكينيەكان لە بەرزايى ۸ مەتر لە ئاستى ئاوى چۆم دۆزرايەوہ ئەویش برىتى بوون لە دوو بەردى گەورە كە لەسەر گۆريك كە ديوارى ھەبوو داندرابوون. ئەم گۆرە لە بن چينىكى گەورەى بەرد و گل بە بەرزايى پىنج مەتر بوو. گەورەيى يەككە لە بەردەكان ۱۶۰ سانت دە ۶۵ سانت بوو. ئەم گۆرە بە شيوەى تەشك بوو كە چواردەورى بە بەرد داندرابوو.

دۆزرانه‌وه له نيو يه‌ك ك له م كووړه‌خانانه ده‌فريك له چاخى دووه‌مى دنخى لى دۆزرايه‌وه. ئەمە سەرەپراى دۆزىنه‌وهى چەندىن ديوارى خانو بوو. سى جۆره گۆر له چاخى دووه‌مى دنخه دۆزراوه‌ته‌وه. جۆرىك گۆر كه به خشتى كال داندراوه كه سى لاي گيراوه و به‌شيك ده دريژاييدا. لاي راست يا چه‌پى تهرمه‌كه به بى ديواره و چەند كهره‌سته‌شيان له‌گەل ناشتوو. ئەم جۆره گۆرانه به سى يان چوار ريز خشت داندراون و له ريزى سەر‌وهى چەند كهرته‌خشت ده‌كار هاتوو. ئەم گۆرانه به گل داپۆشراون و هيچ هيمايه‌ك بۆ ناسينه‌وهى گۆره‌كانيان بۆ داندراوه. جۆرى ئەم كهره‌ستانه‌ى كه له‌گەل مردوو‌ه‌كه نيژراون برىتين له ده‌فرى بۆريه‌دار كه زۆر به‌يان شتى خوارديان تيدا بووه. له نيو ئەم گۆرانه دا بازنه، خرخال، ده‌رزىله و هينديك جار چه‌قو يا خەنجەرى حەوتجۆش دۆزراوه‌ته‌وه.

جۆرى دووه‌مى گۆره‌كان ۷ گۆرن كه به به‌رد دروست كراون و چوارده‌ورىان گيراوه. ژير گۆره‌كان به به‌ردى پان فەرش كراون و كهره‌سته‌ى تاييه‌ت به مردووى تيدا نيژراوه. سەر‌وهى گۆره‌كانيش به چەند ته‌خته‌به‌ردى پان داپۆشراون. كهره‌سته‌ى نيو ئەم گۆره به‌ردىنانه له كهره‌سته‌ى نيو گۆره خشتيه‌كان ده‌وله‌مەندتره. له نيو يه‌ك ك له م گۆره به‌ردىنانه ۱۶ كهره‌سته‌ى سواله‌تى له ده‌ره‌وهى گۆره‌كه له به‌شى رۆژه‌لات داندراوون و زۆر كهره‌سته‌ى هەرگينه له نيو گۆره‌كه‌دا نيژراوون. له‌گەل زۆر كهره‌سته‌ى حەوتجۆش وهك سەر‌ه‌گورزىكى ئەستيره‌ى (گورزى ئەستيره‌ى تاييه‌تى ئورارتوويه‌كانى نيشته‌جى گۆلى وان بوو) لغاوى ئەسپ، سەر‌ه‌رەمب و چەند بازنه و خرخال و چەند ئالفه‌و ده‌رزىله له نيو ئەم گۆره‌دا بوون. له ده‌ره‌وهى گۆره‌كه له تەك هەرگينه‌كان ئيسكه‌په‌يكەرى كهرت كهرت كراوى ئەسپىك دۆزرايه‌وه. هۆكارى ناشتنى ئەسپ له تەك گۆرى مردوو‌ه‌كان له سه‌ده‌ى ۹ يان ۱۰ى پيش زايين واته ۳۰۰۰سال پيش له گردى دنخه هيشتا روون نه‌بووه‌ته‌وه (ناشتنى ئەسپ له‌گەل مردوو تاييه‌ته‌ت بووه به سه‌كاكان و سه‌كاكان له سه‌ده‌ى ۷ تا ۸ى پيش زايين واته ۲۷۰۰ تا ۲۸۰۰سال پيش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه و به هۆى جياوازى مه‌وداى زه‌مه‌نى ۲۰۰سال كه‌متر ناشتنى ئەسپ له دنخه برىك نامويه).

جۆرى سيهه‌مى گۆره‌كان ئەم جۆره گۆرانه برىتين له گۆزه‌ى گه‌وره‌ى هەرگينه يا لینه (خومره) كه مردوويان تيدا ناشتوو. له ناو ئەم لىنانه ته‌نيا چەند مۆريژانك و هينديك گل و ئيسقانيان تيدا بوو. زاركى ئەم گۆرلىنانه به كهرته سواله‌تى گه‌وره يان چەند سواله‌تىك گيراوو. ئەم جۆره گۆرلىنانه زۆرتر تاييه‌ت بوون به منالان. گۆره‌كانى ديكه كه ميژوويان كۆنتر بوو و بۆ چاخى

سيومى دنخه ده‌گه‌رانه‌وه به شيوه‌ى چالئى ساكار بوون. له هينديك له م گۆرانه ديوارىك به خشتى كال ته‌نيا له يه‌ك لاي تهرمه‌كه دوست كرابوو. له هينديك گۆريش ديوارى خشتى له دوو لاي تهرمه‌كه واته چه‌پ و راستى داندراوه و ئەم دوو ديواره له لاي سەرى پيکه‌وه نوساوه واته ئيسكه‌په‌يكه‌ره‌كه له سى لا ده‌وره دراوه و لايه‌كى ئاوه‌لايه. جۆرى ئەم كهره‌ستانه‌ى له نيو گۆره‌كه‌دا نيژراون برىتين له ده‌فرى بۆريه‌دار، فنجانى پيچكه‌دار كه سى پيچك و ده‌ستگره‌يه‌كيان هه‌يه، قاپ به بارىكه‌يه‌كى ليو بچووك كه كونيكيان له ليوه‌كه‌يدا بۆ هه‌لواسين. له نيو يه‌كى له م گۆرانه مۆريژانكئىكى شووشه‌بى به شيوه‌ى سەرى قوچ ديترايه‌وه. له م جۆره مۆريژانكانه به ريزه‌يه‌كى زۆر و به‌رچاو له گردى ريما و نووزى (نزيك شارى كه‌ركووك) دۆزراوه‌ته‌وه كه ئەو ئەگه‌ره به‌هيز ده‌كا خه‌لكى دنخه له كۆن پيوه‌نديان له‌گەل ئەم شوينانه هه‌بووبى. جىي ئاماژه‌يه له نيو ئەم كهره‌ستانه‌ى كه له چاخى ئاسنى ئەوه‌ل و دووه‌م له دنخه و حه‌سه‌نليان دۆزراونه‌ته‌وه، هيچ جياوازيه‌كيان نيين، به‌لام له بارى گۆره‌كان زۆر جياوازن، چون له حه‌سه‌نليان هيچ چه‌شنه گۆريكى به‌ردى يا خشتى نه‌دۆزراوه‌ته‌وه.

ديارده‌يه‌كى ديكه‌ى دنخه كه زۆر به‌رچاو بوو دۆزىنه‌وه‌ى دوو گۆرى له سەر يه‌ك بوون كه بۆ چاخى سيومى دنخه ده‌گه‌رپه‌وه و ئەم دوو تهرمه هى يه‌ك ده‌وره بوون.

له دوو شوينى دنخه شوينه‌وارى فەرهنكى و پاشماوه‌ى بينا هى چاخى حەوتجۆش دۆزرايه‌وه. يه‌ك ك له م شوينانه له كۆتايى به‌شى باكوور رىك له ژير گۆرستانى چاخى ئاسن بوو. دووه‌م له نزيك ناوه‌ندى گرده‌كه، كۆنترين شوينى نيشته‌جى بوونى چاخى حەوتجۆش له به‌شى ناوه‌ندى گرده‌كه‌يه. له م به‌شه كارى كنه و پشكنينى به‌ربلاوى نه‌تواندرا لى بكرىت

هەر له م شوينه ديوارىكى پان دۆزرايه‌وه به به‌رزايى ۴ متر كه سه‌كويه‌كى خشتى له ته‌نیش دروست كرابوو. ديار نه‌بوو ئاخۆ ئەم شوينه ويران كراوه يان پيشتر چۆل كرابوو. به‌لام له سەر ئەم شوينه بينايه‌كى دى له سەر بنيات نرابوو. ميژووى بنياتنانى ئەم ديواره هيشتا ديارى نه‌كراوه، به‌لام چينه‌كانى سەر‌وه‌ى ئەم بينايه به پىي كاربۆنى ۱۴ بۆ ۳۶۰۰ تا ۳۶۵۰سال پيش ده‌گه‌رپه‌وه/ هەر به پىي ئەم خه‌م‌لانده ميژووى ئەم ديواره بۆ ۳۸۰۰ تا نزيك ۴۰۰۰سال ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. ئەم شوينه ماوه‌يه‌ك دواى نيشته‌جى بوون له لايين كه‌سانىكى ناديار سووتاندراو و ويران كراوه (ئەم چينه سووتاو له هينديك شوين ده‌گاته نزيك ۴۰ سانتي متر). له به‌شى باكوورى گرده‌كه هەر له م چينه‌دا، دوو خانووى گه‌وره ده‌ركه‌وتن. ئەم خانوويانه له خشتى

یەكسان بوون و ئەم شوینە نزیکی فەرھەنگی زۆریان لەگەڵ ناوچەیی ئاناتۆل لە باکووری کوردستان و رۆژئاوای کوردستان ھەروەھا باشووری کوردستان تا نیوان دووچۆمان ھەبوو. ھیندیک بەلگە لە بەر دەستن وەك شیوھی جۆری نەخشە سووالتەکان و دەفری خابوور كە دانیشتوانی دنخە لەگەڵ گردی گیان و گودین لە لورستان پیوھندییان ھەبوو.

گۆرەکانی چاخی ئاسن (چینی سیھەم) لەم گوردە ۱۰۵ گۆر دۆزرانەوھە كە ۳۳ گۆر ھی چاخی ئاسنی ھەوھل بوون و زۆربەیی ئەم گۆرانە لە بەشی باکوور نیژرابوون. كەچی لە بەشی باشوور و رۆژئاواش ھیندیک گۆر دیترانەوھە. ئەم گۆرانە بە شیوھی تاکەكەسین و بە بی ھیچ نیشانە و ھیمايەك بوون. بەشی رۆژھەلاتی گۆرەکان (گۆرەکان لەم چاخە بە خشت دروست كراون) بە بی دیوار بوون و پیاو، ژن و منال ھەموویان بە بی جیاوازی لە یەك گۆرستان نیژراون بۆیە مەزەندە دەكری ھەموویان بە یەك شیوھ و نەریت نیژرابن. ھەموو نیژراوانی چاخی دووھەم و سیھەم (ئاسنی یەك و دوو) لە ناو چالێك دان و سەریان بە گل پركراوھتەوھە. ریگای ناسین و جیاكردنەوھی گۆرەکان لە چاخی سیھەمی دنخە بە كەرەستەكەیی ناو گۆرەکان جیا دەكرینەوھە. قوولایی گۆرەکان لە چینی سیھەم زۆرترە لە قوولایی گۆرەکانی چینی دووھەمی دنخە. لە ۳۳ گۆری چاخی ئاسنی ھەوھل ۲۳ گۆر بە شیوھی چالێکی ساكار بوون، ۱۰ گۆر بە شیوھی دیواری خشتی، چوار لەم گۆرانە لە ریزیکی خشتی كال كە لایەکی ئیسكەپەیکەرەكەیان دەگرت و سێ گۆری دیکە لە ریزیك بە خشتی كال كە لە كۆتایی ھەردووك سەری گۆرەکان بەو شیوھیە (])چەمابوونەوھە و لای چەپ یا راستی ئیسكەپەیکەرەكەیان دەگرت و لایەكەیی دیکەیی ئیسكەپەیکەرەكە بەبی دیوار بوو دۆزرانەوھە. ھەروەھا گۆریکی سێسووچ كە ئیسكەپەیکەر و كەرەستەیی دەناودا بوو دیترایەوھە. بنی یەكێك لەم گۆرانە بە خشتی كال فەرش كرابوو.

تەرمەكان بەرھو باكوور باشوور یا رۆژھەلات رۆژئاوا نیژرابوون بەلام زۆرتریان بە شیوھی باكوور باشوور نیژرابوون. پووی تەرمەكان بەرھو ھەموو شوینەكان بوون و دیسپلینیکی دیاریكراویان نەبوو. تەرمەكان لە سەر پشت یا لاتەنیشت بوون. قاچەكانیان جگە لە سێ تەرم بە شیوھی كۆكراوھ بوون و دەستەكانیان لە لای دەم و چاویان یا لە سەر سینگیان دانرابوو یا دەستیان بۆ لای قاچیان درێژ كرابوون. ھەشت گۆر دەستیکیان بۆ لای قاچیان و دەستەكەیی دیکەیان لە سەر سینگیان دانرابوون.

كالی گەورەیی چوارگۆشە دروست كرابوون و ھیم و بناخەیی خانووەكان بە بەردی گەورە دانرابوون.

لە چینی سووئاوھەكەیی ئەم گوردە لە نیو ژوورەكاندا كەرەستەییەكە كەم دۆزرایەوھە كە ئەم ئەگەرە بەھیز دەكات پێش ئاگرتیبەردان ئەم شارە چۆل كرابیت.

بە پێی كاربۆنی ۱۴ ئەم شوینە سووئاوھە كە رێك لە ژێر گۆرستانی چاخی ئاسنە بۆ ۳۴۰۰ تا ۳۵۰۰سال پێش دەگەریتەوھە و ئەم سووالتانەیی كە لە بەشی باكووری گوردەكە لەم چینی دۆزراوونەتەوھە رێك وەك سووالتە بێزراوھەكانی ناوھندی گوردەكە دەچن، لە ھەردووك شوین دەفری خابوور دۆزرایەوھە. سووالتەیی رەنگ نۆکی بە نەخشی سێسووچ و بادامی بە شیوھی زنجیری پێكەوھە ھەروەھا نەخشی وەك شیوھی بالندەكان دۆزرایەوھە. لە ھەردووك شوین كە كاری كەنە و پشكینی لی كرا، سووالتەیی دۆزرانەوھە كە بە دوو رەنگ یان زۆرتر نەخشیندراوون، ھەر وەك دەفری گۆیكەتەپە و سووالتەكانی كاپادووس لە باكووری كوردستان. یەكێکی دیکە لە سرنجراكیشترینی ئەم سووالتانەیی كە لە چینی چاخی ھەوتجۆش دۆزراوھتەوھە، پلاکیکی گل بە نەخشی مروڤە. ئەم سووالتە چوارگۆشە كە وینەیی سەری مروڤیكی لە سەرە و بە شیوھی زەق ھەلکەندراوھە كەنە و پشكین لە ناوھندی گردی دنخە دیترایەوھە.

ئەم نەخشە وە پوالتەیی ژنیك دەچی گەرچی ھیلیکی زۆر باریك لە سەر لیویتی و ئەو گومانە دروست دەكات كە وینەیی پیاویك بیت. موویەكانی زۆر درێژ و تا سەر شانی ھاتوون، چاوەكانی زەق و لووتی شوڤرە و لیوھەكانی ئەستوورن ئەم نەخشە لە جۆری خۆیدا زۆر بی وینەییە.

لە نیو مالاھەكان لە بەشی باكووری دنخە ھەر لەم چینیەدا (چاخی ھەوتجۆش) دوو گۆری بەردی دۆزرانەوھە كە ھەركامیان چەند مردوویان تیندا نیژرابوون. بە پیچەوانەیی نەریتی چاخی كۆتایی ئاسن كە گۆرەكان لە دەرەوھی مالاھەكاندا دروست دەكران، خەلكانی نیشتەجیی دنخە لە چاخی ھەوتجۆش مردووەكانیان لە مالاھەكانیان دەناشتن. ئەم گۆرانە لە بەردی ئاسایی دروست كرابوون و سەریان بە تەختە بەردی پان داپۆشراوون. لە نیو ئەم گۆرانەدا چەند جۆر شت دۆزرانەوھە كە بریتی بوون لە شمشیر، چەند چەقۆ، چەند دەرزیلەیی ھەوتجۆش و مزین و چەند گوارە و ئاویزی بچووكی زێر. ئەوھی جیی سەرسووڤمانە ھەموو كووپە و سووالتەكان لە جۆری رەنگ نۆکی زۆر ساكار بە بی ھیچ نەخش و نیگارێك بوون.

بە پێی ئەم بەلگانە دەتوانین بەو دەرەنجامە بگەین كە كەلتووری خەلك لە دەشتی شنۆ تا دەگاتە دەشتی سندووس و كەنارەكانی گۆلی ورمی و دواتر سنووری باشووری كوردستان بەگشتی خاوەنی كەلتووریکی

که رهسته سواله تیبه کانی دهوری سیهه می دنخه
 ئەم که رهستانه بریتی بوون له دهفری بۆریه دار که
 نیوانی دهفر و بۆریه که به بی کلکه و دهسکن. فینجانی
 پیچکدار به دهسکی ئالقه بی، دهفری جۆری لیو چه ماوه
 به رهو ده رهوه که کونیکیان ده لیوه که ی دا بۆ هه لواسین.
 له ناو ۱۷ له ۳۳ گۆره دهفری بۆریه دار نه دۆزرایه وه و
 گۆر کاس و فینجانیان ده نیودا بوو.

به گشتی ۸۱ سواله له چینی سیهه می دنخه
 دۆزرایه وه که ۸۰ سواله له نیو گۆره کاندای بوون و
 دانه یه که له ده رهوه ی گۆره کان به هه لکه وت دیترایه وه.
 له م نیوه دا ۵۶ سواله له جۆری سواله تی رهنگ
 خۆله میشی، ۲۳ سواله له جۆری رهنگ نۆکی و
 دانه یه کیان نه خشیندرا بوو.

له نیو چوار گۆر که رهسته ی شه ر و چه ک
 دۆزرایه وه. له نیو ۳۰ له م گۆرانه خشلی پیاوانه و
 ژنانه و منالانه دیترایه وه و ئەمه ش ده رخه ری ئەوه یه
 که مردووه کان به جل و بهرگ و خشل و گه واهیرات
 ده نیژران. له ه یچ کام له گۆره کانی چاخ سیهه می
 دنخه ئاسن نه دۆزرایه وه. ته نیا له نیو گۆریک زیریکی
 بچووک و له ناو گۆریکیش مۆریکی گلی ببنرایه وه.
 هیندیک پاشماوه ی خواردن وه ک گوشتی مه ر و بز ن له
 ناو سی گۆر دیترایه وه.

کۆتایی چاخ حه وتجۆش بۆ ۳۶۰۰ سال پیش
 ده گه ریته وه و ده سپیکی چاخ ئاسن ۳۵۰۰ سال پیشه.
 واته کۆتایی چاخ حه وتجۆش و ده سپیکی چاخ
 ئاسن له م گرده ۱۰۰ سالی خایاندوه.

بیناسازی له چاخ دووه می دنخه
 له چه ند شوینی دنخه ئاسه واری چاخ ئاسن ده س
 که وتوون. له م ئاسه واران له گۆرستانه سه ره کبیه که
 پاشماوه ی ۳ داشخانه دیترایه وه. ههروه ها پاشماوه ی
 چه ند دیوار و هۆده یه ک که ئەم دیوارانه به هۆی
 هه لکه ندنی گۆر زۆر تیک چوون. به شیکی دیکه ی
 دیواره کان له شوینیکی دیکه له ژیر گۆری ژماره ۱۷
 دۆزرایه وه که ئەوه ش ئامازه یه که که ئەم شوینه پیشتر
 چۆل کراوه. له شوینی دیکه ی کنبه که داشخانه یه کی
 دیکه ی گۆزه سوور کردنه وه دیترایه وه. له سووچه که ی
 دیکه ی ئەم کنه و پشکنبه دیواریک ده رکه وت که گۆریک
 له نیو ئەم دیواره نیژرابوو ههروه ها گۆریکی لینه بی
 (خومره) له ژیر وه تاغه که داندرا بوو. گۆرلینه یه کی
 دیکه ش له ژیر داشخانه که وه ده رکه وت. له سووچیکی
 دیکه دیواریک به دریزی ۵/۵ متر وه ده رکه وت که
 به شی ده ره وه ی دیواره که به به ردی گه وره و به شی
 ژووری دیواره که به به ردی بچووک داندرا بوو. به ردیک
 له به شی رۆژه لات ی ئەم دیواره دۆزرایه وه که پاژنه ی
 ده رگا که بوو. له به شی باشووری ئەم دیواره شوینیکی
 ده رکه وت که هه رده که ی به خره به رد فه رش کرابوو

که رهنگه کۆلانیکی به رد فه رش کراو بویت. هه ر له سه ر
 ئەم شوینه که به به رد فه رش کرابوو، دوو مه نجه لی
 چیشته کۆلین دیترایه وه. کۆمه لیک خره به ردی دیکه که
 به شیوه ی ئیلی ئینگلیسی داندرا بوون و ریپلیکانیک
 بوون. له مه ودا یه ک متری ئەم ریپلیکانه ریژیک به رد
 داندرا بوون که به شی به رد فه رشه که ی به به رزی ۳۵ تا
 ۵۰ سانت ده وره دابوو و ئەم به شه ش به شوینیکی که
 ئەویش به خره به ردی گه وره تر به پانایی ۱/۳۰ یه ک
 متر و سی سانت فه رش کرابوو ده به سته وه. له لای
 رۆژه لات دیواریکی دیکه ئەو به شه ی ده گرته وه که
 به خره به رد فه رش کرابوو، به م جۆره ئەو دیواره
 ریپلیکانیک بووه بۆ به شه به رد فه رش کراوه که که
 ئەو شوینه ش هۆده یه ک بوو له لای رۆژه لات جیا
 ده کرایه وه.

به گشتی ده توانین بلین دیواری کۆشکی پاشاکه ی
 دنخه له لای باکووری به ره و باشوور ۱۸ متر دریزی و
 له به شی رۆژه لات به ره و رۆژئاوا پتر له ۱۲ متر بووه.
 ئەم کۆشکه پتر له ۹ هۆده ی هه بوون و دیواره کانی
 زۆر پان و به هیزن که به ئاسانی توانیوتی قورسای
 نهۆمی دووم رابگری. له یه کیک له هۆله دریزه کان
 چه ند کۆله که ی داری لیبوووه. به گشتی ئەوه ی به جی
 ماوه ئامازه یه به باله خانه یه کی گه وره که له چاخ
 دووه می ئاسن له سه ر ئەم گرده به جی ماوه.

له کنه و پشکنبه که ی دیکه ی به شی باکوور و ویرانه ی
 خانوویه ک وه ده رکه وت که پانایی دیواره که ی متریک
 و پاژده سیانت بوو که به شی ده ره وه ی به به ردی
 گه وره و به شی ژووره وه ی به به ردی بچووکتر
 دروست کرابوون. دوو هۆده ی چوارگۆشه هه ر له م
 به شه ده رکه وتن که گه وره بیان $3/60 \times 3/75$ متر بوو
 و ئەوی تریان $2/20 \times 7/40$ بوو.

له لای باشوور هۆده یه کی بچووکتر دروست کرابوو.
 له ه یچ کام له م ژوورانه ئاسه واریک له سووتان به دی
 نه کرا. ئەوه ی جی سرنجه هه ر له م شوینه دوو ته خته
 به ردی دیکه دۆزرایه وه که به دلنایی ته خته به ردی بن
 کۆله که دارینه کان بوون که ئیستا کۆله که کان نه ماون
 و دیار نبیه چه ند کۆله که ی دیکه شی هه بوون به لام
 ویناچی ریژه ی کۆله که کان له ۴ یا ۵ کۆله که وه سه ر
 که وی.

گۆره کانی ناو چینی دووه می دنخه (چاخ ئاسنی
 دووه م)
 له م چینه ۶۸ گۆر دیترایه وه که له نیویاندا ۱۹ گۆر
 له ناو لینه دا نیژرابوون. ئەم گۆزه گه ورنه ته رمی
 منالانیان تیدابوو. له م نیوه دا ۵ گۆر به هۆی نه بوونی
 به لگه ی ته واو نه توانرا به ده وره ی دوو یا سیی دنخه
 بیه سترینه وه. ۱۲ گۆر به شیوه ی ساکار چال کرابوون ۳۱
 گۆر به خشتی کال له سی لایه وه ده وره درابوون و
 ته نیا به شیکیان بی دیوار بوون. ۶ گۆر به به رد دروست

دووهمی ئاسن، چون زۆرینهیان له چینی سهرهوهی دهوری دووهمی دنخه واته چاخى ئاسنى ههوهل دۆزراوهتهوه. له نيو هينديک له م گۆرلینهاندا سوالهتيان تيدا نيژرابوو.

دهفره نيژراوهکان له جوړی پهنگ نوکی و مات يا مهنجەلی چيشتهکولین و هينديک داریان تیدابوو. هينديک له م لینانه زارکیان تهسک و هينديکیش زارکیان گهوره بوون. زۆرتري گۆرلینهکان تاييهت به منالان بوون، بهلام له ناو یهکیکیان دانای مرقیکی بهتهمهنی تيدا دۆزرایهوه. زارکی ئەم لینانه به سوالهتی گهوره گیرابوون. لینهکان زۆرتري له سهر تهنیشته داندرابوون بهلام هينديکیان به شیوهی قیت و هينديکیش سهراوین داندرابوون.

لینهکانی که له سهر تهنیشته داندرابوون بهرهو باکوور و باشوور يا پۆژهلالات و پۆژئاوا بوون. له ۷ گۆرلینهدا دهفري ناشتراو له تهک گۆرلینهکان داندرابوون و چوار گۆرلینهش سوالهتهکان له دهرهوه بوون و خشلهکان له نيو لینهکاندا بوون.

یهکیک له جوانترین سوالهتهکانی که له م گرده دیتراوهتهوه، سوالهتیکه به شیوهی بالنده که له سنی دهفري پیکهوه دروست کراوه. چاوهکانی به دوو قوولایی بچووک دیاری کراوه و دوو هیللی ههلهکهندراو له سهر ملی کیشراوهتهوه. جگه لهمانه بریکی زۆر عهقیقی سلیمانی و مۆری شووشهیی و هينديک دهرزیله که زۆرتريان جنسی ههوتجۆش و هينديک ئاسن و زیو بوون.

به پێی سوالهته ساکارهکانی ئەم گرده ئەم پێژه زۆره خوی جیی سهرسوورمانه. له م گرده تهنیا چهند کهرتی بچووکي زیڤ دۆزرایهوه که بریتی بوون له جووته گوارهیهک، دوو توقی بچووک و چوار ئالقهی ساکاری زیوین و دوو سیمی بچووکي زیڤی لولدراو. له چاخى کۆن به هوی ههلهکهوتهی جوگرافی تاييهت دنخه پۆلیکی سهرهکی ههبووه له توجارهتی نیوان کتوهکانی باکووری ئیرانی ئەمرو و ولاتی نیوان دووچۆمان. ئەوهی جیی داخه ئەم شارستانییهته گرینگه زۆر به کهمی کاری توێژینهوهی له سهر کراوه و نزیک ۵۰ ساله هيج ئاوپیکی وی نه دراوهتهوه و پۆژ نییه تالانچی ئاسهواره دیرینهکان ئەم گرده ههلهکهکۆلن. سههرای ئەمه له لایان جووتیارانی ئەم ناوچهیه گردهکه تهخت دهکری و ئیستا پووبهریکی زۆری کراوته زهویی جووتیاری و باغات و بهشیکی زۆریش له م گلله سالانی پینش بۆ سواخکردنی بانی خانووهکان له لایه ن گوندنشینان راگوێزراوه و دهکار کراوه. دنخه ئەو شارستانییهتهیه که له ئەگهري توێژینهوهی وردی زانستی زۆر گرێکوێرهی میژوو بهتاييهت سهردهمی چاخى ئاسنى کۆن و ههوتجۆش و بگره پینشتریشی له دلدا شاردرراوهتهوه.

کرابوون و زۆرتري گۆرپهکان بهرهو باشوور و باکوور بوون. تهرمهکان له سهر پشت يا له سهر تهنیشته داندرابوون. له زۆرتري گۆرپهکان تهرمهکان به شیوهی دهست و پێ خپرکراوه بوون. له دوو گۆر دهستیکیان بهرهو خوار و دهستهکهی دیکهیان چهمابووه و له سهر سینگیان داندرابوون وهک نهبریتی پینش خویان.

له گۆرپه خشتینهکاندا زۆرپهی گۆرپهکان، بهشی پۆژئاویان بهبی دیوار بوو. له گۆرپه بهردییهکان چوار گۆرپه بهشی پۆژهلالاتیان بهبی دیوار بوون. گۆرپیکیش بهشی پۆژئاوای بهبی دیوار بوو.

له م چاخهدا ناشتن به شیوهی تاکهکهسی بوو بهلام له نيو چوار گۆرپه دوو تهرمیان تيدا نيژرابوون، یهکیکیان هی دایک و منالیک، ئەوهی تر هی دایک و کۆرپهیهک دوو جوړی دیکهی ئەم شیوازه ناشتنهی له ناو گۆرپه بهردییهکان بوو که ههر کامیان دوو مرقی بهتهمهنیان تيدا نيژرابوو.

له م چینهش وهک چینی خوارهوه هيج جیاوازییهک له نیوان گۆری ژن و پیاو و منالهکان نهبوو و ههر ههموویا له گۆرستانیک نيژرابوون جگه لهوهی که هينديک جار منالهکان له ناو لینهدا نيژرابوون. کهرهستهی ناو گۆرپهکانی ئەم دهوره جوړیک سوالهتی بۆریه دار بوون بهبی لهنگهري نیوان بۆری و سوالهتهکه. له م دهوره هه م سوالهتی خۆلهمیشی و هه م سوالهتی پهنگ نوکی که لکیان لی وهردهگیرا بهلام زۆرتريان سوالهتی پهنگ نوکین. بهگشتی له ۲۵۲ دهفري سوالهتی که له دنخه له چاخى دووهمی ئاسن دۆزرانهوه ۲۲۹یان له نيو گۆرپه نيژرابوون، ۱۹ گۆرپه له نيو لینه و دوو گۆرپه له ژیر داشخانه دۆزرانهوه، دوو گۆرپه له نيو بیناکان بوون له م نیوهدا ۶۷ سوالهتی پهنگ خۆلهمیشی و ۱۸۵ ی پهنگ نوکی دۆزرانهوه.

له نيو ئەم گۆرپه پێژهی سوالهتهکان سفر تا ۲۶ دانه بوون (ئهو گۆرپهیهی که هيجیان لی نه دیتراوه به هوی ههلهدانهوهی ناتهواویان بوو) که له زۆرپهی گۆرپهکان ۴ ههتا ۵ سوالهتيان تیدابوو. بهلام گۆرپه بهردییهکان پێژهیهکی زۆرتري دهفر و سوالهتيان تيدا نيژرابوو. له نيو ۳۷ گۆرپه خشل دۆزرایهوه. له نيو چوار گۆرپهش توق دیترایهوه. ۷ گۆرپهکیان تیدابوو. له نيو گۆرپیکیشدا له غاویکی ئەسپ دیترایهوه. خشل و چهکهکان له جنسی ئاسن و ههوتجۆش بوون بهلام پێژهی ههوتجۆش زۆرتري بوو. جگه لهمانه ۱۷۲ خشلی ههوتجۆش، ۸۱ خشلی ئاسن و له نيو چهکهکان ۱۶ ئاسن و ۳یان ههوتجۆش بوون. ئیسقانی بز و مهڤ له نيو زۆرپهی گۆرپهکاندا ههبوو.

ناشتن له نيو لینهدا له گردی دنخه ۱۹ گۆری لینهیی دۆزراوهتهوه. زۆرتري گۆرپهکان به پێی قوولایی و کهرهستهی ناویان بۆ چاخى سیههمی دنخه دهگهڤینهوه واته چاخى

ناساندنی کتیبی «شوانی کورد»

سۆققییهت به پیبی ئەو مانیفیست و پێرستەیی بوخۆی تاریفاندبووی مۆلەتیدا بەو گەلانی و جفاکانەیی لە سێپەریدا دەژیان تا پەرە بە زمان و ئەدەبی خۆیان بدەن و بۆ ئەم مەبەستەش برەپارەشی بۆ تەرخان دەکرد. گرینگی ئەو مەبەستە لەوەدایە کە هاوکات لەگەڵ ئەو کرانەو پێرستگارانە لە سۆققییهت، لەو سالانەدا کوردانی ژێردەسەلاتی تورکیا کۆمەڵکۆژدەکران و کوردستانی خەیاڵی لەژێر تۆنیک چیمەنتۆدا بۆ هەمیشە ژێرئەرد دەکرا! لە عێراقیش لەسایە ئالوگۆری سیاسی دەسەلاتی ناوەندا کوردەکان رەوشیکی باشتەر نەدەژیان. هەر لەو سەردەمانە لە ئێرانیش رەزاخان هەسپی دەولەت - نەتەوێ پارسی تاوودەدا و هەموو کولتور و ناسنامە و پیکهاتەکانی دەکرد بە قوربانی سازدانی زمان و ناسنامەیی میلی!

لەوسەردەمانەدا سۆققییهت و بەتایبەتیش ئەرمەنستان و کوردانی ئێزدی ئەو دەقەرە ببوون پێشەنگ و پێشەرەوی نووسینەو و تۆمارکردنی میژوو و پەرەپێدانی زمان و ئەدەب و وێژە!

سالی ۱۹۲۱ کۆماری ئەرمەنستان بە فەرمی مۆلەتیدا لە خۆیندنگاکان زمانی کوردی وەک وانە بگوتی. سالی ۱۹۲۶، زارە، وەک یەکەم فیلم کە باس لە ژیان و بەسەرھاتی کوردانی ئێزدی دەکات لە لایەن ھاموبیک نازاریان لە ئەرمەنستان بەرھەم ھات. سالی ۱۹۳۰، رۆژنامە "رێیاتازە" وەک ئەزمونیکی تازە و سەرکەوتووی رۆژنامەوانی کوردی لە ئەرمەنستان لەدایک بوو! لە ۱۹۳۱ "کوچەک درۆیین" وەک یەکەم چاپکراوی کوردی لە لایەن عەرەبی شەمۆو کەوتە بەریدەیی خۆیتەران. لە سەرەتاکانی ۱۹۴۰ رادیۆ یەرێقان دەستی بە پەخش کرد و لەگەڵ ھیندیک گۆران و ئاستەنگی تا ئیستاش خەباتەکەیی بەردەوامی ھەبوو! کوردناسی لە ۱۹۶۲ وەک وانە لە زانستگەیی یەرێقان گوتراووتەو. بە دەیان نووسەر و وێژەوان و میژوونوس و لیکۆلەرەو و ئاکادیمیک لە زانستگەکانی ئەو وەلاتە ھاتنەدەری. قەناتی کۆردۆ، عەرەبی شەمۆ، حەجی جندی، ئەمین ئەفدال، جەلیل جەلیل، شاکیرۆ و...

ئەگەر کورتی بپێنەو لەو سالانەدا یەکییتی سۆققییهت و کۆماری ئەرمەنستان دەرھەتییکی زیڕین بوون بۆ لەدایکبوون و گەشەسەندنی زمان و ئەدەب و خۆیندەواری کوردی. جیگایەتی لێرەو مال ئاوەدانیکیان پێشکەش بکەین!

(۳) عەرەبی شەمۆ یان شۆلۆخۆفی کوردان!

نیوی کتیب: شوانی کورد / نووسەر: عەرەبی شەمۆ
سالی چاپ: ۱۹۳۵ یەرێقان
وەرگێڕ بۆ کوردی ناوەرپاست:
محەمەد خزری ئەقەم
ناوەندی چاپ: مادیار ۱۳۹۸

(۱) سەرەتا: نووسین و تۆمارکردن بەشیکی سەرەکی لە ھەرمان و مانەوێ ھەر کۆمەلگە و نەتەوێیەکی پیکدین. دەربرین و نووسینەو بەھانەیی بۆ خۆناساندن و خۆنۆاندن. دەربرین لە چەشنی ئەدەب و وێژە، بریتییە لە گێرانیەوێ ھەست و سۆز و چیرۆکەکانی ژیاڵی تاک، کۆمەلگە و ئاوەز و ئارەزۆکانیان. نووسینەو و تۆمارکردنی ئەو رووداوانەش ماندگاری و بەلگەکردنی ژیاڵی کۆمەلگەیی. ئەدەب بە ھەموو چەشنەکانی لە شیعەر و وێژەو تا پەخشان و رۆمان و... چەشنیک لەو مژارە. شیعەر دەربرینی ھەست و سۆز و ھونەرە بە شیوازیکی ئیجساسی. چیرۆکی چەشنیک گێرانیەوێ کە بریتییە لە تیکەلای ھەست و بیرمەندی. چیرۆک گێرانیەوێ لە بەستینیکی فراوانی زمانەوانیدا. گرینگی چیرۆکنووسین لەوەدایە کە زمان وەک ئامرازیکی شوناس و ناسنامە دەرەکەوێ و وەک دایکی بەھیز مەدلۆلەکەیی پێناسە دەکات. لە سەدی ھەقەو لە رۆژئاوا رۆمان وەک ئۆرمیکی نوێ گێرانیەوێ لەدایکبوو و لە ماوەیەکی کەمدا توانی تەنگ بە بەشەکانی تری ئەدەب ھەلچنی! ھەربۆیەشە کە زانیەک پێیوایە ئەو زمانانەیی بتوانن بگەنە ئاستی رۆمان نووسین لە مەترسی لە ناوچوون رزگاریان دەبێ! بێگومانیش وایە، زمانی روسی بەخۆیی و بە سەدان رۆمانی بان چەندسەت لاپەرەو تۆنیویتی خۆی وەک زمانیک بناسینی کە رۆمانی پێدەنووسری و فەلسەفەیی پێ شەندووکۆ دەکری و سەنگ و گرانی خۆی ھەییە. کێ ھەییە ئەو راستییە مۆکۆر نەکا!

(۲) ئەرمەنستان وەک سەرەتایەک

یەکییتی سۆققییهت لە سەرەتاکانی سەدەیی بیست وەک شیوازیکی نوێ دەسەلاتی سیاسی لەدایکبوو و لە ماوەیەکی کورت دا توانی دەسکەوتگەلیکی زیدە بخۆلقینی کە لە مەو بەر یان بوونیان نەبوو یان ئەگەریش ھەبوون زۆر لاواز و بیتوانست بوون. لێرەدا ئامانچ پێ ھەلگوتن یان تانەلیدان لە ئەزمونی سۆققییهت نییە، ئامانچ ئامازە پیدان بەو ھەنگاوانەیی کە لە سەردەمی دەسەلاتی سۆسیالیستی لەو وەلاتە دەستەبەرکراون. جا کە مۆکۆری و خەسارەکانی ئەو ئەزمونە بامپینەو بۆ کاتیکی ترا!

عەرەبى شەمۆ لە ساڵى ۱۸۹۷ لە گوندىكى سەر به شارى قەرس لە دەورووبەرى چىاي سەرکەشى ئاگرى لەداىک بووه. هەر لە مندالى وه لە شوين چوونه خویندنگه و پەروەدەدیتن به هۆى نەدارى بنەمالهکەى بووه ته شوانکاره و گەپیدەى چيا و زناران بووه. به هۆى هەلکەوتى ناوچەکە و تیکه لاوى دانیشتوانى زمانهکانى کوردی، تورکی، روسی و ئەرمانەى زانیوه و هەرله بەر ئه و تايه تەمەندییهش له سالانى شهري يه که می جیهاندا وهکو وهرگير له ئەرتهشى رووسیا دامه زراوه. له کاتى سەرهلدانى شوڤشى ئۆکتۆبر له رووسیا به شداری حیزبى بۆلشویکی کردوه و تامى سەرکەوتنى شوڤشى ههژارانی چیشتووه. له دواى سەرکەوتنى شوڤرش به شداری شهري نیوخویى رووسیاى کردوه. له ۱۹۲۰ له زانکۆى مۆسکو وەردهگیرى. له ۱۹۲۴ دهگهڕیته وه ههري می ئه له گهز و کارو خهباتى فەرهنگى و ریکخستنى دهکات. ئه ندامى دهستهى نووسه رانی رۆژنامهى ریتاتازه بووه.

له ۱۹۲۱ يه که م کتیبى فیرکارى زمانى کوردى ئاماده کردوه. له ۱۹۳۷ دهکه ویته بهر غهزه بى ئیستالین و تا ۱۹۵۶ رادهگۆستری بۆ سیبیری. دواى مردنى ئیستالین دهگهڕیته وه ئه له گهز. خهلاتى سالانهى لینینى پینه خشراوه و ماکسیم گورکی مەزن به ریزه وه باسى کردوه. ئه ندامى کۆرى زانیاری کورد بووه له بهغدا و له کۆتابى دا له ۱۹۷۸ دلى گه وره ی له کوتان که وتوه و مالاواى له ژيان کردوه.

به شیک له کتیب و کارهکانى عەرەب ئه مانەن: بهربا نگ (۱۹۵۸)، ژيانا به خته وه ر (۱۹۵۹)، دمدم (۱۹۶۶)، خوڤۆ (۱۹۶۹)، شقانا کورمانجا (۱۹۳۵)....

٤) شوانى کورد وهک يه که م رۆمانى کوردى عەرەب شەمۆ به پىي گه پان و ليگه پان و ليکۆلینه وهکانى له گه ل ئه ده بى روس ناسیاوى پهيدا دهکا وله ناو دهريا کاکى به کاکى که ی رۆمان و چیرۆکی روس نوقم ده بى. هاوکات بۆخۆى وهک به رپۆه به ریکى دهزگای پروپاگه نداى سۆڤیهت له گه ل چه مکی ریا لیسى سۆسیالیستى ئاشنا ده بى و تیدهگا که ئیداره ی فەرهنگى سۆڤیهت هه ول دهدات له رپى فەرهنگ و هونه ر و سینما و به ستینه کانى ترى ئه ده بیات چه شنیکى ترى مرۆڤ له ژیر ناوی مرۆڤى تازه بخولقینى! هه ربۆیه شه که عه رب هه م بۆخۆى له م بواره دا کارى کرد هه ميش ده ست و په یوه نده کانى هانده دا که مته رخه مى نه نوین و قولى لینه لمان! "شقانى کورمانجا" و "کوردین ئه له گه زى" له وه ها سه رو به ندى کیدا له دا ی کبون و شانازى يه که م رۆمانى کوردیان پینه خشرا.

شوانى کورد له سه ره تاي سالانى سى نووسراوه و له ۱۹۳۵ له چاپ دراوه. هەر به زوویش بۆ چه ند

زمانى تر وه رگیز دراوه، له وانه روسى و ئه رمانه ی و فه رانسه یى. ئه و نوسخه ی له به رده ستماندایه نووره دین زازا له زمانى فه رانسه یى وه رگیزا وه ته وه سه ر کوردى. دياره کوردانى باکو ریش چه ند جار ان وه ريانگیزا وه و له چاپیان داوه، به لام شیمانەى ئه وه ده کرى که کاره که ی زازا هیزا تر بیت و بنه مایه.

گرینگایه تى شوانى کورد له وه دا یه که هه نگاوى يه که مه بۆ رۆمانوسى کوردى و راسته راست ئه و هاشوهوشانه وه درۆ ده خاته وه که پتیا نوا یه کوردى زمانى نووسین نیه و ته نیا جوړیک ده ربړینى کۆمه له خه لکیکی شاخاوییه.

رۆمان وهک نۆرمى گیزانه وه ی به سه رهات و سه ربورده ی خه لکان و کۆمه لگه کان له سه ره تاکانى سه ده ی بیستى زاینی و به ديارى کراوى له کۆتابى بیسته کان و سه ره تاي سییه کان بوو به میوانى خانه ی ئه ده بى وه لاتانى رۆژه لات. رۆمانى تورکی و فارسى و عه ربه ی که له سه ر کيسه ی خه لیفه ی بۆى دانیشتبون زوو گه شه یان کرد و پیرۆکه بوون و بۆخویان بوون به که سیکا! سادق هیدایهت له ۱۹۳۶ يه که م رۆمانى فارسى له چاپ داوه. دياره میژووى نووسین و چیرۆکنوسى فارسى کۆنتره، به لام ئه گه ر مژار رۆمان بیت ئه وه ئه زمونه که ی هیدایهت هه نگاوى يه که مه. رۆمانى عه ربه ی به هۆى کرا وه بوونى وه لاتى میسر و تیکه لى زیاترى له گه ل وه لاتانى رۆژئاوا زوتر له دا ی کبوو. راسته محمه دحسین هه یکه ل له ۱۹۱۴ يه که م رۆمانى عه ربه ی به نیوى "زینه ب" نوسى به لام تا ئه وکاته ی له ۱۹۲۹ بۆ جارى دووه م له چاپ درا یه وه نیو نیو بانگیکى وای بۆخۆى دهسته بهر نه کرد!

هەر به و پێودانگه ش سییه کانى سه ده ی بیست سه ره تايه بۆ رۆمان و رۆمانوسى له رۆژه لاتى ناوه راست. رۆمانى کوردی "شوانى کورد" له و روانگه وه گرینگه و جیگای تايه تی هه یه.

شوانى کورد له بواری شیواز و دارشتنه وه له سه ر بنه مای رنالیسى سۆسیالیستى که ئه وکات له رووسیا ی سۆسیالیست باوبوو نووسراوه. له م چه مکه له ئه ده ب، نووسه ر هه ول دهدات کیشه و گرفته کانى کۆمه لگه یه کى دوا که وتوو و له سه ر ریگای گوپان هیما بکات و به ده ستی وه ردانیکى شوڤرشگیزانه بییه رینیته وه که ناره کانى ژيانیکى تازه ویه کسان و به رابه ر. میخایل شۆلۆخۆڤ (۱۹۸۴-۱۹۰۵) يه کیکه له سه رکه وتوو ترىنى ئه و نووسه رانه که له و به ستینه دا کاریان کردوه. رۆمانه کانى "زه ی تازه ئاباد" و "دۆنى ئارام" شاکارى جیهانین له و بواره دا که له لایه ن شۆلۆخۆڤ نووسراون. نووسه ر له هه ردووک له و رۆمانانه دا سه رده مانى شوڤرشى ئۆکته بر له ۱۹۱۷ باس ده کات و ده گیزیته وه که چۆن شوڤرشقنانان بۆ سرپه وه ی نه هامه تیکانى کۆمه لگه ی کۆن و جیگیر کردنى جیهانیکى نوئ تیکۆشان

دەكەن و بەرهنگاری ئاغای ملهۆر دەبنهوه و دەكوژن و دەكوژرین! عەرەبی كوردانیش هەر بەو پێوانگە وەك ئەركیكی میژوویی هەول دەدات دواى سەرکەتن لە شەری نۆخۆیی رووسیا بگەرێتەوه ئەهەگەز و بەرهنگاری ئاغا و کۆیخا بێتەوه و پیلانەکانی داشناکی رەگەزپەرستی ئەرمەن تیک بدا و کوردە کۆچەرێکان فیری جقات و شوپا و کاری ریکخستنی کۆمەلایەتی بکات. شوانی کورد لەم بوارەدا بەشیکە لە ئەدەبیاتی فەرمی حکومەتی سۆڤیەت و عەرەبی شەمۆش خۆی شۆلۆخۆفیکە لە وەلاتی کوردان دا!

رۆمان لە دوو بەش پیکئ: بەشی یەكەم بەنیوی شوانی کورد کە گیرانەوی ژیان و بەسەرھاتی نووسەر خۆیەتی و لێرەدا نووسەر بە شیرینی و پووختی هەولی داوه بەسەرھاتی خۆی بکاتە رۆمان. لەم بەشەدا لە گەل کۆمەلێک رووداوی شیرین و تال و بەسەرھاتی سەپروھەست بزوین، نووسەر پەژراوتە سەر گەلێک مژار و کیشەى کۆمەلایەتی نیو جفاکی کوردان. شیربایی وەرگردن و مامەلەى بەدەرلە نرخە مرۆییەکان لەگەل ژن، چەوساندنەوهی خەلکی رەشانی و نەدار لە لایەن دەولەمەند و دەست رۆیشتون، دەست تیکەل کردنی ئاغا و کۆیخا و دەست و پەیبەندیکانیان لەگەل دەسلەتدارە تیزاریکان و...

لە دوو تۆی بەشی یەكەمی رۆمانەكەدا سالانی شەری یەكەمی جیھانی و كاردانەوهکانی لەسەر وەلاتی کوردان بە جوانی دەبیندری. رۆژیک سوپای رووسی تیزاری و رۆژیک سوپای عوسمانی و سەردەمانیک نەتەوهپەرستە ئەرمەنیکان لەسەر جەستەى ئەو نیشتمانە بریندارە دەیکەنە تەراتین، ملک و مالی کوردان غارەت دەکەن، دەست داوینە نامووسی ژنان و شارەکان قەلاچۆدەکەن و تیدەپەرن. عەرەب خۆی بەشیکە لەو چیرۆکە و بە باوەرێ من ئەو سەردەمانەى بە جوانی بۆمان نەخشاندوو.

بەشی دووھەمی رۆمانەكە و اتا "كوردانی ئەهەگەز" سەردەمانی دواى سەرکەوتنی شۆرشى ئۆکتوبرمان بۆ باس دەکات. شۆرش سەرکەوتوو و عەرەبی گیان بەدەربردوو لەو ھەموو شەرو نەھامەتییە دەگەرێتەوه ئەهەگەز تا پاشماوەکانی دەرەبەگایەتی و ژبانی کۆن رامالی و شپوشیپالی ئاغاوت تیکومەکان بدات و شارستانیەت بۆ کوردەکۆچەرێکان بەیادگار بێنیت! لێرەدا دەبێ بلین عەرەب ھەم لە گیرانەوه دا و ھەمیش لە ھێماکردنی ئەو ژبانەى بریارە بۆ کوردان سازى بکات سەرکەوتوو نەبوو! ئەگەر رۆمانی "زەوی تازەئاوی" شۆلۆخۆف وەك نموونەیکە سەرکەوتوی ئەدەبی رئالیزی کۆمەلایەتی بەدەینە بەرچاومان بۆمان دەرەكەوئ کە گیرانەوهکەى عەرەب لاواز و سەرنەكەوتوو بوو و لە ئەدەب زیاتر پرۆپاگەندا و پێھەلگوتنی حکومەت و دەسلەتە!

لەگەل ھەمووی ئەو باسانە رۆمانی شوانی کورد جیگای تاییەتی خۆی لەناو کتێبخانەى کوردی دا ھەیه و وەك یەكەم رۆمانی کوردی گرینگایەتی زوری ھەیه. دەبێ ئەوھش بگوتری کە بەداخەوه ئەو رۆمانە تا ئیستا شوینی تاییەتی خۆی نەبینوو و نەكەوتۆتە بەر سرنجی نووسەر و رەخنەگران و بئ لوتفی لەگەل کراو!

لەبەرچاوترنی رۆمانی شوانی کورد بۆ تیشك خستتە سەر رووداوه میژوویەکانی سالانی شەری جیھانی یەكەم، ناسینی دابونەریتی کۆمەلگەى کورد و پەیبەندى نۆخۆییەکانیان و.. لە ھەمووشیان گرینگتر وەك بەشیک لە میژووی ئەدەبی کوردی زۆر گرینگە و دەبێ گرینگایەتی پێ بدری!

٥) وەرگیرانی شوانی کورد

سەبارەت بە وەرگیرانی شوانی کورد لە زاراوهی کورمانجی بۆ سۆرانی یان کوردی ناوھراست دەکری چەند مژار لەبەرچاو بگیرى.

یەكەم: وەرگیران لە زارەویەکی کوردی بۆ زاراویەکی تر؛ سەبارەت بەم باسە زۆر قسەکراو و ھەم لایەنگری ھەیه ھەمیش دژبەر. دژبەران پینان وایە دەبێ خۆینەران ببنە خاوەنی زانستی تیگەشتنی ھەموو زارووزاراوەکانی زمانی کوردی و وەرگیران لە زاراویەك بۆ زاراویەکی تری کوردی مەترسی زیاتر دووربوونە و لیکدایرانی نیوان لقەکانی زمانی کوردی ئیدەكەوێتەوه! لایەنگران بەلام لەوباوەرەدان کە دەبێ قەبوولی بکەین زاراوہ جۆرەجۆرەکانی زمانی کوردی تا رادەیک سەربەخۆن و تاییەتمەندی تاییەت بە خۆیان ھەیه و لە وانەیه ھەورامییەك نە بۆی بلوئ زازاکی فیرببى و نەش پێویستی پێی ھەبێ! دیارە ئیمە لەسەردەمانیک داین کە ئەنجامدان یان نەدانی کاریک بە پێوھری خیر و قازانج (فایدەگەرایى) دەپێوتری، جا کە وایە لە وانەیه فەیلییەك ھیچ کات بێرنەکاتەوه کە فیربوونی زاراوہى کورمانجی و خۆیندەنەوهی ئەدەبی ئەو زاراوہ بە پیتی لاتین قازانجیکى ئەوتۆی ھەبێ کە کاتی بۆ تەرخان بکات! گرینگى یەكخستنی زاراوہکان و کردنیان بە یەك یان لانیکەم وەپیشدانی زاراوہیک بەسەرئەوانی تردا (بە دیاری سۆرانی) تەنیا بێرکردنەوهیکە تەسکی ناسیونالیستی و ناوچەگەراییە و بەس!

دووھەم: مژاری تیکەھەلگیشکردنی زاراوہکانیش ھەر وەك مژارەكەى تر ھالۆز و جیگای مشتومرە. لە جەمال نەبەزەوه تا ھەژار موکریانی ھەولیکى زۆر بۆ ئەم مەبەستە دراوہ و دیارە ھیندیک سەرکەوتنیشی بەدەست ھیناوه. دەکری بگوتری کەلک وەرگرتن لە تواناکانی زاراوہکان سانتر و لۆژیکى ترە لە سازدانی زمانی یەكگرتوو و تاکانە. دەکری زاراوہ

و دانانی چاپخانه و کردنهوهی قووتابخانهی کوردی بناغهیهکی پتهویان بۆ زمانی کوردی و زاراوهی سۆرانی بهتایبهت دامهزراند.

له دواى شه‌پى جیهانی دووه‌م و به له‌دایکبوونی کۆماری کوردستان له مه‌هاباد هه‌نگاوێکی تری به‌هیز بۆ گه‌شه‌سەندنی سۆرانی هاویشرا. نووسەر و رووناکییرانی وه‌ک قزڵجی و هیمن و هه‌ژار و... گۆره‌پانی زمانی کوردیان له مه‌هاباد وه‌ها به‌رفراوان کرد که ئاسه‌واره‌کانی بۆ هه‌میشه‌ماینده‌بوو! کاریگه‌ری هه‌وله‌ زمانیکانی ئه‌وسه‌رده‌مه‌ بوو به بناغه‌یه‌ک بۆ په‌ره‌پێدانی زیاتری ئه‌و زاراوه‌یه. دواتر له باشووری کوردستان و له سه‌رده‌می کۆپی زانیاری و ده‌سته‌ی نووسه‌رانی کورد زاراوه‌ی سۆرانی گه‌یشته‌ لووتکه‌ی خۆی و بالی به‌سه‌ره‌مه‌وو زاراوه‌کانی تری زمانی کوردی دا کیشا، تا راده‌یه‌ک که هیندی له نووسه‌ران و له وانه‌ به‌ریزان ئه‌میری حه‌سه‌نپوور و ئیبراهیم یونسی باسیان له مه‌ترسیکانی فاشیزمی سۆرانی بۆ سه‌ر زاراوه‌کانی تر کرد! نووسەر و وێژه‌وانانی سه‌رده‌می کۆپی زانیاری رۆلێکی بی‌هاوتیان له گه‌شه‌کردنی زاراوه‌ی سۆرانی هه‌یه که تا ئیستاش تیکرار نه‌بوته‌وه. گۆفاری "سروه" به‌پیشه‌نگایه‌تی هیمن موکریان له سالانی دواى ۱۹۸۰ هه‌ولێکی تر بوو بۆ به‌هیزکردنی زاراوه‌ی سۆرانی.

رووخانی ره‌ژیمی سه‌ددام له عێراق له ۲۰۰۳ و سه‌ره‌لانی حکومه‌تی هه‌ریمی کوردستان له باشوور هاوکات بوو له گه‌ل گه‌شه‌ی چه‌مکیکی تر له ژێر نیوی سۆشیال مه‌دیا که به‌ره‌به‌ره‌ ته‌نگی به‌ دونیای کتیب و گۆفار و قه‌له‌م هه‌لچنی و جیهانیکى فانتیزی بۆ لایه‌نکرانی خولقاند. ئه‌مه‌ هاوکات بوو له گه‌ل گه‌شه‌کردنی سیاسه‌تی کوردی و زاراوه‌ی سۆرانی بوو به زمانی سیاسه‌ت و سیاسه‌ت‌کردن.

کۆی ئه‌و رووداوانه، واتا، گه‌شه‌ی سۆشیال مه‌دیا، پۆلیتیزه‌ بوونی زمان، دابه‌زینی ئاستی خوێنده‌وانی و کتیب خوێندنه‌وه، نه‌مانی رۆلی ده‌سته‌ی نووسه‌رنی کورد، نه‌خوێنده‌واری به‌رپرسانی ئیداره‌ی فیکراری حکومه‌تی هه‌ریم، دابه‌زینی چالاکییه‌ زمانه‌زانیکان له رۆژه‌لاتی کوردستان و... هه‌موو بوونه‌ هۆکاری شیواندن و چه‌وتاندنی زمانی کوردی به‌ گشتی و زاراوه‌ی سۆرانی به‌تایبه‌تی، تا ئاستیک که ئه‌و زمانه ئه‌وپۆ راگه‌یانندی باشوور پێی ده‌دوێ و وه‌شانی پیده‌کات سه‌خت، ناخۆش، ره‌ق، بی‌روح و بی‌به‌ری له زانستی زمانناسی!

هه‌ر له‌و چوارچێوه‌دا ده‌کرێ وه‌رگێرانی رۆمانی شوانی کورد بۆ سۆرانی و هه‌وله‌کانی کۆمه‌لێکی تری نووسه‌ران و رووناکییرانی بواری زمانی کوردی وه‌ک فه‌تاح ئه‌میری و هیدایه‌تی قادری و... وه‌ک ده‌لاقه‌یه‌ک ببیندرێ بۆ رزگاری زمانی کوردی و زاراوه‌ی سۆرانی له‌و قه‌یرانه‌ی تێی دا ده‌ژێ.

جۆره‌جۆره‌کانی زمانی کوردی به‌فه‌رمی بناسرین، هه‌ر کامه‌و ئه‌ده‌بیات و شیوه‌ ئاخاوتن و نووسینی تایبه‌ت به‌ خۆی هه‌بێ و له هه‌مان کاتدا بۆ چاره‌سه‌رکردنی کیشه‌ زمانیکانی له ده‌وله‌مه‌ندی زاراوه‌ی جیران که‌لک وه‌رگرن.

به‌له‌به‌رچاوغرتنی ئه‌م خالانه‌ ده‌کرێ وه‌رگێرانه‌که‌ی به‌پێز محه‌مه‌دخزری ئه‌قده‌م بخه‌ینه‌ به‌ر تیشکی ره‌خنه‌گرتن و لیکدانه‌وه؛ هه‌ولێ وه‌رگێران له زاراوه‌یه‌کی کوردی بۆ زاراوه‌یه‌کی تری کوردی لای من بغه‌ نییه‌ و ده‌کرێ هه‌لێکی باش بی‌بۆ ناساندنی زیاتری نووسه‌ران و په‌رده‌دان به‌ زمانی کوردی. هه‌ولێ وه‌رگێری به‌پێز لێره‌دا شیواوی پێزانین و ده‌سخۆشی گووتنه‌! وه‌رگێر له گه‌ل وه‌رگێرانی کتیبه‌که‌ی عه‌ره‌بی شه‌مو هه‌ولێ داوه تائه‌و جیگایه‌ی بۆی بکری تیکه‌ه‌ل‌کیشی زاراوه‌کانیش بکات. له هه‌رکۆی بۆی کراوه وشه‌گه‌لی کورمانجی و هه‌ورامی و بابانی و... خستۆته‌ ناو دیالکتیکه‌که‌ی. ئه‌م ته‌جرووبه‌یه‌ی وه‌رگێر له هیندیک شوین زمانه‌که‌ی شیرین کردووه و چێژی تایبه‌تی داوه به‌ کاره‌که، له هیندیک شوینیش دیاره‌ زیاده‌پووی پێوه‌دیاره‌ و بۆ تیگه‌یشتن له بابته‌که‌ خۆینه‌ر ده‌خاته‌ په‌له‌قاژه‌وه‌! ئاستی زمانزانی و هه‌گه‌به‌ی پری وشه‌دانی وه‌رگێر جیگای ریز و ئافه‌ریم گووتنه، له هه‌مان کاتدا ده‌بی بلین هه‌ل‌رشتنی هه‌مووی هه‌گه‌به‌که‌ش له توی چه‌ند لاپه‌ره‌ و رسته‌دا ده‌کرێ بیته‌ هۆکاری سه‌رلێشبوونی خۆینه‌ر. وه‌رگێر ده‌یتوانی ئه‌و فه‌ره‌ه‌نگۆکه‌ی له کۆتایی کتیبه‌دا هیناویه‌تی، هه‌نگاوبه‌هه‌نگاو و هه‌ر وشه‌ و له لاپه‌ره‌ی تایبه‌تی خویدا دایبنی که ئه‌مه‌ ده‌بووه‌ هۆکاری تیگه‌یشتنی زیاتری ده‌قه‌که‌.

ره‌خنه‌یه‌کی تر که له‌کاری وه‌رگێر ده‌کرێ بگێری ئه‌وه‌یه‌ که جاروبار پێوه‌ری ئه‌مانه‌ت‌داری هه‌له‌په‌ساردووه و چون‌ه‌زی لێبووه‌ هه‌سه‌پی خۆی تاوداوه، هه‌رچه‌ند وه‌رگێر له پێشه‌کی دا ئاماژه‌ی به‌و مژاره‌ داوه به‌لام به‌ باوه‌ری من له هیندیک شوین لادانه‌که‌ زۆر زه‌ق و به‌رچاوه‌.

به‌ کورتی زمانی وه‌رگێر شیرین و خۆشه‌، که وێرای پاراستنی مافی ره‌خنه‌ و تانه‌لیدان له کاره‌که ده‌کرێ وه‌ک ئه‌زموونیکى باش چاوی لێبکدری. به‌ باوه‌ری من کاری به‌پێز خزری ئه‌قده‌م شیواوی خویندنه‌وه، لیکدانه‌وه‌ و ریزلینانه، هیوادارم به‌رده‌وام بن له ئه‌زموونه‌که‌یان!

۶) زمانی کوردی وه‌ک گرینگترین باس زاراوه‌ی سۆرانی یه‌کێکه‌ له سه‌ره‌کی‌ترین زاراوه‌کانی زمانی کوردی که رابردوویه‌کی ته‌ژی له هه‌ورازونشیوی هه‌بووه. هه‌نگاوی یه‌که‌می جیگیربوون و به‌سازیبوونی زاراوه‌ی سۆرانی له سلیمانی و سه‌رده‌می شیخ مه‌حمودی حه‌فید هاویشرا. ره‌فیع حیلمی و هاوڕێیانی به‌ له‌ چاپدانی رۆژنامه‌ی یادداشت

دەزگای رۆشنیری جەمال عیرفان « ۱۸۸۱ - ۱۹۲۲ »

سەرجه میان تاییه تن به بواری چاپ و بلاوکردنه وهی کتیب، یه که میان: ناوهندی توژیینه وهی میژووی جه میل پۆژبه یانی تا ئیستا (۶۹) کتیبی چاپکردوه، دووه میان: ناوهندی توژیینه وهی ئەدهبی عەبدوڕه حمان زه بیحی (۴۳) کتیبی چاپکردوه، سینه میان: ناوهندی توژیینه وهی شهید ئارام (۴۱) کتیبی چاپ کردوه.

به در له و به ره مانه ی ئاماژەم پیکردن، به گشتی کوی به ره می چاپکراوی دەزگاکه له سه ره تای دامه زاننده وه، زیاتر له (۵۰۰) ناویشانی جیاجیا له خۆده گریت، ئەمه ش خزمه تیکی گه وهی بواری رۆشنیری کوردی یه.

چالاکیه جیاجیاکانی دەزگا

سالانه به شداری له پیشانگای نیوده وه له تی کتیب ده کات، به در له وهش له شارو شارو چکه کانی کوردستان، پیشانگای کتیبی دەزگا و چاپه مەنیه کان ده کریته وه، ئەم دەزگایه به شداری به رچاوی هه یه، به رده وام به داشکاندن به رچاو به ره مه چاپکراوه کانی ده خاته روو، له زۆربه ی شاره کانی کوردستان سالانه چه ند جارێ ده یکاته وه، به ئامانجی خزمه تی زیاتر به خویننه ران و توژیهران.

به در له وهش به رده وامه له چالاکي کۆرۆ کۆبونه وه بۆ ناساندنی به ره می نووسه ران، هه میشه له گه ل چاپکراوی به ره مه کانی خۆی یاخود هی دەزگا و ناوهنده چاپه مەنیه کانی دیکه، به به شداری نووسه ری کتیب یاخود وه رگێره کان له ئیواره ناساندنیک دا ده یخه نه روو، به ئیمزای نووسه ر کتیبه که به خویننه ران ئاشنا ده کریت، جگه له وهش کۆرۆ سیمینار بۆ ریکخراوه کان و رۆشنییران ریک ده خن، به حوکمی ئەوهی بینای دەزگاکه له پرووی شوین و دابینکردنی پیدایستی زۆر گونجاوه و کارناسانی زۆری کردوه بۆ ئەو جوړه چالاکیه نه.

ئامانجی ئەم دەزگایه

جگه له خزمه تکردنی به بواری روناکییری و میله تی کورد، هه یچ به رژه وه ندیه کی ماددی و بازرگانی تی دابه دی ناکریت، به و پیه ی به شی زۆری چاپ و بلاوکراوه کان به نرخیکی زۆر کم و داشکاندن گه وه ده خرینه به رده ستی خویننه ران و توژیهران، له پرووی ئابووری یه وه هه یچ داهاتیکی ئەوتوی لی درده ست ناکریت، تا ئیستا پاره و بودجه یه کی زۆری بۆ ته رخانکراوه و خه رج کراوه، له کاتیکیا به رده وامیش له گۆرانکاری و خزمه تکردنی زیاتر دایه.

جەمال عیرفان یه کیکه له روناکییره کانی شاری سلیمانی له نیوه ی یه که می سه ده ی بیست، له و سه رده مه دا له بواری پۆژنامه وانی و ئیداری و سه ربازی ناوی ده بریت، له روانگه ی وتاره کانی یاخود به شداری له بواری ئیداری، هه روه ها وه رگرتنی پله ی سه ربازی، که سایه تیه کی به توانا و لیها توو بووه و هه ر له سه ر هه لویست و تواناکه ی و دنیا بینی له شاری سلیمانی و له سه رده می حوکمرانی شیخ مه حمودی حه فید، له مالی خۆی خافل کۆژده کریت، وه کو وه فاو پیزانین بۆ توانا و رۆشنیری جەمال عیرفان، دکتۆر ته ها ره سول ناوه ندیکی گرنگی کردۆته وه به ناوی جەمال عیرفان، که خزمه تیکی دیاری به کتیبخانه و بواری روناکییری کوردی کردوه.

بنیادنان و خاوه ندریتی:

دەزگای رۆشنیری جەمال عیرفان، دەزگایه کی روناکییری کوردی یه ناوهندی دەزگاکه له شاری سلیمانی یه، له بواری چاپ و بلاوکردنه وه و چالاکي رۆشنیری جیاجیا کارده کات، ئەم دەزگایه له (۲۰/۱۴/۱۹۲۰) له شاری سلیمانی دامه زراوه، له لایه ن به رپیز (دکتۆر ته ها ره سول) له سه ر ئەرک و خه رجی ناوبرا و کاروباری دەزگاکه و چاپ و بلاوکردنه وه و چالاکیه کان ئەنجام ده درین، به رپیه به ری دەزگاکه به رپیز (سیروان حه مه سه عید حه مه خورشید) ه، سه ره ره شتی به شی زۆری چالاکي و ناساندن و رپوره سم و چالاکیه کان ده کات. ئەم دەزگایه زیاتر کار له سه ر بواری روناکییری و خزمه تکردنی خویننه رو توژیهری کورد ده کات، له بواری (لیکۆلینه وه، وه رگێران، نووسین) له بواری (جینۆساید، فه لسه فه، سیاسه ت، میژوو، ئابووری، کۆمه لایه تی، هزرو، ئایین، کلتور، ... هتد).

وه رگێران:

وه رگێران یه کیکه له هۆکاره گرنگه کانی گواستنه وه و گه یاندنی کلتورو میژووی گه لان، له و بواره دا دەزگای رۆشنیری جەمال عیرفان خزمه تیکی گه وهی به و بواره کردوه و به رده وامیشه، به شیوه یه ک وه رگێرانی کتیب له زمانی بیانی و زیندووی وه ک (ئینگلیزی، فه ره نس، فارسی، عه ره بی، تورکی) بۆ سه ر زمانی کوردی له چه ندین بواری جیاجیا، له هه مان کاتدا وه رگێران له زمانی کوردی یه وه بۆ زمانه کانی وه ک (ئینگلیزی، فارسی) له چه ند بواریکی جیاواز، له ماوه ی ته مه نی کارکردنی چه ندین کتیبی گرنگ و دانسقه ی وه رگێراوه.

به شه کانی دەزگایی رۆشنیری جەمال عیرفان دەزگاکه له سی به شی سه ره کی پیکدیت،

زمانىزە كوردنى مېشك

وردەكارىدا ھەزاران جىاوازىان ھەبىت، بەلام كاتىك كور و كچىك دەبن بە خاوەنى مندال، پىيان دەوترىت باوك و دايك.

كۆدى قەوارەى بچووكىشمان ھەيە بۆ وىنە ئەگەر بە كەسىكى ئىسكىموى خەلكى جەمسەر بلېن بەفر و سەھۆل يەكىنكە؟ بە دلنبايىھە پىتان دەكەنى، ئەوان بۆ بەفر و باران، دەيان وشەيان ھەيە. تەننەت ئىمەى كورد چەندەھا ناومان ھەيە بۆ جۆرەكانى بەفر و باران (رەھىلە، دوودانگ، پرووشە، پەپوولە، تەرزە، كرىو، لاسامە، زوقم، بۆران، تۆف و...) بەلام لە ھەمان كاتدا لە زمانى عەرەبىدا بۆ بەفر و باران يەك وشەمان ھەيە بە نىوى "تلج"، ئەگەر بە ئىمە بلېن سەھۆل دەبارى، پىمان سەپرە، بەلام ئەگەر بە تاكىكى عەرەب بلېن سەھۆل دەبارى، پىي سەپر نىبە و لە مېشكى خۆيدا و لە كارى رستەكەدا دەزانىت كە مەبەستى ئەو وشەيە، بەفرە.

بەلام زمانى عەرەب لە بواری نىشتمانى خۆيدا و بۆ وشەى خۆى دەولەمەندە، بۆ وىنە دەيان ناوى بۆ وشتر ھەيە يان لە بواری شمشىرەو، بۆ تەواوى پارچەكانى شمشىر ناوى داناوە كە لە ھىچ زمانىكى تردا نىبە.

لاى ئىمەى كوردىش، لە بواری خۆماندا و لە نىشتمانى خۆماندا و لە سەرقالىي ھەزاران سالەى ژيانماندا، توانى سەرسوورھىنەرمان لە وشەكاندا ھەيە. لاي ئىمەى كورد، تەواوى ھەستى مروو لە چىنى يەكەم تا سىتھەم بە وشەى دل دەوترىت، لاي ئىمە ئاژەلەكان دەيان ناويان ھەيە، دەيان دەستەوشەى تايبەتى ئاژەلداری و جووتيارىمان ھەيە كە لە ئەوانى تردا نىبە. لە فەرەنسيدا دەيان جۆر چىشتمان ھەيە كە بە ھىلكەو دەروستى دەكەن، لە ئىتالىدا دەيان ناومان ھەيە بۆ بەستەنى. لە ولاتى تردا دەيان ناويان ھەيە بۆ پەنير، شەراو، سىف، تىرئ و... ئەمانە بۆ خۆى وەكوو پىناسەيەكە بۆ ھەر نەتەوہەيەك.

زمان وا دەكات كە ئىمە دياردە ناديار و چەمكىنەكان وەكوو ناوہ گىشتىيەكان وەكوو باوك، دايك، جىھان، خودا، دار، ئاوى و... بۆ خۆمان ديارى بەكەن كە واتە لە راستىدا دياردەيەكى وەكوو باوك بۆ ھىچ كەس ديارى ناكرىت، بەلكوو ئەم كۆدە وەكوو چەمكىكە بۆ فامكردنى ئەو تاقمە شتە يان مروڤە بە كار دەبرىت.

لە عىزفاندا ناوى "شھوود" يان بۆ داناوہ intuition، لە راميارىدا نىوى BigPicture و... بۆ دانراوہ.

ئەم كۆدىنگە بەس تايبەتى مروڤە و لە گياندارانى تردا نىبە يان تا ئىستا دەرنەكەوتوو، بۆ وىنە كە دەلېن ئىنسان لە نەتەوہى مەيمونە، مەيمون لە مېشكى خۆيدا، ئەم تايبەتمەندىيە نىبە و بۆخۆى ئەوہ فام ناكات.

لە ئەزمونىكدا لە نىوان شامپانزەيەك و چەپكەيەك مۆز، ئاگرىك دەكەنەوہ و فىزى دەكەن كە ئاگرەكە بكوژىننەوہ و مۆزەكان بخوات، مېشكى شامپانزە زووتر لە ئىنسان ئەو شتە فىر دەبىت و ئەمەش بە باشى فىر دەبىت، دواى

ئالزايمر وەكوو پرسىكى جىدى و نەخۆشىيەكى مەترسىدار لە چەرخى بىستوويەكدا سەپر دەكرىت و ھەمووى ژن و پياو دەبى ئاگادارى ئەم نەخۆشىيە بىن و لىي بزائن و خويندەنەوہيان لە سەر بىبىت. ئەم بابەتەى كە لىزەدا دەخوینزىتەوہ، بەرھەمى خويندەنەوہيەكى زۆرى نووسەرە، بە دلنبايىھەو كە دەبى بەس وەكوو راوژيان بىروكەيەك سەپر بكرىت و ھەر كەس بۆ خۆى دەبى جۆرى كىشەى مېشكى خۆى بناسىت و چارەسەرى بكات.

بەلام ئەوہى كە نووسەر لىزەدا كەلكى لى وەرگرتووہ، فۆلكلورى نەتەوہكەيەتى كە توانىويە بە تىرىك دوو ئامانج بىكىت و ھەم ھەولى پاراستنى فەرھەنگى خۆى دەدات و ھەم ھەولى بەرگرى و تەننەت چارەسەرىيەكى ھاسان و لەبەردەست بۆ يەكىك لە مەترسىدارترىن نەخۆشىيەكانى سەردەمى خۆى داوہ.

فۆلكلورى ھەر نەتەوہيەك دەتوانىت وەكوو ديارىدەر، تووشىبون بە ئالزايمر ديارى بكات و بە بووژاندنەوہى مېشكى مروڤ، بەرگرى لە پەرەسەندى ئالزايمر بكات و تەننەت چارەسەرى بكات. لە سەرەتادا پىويستە كە خوینەر چۆنەتى زمانىزەبوونى مېشك و تەلېژىرى (انتزاع) مېشك تىبگات. تايبەتمەندى تەلېژىرى مېشك لە ژىر كارىگرى زماندا روو دەدات. زمانى ھەر كەسىك بە سەر دياردە ھاوبەشەكاندا ناويكى تايبەتى دادەنەت، بۆ وىنە لە وشەى فرىندا، ئىمە بۆ يەكەم جار وشەى فرىن لە فرىنى پەپوولە و چۆلەكە و كۆتر و قەلدا دەبىنين و دواجار لە مېشكى خۆماندا پەرەى پى دەدەين و بۆ فرىنى تەواوى پەلەوہرەكان، تەننەت بۆ ئەوانەى كە نەمان بىنبوہ يان نەياندەناسىنىش، بە كارى دەبەين.

بەلام ئەگەر لە باتى وشەى فرىن بۆ پەپوولە، لە وشەى بالگرتنەوہ، كەلكمان وەرگرتبا و لە جياتى وشەى فرىن بۆ قەل، لە وشەى پەلوەشاندىن كەلكمان وەرگرتبا و... ئىدى لە مېشكى خۆماندا ئەو دوو پەلەوہرەمان وەكوو يەك سەپر نەدەكرد، كەچى لە راستىدا و لە فىزىوئۆزى جەستەى ھەر دوو پەپوولە و قەلدا، شىوہى فرىنىكى يەكسانىان ھەيە.

ئەمە وىنەيەكى بچووك لە زمانىزەكردنى جىھانە، زمانى ھەر نەتەوہيەك بۆ تەواوى ئەو شتەنەى كە دەبناسىت كۆدىكى تايبەتى دادەنەت. كۆدەكان لە دوو قەوارەى گەورە و بچووكا دەسنىشان دەكرىن.

لىزەدا بۆ وىنەى قەوارەى گەورە كۆدىكمان ھەيە بە نىوى "كورد" و لە ئەو كۆدەدا كە ناويكى گىشتىيە، ئىدى گرنگ نىبە كە وردەكارىيەكان چىن، ئايا رەنگى پاتۆل لەم عەشىرەتەدا شىنە، رەنگى جامانە لە ئەوى تردا سوورە. يان كۆدى تىرى ھەيە بە نىوى ئاوى كە رەنگى زەريا و ئاسمانگ و ئاو و... و ئەوانەيە كە چى لە وردەكارىدا جىاوازن بەلام لە دۆخىكى گىشتىدا ھەموويان ئاوين. يان كاتىك كە دەلېن كور، كچ، باوك، دايك و... رەنگە لە

چهن جار تافیکردنه وه و دلنیا بوون له فیربوونی شامپانزه، بۆ ئەزموونیکێ تر، له قایه قینکا له سهر رووباریکدا، ئاو دادهنن و له قایه قینکی تر دا دیسان هه مان شتومت دادهننه وه، ئەم جار هه بینن که شامپانزه که دهچیته سهر قایه قی تر و ئاو دینیت و ئاگره که دهکوژینیته وه و دوا جار موزهکان وهردهگریت.

ئەم ئەزموونه پیشان دهدات که وریاترین شامپانزهش توانای لیکدانه وه و پهره پیدانی زانیارییهکانی خۆی نییه. بۆ شامپانزه، ئاو ته نیا ئەو ئاوهیه که له نیو سه تله که دایه و ئەو رووباره له دهوهراند هوریدا به ئاو نانا سیت. زانیان پێیان وایه که له مروّفا، زمان ئەو کاره بۆ ئیمه دهکات که کارمان هاسان دهکاته وه و له ئەزموونی رابردوو ئیمان که لک وهردهگرین. ئەو کاره کاری زمانه که ئیمه ده بزانیان ئاوی نیو سه تل و ئاوی رووبار، ههر ئاوه. ههر چهنده زمان له سرووشت و دهقهری خۆی وردتر بیهته وه، ههر چهنده هه ژمار و کوالیتی ئەم کوژانه زۆرتر بیت، نیشانهی بههیزتر بوونی زمانمانه و واتای ئەوهیه که ئەزموونی باب و باپیرانمان زۆرتر بووه و ئەو وشانه وهکوو زانیاری ژیان، کاری نه ته وهی داهاتووش هاسانتر دهکات. به شیک له پهره سه ندنی میشکی ئینسانهکان به هوی کوژهکانی زمانه وهیه، ئەرهستوو دهیگوت که "ئینسان گیانداریکێ بیژره".

بهلام په یوهندی زمان و تهلبژیتری له وه دایه که دهتوانین شیوازی کاری زمان وهکوو شیوازی تهلبژیتری ناو بهین، زمان ته لیک چه مکی هاوبهش و گشتی له نیوان دیاردهکاندا هه لده بژیتریت، ئەم هه لژاردنه و پشکووتنی میشکی ئینسان پیکه و پیش دهچیت. بهم بۆنه وهیه که مندال له سالی یه که می ژیانیدا که هیشتا کوو میشکی ئەوهنده زمانیزه نه بووه، دیاردهی گشتی و تهلبژیتردراو وهکوو خولینه وه فام ناکات. بۆ وینه تا توپیک له کاتی خولیندا نه بینیت، مانای خولینه وه فام ناکات، شتانیک وهکوو مردن، ههست، خودا، جیهان، قیامهت و... که چه مکی مهعنه وین بۆ مندالان فام ناکرین، له بهر ئەوهی که میشکی مندال هیشتا کوو توانای تهلبژیتری و ده رهاوردنی دیارده و مانای هاوبهش و زمانیزه کردنی و پۆله بندی کردنی شتهکانی دهقهری خۆی نییه.

ههروهها مندالان له مه ته ل تیناگه ن، له مه ته لۆک، چیرۆک، نهزیه و له هیچکام له رازه و یژه ییهکان (صنایع ادبی)، وهکوو خوازه (استعاره)، ویکچوو (تشبیه)، کینایه و... تیناگه ن. ههروهها که سانیک که ترۆمای قورسی میشکینیان به سه ردا داسه پاوه وهکوو ئاتئیسستیکهکان یان مۆنگولهکان و جوړیکیش له ئیسکیزۆفرنییهکان و... ئەوانهش دیاردهی تهلبژیتردراو فام ناکه ن. ئەگه ر به زمانیکێ زۆر ساده بلین، ئیمه ناتوانین له گه لیاندا شوخی و گالته بکهین، چون بنه رتهی قسهی خوش و نوکته و پیکه نین له سهر تهلبژیتریدایه، ناتوانین مه ته لیان بۆ بلین چون له مه بهستی مه ته له که تیناگه ن.

یه کیک له گرنگترین نهخوشییهکانی میشک، ئالزایمره. له ئەوانهشدا که تووشی ئالزایمر دهبن ئەم کیشانه روو

دهدات که میشکیان توانای فامکردنی تهلبژیتری نامینیت. سهبارهت به ئالزایمر دهبی بزانیان که چی جارن له بیره ونمانی شتهکان به نیشانهی دهسپیکێ ئالزایمر دادهنرا، بهلام بۆ ئیستا ئەوه ئاوازه به دوایین قوناخهکان و توندبوونه وهی نهخوشییه که دهدات و ئاوازهکانی سه رهتایین و نیشانهکانی پیشهوخته له فام نه کردنی تهلبژیتردراوهکاندایه که چی میشک ناتوانیت سیبهری دوا ی وشهکان و دهسته وشهکان فام بکات و دوا ی له دهسدانی ئەو توانایهیه که له قوناخی تر دا خودی وشهکان له بیر دهکات و هیدی هیدی پهره ده سینیت.

نیشانهیهکی تری ئالزایمر له دهسدانی توانای شیمیزایسیونی میشکه، شیمی میشک که بۆ یه که م جار له لایان جان ئیستوارت میله وه به کار براوه، ده لیت که ئیمه ی مروّف دهتوانین له دونیای میشکماندا، بوونه وه رانیک بخولقینین که له راستیدا هه بوونیان نییه یان ئەگه ر هیه هیشتا کوو نه دۆزراونه ته وه یان به لگه یه کمان له سهر هه بوونیانه وه نه بی یان هیشتا هیچ مروّفیک فامی نه کردوه که له ئەزموونی ئەو که لکمان وهرگر دیت. به لکوو به ته واوته ی له خولقینرا وهی میشکی خۆمانه. که ئەوه له ئاله شه وهکاندا زۆر ده بیبین که گیاندارانی زۆر سه یر و سه مه ره به دواماندا ده که ون.

بهلام له دۆخیکێ گشتیدا، دهگریت خودا ناو بهین که هیچکس ئەزموونی نه کردوه و نه دهتوانیتیش ئەزموونی بکات، بهلام هه موومان بروامان پێی هیه و قه بوولمان کردوه و له دۆخی هه ستیاردا بیر ده کهین. یان وهکوو قه قنهس که بهس له دیرۆکهکاندایه یان وهکوو تارمایی که ئەگه ریش بمانه وئ ناتوانین له گه لیدا په یوهندی بگرین و... دهیان وشه ی چه مکی ترمان هیه که بۆ ئەمانه، هه بوونی راسته قینه مان نییه، بهس به هه بوونی وشه فامیان ده کهین. له پێچه وانهشدا ئەگه ر خۆدی شته که هه بوونی بیت بهلام ئیمه وشه مان بۆ نه بیت، زۆرتر لێی در دۆنگ ده بین، بهلام ئەگه ر ئاسه واریکی راسته قینه یان ناراسته قینه ی لئ به دی بکهین، به زووترین کات، ناوی بۆ دادهنن و دوا جار، بر واگردنیشی بۆمان هاسانتر ده بیت. له بواریکی تر دا ئیمرو که ده لێن که سه رده می چیرۆک و دیرۆک نه ماوه، ئەگه ر له یۆنانی کوندا بر وایان به چیرۆکی خودایانان هه بوو، ئیمهش ئیمرو که سووپر مهن و به تمه ن و ئیسپاید رمه نمان هیه و وهها سه رهنجیان ئەدهین و سه یریان ئەکهین که کاتیک له سهر شاشه ی تی. ئی یان مۆبایل دهیان بینین وهکوو ئەوهی سه یری هه والهکان بکهین بۆمان ئاساییه که دهچینه ده رهوش ماسک و جل و به رگ و کارتۆن و شتومه کی ئەوانه ده کړین، ئەمانه هه مان خودایانی کۆن، که وا شوینی هه وال و بارو دۆخ و ئالقه ی نویی فیلمهکانیاندا ده رۆین که واته هه بوونی وشهکان و زمانه کانه که هه بوونی شتهکان بۆ ئیمه هاسان دهکاته وه و فامی ده کهین.

زمان کاریگه ری تاییه تیی خۆی له سهر ههستی مروّفیشدا هیه. بۆ وینه له زمانی ئینگلیزیدا یهک وشه ی cousin یان هیه بۆ ههشت ناو، له هه ندیک زماندا ته نانهت

له سهر تینووسیک شیوهی بکهی. له تواروی وینهکانی سهرهوه، ئەو سیگنالە که بۆ نهخۆش دەنیردریت دەبیته دال و ئەو رەنگدانەوه له مێشکی ئەودا دەبیته مه‌دللول. سهریری ئەم وینه بکن: مالیان به‌ قەد کونەمشکیکه، نه‌شته‌رگەر نییه‌ خو‌ قەساویکه‌ بۆ خو‌ی، وانه‌وتنی دیازپامه، له‌ دەرەوه‌ شیرە و له‌ مالا‌ ریوی، خوینی کریکار دەمژن، مێشکم ته‌قی، که‌فم کرد و... له‌ خوازەکانی ناوبراودا هیچ وینه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ نابیریت، مالی هیچ مرۆفیک به‌ قەد کونەمشک نییه‌، هیچ دوکتوریک قەساوی ناکات و... به‌لکوو ئەمانه‌ جوړیکی ویکچوویه که‌ به‌شیک له‌ رسته‌که‌ی لی داخراوه و ده‌بی خو‌مان پیی بزاین که‌ مه‌به‌ستی بیژەر چییه‌ و جار وایه‌ چند مانای لی ده‌که‌وینه‌وه. بۆ وینه: ئەو دوکتوره‌ ئەوه‌نده‌ که‌م ئەزمونه‌ قەساویک له‌ ئەو باشتر تیده‌گات یان ده‌لای به‌ مه‌به‌ستی چاکسازی نه‌هاتوو و به‌مه‌به‌ستی قەساوی کردن کار ده‌کات یان چۆن قەساو له‌ کاتی برینی جه‌سته‌ ئاژه‌لانا کار ده‌کات ئەمه‌ش بۆ نه‌خۆشه‌کانی خو‌ی وا ده‌روانیت و به‌ چاوی مرۆف سهریریان ناکات و...

که‌ ئەگەر مێشکی که‌سیک نه‌توانیت ئەمانه‌ فام بکات وانا یه‌که‌م نیشانه‌کانی ئالزایمری لی دەرده‌که‌ویت. له‌ لایه‌کی تره‌وه‌ له‌ خوازەکانی ژورره‌وه، زمان ده‌نگی گواستووته‌وه‌ به‌لام ره‌نگیکی ناراسته‌قینه‌ی لی که‌وتووته‌وه‌ که‌ هه‌مان شیمیزاسیۆنی مێشکه‌ که‌ دونیا‌یه‌کی نو‌یی بۆ خو‌ی خولقاندوو. بۆ وینه‌ ئەگەر بلێی ماله‌که‌ی بچووک، له‌گه‌ل ئەوه‌ی که‌ بلێی ماله‌که‌ی به‌ قەد کونەمشکیکه، به‌ یه‌قین دوو مانای جیاواز ده‌گوازیته‌وه‌ و دوو هه‌ستی جیاواز له‌ به‌رده‌نگدا ساغ ده‌کاته‌وه‌. کاری گرنگی خوازە، گواستنه‌وه‌ی هه‌سته، له‌ دۆخی ئاساییدا که‌ شیمیزاسیۆنی مێشکمان نه‌بیته، هه‌ر ده‌بی بلێین که‌ "ئازاری زۆری دام"، به‌لام کاتیک که‌ خوازەیه‌ک به‌ کار ده‌به‌ین و ده‌له‌ین "خوینی مژیم" هه‌ستیکی تابه‌تی ده‌گوازینه‌وه‌ که‌ ئەگەر ئەو خوازە نه‌بووایه‌ ئەو هه‌سته‌ فام نه‌ده‌کرا. ئەو نه‌ته‌وه‌یه‌ که‌ کاری زۆرتری له‌ سهر مێشکیان کردوو و شیمیزاسیۆنی مێشکیان پێشکه‌وتوو، بیه‌ر و هۆشیان به‌ربلاوتره، په‌له‌وه‌ری خه‌یالیان دوورتر ده‌فریت، هه‌سته‌کانیان به‌ باشی ده‌گوازرینه‌وه، تی‌گه‌یشتنیان له‌ یه‌کتر زۆرتره، ته‌نانه‌ت روحمیشیان زۆرتره.

به‌لام هه‌ر شتیک که‌ له‌ راده‌ی خو‌ی به‌ دهر بچیت ده‌بیته‌ هۆی کیشه، له‌ که‌یسیکی تابه‌ت وه‌کوو نه‌ته‌وه‌ی کورددا، به‌ هۆی کیشه‌ی دهره‌کییه‌وه، نه‌کراوه‌ که‌ په‌ره به‌ بواره‌کانی تر بدریت و به‌س له‌ ده‌سه‌لاتی خو‌ماندا و له‌ بوا‌ری مێشکی خو‌ماندا توانیومانه‌ په‌ره‌ بسینین و ئەمه‌ بووته‌ خالی‌ لاواز و هۆی خه‌سار. گه‌لی کورد وه‌کوو که‌سانیکی زۆر هه‌ستیاری زۆر روحمار، که‌متر له‌ بوا‌ری لوژیکی و ژیری و زانست و... پینش که‌وتوون چون‌ ئەو بابه‌تانه‌ بابه‌تی مادیه‌ و ئیمه‌ ده‌سه‌لاتی مادیمان نه‌بووه، هه‌رواش که‌ ده‌زانن که‌سانی هه‌ستیاری زۆرت‌ر به‌ دوا‌ی بابه‌تی مه‌عنه‌ویدان، به‌ دوا‌ی دین و عیرفان و ئینسانیه‌ت و مرۆفایه‌تیدان، له‌ دۆخیکدا که‌

بۆ شتومه‌کانیش نیر و می‌ دیاری ده‌کریت بۆ وینه‌ کاتیک سه‌باره‌ت به‌ مانگ یان خو‌ر قسه‌ ده‌کن ده‌بی ره‌گه‌زیان بۆ دیاری بکن که‌ ئەمانه‌ نیرن یان می، دوا‌جار ئەوه‌ کاریگه‌ری خو‌ی هه‌یه‌ له‌ سهر هه‌ست و بیری مرۆفکه‌کان و به‌ دلنیا‌یه‌وه‌ سه‌رجه‌می ئەم جیاوازیانه‌یه‌ که‌ زمانه‌کان جیاواز ده‌کات و ئەوه‌ش به‌ دوا‌ی یه‌ک، ده‌بن به‌ هۆی جیاوازیبوونی گه‌لان.

یه‌کیک له‌ باسه‌ هه‌ره‌ گرنگه‌کان له‌ ره‌وان‌ده‌رمانی‌دا، باسی زمانه. ئەوه‌ی که‌ ده‌لین وشه‌کان بگۆره‌ تا هه‌ستی ئەو نه‌خۆشه‌ بگۆردریت، ئەگەر له‌ زمانیکدا وشه‌ی عه‌شق نه‌بیته و به‌س وشه‌ی خو‌شه‌ویستی بیته، کاتیک ده‌لین عه‌شق له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستی‌دا جیاوازه، بۆ ئەو گه‌له‌ به‌ هاسانی فام نا‌کریت. ره‌نگه‌ من به‌ که‌سیکی لاواز بلیم ریقول، به‌لام تو پیی بلێی فیت. ئەمانه‌ کاریگه‌ری وشه‌ و زمان له‌ سهر هه‌ستی خه‌لکه‌ که‌ ده‌بیته‌ هۆی دوو هه‌ستی جیاواز له‌ ناخی یه‌ک که‌سدا.

له‌ وینه‌یه‌کی تردا شتیک بۆ که‌سیک ده‌قه‌ومنی که‌ خو‌ی ده‌لی "چ به‌وه‌ختیه‌ک"، به‌وه‌ختی وانا بیچاره‌یی، به‌لام ئەگەر بلێی "چ گێزه‌ و کیشه‌یه‌ک" وانا هه‌شتا چاره‌ت هه‌یه‌ و بی‌ چاره‌ نه‌بوویت. له‌ بوا‌ری ئین‌ئیل‌بی به‌ شیوازیکی زۆر ورد له‌ سهر ئەم بابه‌ته‌ کار ده‌کریت، له‌ دووباره‌نووسینی بیره‌سه‌رخۆکانی ئارۆن به‌کیشدا سوودی لی وه‌رده‌گیردیت. ئەوه‌یه‌ که‌ به‌ شیوازیکی چه‌مکین له‌ ئەنجیلی یووحه‌نادا ده‌لێت... وشه‌ خودا بوو... له‌ لایه‌کی تره‌وه، هه‌ر زمانیک بۆ خو‌ی دونیا‌یه‌که، هه‌ر زمانیکی نو‌ی که‌ فیز ده‌بین دونیا‌یه‌کی ترمان بۆ ده‌کاته‌وه، فیزبوونی زمانی نو‌ی ئەبیته‌ هۆی په‌ره‌سه‌ندنی مێشک، گه‌شانه‌وه‌ی به‌شه‌ دامرکاوه‌کانی مێشک و بووژاندنه‌وه‌ی به‌شیکی نو‌ی.

ئەگەر نه‌خۆشیک له‌م راهینانه‌دا به‌رده‌وام بیته، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌توانیت ئالزایمری پێشکه‌وتووشت چاره‌سه‌ر بکات. سه‌ره‌نج بدن که‌ زمان ته‌نیا ده‌نگ نییه‌، فیزبوونی زمان ته‌نیا فیزبوونی ده‌نگ و شه‌پۆلی فیزیکی نییه‌، هه‌ر وشه‌یه‌ک، هاوکات که‌ ده‌نگ ده‌گوازیته‌وه‌ له‌گه‌ل خو‌یدا ره‌نگیش ده‌گوازیته‌وه، کاتیک که‌ من ده‌لیم "چووم بۆ کیو"، ته‌نیا پیته‌کانی ک، ی، و نییه‌ که‌ به‌ مێشکی به‌رده‌نگدا ده‌کات، به‌لکوو، وینه‌ی کیویکیش له‌ مێشکی‌دا ده‌نه‌خشینریت. یه‌کیک له‌ ریگا ئاشناکانی به‌رگری کردن له‌ ئالزایمر ئەوه‌یه‌ که‌ ده‌لین کاریک، قسه‌یه‌ک، ریگایه‌ک که‌ هه‌ر روژ دووپاتی ده‌که‌یته‌وه، با به‌ یه‌کسانی دووپات نه‌بیته‌وه، ئەگەر بریاره‌ که‌ تو هه‌ر روژ نان بخۆی، جاروبار به‌ ده‌ستی چه‌پ بیخۆ، یان ئەگەر هه‌میشه‌ به‌ ده‌ستی راستت ده‌نووسی، جاروبار به‌ ده‌ستی چه‌پ بنووسه.

یه‌کیکی تر له‌ ریگا ئاشناکانی شه‌ری ئالزایمر ئەوه‌یه‌ که‌ وینه‌ی کیویک به‌ نه‌خۆشیک پیشان ده‌ده‌ن و ده‌لین ئەمه‌ چییه‌ و چ وشه‌هایه‌کمان بۆی هه‌یه‌؟ که‌ ده‌بیته‌ هۆی بووژاندنه‌وه‌ی مێشک. یان به‌ پینچه‌وانه‌ی ئەوه‌ به‌ نه‌خۆشه‌که‌ ده‌لین که‌ من ناوی شتیک وه‌ک په‌له‌وه‌ریک ده‌بم و تو هه‌ول ده‌ که‌ ئەو وینه‌یه‌ که‌ له‌ مێشکدا هه‌یه‌

له سه ره تاي دونيادا، گه لاني تر به دواي قازانجي خويانه وهن، گه لي كورد زور به خوشباوه و خوشبينييه وه له گه ل ئه واني تر دا مامله دهكات. زور زوو دهخه له تينريست، زور زوو فريو دهخوات، زور ساده و راشكاوانه مامله دهكات و ئه گه ر دل و دهر و نيان تيك بچيت و ههستياني لي تيك بچيت، له ناخي خوياندا زور زيانيان لي دهكه و پتته وه. به شيك له ره وانناسيني لاکان باسي ئه وه دهكات كه ده ليت كه تو كاتيک قسه كاني ئاساييت به زماني ويژه ده لي، ههستي ناخ ده بزويني، ئه گه ر بلي فلاني خويني مژيم، به راستي خوت له ناخي خوتدا ئازار ده بيني، ده بي زور ئاگاداري وشه كان و كاريگه ربي نه بينه كه بيان بي، ليره دا ئه گه ر بلي فلاني ئازاري دام، زور له ناخي خوتدا تيك ناچي. زماني ويژه، زمانيكه كاريگه ربييه كي قول و به رده وامي له سه ر گيان و ههستي مرؤفدا هه يه. هونه ر وه كوو شيوه كاري، موزيكي ساري و... ئه و دهر فته به ميشك ئه دات كه خولقاوه كاني خوي به دي بيتيت و دونيايه ك دروس بكات كه پيش له وه هه بووني نه بووه. ئه مانه ش شيوه هايه كي تره بوو ژانده وه ي ميشك، كه به دواي گه شه كردني ميشك و زيندوو كردنه وه ي شيميزاسيوني ميشكه وه ده توانين برؤينه قوناخيكي نوي و ئه و بير و ههسته به دي بيتين، كاريكاتور، كاريكه لمانور، رياليسمي جادوويي، كووبيسم، سوور ياليسم، ئيكسپريسيونيسم، ئابستره و... كاري هونه رمه نداننكن كه له بواري شيميزاسيوني ميشك و داهيته رايه تي زهيندا زور به توانان.

هه رديمه وه

حه سه ن ره وش (پاريژه ر) - سه رده شت

تو ئه و كيژه ههنگيوه بووي، به تيري نيگاكانت به ردي خه يالت ئهنگا وتم و كه وتمه گيژي خه يالاتي ئه وينيك، كه تافي لاويم بو كورته ساتيكيش بي گه يشتنه ئاقاري چيشكه ي خوشي و به خته وه ري.

داری هیوام له زستانیکي توش و سهقه تدا چرووی دهر کرد. خشته ی دیواری به لینه کانمان به یه که وه هه لچنین. سنووره هه لبه ستراوه کانمان برین، تا له سنووری ئاواته کانی خومان له ژیر سییه ری تاو لی خوشه ویستی وچان بگرین. ئه وه بو توش پرچی ره شماری له سه ر شانم خزین و حه با ی شه رمت بو من لادا.

ئای خوزگه م به و ساته هه رگیز له بیرنه کراوه! که وا رهنگی به هاری ژینت گوړیم و، سه ری هه ودا ی گرؤله ی لیکه هالاوم له ئه وینی تودا دوزییه وه. خوشه ویستم!

هه ر له بیرمه له جوانی تو واقم وږ بوو و نه مده زانی چون خوشه ویستی خوم به رانه ر به تو دهر بیرم؟

نه مده زانی چون ناخی پر له گر و ئه وینم بو تو هه لبريژم. زور له ميژ بوو، چاوه ليله کانم له گولي نيگاکانی سيحراوی تودا ده شوتنه وه! سالانیک بوو، وهك شمشالیکي خوشه هنگيو ئاههنگی ژيانی منت به ره و که ناری ئارامی و ئوقره یی وه ری خستبوو.

به لام باش بزانه له دووری تو، غه ربيیکم بي ناو و نیشان! غه ربيیکم دوور له خوشي، دونيايه ك خه مم له كوله و، نه به فرم هه يه و نه (بان).

من بیستومه زور كه س ده لين غه ربيی فیری دوو ئه زمونت دهكا: یه كه م بتوانی بی هاریكاری ريگا بدوزییه وه، دووهه م له سه ر پتیه كانی خوت بوهستی، بی ئه وه ی كه سيكي تر پالپشتت بی.

به لام من باوه ر ناکه م! من باوه ر ناکه م! چونكه دووری له تو هه موو ريگا و به رده بازه كانی دهر بازبوونی لي ون كردم.

دووری له تو، منی تخیلی هه رد کرد و هه ستانه وه م بی هاوکاریت مه حاله. ئه ی شلکه ریواسی دهم كه لی كوستانم! دووریت ئاگریك بوو مانگی پووشپه ری دهر وونی گر دام و خوله ميشی سووتمانه كه ی به گيژي گيژه لوو كه ئه سپارد.

دووریت منی کرده كه وله ی بی به هار و شينکه ی بی باران، هه ر بؤیه رهنگی به هاری خوشيم به پاییزی مالئاوایی گؤرا.

دلنیا به ئازیزه كه م، دلنیا به، هيشتاش له چاوه پروانی گه يشتنی دووباره به تو ده ژيم و هیوام به گورانی وه رزی ژيانه.

ئيستاش په ر به په ری دلنووسه کانم بونی ئه وینی تویان لیدی و یاده کانت بوونه هه وینی دیږ به دیږی شیعه رکانم.

بؤیه به لیتت پی دده م، تا نه فخی سووریش لیده دری له به ر بیلا ی ئه وینی تودا چاوه روان ده بم.

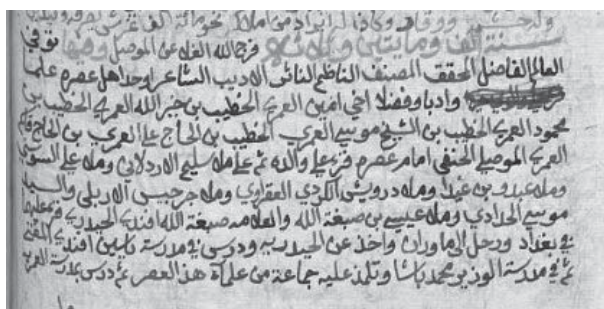
ئه توش گولم خوراگر به، مه گه ر بمرم ئه گینا من، هه ر دیمه وه، هه ر دیمه وه.

زانای مهزن شیخ محمدهدسهلیم ئهردهلانی کوردی

هیرش کهمال ریکانی

به‌رپرسی سه‌نته‌ری قوبه‌هان بۆ
قه‌کولینین به‌لگه‌نامه و ده‌ستنقیسان
ل به‌هدینان - دهوک

دشتین بیژین مه‌لا سه‌لیم ئه‌رده‌لانی سالین ده‌ستپیکێ ژ
سه‌دسالیا هه‌ژدی دنه‌قه‌را (١٧٠٠-١٧٠٥ز) ژدایکبوویه،
به‌ری بهیته ل مووسل و لی ئاکنجی بیت ناچهاتی به‌ری
هنگی ل مه‌دره‌سه‌یا ملازگرد دهرس داینه و ده‌می هاتیه
مووسل نیزیکی هزار به‌رگین په‌رتووکان دگه‌ل خو دا
ئیناینه.

ژ فه‌قه و شاگردین وی:

— محمدهدسه‌مین کورێ خه‌یروالله ئه‌لعومه‌ری (مرن):
٢١ محه‌ره‌ما ١٢٠٣مش _ ٢٣ / ١٠ / ١٧٨٨ز):

زانا و هۆزانقانه‌کی ناقداری مووسلی بوو، ل (١٥
شه‌عبانا ١١٥١مش _ ٢٧ / ١١ / ١٧٣٨ز) هاتیه سه‌ر
دونیا، ل جامعا (العمریه) ل مووسل ل ده‌ف زانا مه‌لا
محمدهدسه‌لیم ئه‌رده‌لانی خاندی یه
ئيجازه‌نامه وه‌رگرتی یه، خه‌ندین په‌رتووکی نقیسینه ژ
وان ژ ی په‌رتووکا ناقدار (منهل الاولیاء)، برایی وی یاسین
ئه‌فه‌ندی ئه‌لعومه‌ی په‌رتووکا (الدر المکنون) دا مرنا وی
(١٢٠٣مش) ده‌ستنیشانکریه کو دبیته (١٧٨٨ز) ئانکو ل
هه‌مان سال مرنا شیخ محمدهدسه‌لیم ئه‌رده‌لانی.

یاسین افندی العمری، الدر المکنون..... (مخگوگ: ١٨١١)
— عه‌لی کورێ عه‌لی ئه‌لعومه‌ری:

زانا و هۆزانقانه‌کی ناقدار بوو، ل ده‌ف گه‌له‌ک زاناین
به‌رکه‌فتی خاندی یه ژ وان ژ ی زانا
محمدهدسه‌لیم ئه‌رده‌لانی، پشتی برایی وی شیخ ئه‌حمده
ئه‌لعومه‌ری مری وی جهی وی ل جامعا (العمریه) ل
مووسل بریقه‌بریه، ل سال (١١٩٢مش / ١٧٧٨ز) دگه‌ل
میر یوسف ئاغا قاجی باشی ضویه ئیستانبولی به‌لی
روژین وی گه‌له‌ک ل ویرئ نه‌فه‌کیشایه، ب شه‌هیدبوون
میری (هاتیه کوشتن).

مرنا وی:

پشتی ژیه‌کی درێژ و خزمه‌ته‌کا مه‌زن یا زانستین ئایینی
هه‌روه‌کی ده‌ستنیسیا په‌رتووکا (الدر المکنون) دا هاتی
یا میژوو نقیسی مووسلی (یاسین ئه‌فه‌ندی ئه‌لعومه‌ری)
کو زانایی به‌رکه‌فتی (مه‌لا سه‌لیم ئه‌رده‌لانی کوردی) ل
سال ١٢٠٣مشه‌ختی ضویه به‌ر دلوقانیا خودی کو دبیته
به‌رامبه‌ری (١٧٨٨ز)، و ل روژا (١٩ ره‌بیعه‌ئول
١٢٠٣مش _ ١٧ / ١٢ / ١٧٨٨ز) دریوره‌سه‌مکی هه‌ژی دا ب
ئاماده‌بوونا زانا و مه‌زن و که‌سایه‌تین باژیری مووسل
ل گورستانا (نه‌بی شیت_سلاف لی بن) هاتیه فه‌شاراتن.
یاسین افندی العمری، الدر المکنون..... (مخگوگ: ١٨٢٤)
ژیده‌ر:

— یاسین افندی العمری، الدر المکنون فی المآیر الماضيه من
القرون (تاریخ یاسین العمری)، (مخگوگ: ١٨١١م)، الورقه: ٤٠٧.
— یاسین افندی العمری، الدر المکنون فی المآیر الماضيه
من القرون (تاریخ یاسین العمری)، (مخگوگ: ١٨٢٤م)، الورقه: ٣٦.
— سلیمان صائغ (القس)، تاریخ الموصل، ج ٢، مگبعه
الکاپولیکیه _ بیروت، (بیروت: ١٩٢٨)، ص ٢٠٥.
— محمدأمین بن خیرالله الخگیب العمری، منهل الأولیاء و
مشرب الاصفیاء من سادات الموصل الحدباء، حقه و نشره:
سعید الدیوجی، ج ١، مگبعه الجمهوریه_ الموصل، (الموصل:
١٣٨٦هـ _ ١٩٦٧م)، ص ١٨_١٩ و ص ٢٧٧_٢٧٨.

دیرووکا گه‌لی کورد دا هژماره‌کا زور ژ زاناین
به‌رکه‌فتی و خودان زانینه‌کا به‌رفره‌ه په‌یدا بوویه و
ناقین وان د رووپه‌رین دیرووکا دا هاتیه نه‌خشاندن، کو
هژماره‌کا ژ وان به‌ره‌م و به‌رکار و نقیسین و ژینه‌نیگارا
وان ب به‌رفره‌هی نه‌هاتیه زانین و به‌ره‌مین وان مایه
نخافتی ژ دیتن و به‌لا فکرتی، ژ وان زاناین مه‌زن ژ یین
کیم ل سه‌ر هاتیه نقیسین و ب تیر وته‌سه‌لی ژیاننامه‌یا
وی نه‌هاتیه زانین ئه‌و ژ ی شیخ (مه‌لا محمدهدسه‌لیم
ئه‌رده‌لانی کوردی) یه کو دی د قی بابته‌تی دا خه‌ند
پیزانینان ل سه‌ر دیارکه‌ین ب وی ئومیدی د پاشه‌روژئ
پتر و به‌رفره‌تر به‌ره‌مین وی بهیته دیتن و فه‌کولین ل
سه‌ر بهیته کرن.

ناق و ژدایکبوون:

ناق وی شیخ (مه‌لا محمدهدسه‌لیم ئه‌رده‌لانی) یه،
ئیک ژ زاناین ناقدارین باژیری مووسل بوویه، خه‌لکی
ئه‌رده‌لانی یه ل روژهلانی کوردستان، ل سه‌دی
(١٨ز) ژیا، میژویا ژدایکبوونا وی نه‌هاتیه دیارکر،
به‌لی هه‌که ل دویف گوتنا شاگردی وی محمدهدسه‌مین
ئه‌لعومه‌ری دیارکه‌ین ده‌می دبیت: ژ گه‌نجین
ئیکه‌مین و ده‌ستپیکێ بویمه کو من گه‌له‌ک ل ده‌ف شیخ
محمدهدسه‌لیم ئه‌رده‌لانی خاندی یه ژ نه‌حو و سه‌رف
و فیه‌قی شافعی و ئيجازه‌نامه ب فه‌گیرانا بوخاری و
موسلم دایه من و په‌رتووکی دیتر یین سوننه‌تی..... و
ژی وی نوکه نیزیکی (٧٠) سالی یه، هه‌ژی یه بیژین کو
ده‌می محمدهدسه‌مین ئه‌لعومه‌ری دژی گه‌نجاتی دا و
ل ده‌ف مه‌لا محمدهدسه‌لیم ل مووسل خاندی ل سال (١١٨٦
مش / ١٧٧٢ز) بوویه، ل دویف ده‌ستنیشانکریا وی کو
وی ده‌می ژ ی شیخی نیزیکی حه‌فتی سالی بوویه ئانکو

تحلیل و تفسیر داستان « حصار و سگ های پدرم »

چکیده:

رمان « حصار و سگ های پدرم » یکی از رمانهای مشهور شیرزاد حسن نویسنده‌ی کرد عراقی است. این رمان از شهری و محیطی بسته سخن میگوید که به دست پدری مستبد و خودخواه، اداره میشود به صورتی که در آن همه چیز در زمام اختیار اوست و در این حصار، غیر از خود پدر که مکرراً ازدواج میکند، احدی از اولاد ذکور و اناث او اجازه‌ی ازدواج کردن و حتی اندیشیدن در مورد این موضوع را ندارند و حتی حیوانات مذکر هم در آن پیوسته اخته میشوند.

تابو کردن ازدواج و ایجاد محدودیت در روابط و منع ارتباط و تلاش برای حفظ شرایط موجود از خواستها و ایده‌ها و برنامه‌های پدر و مدیر حصار است و از طرف دیگر رمان در کلیت خود به ترس و گریزان بودن مردم از آزادی و عدم رغبتشان به جامعه‌ی باز و دلبستگی‌شان به سلطه‌ای که به آن عادت کرده اند اشاره دارد.

شیرزاد حسن در این رمان، پایان تلخ اتوپیاگرایی و بی نتیجه بودن مهندسی اجتماعی تخریبی و انقلابی را - در صورت عدم آمادگی روحی و روانی مردم و انجام کارهای فرهنگی و سیاسی پیشینی - نشان می دهد و همچنین گرایش به مرکز مردم و علاقه به بازگشت به گذشته و ترس از آینده هم از تمهای اصلی این رمان هستند.

کلید واژه ها: شیرزاد حسن، حصار، نماد، فروید، پدر مقدمه:

رمان در ادبیات کردی ژانری جوان است و سابقه و عمری چندان طولانی ندارد. ورود دیر هنگام رمان به ساحت ادبیات کردی دلایل متعددی می تواند داشته باشد که یکی از آنها پیوند عمیق فرهنگ کردی با شعرو نظم است به صورتی که شعر سالهامترین رسانه‌ی فرهنگی کردها نیز بود به همان صورتی که داریوش آشوری در مورد ادبیات فارسی مینویسد که «شعر مهم ترین عنصر هنری و رسانه‌ی فرهنگی ایران در گذشته بوده است» (آشوری، ۱۳۸۰: ۱۸۲) اما عمده ترین دلیل درتاخیر ظهور و ورود رمان، تاخیر در ورود مدرنیته با توابع و عواقب آن به کردستان بود چون به تعبیر هاشم احمدزاده « ظهور رمان نتیجه‌ی مدرنیزاسیون است» (احمدزاده، ۱۳۸۶: ۳) رمان یکی از عوامل اصلی فردگرایی مثبت و هویتگرایی است و درتشکل و تشخیص بخشی به سیمای ملی ملتها هم تاثیر گذار است. هرچند بسیاری از منتقدان علی العموم چپ، قالب ادبی را بازتابی از قالب اجتماعی میدانند اما جهان رمان میتواند هم جهانی مستقل باشد و هم در آفرینش جهانی واقعی هم موثر باشد.

اگر رمان « چوپان کرمانج» اثر عرب شامیلوف)

عرب شه‌مو (را نخستین رمان کردی بدانیم) (۱۹۳۵) عمر رمان کردی از صد سال کمتر است اما با این سابقه‌ی کم، امروزه ادبیات کردی رمان نویسان موفق و توانای زیادی همچون: شیرزاد حسن، عطا نهایی و بختیار علی و... دارد که در این سالها آثار این نویسندگان کم‌کم دارند از جغرافیای کردستان میگذرند و با ترجمه به زبان های دیگر در میان بسیاری از کشورهای جهان و از جمله در ایران شناخته می شوند.

شیرزاد حسن یکی از رمان نویسان و داستان نویسان معاصر کردعراقی است که قلم توانایی در نوشتن داستان و رمان دارد و رمان های او تاکنون به چندین زبان زنده‌ی دنیا و از جمله به زبان فارسی ترجمه شده اند. این رمان نویس در سال (۱۹۵۰ م) در شهر اربیل در کردستان عراق به دنیا آمد. تحصیلات خود را تا پایان متوسطه در این شهر ادامه داد و برای ادامه تحصیل در رشته‌ی ادبیات انگلیسی به دانشگاه المستنصریه بغداد رفت. بعد از پایان تحصیل، سالها به عنوان دبیر زبان خارجه در دبیرستانهای کردستان عراق مشغول به کار بود و این شغل و محیط، بعدها الهام بخش نویسنده برای نگارش برخی از شاهکارها و قصه‌ها و داستان های مشهور او شد.

شیرزاد حسن در خانواده ای نظامی متولد شد و پدرش نظامی و پلیسی آتشین مزاج و سنگدل بود... او در برخی از داستان هایش به این وضعیت نیز به صورت مستقیم یا غیر مستقیم اشاره داردو حتی رمان خود را هم به روح پدرش و حصارکوچکش تقدیم کرده است. شیرزاد حسن در این داستان و بسیاری از کارهای دیگرش به خوبی از خصیصه‌های پاتریمونیالیسی (پدرسالاری) جوامع کردی سخن رانده است و یکی از تم های اصلی داستان های ایشان بحث اتوکراسی (یکه سالاری) است.

نویسنده این رمان را در سال ۱۹۹۶ منتشر کردو به نظر میرسد که این رمان، به موقعیت کشور عراق اواخر حکومت صدام حسین و ترسی که بسیاری از مردم عراق از نابودی دیکتاتور و خلأ قدرت بعد از آن در دل داشتند. اشاره دارد.

پیشینه‌ی تحقیق:

نقد ادبی در فرهنگ و ادبیات کردی هم مثل خود قالب رمان سابقه‌ی چندان زیادی ندارد و آنچه هم در این حداکثر ۷۰ ساله عمر آن میگذرد کمتر وارد حوزه‌هایی همچون نقد رمان و نمایشنامه و یا متون فلسفی شده است هرچند در سال های اخیر این وضعیت دارد تغییر می کند و این قالب ها هم مورد نگاه ریزبینانه‌ی منتقدین قرار میگیرند. به همین خاطر در مورد این رمان هم کارهای چندان زیادی خصوصا در کردستان ایران صورت نگرفته

توجه قرار میگیرد، از روحيات و خلیات و ناکامی ها و کامرواییها و شکستها و گسستها و روابط فردی و خانوادگی نویسنده سخن گفته می شود و میزان و نوع ارتباط او با والدینش و با دوستان و خانواده و جامعه اش مورد بررسی و تجزیه و تحلیل قرار می گیرد. یکی از کارهای جالبی که در این زمینه انجام گرفته است مقاله‌ی مفصل و جالبی است که فروید در مورد « داستایوسکی و پدر کشی » نوشته است و در آن به تحلیل ابعاد شخصیتی داستایوسکی پرداخته است. فروید در این اثر به روانکاوای داستایوسکی و بررسی بیماری صرع نویسنده و احساس گناه او از مرگ پدر می پردازد و این مسئله را با اختلاف و نفرت اسمیردیاکوف از پدرش فتودر کارامازوف پیر نشان می دهد.

هرچند در مورد رابطه‌ی شیرزاد حسن با پدرش مطالب زیادی تاکنون گفته و نوشته نشده است اما از تندخویی و سخت گیری پدر نویسنده و روحیه‌ی نظامی گری او در برخورد با فرزندان سخن گفته اند. و البته همین مساله و وجود عقده‌ی ادیپ که به نوعی در همه‌ی پسران هست و جغرافیای یکسالار و پدرسالار کردستان میتوانند از عواملی باشند که شخصیت این نوع پدر را در ذهن نویسنده شکل بدهند. پدری که به خاطر اتوریتیه‌ی زیادش هرگز نمی تواند مورد محبت و لطف پسرانش قرار گیرد.

ب) روانشناسی شخصیتها:

در نقد شخصیت محور علی‌العموم شخصیت‌های داستانی از حیث روان شناسی مورد توجه قرار می‌گیرند و چرایی رفتارهای ریز و درشت آن‌ها از این طریق مورد بررسی قرار می‌گیرد.

شخصیت‌های اصلی رمان حصار خصوصا مردان اصلی عمدا نامگذاری نشده اند و هویت روشنی ندارند. تنها شخصیت‌های نامگذاری شده‌ی داستان تعدادی از زنان هستند که نمادین ترین آن‌ها «زلیخا» است که نامگذاری او هم به نظر می رسد به خاطر ساختارشکن بودن رفتار اوست و به نوعی ارتباطی که می تواند با اسطوره‌ی دینی زلیخا داشته باشد چون این خواهر در روزی که هنوز جنازه‌ی پدر دفن نشده است با گورکن ارتباط برقرار می کند. بیشتر پسران رمان مانند پسران رمان برادران کارامازوف هرکدام به دلیلی از پدر متنفرند و دختران و زنان حصار هم -از جمله زن کوچک و جوان به نام «رابی»- این تنفر را دارند هرچند بعد از شکسته شدن حصار از مرد نبودن مردانی که با آنها ارتباط دارند سخن می گویند که این امر می تواند دو دلیل داشته باشد. نخست وجود عقده‌ی الکتر خصوصاً در میان دختران و دلبستگی آن‌ها به پدر و دوم مطلوب بودن شخصیت مرد قدرتمند برای زنان حصار.

ج) روانشناسی خوانندگان:

سومین رویکرد روانشناسانه به متن ادبی رویکرد خواننده محور است. در این نوع نگره از چرایی تنوع منظر و مرئای خوانندگان در مورد آثار مختلف هنری و ادبی

و به زبان فارسی هم علی رغم ترجمه‌ی آن به فارسی، چندان کارهای قابل توجهی که در شان این رمان و این نویسنده باشند دیده نمی شود. عبدالله کیخسروی در ویژه نامه‌ی «هنگامه» یادداشتی را تحت عنوان «روایت پدر کشی در آثار شیرزاد حسن» (کیخسروی، ۱۳۹۰: ۴۷) به رشته‌ی تحریر درآورده است و در چند سایت اینترنتی هم یادداشت‌هایی به زبان فارسی نوشته شده اند که می توان به یادداشت خانم منیره قهرمانی در وبلاگ «جامعه بازار» اشاره کرد که علی رغم اهمیت این کارها اما هرگز این نوشتارها کافی نیستند و رمان می طلبد که در مورد آن کارهای بهتر و کاملتری صورت گیرد.

رمان حصار و نقدی روانشناسانه:

رمان حصار باتوجه به ویژگی‌های بودن متن و محتوای عمیق و زبان و بیان استوار و ادبی آن میتواند از جهات مختلفی همچون: اسطوره شناسی، جامعه شناسی و خصوصا روان شناسی مورد بحث و تحلیل قرار گیرد. نقد روان شناسانه یکی از گونه‌های موفق و پرطرفدار نقد ادبی در این سالهاست. در این نوع نقد آثار ادبی از حیث تئوریه‌ها و نظریه‌های روانشناسانه و روانکاوانه مورد مذاقه قرار میگیرند. این گرایش از یک طرف نشانه‌ی دلبستگی منتقدان به قرآنتهای روان شناسانه است و از جانب دیگر نشان از اهمیت فوق العاده زیاد آثار ادبی نزد روان شناسان دارد. فروید در مجلسی که به مناسبت بزرگداشت او برگزار شده بود در برابر سخنان یکی از سخنرانان که او را کاشف ضمیر ناخودآگاه لقب داده بود واکنش نشان داده و مینویسد: «من کاشف ضمیر ناخودآگاه نیستم، شعرا ضمیر ناخودآگاه را کشف کرده اند، کار من فقط پیدا کردن روشی علمی برای بررسی آن بود» (پاینده، ۱۳۹۰: ۲۵۱) و حتی در جایی دیگر خود را در برابر نویسندگان فردی «عامی» قلمداد می کنند (پاینده، ۱۳۹۰: ۲۸۴)

نقد روانشناسانه عمق و بطن و ناخودآگاه آثار ادبی را نشان می دهد و از سطحیت و سطحی گرایی متون می گذرد و احوال روحی و روانی نویسنده و شخصیت‌ها را تفسیر و تحلیل می کند. هرچند این نوع نقد نیز علی رغم همه‌ی توفیقاتش مخالفت و مخالفانی هم داشته است و مخالفان معتقدند این نقد «به زیبایی شناسی آثار ادبی بی توجه است و با عینک‌ها و تئوری‌های از پیش آماده مانند تئوری‌های فروید و... به آثار ادبی می نگرد» (شایگان فر، ۱۳۹۰: ۱۲۶)

نقد روان شناسانه راز حیث بررسی ابژهی تحقیق و تحلیل، میتوان به سه طیف وسه مرحله تقسیم کرد: دریک مرحله به روانشناسی نویسنده میپردازند، در مرحله ای دیگر روان شناسی شخصیت‌های متن‌ها و داستانها و سرانجام روان شناسی خوانندگان مورد مذاقه قرار می گیرد.

الف) روانشناسی نویسنده: در نقد روان شناسانه‌ی نویسنده محور، شخصیت و روحيات نویسنده مورد

بحث می شود. یکی از مشهورترین روانشناسانی که به این رویکرد پرداخته است «نورمن هالند» است. به اعتقاد هالند و «منتقدانی که رویکرد نورمن هالند را در نقد ادبی اتخاذ کرده اند هدف نقد، عبارت است از تبیین چگونگی رضای نیازها و امیال روانی خواننده است» (پاینده، ۱۳۹۰ : ۲۸۱)

چهار مفهوم مهم، دفاع، توقع، تبدیل و خیال مشخصه‌ی این رویکرد روانشناسانه در برخورد با آثار ادبی اند. «(پاینده، ۱۳۹۰ : ۲۸۲)

برای درک چگونگی خوانش رمان حصار و بازخورد خوانندگان، تحقیق جامعی که مبتنی بر جامعه شناسی ادبیات باشد و به روش میدانی صورت گرفته باشد، تاکنون انجام نگرفته است اما استقبالی که از آثار نویسنده می شود به صورتی که منجر به چاپ های مکرر این رمان و ترجمه های فراوان از آن شده است خود می تواند گواه و شاهد صادقی باشد مبنی بر اینکه رمان در میان مردم و در دل آن ها نشسته است. اما اینکه مردم چگونه این رمان را فهمیده اند آیا رمان «توقع» آنها را برآوردنموده است یا نه؟ و یا خوانندگان با «خیال» خود تفسیر نوی به داستان افزوده اند یا با بهره بردن از تکنیک «تبدیل» کلا معنای اثر را دگرگون کرده اند پرسش هایی است که برای پاسخ به آن ها باید منتظر آینده و آیندگان بود.

خلاصه رمان: چنانکه قبلا هم اشاره شد، تم و موضوع اصلی رمان بحث پاتریمونیالیسم و پدرسالاری است و رمان جریان زندگی پدری توتالیترا نشان میدهد که همه چیز را در کف اختیار خود دارد به صورتی که حتی در زندگی شخصی و حریم خصوصی فرزندانش دخالت می کند و اجازه ی ازدواج را به پسران و دختران نمی دهد مردان و مذکرها را اخته می کند و دختران را محدود. این در حالی است که خودش مکرر در مکرر ازدواج می کند و با زور و ترس و تهدید حصار را اداره می کند و از هرچیز مطلع است و یا به او اطلاع می دهند. پدر اجازه نمی دهد هیچ بیگانه و مذکر وارد حصار شود و هیچ عروس بیگانه‌ای را هم راه نمی دهد و حتی حیوانات نر را هم به خاطر زاد و ولد عقیم و ابتر می کند. دختران و پسران خود را با شلاق اداره می کند و پیوسته به کار و می دارد و حتی اجازه ی ازدواج و فکر کردن را به آن نمی دهد و می خواهد مثل رمان ۱۹۸۴ جورج اورول شهری را توصیف کند که در قاموس مردمان آن ها ازدواج (و در کتاب اورول آزادی) نباشد و ازدواج در آن به صورت تابو در می آید. (علیپور، ۱۳۸۰: ۳۷) پدر از ازدواج فرزندانش بیشتر به این خاطر می ترسد که تنها بماند و کسی نباشد که به او و سگ هایش خدمت کند.

رمان با تک گویی راوی داستان شروع میشود و در آغاز داستان راوی از فضای پر از شکنجه و آزار و داد و فریاد و گریه و فغان حصار سخن میگوید. دخترانی که در کنار دیوار بلند حصار محدودیت و تنهایی آنها را از زندگی خسته کرده است. دختران علی رغم اینکه سال ها از وقت ازدواجشان گذشته است اما اجازه ی دیدن مرد

بیگانه را ندارند حتی در خوابشان. بارها در حالی که زنان و دختران حصار خوابیده اند او با چراغ به اتاق آن ها می رود آن ها را از خواب میپراند نکند در خواب، خواب نامحرم و حرام ببینند.

همه از این وضعیت ناراضی اند، پدر دخالتش از حد گذشته است. همه از پسر ارشد انتظار دارند که کاری بکند. گاه او را با تعریض و کنایه بی غیرت میدانند. زنان و خواهران گاه او را تشجیع میکنند گاه تمسخر میکنند و حتی گاه تطمیع می کنند که کاری بکند و حصار را از شر پدر دیکتاتور نجات دهد. اما این کار برای پسر هم خیلی سخت است.

پدر هر روز صبح با صدایی دلخراش همه را از خواب بیدار میکند تمام ساکنان حصار باید در چند دقیقه در پیش چشم او حاضر شوند. او در حالی که شلاق و عصایی در دست دارد در میان آنها رفت و آمد میکند. حتی کودکانی که هنوز توانایی نگه داشتن خود را ندارند باید حاضر باشند و بارها پیش می آمد که این اطفال معصوم از ترس و سرما و به خاطر خردسالی خود را خیس میکردند.

برخورد پدر با دخترانش هم خیلی سخت گیرانه بود. یک بار وقتی به طویله میروند و میبینند دخترش «زهره» دست در گردن اسب انداخته فوراً او را میکشد و دخترش «زیبا» را نیز چون به پشت بام رفته و جسمش را در معرض نور ماه قرار داد از بام پایین میکشد و او را در زیر زمین زندانی می کند. حاکم حصار همیشه از ماه بدش می آمد او را هرزه می دانست در عوض خورشید را دوست داشت چون علی رغم گرمایش کسی نمی توانست در چهره اش خیره شود.

پسر بزرگ خود را همیشه سرزنش میکرد که چرا باید به این راحتی عمر ما در حصار و در خدمت به گاوها و گوسفندان و پرندگان پدر صرف شود؟ چرا باید خودش به هر سفری که می رود عروسی نو را با خود بیاورد و ما را بی نصیب کند. نفوذ پدر البته فقط در حصار نبود بارها پیش می آمد که دختری یا پسری از حصار فرار می کردند اما بعد از مدتی پدر لباس های خونین او را به حصار بر می گرداند و او را می کشت یا می کشتند و می گفت که «گرگ اینها را خورده است».

وقتی به خاطر ازدواج های مکرر مورد خطاب زنانش قرار میگردد خیلی با قلدری جواب می دهد و حتی در مواردی خواهد به اقدامات خود صبغی دینی هم بدهد و مثلاً میگوید: مگر نمی دانید فلان و بهمان پیامبر چند بار ازدواج کرد چند فرزند داشت؟ یک بار به محض اینکه متوجه شد فردی چاه کن دل بسته‌ی دخترش مینا شده است او را با همان خاک چاهی که می کند خفه کرد.

ساکنان حصار به ستوه آمده از خفقان بالاخره تحملشان به سر می رسد و در صدد بر می آیند به این وضعیت دردناک پایان دهند. فرزند بزرگ خانواده را به قتل پدر تشجیع می کنند و به او قول می دهند که هم در قتل پدر و هم بعد از مرگ دیکتاتور از او حمایت کنند. پسر ارشد وعده ها را جدی می گیرد و شباهنگام پدرش

است بنابراین پسر ارشد را دنبال می کنند و او به سرعت می رود ولی هرکاری می کند سگ ها او را تعقیب می کنند و سر انجام به گورستان پناه می برد و به گور پدرش می رسد خاک آن را به سرعت کنار می زند تا به جنازه می رسد. او در کنار جنازه ی پدرش می خوابد جنازه ای که متعفن شده و کرم هایی از آن خارج می شوند. دهانش را بر روی زخمی که بر طرف چپ پدر زد می گذارد و از خون و زردآبه های لاشه ی پدرش می نوشد. سگ ها بر بالای گور و در کنار گور نشستند و مکرر پارس می کنند و منتظرند تا او از گور بیرون بیاید. گرسنه و تشنه در گور خوابیده و از نگهبان گورستان که شوهر خواهرانش هست کمک می خواهد و درخواست آب و نان دارد و در قبال آن به او وعده می دهد که می تواند با هر تعداد از خواهرانش که می خواهد ازدواج کند. پسر ارشد سال ها در گور می ماند و از گورکن می خواهد که بر سر گور پدر و پسر و سگ های کنار گور گنبد مثل گنبدی که خود نگه بان آن است بسازد.

پسر ارشد بارها از پشت گنبد صدای خواهران و برادران و زنان پدرش را می شنود که برای نفرت پسر و دعای خیر بر سر گور پدر می آیند و علاوه برخواندهی خود هرکسی که گذارش به آن جا می رسد پسر را لعنت و نفرین می کند و برای پدر دعای بخشش می کنند و حتی التماس دعا دارند و سرانجام پسر ارشد یک لحظه با خود فکر می کند که نه اینها همه تخیلاتاند این حوادث و وقایع، نه گنبدی هست، نه سگی و نه خواهرانی و... بلکه این خود من هستم که مثل گورستانی ویران شده ام و باید مابقی عمرم را به خاطر این کار خود در معرض نالیدن و پارس کردن سگ ها ببینم.

باری پدر تا زنده بود همیشه می گفت که من این حصار را نگه داشته ام و بعد از مرگ من این حصار ویران و نابود میشود و گفته های او به حقیقت تبدیل شد. دیدیم که پس از کشته شدن، حصار ویران شد و آن سامان و نظم پیشین را از دست داد اما روح پدر و فکر پدر و حضور و اقتدار او برسر بیشتر شخصیت های داستان سنگینی میکرد. پدری که قدرت خدایی داشت به سادگی نابود نمی شد و نام و یاد و افعال و افکارش از ذهن آنها زدودنی نبود. این بود که قاتلان پدر بعد از مدتی عاشقان ایشان شدند و برادر ارشد را که مجری نقشه ی آنها بود از حصار راندند و درها را بر روی او بستند و اجازته ی ورود به حصار را بر او ندادند.

تحلیل تعدادی از نماد های زمان:

۱) حصار: حصار به معنی قلعه ی بسته و دیوار نماد محدودیت و ممنوعیت و ناخودآگاه و بسته بودن است و در برابر این واژه به تعبیر پوپر « ما جامعه ی باز و دشمنانش را داریم. البته در نظر پوپر دشمنان جامعه ی باز خیلی ها هستند از جمله مارکسیست و کمونیست ها و حتی تفکرات هلنیستی و یونانی که نمود آن در افلاطون و ارسطو هست تا می رسد به مارکس و هگل و... و طرفداران حصار همان افرادی هستند که بین مردم و ملت

را در حالتی خاص به قتل می رساند. کشتن پدر البته کار آسانی هم نبود چون او همه ی کلیدها را در دست داشت و چراغ های حصار را فقط خودش روشن و خاموش می کرد. آنچه به اجرایی شدن نقشه ی قتل پدر کمک کرد خیانت زن کوچک حصار یعنی «رابی» بود. او را به زور و به پول خریده بود در حالی که با او فاصله ی سنی فراوانی داشت. رابی گفته بود من نمی توانم این مرد خشن را که پیوسته بوی طویله هم می دهد تحمل کنم. من او را سر به نیست می کنم.

بعد از مرگ پدر مشکلات حصار کم کم شروع می شود، نخستین مشکل داستان در هنگام تدفین پدر پیش می آید و آن هم برخورد زلیخا با گورکن و خیره شدن ها و تلاقی نگاه آنها بود و ازدواج او با گورکن و مرگ او در همان شب و ازدواج دوم گورکن با یکی دیگر و خواهری دیگر و دختری دیگر. آخر این کار حق السکوتی بود که به او می دادند چون او متوجه شده بود که حاکم حصار به قتل رسیده است.

مشکلات دیگر کم کم اضافه می شوند، دختران یکی یکی حصار را ترک می کنند و به دنبال آزادی و زندگی و ازدواج می روند در حالی که هنوز جنازه ی پدر دفن نمی شود شش نفر از آنها از حصار فرار می کنند. پسران هم کم کم بیگانگی به حصار می آورند و نهایتا همه از این وضعیت نگرانند حتی خود پسر بزرگ و سایر شخصیت های حصار. سایه ی وجود پدر علی رغم مرگ ظاهری بر وجود آنها می نشیند و آنها را آزار می دهد. دیروز از وجودش در رنج بودند و اینک از فقدانش. بعد از مرگ پدر وضعیت خاصی در حصار ایجاد میشود همه هم خوشحال اند و هم از جهتی اندوهگین. همه از یک طرف پسر ارشد را تحسین می کنند و از طرفی دیگر گاه با خشم و نفرت به او نگاه می کنند. بعد از مرگ پدر پسر بزرگ متوجه می شود در مواردی فریب خورده و اشتباه کرده است. رابی نامادریش که قول داده بود بعد از مرگ پدر همسر او شود حصار را ترک می کند و با باغبان معشوق قبلی خود فرار می کند. پسر ارشد تمام درها و قفل ها و زندان ها و قفسه ها را می شکند و درهای حصار را باز می کند که همه بروند و به آزادی برسند. خیلی از دختران و پسران می روند اما پرندگان و ماکیان و حیوانات و سگان و... دوباره به حصار برمی گردند. او فریاد می زند و همه را می راند و قفسه ها را می شکند اما همه وفادارانه بر می گردند. پسر بزرگ متوجه می شود که سخن پدرش راست بود که زمانی می گفت این حیوانات از شما وفادارترند.

ساکنین حصار برادر بزرگ را نفرین می کنند و کسی او را تحمل نمی کند و همه بی احترام از کنارش می گذرند و از همه دردناک تر این است که پسر نمی تواند خون هایی را که در هنگام قتل پدر بر دستش ریخته شده است به هیچ وجه پاک کند. بارها و بارها آن را می شوید ولی بی فایده است و سگ های پدر با دیدن این خون و از طریق بوی آن تشخیص می دهند که خون، خون ارباب

ها و کشورها و مکتبها دیوار می کشند حال از دیوار مذهب و مکتب سیاسی گرفته تا دیوارهای سیاسی و... چون دیوار آهنین روسی و پرده ی خیزران چینی و... (۲) سگ در فرهنگها و اسطورهها یکی از حیوانات نمادین است که به نسبت فرهنگ ها جایگاه آن فرق دارد. در دین زرتشت بسیار گرامی بوده و به نوعی شانی انسانی برایش قایل بودند و همچنین در دین مهر پرستی سگ نگهبان میتراست. در فرهنگهای اروپایی نماد وفاداری است و در فرهنگ کردی هم نماد خشونت و درندگی. در میان برخی از ملت های دیگر هم نماد بیگانه پرستی است در تقابل با گرگ. گرگ هم نوع دوستتر است و لت و پار کردن زیاد حیوانات را به خاطر حس همنوع دوستی آن می دانند.

(۳) پدر: در این داستان نماد قدرت فراگیر و سلطه جواست.

(۴) پسر ارشد: در این داستان نماد قدرت ادیبی مرد است به صورتی که همیشه به این خاطر با پدرش درگیر است و از او نفرت دارد.

(۵) دختر: دختران داستان هرچند ظاهرا از رفتار پدر ناراضی اند اما به خاطر مواردی و از جمله بحث وجود عقده ی الکتر و... پدر را می پسندد و مگر نه اینکه زنان به تعبیر قرآن هم مردانی را دوست دارند که « قوی و امین » باشند چنانکه دختران شعیب به پدرشان در مورد موسی گفتند که « انه قوی امین » و نیچه میگفت « هر مرد شریفی قبل از شریف بودن باید حیوانی قوی و کامل باشد »

(۶) محدود کردن نیروهای لیبیدی و جنسی به تعبیر فروید یکی از شرایط رشد تمدن های بشری است و البته باید در نظر داشت تمدن نه در محود شدن های و اختگی های حصار متحقق می شود نه در آزادی ها و بی بند و باری های افراطی بعد از حصار.

(۷) خون: یکی از مواردی زیبا و قابل توجه داستان حصار جریان پاک نشدن دست قاتل یا همان پسر ارشد به خون پدر است. چنانکه در داستان آمده است قاتل خیلی تلاش می کند که دستش را لوث خون پدر پاک کند ولی هرکاری می کند این خون زدودنی نیست. چنانکه می دانیم ضایع نشدن خون در اساطیر سابقه ای دیرینه دارد. در شاهنامه ی فردوسی بعد از مرگ سیاوش از خون او گیاهی رشد می کند.

(۸) ماه: ماه در این داستان نماد مرد و مذکر است و خودنمایی دختران محدود در برابر نور ماه به نوعی جبران آن محدودیت هایی است که پدر در حصار ایجاد کرده بود.

(۹) گورستان: گورستان هم نماد ترس و خوف و مرگ و نیستی است و هم نماد ناخودآگاه. ناخودآگاهی که هرچند ترسناک است ولی گاه آدمی مجبور میشود به آن سرک بکشد.

زاویه ی دید داستان اول شخص و به صورت تک گویی درونی است و ژانر نوشته رمان است و تم آن در

اصل گریز از آزادی است.

اریک فروم در کتاب گریز از آزادی به این وضعیت و عادت انسان ها اشاره می کند که قبیله ی انسان علی رغم اینکه به شدت آزادی را دوست دارد اما طرفه اینکه از آزادی هم گریزان است و می ترسد. فروم مینویسد « نخستین مکانیسم گریز قدرترگایی است، یعنی اینکه فرد استقلال فردی خود را از دست بدهد و برای کسب نیرویی که فاقد آن است به جستجوی علایق دیگر رود تا جای علایق نخستین را پر کند » (فروم: ۱۳۶۲: ۶۰) حصاریان هم وقتی اداره ی شهر به دستشان می افتد قدرت اداره ی آن را ندارند و از آزادی ایجاد شده و خلا قدرت میهراسند. چاپ و انتشار نهایی رمان در سال ۱۹۹۶ میلادی است و به نظر می رسد نویسنده وضعیت عراق را در نظر دارد و نگران است که بعد از مرگ دیکتاتور دچار سردرگمی و آشفتگی گردد و به علت اینکه مردم تمرین و آمادگی دموکراسی و آزادی ندارند دچار مشکل شوند. سبک داستان تا حدودی سورئالیستی است و البته وجود عناصر نمادین و سمبولیستی در آن فراوان است آنچه عنصر سورئالیستی بودن داستان را برجسته می کند بحث خون و پاک نشدن آن و قطع نشدن خون پدر در گور و... است. این داستان به فراوانی تحت تاثیر اندیشه های روان شناسانه و روانکاوانه و خصوصا دیدگاه های اریک فروم و بیشتر فروید است و می توان البته از حیث ساحت های سه گانه ی لاکانی یعنی ساحت خیالی و نمادین و واقعی و علاقه مندی سوزه به بازگشت به ساحت خیال هم تفسیر و تحلیل شود. داستان به نوعی با زندگی شخصی نویسنده هم ارتباط دارد هم به خاطر جغرافیای کردستان و هم به سبب موقعیت خانوادگی آن ها که گویا پدر شیرزاد حسن نظامی و سخت گیر بوده است.

یکی از نکته های جالبی که به نظر من از داستان می توان برداشت کرد نفی مهندسی اجتماعی آرمان شهری و اتوپیایی و انقلابی است و اثبات و توجیه و توصیه به مهندسی اجتماعی تدریجی و پوپری. به روایت داستان تا زمانی که در جامعه کار فکری و فرهنگی مناسب صورت نگیرد تغییرات و تحولات سیاسی نمی توانند به نتیجه ای برسند و دوباره به اصل خود بر می گردند مگر نه اینکه به قول فرانتس فانون « انقلاب بچه های خود را می خورند » به نظر می رسد رمان حصار غیر از تاثیر پذیری از اندیشه های فرویدی از برخی داستان ها و شاهکارهای جهانی و از جمله رمان جورج ارول تاثیر پذیرفته باشد و البته در بحث راندن حیوانات و بازگشتن آن ها شباهت هایی هم با رمان (انتری که لوطیش مرده بود) صادق چوبک دارد.

نتیجه گیری:

رمان حصار رمانی پرمحتوا و غنی است و می توان از آن خوانشهای متفاوتی به عمل آورد. این رمان برهه ای از زندگی یک فضای محصور و محدود را تصویر میکند

کرمانشاه (۱)

۱. کرمانشاه

- بالاوند - جلالوند - عثمانوند به این گویش تکلم می کنند. این گویش آمیخته ای از گویش کوردی کلهری ولری است. همچنین لغاتی از گویش اورامی نیز دارد. گویش سورانی: طوایف متعدد جاف جوانرود و تعدادی از طوایف مهاجر گوران - مردم سرپل ذهاب و جیگیران - سراسر بخش روانسر و تیر هابی از اهالی سنجابی همچون بابان یاور با این گویش سخن می گویند. ۳- مذهب:

اکثریت غریب به اتفاق مردم کرمانشاه را مسلمان تشکیل می دهند که در حدود ۹۹/۷ درصد می باشد که متشکل از شیعه و سنی است. گروهی نیز که آنان را یارسان می خوانند با حفظ آداب و مناسک معتقدات دین کهن یعنی زرتشتی و همچنین با التقاطی از اسلام به حیاط دینی خود ادامه می دهند. به جز اسلام دیگر مذاهب وادیان در کرمانشاه مانند زرتشتیان، مسیحیان و کلیمیان نیز وجود دارند. ۴- سابقه تاریخی:

در مورد سوابق تاریخی کرمانشاه می توان برگشت به هزاره چهارم قبل از میلاد اقوامی در دامنه ها و دره های زاگرس مسکن گزیدند و پس از به قدرت رسیدن به تصرف شهر های بین النهرین پرداختند این اقوام در تاریخ به نام لولوبی ها - گوتی - ناپری - آماوا - پارسوا بوده اند - لولوبی ها در گذشته دور در سر پل ذهاب و شهر زور سلیمانیه زندگی می کردند سلم نصر سوم آشوری (۸۳۷ پیش از میلاد) طی یک سفر جنگی به طرف کردستان برای اولین بار اسم دو طایفه از ساکنین منطقه را برده و یکی را پارسوا و دیگری را آمادی نامیده اند و می گویند طایفه ی پارسوا در کوهستان های مابین رود ذهاب و دیاله و آمادی در جلگه های اطراف ساکن بوده اند در مورد کلمه کرمانشاه یا کرمانشاهان دقیقاً مطلبی که بتوانند گویای تاریخ دقیق آن باشد در دسترس نیست ولی در بعضی از سفر نامه های گذشته گان به مطالبی در این مورد به شرح زیر بر می خوریم در دامنه کوه طاق بستان نام شهری را یادداشت کرده اند که نام یکی از محلات آن گمبادانه بوده است این شهر را به بهرام چهارم ساسانی نیز نسبت می دهند بهرام پادشاه ساسانی که در سالهای ۳۹۹-۳۸۸ قبل از میلاد بر امپراطوری وسیع ساسانی فرمانروایی داشته این شهر را بنا نهاده است ولی در زمان سلطنت برادرش شاپور سوم حکمت کرمان را عهده دار بود و خود را شاه کرمان یا کرمانشاه می خوانند- بنابراین شهر را کرمانشاه نامیده و اما در کتب جغرافیایی اسلامی نام کرمانشاهان به صورت قرمیسین یا قرماشین نیز نگارش شده است- چنین به نظر می رسد کرمانشاه در ابتدای تسلط اسلام که خرابی ها و کشتار فجیعی به بار آورده

استان کرمانشاه با وسعتی ۲۳۶۶۸ کیلومتر و جمیتی نزدیک به دو میلیون نفر در غرب ایران و جنوب کردستان ایران قرار دارد مرکز این استان شهر کرمانشاه است که دارای حدود ۹۶۶۰۰۰ هزار نفر جمعیت است که ۳٪ از جمعیت کشور را تشکیل می دهد و از این نظر در کل کشور دارای رتبه سیزدهم است.

استان کرمانشاه سرزمینی است که بخشی از سلسله جبال معظم زاگرس قسمت عمده ی این استان را پوشانیده است. این استان از مناطق قدیمی و باستانی به شمار می رود. که آثار تاریخی دلیلی بر این قدمت است. از مهمترین آثار تاریخی این استان می توان طاق بستان- تخت شیرین- نقشهای تاریخی بیستون بقعه ی مالک در شهرستان سنقر - چهار قاپو در قصر شیرین تپه باستانی تپه کوئیک با قدمت هفت هزار ساله که در روستایی به همین نام در شهرستان روانسر قرار دارد. و آثار و نشانه های بسیار دیگری که نشان از قدمت کوردها در این سرزمین دارد. راه های ارتباطی کرمانشاه اهمیت فراوانی دارد. راه اصلی تهران به عراق از این شهر می گذرد. و در مرز خسروی واقع در قصر شیرین خاتمه می یابد.

همچنین طول مرزی این استان با کشور عراق و بازارچه های مرزی چون قصر شیرین -پاوه -جوانرود که هم منبعی برای درآمد و دلیلی برای معاشرت با همزبانهای خویش در کردستان عراق است از دیرباز این مردمان چون مردمان یک سرزمین با هم داد و ستد و حتی رابطه خویشاوندی داشته اند.

۲- کرمانشاه و گویش های زبان کردی

زبان اهالی کرمانشاه کوردی است. زبانی که به علت سابقه ی تاریخی و پراکندگی موجب پیدایش گویش های متعددی شده است که همین امر نشان از غنا و اهمیت این زبان دارد

گویش کوردی کلهری: این گویش بیشتر در میان ایل کلهر و شهر کرمانشاه و ایل سنجابی و ایلات زنگنه - احمد وند - بهتوری - نانکی -پایوندها - اهالی قصر شیرین و سر پل ذهاب - قلخانی - کردی - صحنه و مردم دینور است.

گویش کوردی اورامی: اکثر مردم بزرگ دو ایل لهونی در منطقه ی اورامان جنوبی در کرمانشاه و همچنین طوایف اورامان تخت و اورامان رزاب در حوالی کردستان و نیز ایل بزرگ باجلان که تعدادی از آنها در دشت ذهاب و بسیاری در حوالی خانقین زندگی می کنند. چندین روستا در منطقه گوران و تمامی مردم کندوله در دینور به این گویش تکلم می کنند.

گویش کردی لکی: اهالی هر سین طوایف کاکاوند

و شهر را تقریباً به ویرانه ای تبدیل کرده و کتاب ها و آثار گذشتگان را از بین برد. شهری آباد بود و به همین جهت در عصر خلفای عباسی مورد توجه بوده و مسجد جامعی در بازار این شهر ساخته شده است. اما در روزگار سلجوقیان که کرمانشاه دوباره به شهری آباد تبدیل شده بود. خلیفه عباسی برای مقابله با مسعود سلجوقی به این شهر آمده است. در دوره مغول و در حمله هلاکو این شهر دوباره آسیب فراوان دید و در قرن نهم و دهم بسیار مورد تهاجم عثمانی های بربر قرار گرفت. به گفته ی سیاحان خارجی در روزگار صفویه کرمانشاه شهری پر نعمت و آباد بوده و کاروان سراها و پل های متعددی داشته است خلاصه به علت علاقه شدید صفویه به اماکن متبرکه و اهمیت ارتباطی این شهر رونق فراوانی یافت. در دوران حکومت نادر قلعه قدیمی شهر ویران شده و قلعه تازه ای ساخته شد. در زمان زندیه کرمانشاه به تصرف کریم خان زند درآمد و بالاخره در عهد قاجاریه مرکز ولایت غرب و والی نشین شده محمد علی میرزا دولت شاه فرزند فتحعلی شاه برای مقابله با عثمانی ها در کرمانشاه مقیم شد. در آن زمان و با آماری که از شهر کرمانشاه گرفته اند تنها پانزده نفر از ساکنین کرمانشاه فارس زبان بوده اند و دیگر ساکنین کرد بوده اند این پانزده نفر به استناد به نوشته هایی دوران قاجار از والیان و کارمندان حکومتی بوده است. کرمانشاه همانند دیگر شهر های ایران در جنبش مشروطیت نقش فعالی داشته و در جنگ های بین الملل اول و دوم به تصرف قوای بیگانه درآمد و پس از ختم جنگ تخلیه شد - علی اکبر خان سنجابی یکی از سرداران رشید ایل سنجابی بود که در بیرون راندن قوای بیگانه از کرمانشاه رشادت ها از خود نشان داد و نامش در تاریخ همانند جنگجویی وطن پرست ثبت شد. اما به درازای تاریخ و مصیبتی که کردها همیشه با آن دست به گریبان بوده اند. کرمانشاه نیز چون دیگر شهر های کرد نشین همیشه در حال جنگ مقابله و مبارزه با دشمنان متجاوز بوده. شهری درگیر جنگ، کم لطفی و گاه ظلم حکومتها بوده است در زمان پهلوی اول و دوم نیز کرمانشاه تا حدودی به آرامش رسیده بود اما در این دوره نیز کردهای کرمانشاه که ۹۹ درصد از جمعیت شهر را تشکیل می دهند در سرکوب و خفقان به سر می بردند - زیر بار ظلم خوانین و زمین داران و ایادی حکومت و هراز چندگاهی ادیبان و روشن فکران مورد آزار و اذیت قرار می گرفتند. در انقلاب ۵۷ کرمانشاه نیز چون دیگر شهر های ایران به مبارزه علیه سلطنت پهلوی برخاست و در جابجایی قدرت سهم بسزایی داشت - اما چند ماهی از این پیروزی نگذشته بود که مردمان این منطقه دوباره دچار مصیبت شدند مردمی که به انتظار تغییر و آسایش بودند به ناگاه سایه ی جنگی شوم خاطرشان را آزد. حکومت صدام حسین در عراق ۸ سال دیگر جنگ و

تباهی و ویرانی بر این مردم تحمیل کرد. در این جنگ نابرابر نیز بسیار خونهای بی گناه ریخته شد و بسیار اماکن تاریخی توریستی و اقتصادی این شهر آسیب جدی دید. آسیب و خساراتی که پس از گذشت ۳۰ سال از آن دوران سیاه هنوز ترس سیاهش از خاطر این مردم سخت کوش پاک نشده است.

۵- کرمانشاه و موسیقی کوردی: آری سخن از شهر عشق و عرفان کرمانشاه است و از موسیقی کوردی و فولکلور و پدیدارآوردگان این بزم در کرمانشاه آن نوع بزم و موسیقی که با قلب و روح و اندیشه ی والای انسانی سر و کار دارد و در واقع موسیقی را باید زبان روح آدمی نامید و این هنر لطیف در طول تاریخ از جایگاه والایی در بین کوردها برخوردار بوده است - موسیقی در میان کوردها از جمله کوردهای کرمانشاه بیانگر اندیشه و تراوش احساس علاقه مندان به این هنر گویاست هر چه احساس لطیف تر و بهتر و وسیع تر باشد نتیجه عالی تر و آن آهنگ و موسیقی هر قوم و ملت رابطه مستقیم با حالات و کیفیات روحی و فکری و حتی زندگی و کلام و صحبت آن مردمان دارد. موسیقی در هر منطقه و طایفه در کرمانشاه به اشکال گوناگون و آهنگ های مختلف و گویش های محلی درآمد است. به طور مثال در شهر کرمانشاه و در ایل سنجابی و کلهر نوای هوره جایگاهی بسزایی در مراسمات این مردمان دارد. هوره و آن سوز که به صورت تک خوانی بدون میزان و ریتم اجرا می شود. بن مایه ی اولیه خوانندگان این منطقه بوده است و بیشتر در حالت غم و خستگی و استراحت و شکو و دوری و فراق با کلمات و با احساس مخصوص و تحریر های شکسته که از حنجره اضافه می شود نشانگر مایه ی اولیه کوردهای این منطقه است و بعداً در ایام عزاداری و شیون با ریتمی کند متناسب با سینه زدن تکمیل و انجام گرفته. و اما در ایام شادی در کرمانشاه ساز و دهل و دایره و تنبک و کف زدن بسیار مرسوم بوده همراه این سازها رقص های کوردی هلپرکی در حالت های مختلف چون فتاپاشایی و سه پا و گریان و دو چویی مرسوم است در همین راستا و به اقتضای حالات روحی مردمان هر منطقه و طایفه در کوهستان های اورامانت و غرب کرمانشاه آواز سیا چمانه در میان مردم هورامی زبان بسیار مرسوم است و آن نیز چون هوره از جایگاه خاصی برخوردار است در مراسمات شادی و غم مراسم آیینی و مذهبی و ستایش خالق هستی و کوه ها و دشت ها و ستایش بزرگان و شیوخ اهل طریقت خوانده می شود. و گاه سیاچمانه وصف حال عاشقی شوریده است که در فراق نگار خویش آوازی سوز ناک سر می دهد که شاید تسکینی برآرامش عشق باشد. در این میان نوعی آواز یا مقام خوانی در کرمانشاه در میان مردمان یارسان و گوران رایج است که با همنوايي ساز روحانی تنبور اجرا می شود. گورانی یا مقام در ستایش خداوند و اولیاء الله

که به دست پدر- حاکم شهر اداره میشود. فردگرایی و خودخواهی و خودنمایی او همه را خسته کرده است اما همین شیوهی خشن راه را بر اعتراض و قیام عمومی علی رغم نارضایتی های فراوان بسته است. شاید پدر از همین ترس آنها سوءاستفاده میکند که هر روز زنجیرهایش را بیشتر و بیشتر میکند.

مدیریت بی مدارای پدر سرانجام منتهی به قتل او میگردد اما از همان روز قتل بی نظمی ها و ناآرامیها شروع می شود و هرچند بسیاری از این فضای باز استفاده میکنند و به دنبال امیال دیرین خود میروند اما بعد از مدتی نارضایتی عمومی از انقلابیون و از جمله شخص برادر ارشد آشکار می شود که منجر به اخراج او از حصار می شود و سگ های وفادار پدر او را دنبال می کنند و...

شیرزاد حسن در این رمان علاوه بر اینکه به تحلیل روان شناسانه ی انسان ها و شخصیت ها میپردازد، به خوبی جامعهی حصار را هم از حیث اجتماعی و روان شناسی و حتی سیاسی به خواننده می شناساند. او می خواهد بگوید در جوامع بسته و محدود انسان های محدود و بسته رشد می کنند به قول فروغ می خواهد به خواننده نشان دهد که انقلاب سیاسی و عملی بدون پشتوانه ی نظری و فکری به جایی نمی رسد. باید قبل از تغییر زمینه ها و نتایج و پیامدهای آن را در نظر داشت. شیرزاد حسن از مدیریت اتوپیایی و کلان روایت سازی ها غیر مستقیم ایراد میگیرد و معتقد است قبل از دست زدن به هر نوع زدودن ساختار قدرتی باید زمینه های تغییرات بعدی را فراهم کرد.

رمان به هیچ وجه قصد دفاع از حفظ وضع موجود را ندارد و این همه سیاه نمایی از رفتار پدر و فضای اجتماعی و فرهنگی و خانوادگی حاکم بر حصار چیزی جز انعکاس ناخوشنودی نویسنده نیست. نویسنده معتقد به تغییر است اما تغییرات تدریجی و مبتنی بر مهندسی اجتماعی پویتری و تدریجی.

نکته ی دیگری که در این رمان قابل توجه است بحث ترس از مدرنیته و حال و هوا و فضای آن است. پدر حاکم بر حصار از فضاهای باز خارج از حصار مطلع است و از نتایج این فضای باز ناراضی است به همین خاطر به سنت های دست و پا ییر چسبیده است. ترس از دستاورهای اجتماعی و سیاسی و فرهنگی مدرنیته یکی از دغدغه های اصلی جوامع سنتی است به همین خاطر بسیاری از کشورها به سیاست درهای بسته پناه می بردند.

منابع:

- ۱- آشوری، داریوش (۱۳۸۰) شعر و اندیشه، چاپ سوم، تهران: نشر مرکز
- ۲- احمدزاد، هاشم (۱۳۸۶) از رمان تا ملت، چاپ اول، سنندج: انتشارات دانشگاه کردستان
- ۳- پاینده، حسین (۱۳۹۰) گفتمان نقد، چاپ دوم، تهران: انتشارات پوپر، کارل ریوند (۱۳۶۹) جامعه ی باز و دشمنانش، چاپ سوم تهران: شرکت سهامی انتشار
- ۴- شایگانفر، حمیدرضا (۱۳۹۰) نقد ادبی، چاپ اول تهران: انتشارات دستان
- ۵- شیرزاد، حسن (۲۰۰۱) حصار، چاپ سوم، سلیمانیه: تیشک
- ۶- علیپور، رضا (۱۳۸۰) ده ق، چاپ اول، سنندج: ده ق
- ۷- فانون، فرانسیس (۱۳۸۰) ده ق، چاپ اول، سنندج: ده ق
- ۸- فروم، اریک (۱۳۶۲) گریز از آزادی، چاپ اول، تهران: انتشارات توسن
- ۹- کیخسروی، عبدالله (۱۳۹۲) ده نگاه، چاپ اول، سنندج: معلم
- ۱۰- نیچه، فریدریش

و بزرگان این مسلک رایج است. در میان این مردمان و کردهای یارسان ساز تنبور با قدمت بیش از ۶ هزار سال سازی روحانی و مورد احترام است کرمانشاه در میان مردم یارسان تنبور نوازی چیره دست به خود دیده که می توان در این زمینه از مرحوم سید خلیل عالی نژاد و شاگرد ممتازش سید مهرداد مشعشعی نام برد که هم اکنون در کرمانشاه مشغول به آموزش و ساخت این ساز دلنواز است. و همچنین مرحوم استاد طاهر یار ویسی که از مقام خوان ها و تنبور نوازی بود که افتخارات جهانی کسب کرد و تا آخرین روزهای عمر پر بارش در خدمت موسیقی یارسان و ساز تنبور بود و در همین راستا خانواده های ناظری که تاثیر بسزایی داشته اند.

اما در کرمانشاه ساز دف نیز بی نسیب از این بزم نبوده و در میان جاف ها و سوران های جوانرود و روانسر اورامهای پاوه و بیشتر مناطق کورد نشین مورد علاقه و احترام مردم بوده است. و از این ساز برای برگزاری مراسمات مذهبی و آیینی و حتی در غم از دست دادن عزیزان استفاده می شود و در کل یک سازهایی ثابت در شادی ها و آواز های کوردی و اجرای کنسرت ها و مراسمات است. از بزرگان موسیقی کرمانشاه می توان از حشمت الله مسنن و استاد ید الله طاهر زاده استاد غلام رضا یعقوب زاده - حسین داوودی، حسن خراباتی و نعمت الله خراباتی، استاد طاهر یار ویسی، حاجی خان ناظری، شهرام ناظری، طهمورث ناظری، سید خلیل عالی نژاد، سید مهرداد مشعشعی، کیخسرو پوناظری، کیهان کلهر، مارکانیتا خفزی، محبتی میرزاده و بسیاری دیگر که اسامی این بزرگان خود نیاز به کتابی مفصل دارند. و اما از خوانندگان معروف این خطه که تاثیر بسزایی در این هنر داشته اند می توان به حسن خراباتی، حسین داوودی، کلاهدوز، اسماعیل پیر خدر، حشمت الله لرنژاد، اسماعیل سابور، علی البرزی، سید مرتضی شریفیان، جمال وفایی، فیروز سابور، سید جلال الدین محمدیان، محمدرضا دارابی، منوچهر طاهر زاده، یداله رحمانی، عثمان هورامی، سید قلی کشاورز، عل نظر، سید خلیل عالی نژاد و بسیاری دیگر از خوانندگان کرمانشاهی که نوشتن همه اسامی در این مقاله نمی گنجد و اما در این دو دهه اخیر بسیار زحمتکشان و دلسوزان موسیقی بوده اند که عمر و توان خویش را در این راه صرف کرده اند و هنرمندانی چون گروه حسین صفامنش و سیروس احمدی و گروه ناژوان به سرپرستی مهرداد مشعشعی نوازندگانی چون جعفر امیری سه تار نواز و فرشاد بشعره نوازنده سازهای کوبه ای که در این راه از مادیات گذشته و صرفاً خویش را صرف موسیقی اصیل کوردی نموده اند.

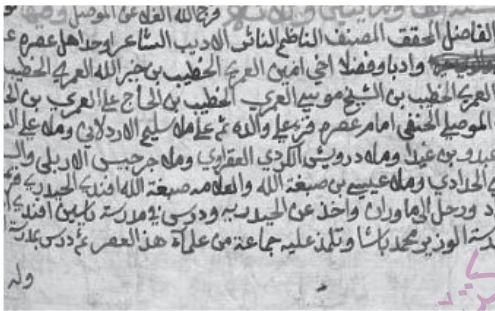

شفیع خضری - اشنویہ

مکتوبی از شیخ حسام‌الدین نقشبندی خطاب به شیخ محمد برهانی

زید سعادتہ نیز مایہ خوشوقتی خاطر م گردید. بحمدالہ شایستہ سرپرستی امور آنجا و برگزیدہ حضرت پیر برهان است امیدوارم خداوند تا مدیدالزمان آن مرکز پیران را جہتہ سعادت و ہدایت منسوبان و مسلمانان مستدام فرماید چشم‌داری اطفالش نیز لازم ذمہ میدانم سہ روز قبل از ورود بشارت نامہ جنابعالی احوال بررسی و دلالت را بانہا نوشتہ باز جناب محبوی ملا عبدالہ با کاغذ ملا اسعد بخانہ ایشان فرستادہ و یک دو نفر منسوب را در آنجا جہتہ خرجی دادن بانہا معلوم نمودہ تا ہر وقت خرجی میرسد تلخی نکشند.

در خاتمہ رشتہ موافت را مستحکم میدارم و صلی الہ علی سیدنا محمد و الہ اجمعین الدعا و السلام یا علی

در شہریور ماہ امسال بہ ہمراہ جمعی از اساتید عزیز در سفری بہ منطقہ صومالی برادوست بہ روستای جوینی رہسپار شدیم ہدف از این سفر نسخہ برداری و فہرست نویسی از کتاب‌های خطی بود. در روستای جوینی بہ حضور ماموستا ملا آدم رسیدہ و از کتابخانہ پر بار ایشان و بخشی از یادگارہای پدر مرحومشان جناب ملامحمد روحانی مریوانی بازدید نمودیم کہ در این کتابخانہ نسخہ‌های فراوان خطی و چاپی و چہار نسخہ دفترنامہ‌های قدیمی بہ چشم می‌خورد کہ توسط آن مرحوم بہ صورت بسیار فنی و زیبا جہت جلوگیری از نابودی آنہا صحافی و جلدگیری شدہ بود.

در میان مکتوبات موجود نامہ‌هایی از علامہ قاضی محمد خضری شنو، شیخ رشید لولان، صافی زادہ فرزند شاعر بزرگ صافی ہیرانی، شیخ حسام‌الدین نقشبند و تعداد زیادی از بزرگان و سران عشایر دیدہ می‌شد. مکتوب ذیل یکی از گل‌های آن دفاتر پرارزش می‌باشد: نامہ از سوی شیخ حسام‌الدین نقشبندی خطاب بہ شیخ محمد برهان نوشتہ شدہ است و بہ موضوع انتخاب ملا عبدالمطلب بہ عنوان سومین جانشین شیخ برهان جہت انجام امورات دینی خانقاہ برهان اشارہ دارد. نامہ فاقد تاریخ است ولی با توجہ بہ تاریخ وفات شیخ حسام‌الدین در سال ۱۳۱۸ تاریخ نگارش آن بایستی قبل از این تاریخ باشد خط و مهر با توجہ بہ سایر مکتوبات شیخ حسام‌الدین مربوط بہ خودشان است

متن مکتوب:

جناب مستطاب برادر ارجمند نتیجہ پیران شیخ محمد سلمہ الہ

بدعا و سلام بیحد و عد یادآور خیرم

در موقعی کہ منتظر رایحہ روح افزای نسبت حضرات سراج‌الدین و بہالدین و پیر برهان قدس سرہم بودم ناگاہ زیبا رقیمہ عنبر شمیمہ جنابعالی کہ مایہ اعادہ روح و روح بود در احسن اوقات واصل و فرح و انبساط شامل و بوی عطر محبت را بہ مشام رسانید. از مژدہ عافیت وجود مسعودت نہایت خشنود و ابراز محبت و موافت قلبی آن جناب رشتہ دعاگوئیم مستحکم گردانید حال درویشانہ را خواستہ بودند حمد خدا حیات عاریہ کہ جہتہ دعاگوئی از زیاد نسبت و سعادت و وقایہ آنمرکز مقدس باقی است راجع باستقامت و اجرای فرمایش حضرت پیر برهان نسبت بہ جناب مستطاب استاد معظم ملا عبدالمطلب

در خصوص زندگینامہ ملا عبدالمطلب اطلاعات مفیدی متاسفانہ یافتہ نشد ولی زندگینامہ سہ عارف بزرگ جنابان شیخ حسام‌الدین نقشبند، شیخ شمس‌الدین بن یوسف بن محمد (شیخ برهان) و شیخ محمد برهان بہ نقل از کتاب تاریخ مشاہیر جهان اسلام تالیف علامہ قاضی محمد خضری بہ شرح زیر است:

شیخ محمد علی ملقب بہ حسام‌الدین

شیخ محمد علی ملقب بہ حسام‌الدین فرزند شیخ محمد ملقب بہ ابوالبہا فرزند شیخ عثمان سراج‌الدین نقشبندی قدس‌اللہ اسرارہم در نصف شب بیست و چہار ماہ صفر سال ۱۲۷۸ھ ق در روستای تہ ویلہ واقع در شہر حلبچہ در استان سلیمانہ دیدہ بہ جهان گشود. آن حضرت بیست سالہ شد کہ حضرت بہاء‌الدین وفات یافت و پس از آن مسندنشین آن حضرات شد و اکثر خلفای حضرت سراج‌الدین و حضرت بہاء‌الدین مانند: شیخ اسماعیل ہجیجی و حاج شیخ شکراللہ سنندجی و شیخ امین خال و شیخ علی افندی اربیلی و

بسیاری از اجله علماء مناطق آذربایجان غربی از مریدان و قسمتی هم در سیر و سلوک و طی مقامات ترک اهل و عیال و وطن خود کرده و عمر گران‌بهای خود را در خدمتشان و پس از وفات در جوار مرقدشان بسر برده‌اند.

به تاریخ هزار و سیصد و بیست و هشت (ه.ق) به عمر هشتادوشش سالگی متوفی و مرقدشان در بالای ده شرفکند و طرف غرب خانقاه معروف و مزار عامه است. در حال حیات خودشان مولینا ملا محمد صادق را که عالمی صوفی و صوفی برجسته بودند ولیعهد خود نموده و امور ارشادی و سرپرستی خانقاه را به ایشان واگذار کردند. پسر ارشد و اعلمشان شیخ محمد که از اجله علماء و فضلاء مکریان به شمار می‌رود.

شیخ محمد برهانی کردی

شیخ ملا محمد بن شیخ یوسف بن محمد برهانی کردی رحمه‌الله تعالی که عالمی فاضل و متدین و ادیب و نکته‌دان و عمر عزیز خود را در خدمت به علم و نصایح و تدریس علوم عالیه مصروف و سرانجام به عمر هشتادونه سالگی در تاریخ هزاروسیصدوهشتادوهفت (ه.ق) متوفی و در گورستان مرحوم ابویس مدفون گردید.

شیخ محمد آیت‌النبی و... با ایشان بیعت نمودند. حضرت حسام‌الدین نیز در ته‌ویله در مسندنشینی حضرت بهاء‌الدین به ارشاد مسلمانان و تربیت طالبان و ارشاد سالکان همت گماردند. سر انجام حضرت حسام‌الدین پس از ۶۰ سال ارشاد و راهنمایی طالبان معرفت، در سن ۸۰ سالگی در سال ۱۳۱۸ هـ ش برابر با ۱۳۵۸ هـ ق در روستای باخه‌کون دیده از جهان بریستند و آن حضرت را در همان روستا به خاک سپردند.

شمس‌الدین شیخ یوسف برهانی کردی

شیخ محمد پسر شیخ برهان

شمس‌الدین شیخ یوسف بن محمد رحمه‌الله تعالی که اصلا در قریه سیلوه لایجان متولد و بعداً به برهان رفته‌اند از مشایخ برجسته طریقه نقشبندیه خالویه و از خلفاء حضرت سراج‌الدین کردی خلیفه حضرت مولینا خالد کردستانی قدس‌الله تعالی اسرارهم بود و پس از تکمیل سیر و سلوک به قریه شرفکند از محال آخته‌چی واقع در سر راه بوکان جزو آذربایجان غربی و نزدیک مهاباد (ساوجبلاغ قدیم) آمده و در آنجا خانقاهی را بنیاد نموده و با اجازه حضرت سراج‌الدین به تربیت مریدان و سالکان اشتغال ورزید و آداب طریقه را مقرون به آداب صحیحه شرعیه و تعلیم قرآن مطابق قرائت صحیحه عده کثیری از علماء و قارئین دستور داده و به غایتی در این موارد جهد به خرج می‌داده‌اند که الحق و الانصاف جهلاء ایشان از اغلب علماء دیگران در اداء فریضه وضوء و نماز و شرایط و خواندن فاتحه و سوره اخلاص کاملتر می‌باشند.

است. در اشاره به جغرافیای تاریخی لازم به ذکر است که قدمت بعضی از شهرها و روستاهای ایران به زمان پیدایش، استقرار و یا اضمحلال سلسله‌های عرب و ترک و مغول برمی‌گردد و با کنار گذاشتن این لایه از تاریخ میتوان لایه‌های پیشین را به آسانی بازشناسی کرد. به عنوان مثال شهر ساوجبلاغ یا مهاباد کنونی بنا به اسناد تاریخی از قدمتی ۴۰۰ الی ۵۰۰ ساله برخوردار است و نه بیشتر؛ مقاومت در برابر هجوم بیگانگان از سوی اهالی شهر، دامنه تخریب شهرها را بسیار بالا برده و در بیشتر موارد از تاک و از تاک نشان اثری بر جای نمی‌ماند. در نهایت حاکمان قوم مهاجم پس از رفع عطش خونخواری در جوار همان شهرویران یا سوخته، شهری جدید بنا نهاده‌اند و تمدن پذیرفته‌اند. شهرویران و شهر باستانی دریا در جوار مهاباد سندی دال بر لایه‌های تاریخی تمدن در این سرزمین است. لایه آئینی هم به پیدایش آئین زرتشت در جنوب دریاچه اورمیه و گسترش آن در آذربایجان (آگریاتگان: نگهدارنده آتش) برمی‌گردد و برخی نام‌های شهرها و آبادی‌ها مرتبط با این آئین است. سرزمین آذربایجان و شهرها و آبادی‌هایی که از ویرانگری و سوختن در شعله‌های توحش جان سالم و یا زخمی به در برده‌اند نظیر: تبریز، اردبیل، کلیبر، خوی، سلماس، اشنو، زنجان، میانه، میاندوآب، بناب و... همگی واژه‌هایی ایرانی هستند که یا برگرفته از آئین زرتشتی و یا برگرفته از زبانهای آذری (بنا بر تحقیقات روانشاد دکتر منوچهر مرتضوی در مجله دانشکده ادبیات تبریز، زبان آذری قرابت غیر قابل انکاری با زبان کردی دارد و هیچ وجه مشترکی با زبان ترکی ندارد) و کردی و ارمنی و آسوری هستند. کوه‌های معروف آذربایجان همگی در زبان کردی معانی ساده و طبیعی و رایج خود را دارند نظیر سهند (بسیار سرد)، سبلان یا ساوالان (سهولان: لبریز از یخ)، کوه دند مشرف بر تبریز (دوند در کردی به معنای قله است). زبان مورخان و کاتبان قوم غالب، زبان حاکمان سلطه‌جو بوده است و ایشان تسلطی بر زبان ملت تحت سلطه نداشته‌اند و یا اگر هم اندکی یاد گرفته‌اند در جهت رفع حاجات حکومت بوده است. عمق فاجعه مربوط به نقاطی از آذربایجان می‌شود که مردم آن دیگر حتی قادر به تکلم به زبان مادری (آذری و کردی) خود نیستند و به زبان قوم غالب صحبت می‌کنند. در ریشه‌یابی و معنانشناسی واژه "سندوس" از سندهائی واژگانی، جغرافیای طبیعی، انسانی و تاریخی بهره برده‌ام. حاصل این مطالعه چهار رویکرد است:

۱. واژه "سن" که جزء نخستین واژه "سندوس" است، هر دو حرف آن ابتدا به ساکن هستند و اعراب ندارند. صورت کهن این واژه در زبان اوستائی به صورت "سئن" آمده است که به معنای شاهین است که پرنده‌ای شکاری است و جثه‌ای کوچکتر از عقاب دارد. در جغرافیای طبیعی

برای تحقیق و تدقیق در معنای واژه "سندوس" در زبان کردی و "سلدوز" در زبان فارسی و ترکی. سرزمینی که دقیقاً در جنوب دریاچه اورمیه واقع است و از شرق به دشت شهرویران مهاباد، از جنوب به دشت لاجان (لاهیجان) پیرانشهر، از غرب به اشنویه و از شمال غرب به دشت اورمیه می‌رسد و مرکز آن شهر نقده است. مانع اساسی که در راستای بازخوانی و معنانشناسی اماکن و یا واژه‌های کهن ایرانی دامنگیر تحقیق و مطالعه می‌شود یکی نبود منابع تخصصی زبان‌شناسی و ریشه‌یابی تحقیقی واژگان و دو دیگر رسم‌الخط رایج فارسی است که قادر به ثبت بعضی حروف در زبان فارسی و کردی نیست و همچنین هیچ امکانی برای نوشتن بعضی از مصوت‌های اختصاصی در زبان کردی را ندارد. به عنوان نمونه در زبان فارسی دو حرف ابتدا به ساکن در ابتدای واژه قابل خوانش نیست و ناخودآگاه برای یکی از آن دو حرف، اعراب گذاشته می‌شود. این اعراب گذاری کاملاً سلیقه‌ای و بی مفهوم است و عملاً باعث شده است بسیاری از واژگان کهن ایرانی تحریف شوند و معانی آنها به بیراهه رود. نمونه مد نظر این مقاله کلیدواژه‌های "سن" و "دژ" یا دژدار است که به صورت "دز" یا "دژدار" در آمده است. با توجه به زایش شهر و تمدنهای بزرگ در اطراف دژها و قلعه‌های مستحکم، اسامی بسیاری از شهرها و روستاها به پسوند "دز" ختم می‌شوند مانند: دزه (چه بسیار روستاها و بخش‌هایی که در آذربایجان غربی و کردستان عراق مسمی به این نام هستند)، قلادزه، رواندوز، سلدوز، باراندوز، صائین‌دژ، سندنج، سردشت (به گمان نگارنده واژه "دشت" تحول‌یافته از دژ است به معنی دژ اصلی یا دژ بالائی)

کلیدواژه "دز" در میان اقوام بومی و مهاجر ساکن در این مناطق که به زبانهای کردی، آسوری و ارمنی و ترکی تکلم می‌کنند به گونه‌های مختلفی بر حسب استعداد زبانی ایشان، تحریف شده و به صورتهائی نظیر: دوس، دش، دج، دزه، دوز، دیزج، دیزش و... تغییر شکل یافته است. دست به دست گشتن این واژه در بین حاکمان مختلف از اقوام متفاوت، شمایل آن را طوری تغییر داده است که حتی در زبان مبدأ و مبدع آن هم گاهی قابل بازشناخت نیست. عدم کتابت این واژه و واژه‌هایی از این قبیل در زبان مبدأ و نبود رسم الخط کاربردی در دوران سلطه اعراب و ترکان و مغولها، بعضی از این واژه‌ها را غیرقابل فهم و بی معنی جلوه می‌دهد. و این در حالی است که نامهای آبادی‌های ایران برگرفته از شعور اجتماعی و متعارف آن دوره‌های تاریخی و مرتبط با جغرافیای طبیعی و تاریخی و آئینی این سرزمین بوده است. همچنانکه کلیدواژه‌های آوا (آباد) و دزه (دژ) سندی بر نام گذاری به زبان ایرانی‌ست، کلیدواژه‌های بولاغ (چشمه) و کند (روستا) دلیلی بر ترکی بودن واژه‌ها

غرب ایران، این واژه در ابتدای شهرهای سندیج(سنن دژ) سنن دژ: قلعه شاهین‌ها)؛ صائین دژ(شاهیندژ کنونی) و صحنه) شهری در استان کرمانشان که نام آن تحریف شده و سننه میبایست بوده باشد) یافت می شود. در ریخت‌شناسی این واژگان هم میتوان اشاره کرد که در گذشته قلعه‌های محکم و غیر قابل نفوذ همچون قلعه الموت(آشیا نه عقاب) از ترکیب واژگانی مشابه بهره برده‌اند، واژه "ال" (با تلفظ ضمه روی حرف ل) صورت کهن عقاب در زبان فارسی است که صورت نخستین آن در زبان کردی تا به امروز به صورت (ه‌لو) رایج است. بدین ترتیب واژه سندوس از ترکیب دو واژه "سن" و "دوس" تشکیل شده که رو هم رفته به معنای "دژ شاهین" است. برخی هم بر این باورند که "سن" از آسن(ئاسن) در زبان کردی آمده است و معنای دژ آهنین می دهد. از نظر نگارنده این معنا برساخته است و از تشابهی ظاهری برخوردار است.

۲. سرزمین سندوس یکی از پر آب‌ترین و حاصلخیزترین سرزمین‌های دور و بر خویش است. پرآبی آن به حدی بوده است که در گذشته‌های نه چندان دور، برنج‌کاری(چلتوک در زبان کردی) در آن رایج بوده و گویا مردمان ارمنی ساکن شهر نرده و اطراف در این فن استاد بوده‌اند. ویژگی برنج آن است که در زمینهای پر آب به عمل می آید. در زبان کردی به زمینی که آب از آن تراوش می‌کند "زن" (ابتدا به ساکن و به فتح نون) اطلاق می‌شود. با توجه به هم‌مخرج بودن حروف "ز" و "س" و تبدیل شدن به یکدیگر در لهجه‌های مختلف کردی، این واژه به "سن" تغییر چهره داده است و در ترکیب با کلیدواژه "دوس" به معنای دژ در سرزمین پرآب است که کاملاً با جغرافیای طبیعی این دیار همخوان است.

۳. سرزمین سندوس در کتابهای تاریخی معاصر و گذشته که برساخته زبان فارسی و ترکی است به صورت واژه سلدوز(با فتحه و با ضمه حرف نخستین) ثبت شده است. بعضی از محققین این واژه را منسوب به امیرحسین خان چوپانی می‌دانند که یکی از امرای سلسله چوپانیان از قبیله مغول بوده است و ۸۰۰ سال پیش در این ناحیه حکومت کرده است و این سرزمین را به نام طایفه خود کرده است!! این گزاره دارای مغالطه است و صحت ندارد؛ در هر جغرافیایی و در هر زمانی، این مردمان بوده‌اند که به نام سرزمین و محل سکونت خود شناخته می‌شده‌اند و نه بالعکس. در نام گذاری اماکن به طور طبیعی، زیرساخت‌های امنیتی و اجتماعی پیش‌گفته در مقدمه مقاله لحاظ می‌شده است و تنها به صرف شباهت‌های نگارشی و آوایی نمیتوان سره را از ناسره بازشناخت. حتی اگر با برهان خلف این فرض غلط را از سوی محققین فارس یا ترک درست فرض کنیم با معنا کردن این واژه در زبان ترکی متوجه می شویم که معنای "دشت پرآب" (که این معنی هم جای تردید است) و "آب ستاره"، به هیچ وجه نمیتواند نام یک طایفه باشد تا بعدها به سرزمینی دیگر اطلاق شود. معنای نخستین سلدوز در زبان ترکی برگرفته از "سولو" و "دوز" میباشد که بخش دوم آن اصلاً به معنای دشت نیست و با دو تلفظ جداگانه

به معنای "راست" و "نمک" است. همچنین معنای اخیر یعنی "آب ستاره" ترکیبی استعاره‌ای است که با شعور متعارف مردمان گذشته در نام‌گذاری اماکن تعارض دارد و نوعی آسمان و ریسمان به هم بافتن است. اگر در همین واژه تحریف شده سلدوز هم دقت کنیم از واژه "سل" و "دوز" درست شده است که اولی در زبان کردی بدل یافته از ریشه‌ی "زل" می‌تواند باشد که به معنای باتلاق است و در ترکیب با کلیدواژه دوم به معنی "دژ در میان باتلاق" است. معنی اخیر هم با جغرافیای طبیعی سندوس همخوانی دارد و چنین دژی در میان باتلاق و نیزارهای باستانی این دیار حاکی از هوش نظامی مردمان آن روزگار بوده که چنین استحکاماتی را احداث کرده اند. سوق الجیشی بودن و در مسیر کاروانهای تجاری و زیارتی بودن این سرزمین وجود دژهای متعدد در این سرزمین را ایجاب می کرده است، سرزمینی که در طول تاریخ مورد طمع اقوام و ملت‌های گوناگونی قرار گرفته و پیاپی سوخته و ویران شده است به حدی که در برهه‌ای از تاریخ، محل تردد خرسها و گرازها و مارها شده بود.

۴. واژه الس ندوس در زبان عربی و سندوس در لغت‌نامه دهخدا به معنای پارچه نازک ابریشمی است. نظر به اینکه ابریشم از طریق جاده ابریشم و از کشورهای چین و هندوستان و یا جزایر سند و سیلان به مناطق دیگر جهان آورده شده است بعید به نظر می‌رسد این واژه عربی باشد و احتمالاً ریشه‌ی آن به زبان‌های شرق آسیا برمی‌گردد. در هر صورت این معنا برای نام گذاری اماکن و سرزمین‌ها با زیرساخت‌های برشمرده امنیتی سکونت گاه‌های ایرانی ناهمخوان است و مسبوق به سابقه هم نیست. در منابع تاریخی نام دختر داریوش‌شاه هخامنشی و خواهر خشایارشا، سندوس آمده است. پرسشی که مطرح می‌شود و پاسخگویی به آن دشوار می‌نماید این است که آیا ممکن است این سرزمین به نام ایشان شده باشد یا به نوعی جزو املاک و دارائی ایشان بوده باشد؟ (امری که در بین پادشاهان ایرانی برای دختران‌شان مرسوم بوده است و تا همین اواخر در بین امرا و خوانین محلی هم وجود داشته است) و یا اینکه زیبایی و لطافت این شاهزاده‌بانوی ایرانی سبب نام گذاری و تشبیه ایشان به آن پارچه ابریشمی نازک بوده باشد؟!

در زبان یونانی هم واژه ای مشابه سندوس و یا ترکیبی مشابه آن که معنای دشت، دژ و شاهین از آن برداشت شود و یا با صورتهای تحریف شده دیگر این واژه همخوانی داشته باشد نیافتیم. این مورد هم به این سبب یاد شد چون ایران در دوره ای از تاریخ، تحت سلطه اسکندر و یارانش بوده است. اینکه فونوتیک و گویش واژه سندوس ممکن است در هر زبان دیگر اروپائی و غیره وجود داشته باشد یا خیر، با اهداف این تحقیق مطابق نیست.